

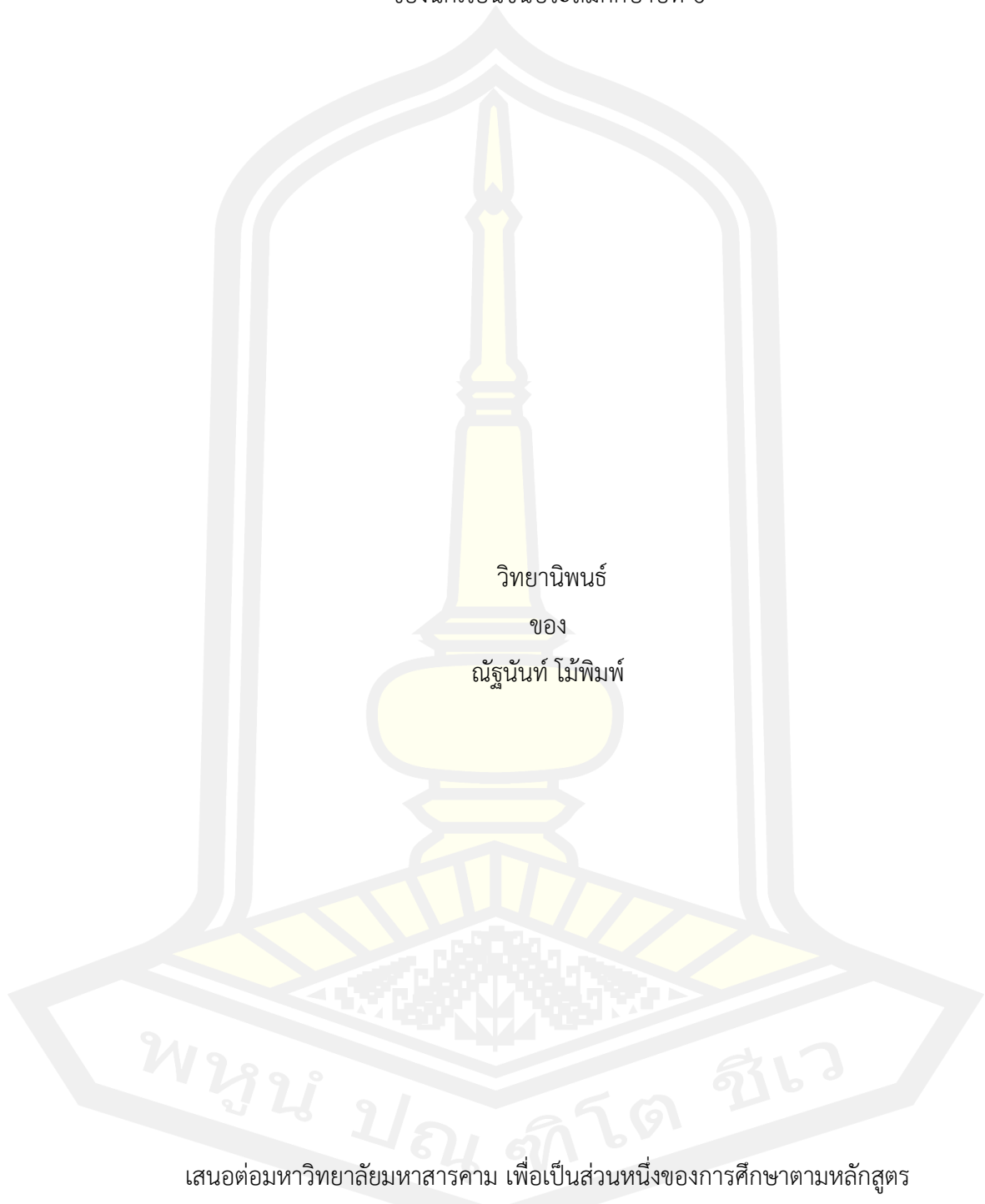
การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

วิทยานิพนธ์
ของ
ณัฐนันท์ ไม้พิมพ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
มิถุนายน 2565

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

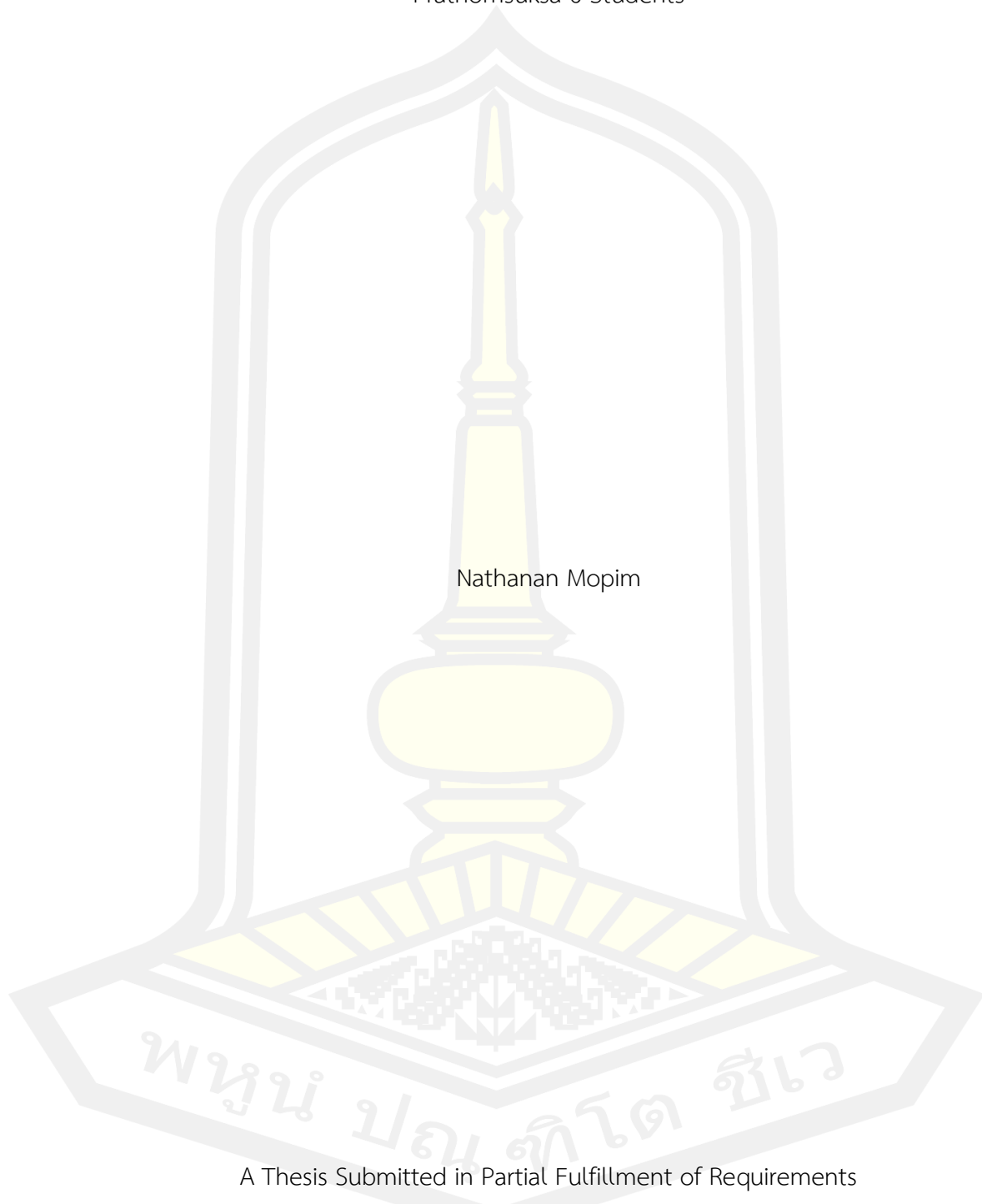

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

มิถุนายน 2565

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

The Study of KWL-Plus Learning Activities on Analytical Reading Ability of the
Prathomsuksa 6 Students

Nathanan Mopim

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of Requirements
for Master of Education (Curriculum and Instruction)

June 2022

Copyright of Maharakham University

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของนางสาวณัฐนันท์ ไม้พิมพ์
แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(ผศ. ดร. จิระพร ชะโน)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(ผศ. ดร. อัฐพล อินต๊ะเสนา)

..... กรรมการ

(ผศ. ดร. ญาณภัทร สีหะมงคล)

..... กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(ผศ. ดร. กัลยา กุลสุวรรณ)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

.....
(รศ. ดร. ขวลิต ชูกำแพง)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

.....
(รศ. ดร. กริสน์ ชัยมูล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อเรื่อง	การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6		
ผู้วิจัย	ณัฐนันท์ โม้พิมพ์		
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อัฐพล อินดีะเสนา		
ปริญญา	การศึกษามหาบัณฑิต	สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	ปีที่พิมพ์	2565

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) พัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ให้ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนบ้านเมืองหงส์ ตำบลเมืองหงส์ อำเภोजตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 13 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ จำนวน 5 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 10 ชั่วโมง 2) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แบบชนิดเลือกตอบ (Multiple Choice) 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

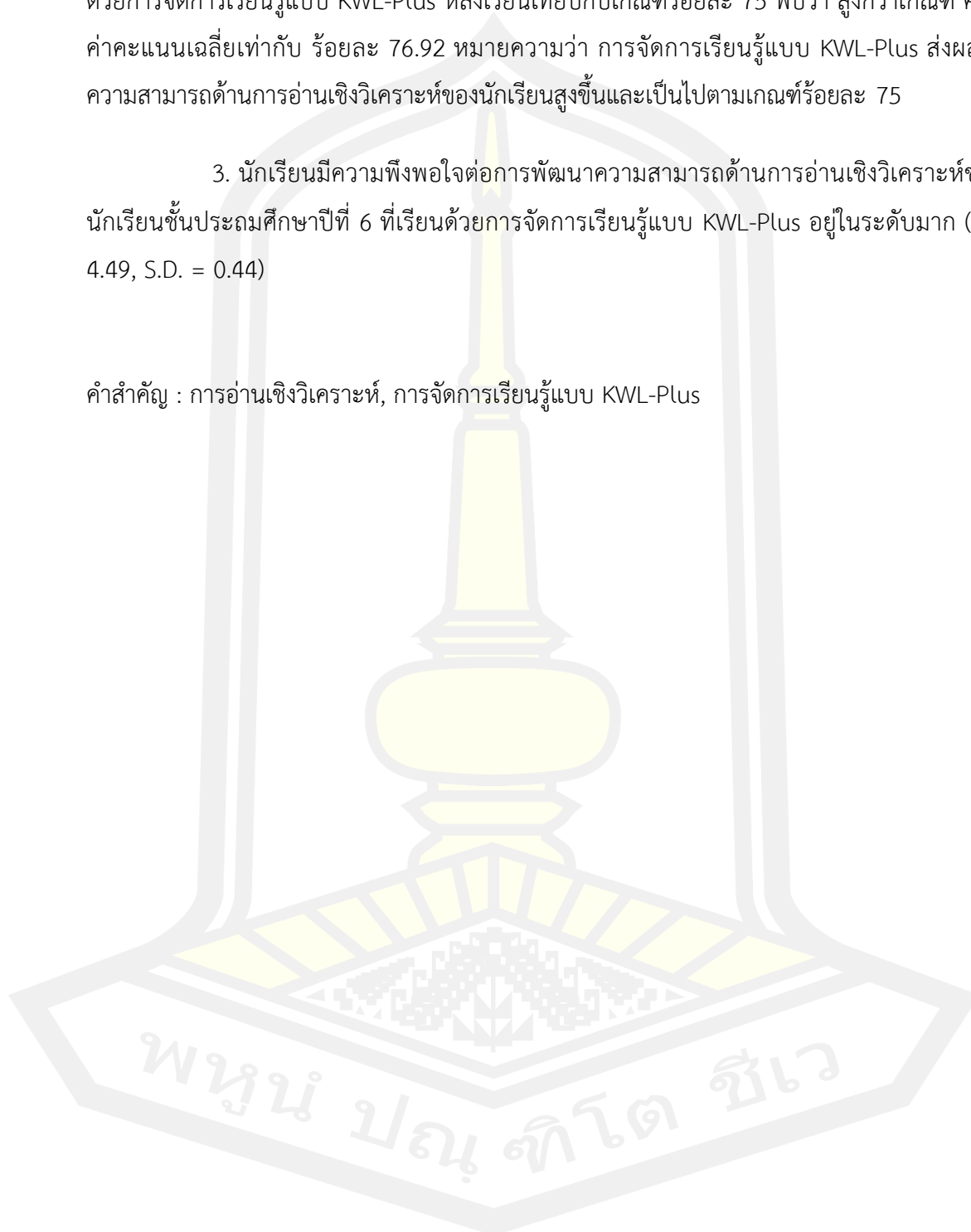
ผลการวิจัยพบว่า

1. แผนการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus มีประสิทธิภาพ 78.13/76.92 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 75/75

2. ความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75 พบว่า สูงกว่าเกณฑ์ คือมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 76.92 หมายความว่า การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ส่งผลให้ความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนสูงขึ้นและเป็นไปตามเกณฑ์ร้อยละ 75

3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.49$, S.D. = 0.44)

คำสำคัญ : การอ่านเชิงวิเคราะห์, การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus

TITLE	The Study of KWL-Plus Learning Activities on Analytical Reading Ability of the Prathomsuksa 6 Students		
AUTHOR	Nathanan Mopim		
ADVISORS	Assistant Professor Atthapon Intasena , Ph.D.		
DEGREE	Master of Education	MAJOR	Curriculum and Instruction
UNIVERSITY	Maharakham University	YEAR	2022

ABSTRACT

This study aimed 1) to study of KWL-Plus learning activity on analytical reading ability of the Prathomsuksa 6 students in order to achieve the criteria 75/75 of effectiveness, 2) to develop analytical reading ability for the Prathomsuksa 6 students after using KWL-Plus learning activity with the criteria 75 of percentage for learning achievement and 3) to study satisfaction of Prathomsuksa 6 students after using KWL-Plus learning activity. The participants of the study consisted of 13 Prathomsuksa 6 students in Chumchon Banmuanghong School, Muang Hong, Chaturaphakphiman, Roi-Et, Thailand. They were studying in the 1st semester of academic year 2021. The instruments used in the study comprised of 1) five lesson plans of Thai subject using KWL-Plus learning activity on analytical reading ability development for Prathomsuksa 6 students. The lesson plans were two-hour lesson plan. 2) 30 items of analytical reading ability tests with 4 multiple choices., 3) 15-item students' satisfaction questionnaire towards KWL-Plus learning activity for Prathomsuksa 6 students. The statistics used in the study were percentage, mean, and standard deviation.

The results of the study revealed that:

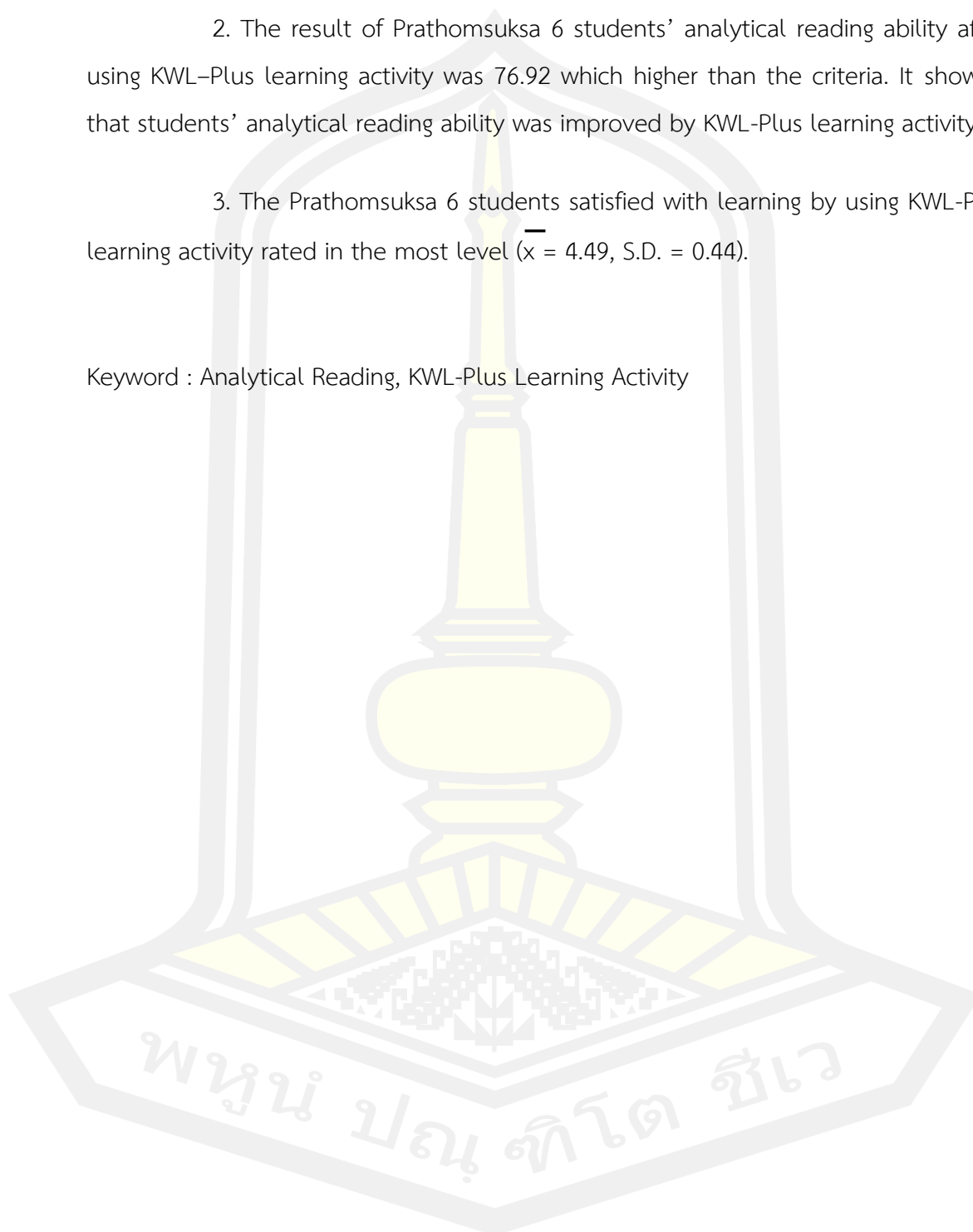
1. The effectiveness of lesson plans using KWL-Plus learning activity to enhance analytical reading ability for Prathomsuksa 6 students pointed out that there

was 78.13/76.92 of the effectiveness which higher than the criteria of 75/75.

2. The result of Prathomsuksa 6 students' analytical reading ability after using KWL-Plus learning activity was 76.92 which higher than the criteria. It showed that students' analytical reading ability was improved by KWL-Plus learning activity.

3. The Prathomsuksa 6 students satisfied with learning by using KWL-Plus learning activity rated in the most level ($\bar{x} = 4.49$, S.D. = 0.44).

Keyword : Analytical Reading, KWL-Plus Learning Activity

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัฐพล อินตะเสนา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำ และข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่ผู้วิจัย ส่งผลให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณในความกรุณาเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระพร ชะโน ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ญาณภัทร สีหะมงคล กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กัลยา กุลสุวรรณ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก และคณาจารย์ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคามทุกท่านที่ให้การอบรมสั่งสอนและประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้มาโดยตลอด

ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.ประสาธน์ เนิ่องเฉลิม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บัญชา เกียรติจรุงพันธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สกวาดเดือน ชาธรรม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อพันธ์ พิบูลพุทธา และอาจารย์ ดร.สาวิตรี ราญมีชัย ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์และให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์สูงสุดแก่ผู้วิจัย

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนบ้านเมืองหงส์ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ตลอดจนคุณครูและนักเรียนโรงเรียนชุมชนบ้านเมืองหงส์ทุกคนที่คอยให้การสนับสนุน และช่วยเหลือ ส่งผลให้การทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ท้ายที่สุด ผู้วิจัยขอขอบพระคุณครอบครัวที่เป็นกำลังใจและอยู่เคียงข้างมาโดยตลอด โดยเฉพาะอย่างยิ่งสามีที่ให้การสนับสนุนและเป็นกำลังสำคัญที่ทำให้สำเร็จการศึกษาในครั้งนี้

คุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดามารดา และคณาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ อบรมสั่งสอนให้เกิดสติปัญญา คุณธรรมจริยธรรม ที่ดีงาม และให้ประสบการณ์อันมีคุณค่า ส่งผลให้ประสบความสำเร็จในชีวิตและก้าวหน้าในหน้าที่การงาน

ณัฐนันท์ ไม้พิมพ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ฅ
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพประกอบ.....	ท
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย.....	8
แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus.....	13
แนวคิดเกี่ยวกับการอ่านและการอ่านเชิงวิเคราะห์.....	21
แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ด้วยผังความคิด.....	44
แนวคิดเกี่ยวกับแผนการจัดการเรียนรู้.....	57
แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ.....	64
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	71
งานวิจัยในประเทศ.....	71
งานวิจัยต่างประเทศ.....	75

กรอบแนวคิดในการวิจัย	76
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	77
รูปแบบที่ใช้ในการวิจัย.....	77
กลุ่มเป้าหมาย.....	78
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	78
การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ.....	78
การเก็บรวบรวมข้อมูล	88
การวิเคราะห์ข้อมูล	89
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	90
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	95
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	95
ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	95
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	96
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	103
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	103
สรุปผล	103
อภิปรายผล.....	104
ข้อเสนอแนะ	107
บรรณานุกรม.....	108
ภาคผนวก.....	117
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญและหนังสือขอความอนุเคราะห์.....	118
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	127
ภาคผนวก ค ผลการวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	173
ประวัติผู้เขียน.....	184

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 1 การอ่าน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	11
ตาราง 2 เกณฑ์การประเมินความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์	40
ตาราง 3 รูปแบบการวิจัยแบบ One-Group Pretest-Posttest Design	77
ตาราง 4 ความสัมพันธ์ระหว่างชื่อเรื่อง สาระสำคัญ และจุดประสงค์การเรียนรู้ของหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์	79
ตาราง 5 จำนวนข้อสอบทั้งหมดและข้อสอบที่ต้องการของหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์	85
ตาราง 6 การดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์ 89	89
ตาราง 7 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และคะแนนเฉลี่ยร้อยละจากการจัดการเรียนรู้และการทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus	96
ตาราง 8 ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus.....	97
ตาราง 9 ผลการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ก่อนเรียน	98
ตาราง 10 ผลการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus หลังเรียน	99
ตาราง 11 การเปรียบเทียบผลการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ก่อนเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75 และหลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75	99
ตาราง 12 การวิเคราะห์ความพึงพอใจในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus	100

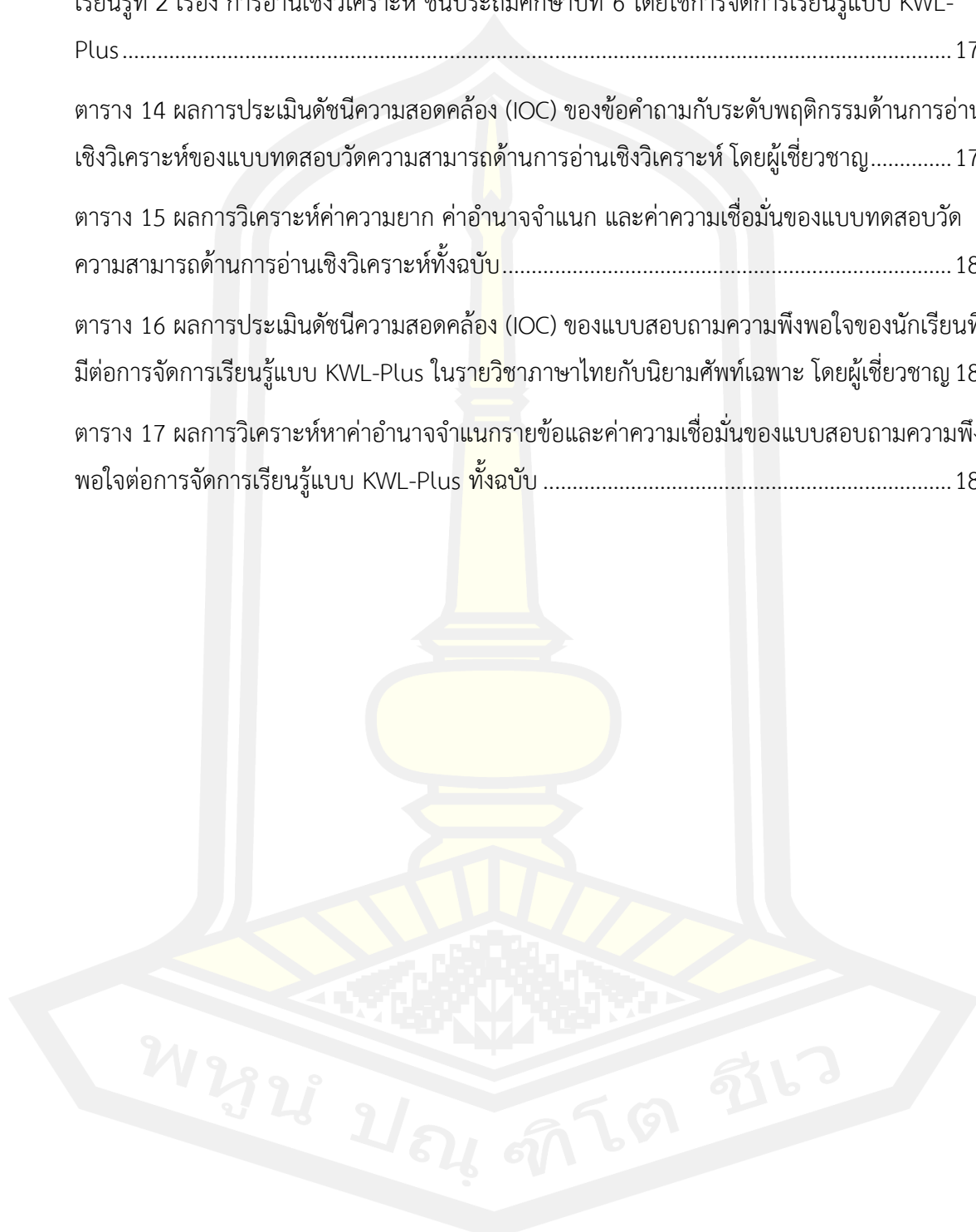
ตาราง 13 ผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้ในหน่วยการ
เรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-
Plus..... 174

ตาราง 14 ผลการประเมินดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของข้อคำถามกับระดับพฤติกรรมด้านการอ่าน
เชิงวิเคราะห์ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยผู้เชี่ยวชาญ..... 178

ตาราง 15 ผลการวิเคราะห์ค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัด
ความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ทั้งฉบับ..... 180

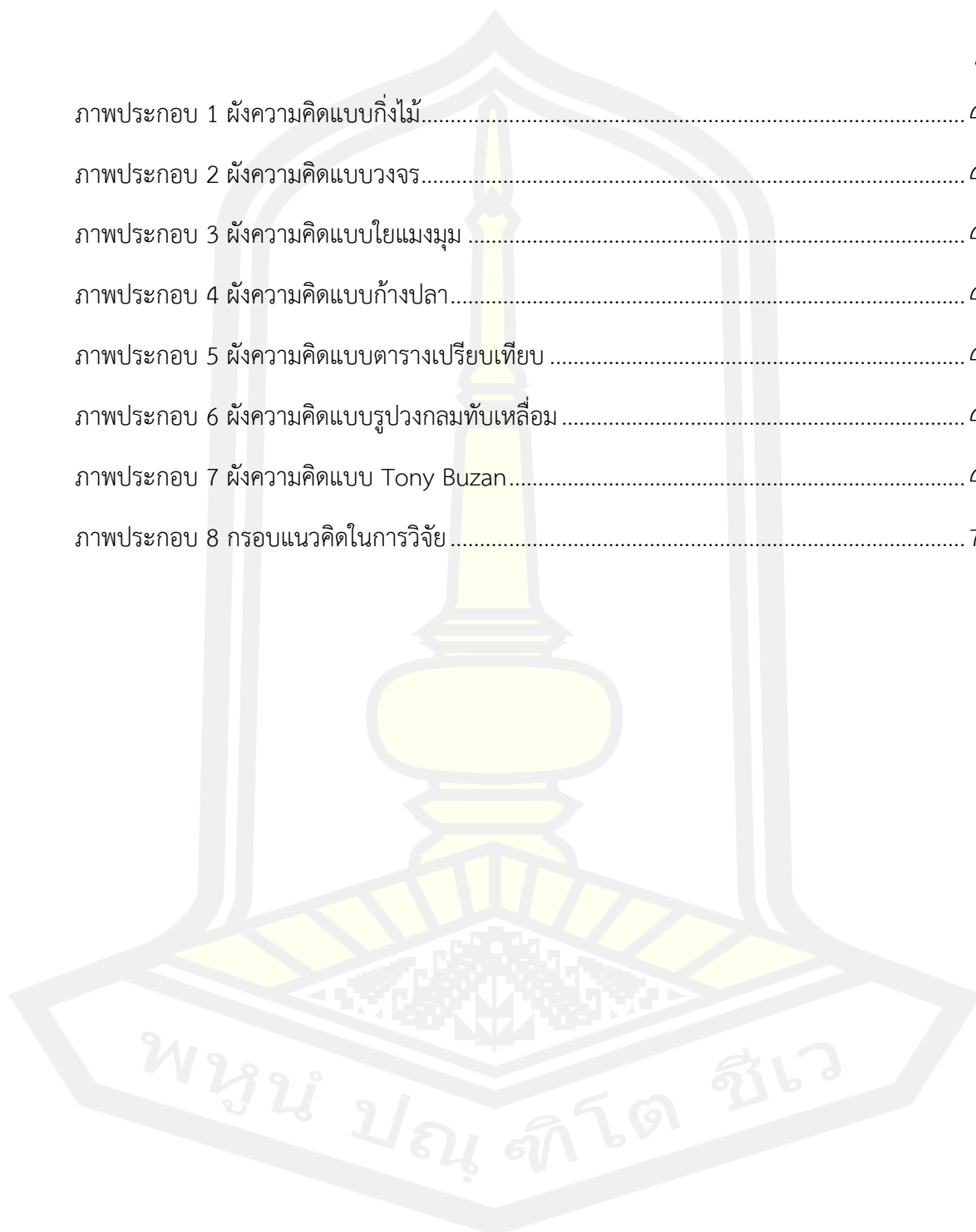
ตาราง 16 ผลการประเมินดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่
มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ในรายวิชาภาษาไทยกับนิยามศัพท์เฉพาะ โดยผู้เชี่ยวชาญ 182

ตาราง 17 ผลการวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึง
พอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ทั้งฉบับ 183

สารบัญภาพประกอบ

	หน้า
ภาพประกอบ 1 ผังความคิดแบบกิ่งไม้.....	46
ภาพประกอบ 2 ผังความคิดแบบวงจร.....	47
ภาพประกอบ 3 ผังความคิดแบบใยแมงมุม.....	47
ภาพประกอบ 4 ผังความคิดแบบก้างปลา.....	48
ภาพประกอบ 5 ผังความคิดแบบตารางเปรียบเทียบ.....	48
ภาพประกอบ 6 ผังความคิดแบบรูปวงกลมทับเหลื่อม.....	49
ภาพประกอบ 7 ผังความคิดแบบ Tony Buzan.....	49
ภาพประกอบ 8 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	76

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การจัดการศึกษาของไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันได้ให้ความสำคัญกับวิชาภาษาไทย มาโดยตลอด เนื่องจากภาษาไทยเป็นวิชาทักษะที่ต้องได้รับการฝึกฝนตั้งแต่เด็ก เพื่อให้เกิด ความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการนำไปใช้ใน ชีวิตจริง ดังจะเห็นได้จากการที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้บรรจุกลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทยไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และได้เล็งเห็น ความสำคัญของทักษะต่าง ๆ ในการเรียนรู้ภาษาไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการอ่านที่ได้กำหนดให้ อยู่ในสาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เนื่องจากทักษะการอ่านถือได้ว่าเป็นทักษะพื้นฐานที่นักเรียนจะต้องมี เพื่อที่จะนำไปใช้ในการแสวงหา ความรู้ในเรื่องต่าง ๆ และพัฒนาไปสู่ทักษะที่สำคัญอื่น ๆ ต่อไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่ควรได้รับการพัฒนาเพื่อให้ผู้เรียนได้นำไปใช้ใน ชีวิตจริงอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2554) ได้อธิบายว่า การอ่าน คือ การรับรู้ ความหมายจากถ้อยคำที่ตีพิมพ์อยู่ในสิ่งพิมพ์หรือในหนังสือ เป็นการรับรู้ว่าผู้เขียนคิดอะไรและ พุดอะไร โดยเริ่มต้นทำความเข้าใจถ้อยคำแต่ละคำ เข้าใจวลี เข้าใจประโยค ซึ่งรวมอยู่ในย่อหน้า เข้าใจแต่ละย่อหน้าซึ่งรวมเป็นเรื่องราวเดียวกัน ดังนั้น การอ่านจึงเป็นทักษะพื้นฐานทางภาษาที่สำคัญ และจำเป็นอย่างมากในการดำรงชีวิตของคนในปัจจุบัน เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการแสวงหาความรู้ และการอ่านถือได้ว่าเป็นรากฐานสำคัญของการศึกษา เพราะทำให้นักเรียนและนักศึกษาสามารถ เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว ก่อให้เกิดนิสัยทัศนคติที่หลากหลาย กว้างขวาง และถูกต้อง นอกจากนี้ การอ่านยังช่วยส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาความคิด สติปัญญา จริยธรรม ศีลธรรม และจิตใจอีกด้วย การอ่านจึงเข้ามามีบทบาทสำคัญต่อชีวิตของมนุษย์เป็นอย่างมาก และนอกจากนี้ ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2557) ยังได้กล่าวว่า การอ่านมีความสำคัญมากในชีวิตประจำวันของผู้ที่สนใจใน การศึกษาหาความรู้ เพราะนอกจากการอ่านจะเป็นเครื่องมือสำหรับให้ผู้อ่านได้ค้นคว้าความรู้แล้ว ยังช่วยทำให้จิตใจมีความสุขและเพลิดเพลินอีกด้วย บุคคลที่ผ่านพ้นวัยเรียนไปแล้ว ถ้ามีนิสัย รักการอ่านก็จะเป็นผู้ที่มีความรู้ทันสมัย ดังนั้น เราทุกคนควรจะฝึกฝนตนเองในด้านการอ่านอย่าง สม่าเสมอ แม้ว่า จะอยู่ในวัยเรียนหรือผ่านพ้นวัยเรียนไปแล้ว ทั้งนี้ก็เพื่อให้ตนเองมีพื้นฐานในการอ่าน

ที่ดี อีกทั้งจะช่วยให้เกิดความชำนาญ มีความรู้ที่กว้างขวาง และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข (สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์, 2542)

การอ่านของแต่ละบุคคลย่อมมีจุดมุ่งหมายแตกต่างกันออกไป เช่น อ่านเพื่อความรู้อ่านเพื่อให้เกิดความคิด อ่านเพื่อความเพลิดเพลิน อ่านเพื่อความจรรโลงใจ เป็นต้น ซึ่งการที่เรารู้จุดมุ่งหมายในการอ่านก็เปรียบเสมือนการรู้จุดมุ่งหมายของการเดินทาง ทำให้สามารถเตรียมพร้อมสำหรับสถานการณ์ต่าง ๆ และเดินทางไปสู่ที่หมายได้ ดังนั้น นักอ่านที่ดีควรมีจุดมุ่งหมายว่าต้องการอ่านเพื่ออะไร เพื่อที่จะได้กำหนดวิธีการอ่านที่เหมาะสม ซึ่งวิธีการอ่านก็มีหลากหลายรูปแบบตามความมุ่งหมายของผู้อ่าน และประเภทของสื่อการอ่าน แต่หากเป็นการอ่านที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อการเรียนรู้และการศึกษาค้นคว้า อาจกล่าวได้ว่าวิธีการอ่านที่เหมาะสมประการหนึ่ง คือ การอ่านเชิงวิเคราะห์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2554)

สืบเนื่องจากสภาพสังคมปัจจุบันซึ่งเป็นยุคของข้อมูลข่าวสารที่แพร่หลายอย่างรวดเร็ว ผู้อ่านสามารถเข้าถึงได้ตลอดเวลาผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ ที่ในบางครั้งผู้เขียนอาจจะมีการเขียนตามอารมณ์และความรู้สึกของตนเอง ดังนั้น ผู้อ่านต้องใช้สติปัญญาในการใคร่ครวญ ไตร่ตรองอย่างมีเหตุผล และมีทักษะในการอ่านเชิงวิเคราะห์เพื่อที่จะแยกแยะข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นออกจากกัน เพื่อให้การอ่านมีประสิทธิภาพ การอ่านเชิงวิเคราะห์จึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่ควรพัฒนาให้เกิดกับผู้เรียน เพราะนอกจากผู้เรียนจะนำไปใช้ในการเรียนรู้และการศึกษาค้นคว้าแล้ว ยังเป็นทักษะที่ผู้เรียนสามารถนำมาใช้ในการหาข้อสรุป ตัดสินใจ และประเมินค่าสิ่งต่าง ๆ ได้ (ยงยุทธ อังคสัญลักษณ์, 2559)

จากความสำคัญของการอ่านเชิงวิเคราะห์ที่ได้กล่าวไว้ในข้างต้น สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี (2559) จึงได้กำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่สิบสอง พ.ศ. 2560-2564 ขึ้น ซึ่งด้านการเตรียมความพร้อมด้านกำลังคนและการเสริมสร้างศักยภาพของประชากรในทุกช่วงวัย จะต้องมุ่งเน้นการพัฒนาคนในทุกมิติ ภายใต้เงื่อนไขการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ โดยจุดเน้นในเด็กวัยเรียน คือ ต้องมีการพัฒนาทักษะการวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ เพื่อให้มีความพร้อมในการต่อยอดพัฒนาทักษะในทุกด้าน แต่จากผลการประเมินของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) กล่าวไว้ว่า นักเรียนไทยมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ในระดับที่ไม่น่าพึงพอใจ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2554) ประกอบกับรายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (Ordinary Nation Education Test : O-NET) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนบ้านเมืองหงส์ อำเภอจตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด ซึ่งผู้วิจัยได้รับผิดชอบในการสอนนั้น พบว่า ในระยะเวลา 3 ปีติดต่อกัน คือ ปีการศึกษา 2559-2561 สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหา

ในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน มีคะแนนเฉลี่ยของระดับโรงเรียนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยในระดับประเทศ 3 ปีติดต่อกัน ได้แก่ ปีการศึกษา 2559 ค่าเฉลี่ยระดับโรงเรียนเท่ากับ 38.33 ค่าเฉลี่ยระดับประเทศเท่ากับ 48.53 ปีการศึกษา 2560 ค่าเฉลี่ยระดับโรงเรียนเท่ากับ 36.15 ค่าเฉลี่ยระดับประเทศเท่ากับ 44.51 และปีการศึกษา 2561 ค่าเฉลี่ยระดับโรงเรียนเท่ากับ 56.43 ค่าเฉลี่ยระดับประเทศเท่ากับ 61.23 (งานวัดผลและประเมินผล โรงเรียนชุมชนบ้านเมืองหงส์, 2561) จากปัญหาดังกล่าวจึงทำให้สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ได้ระบุว่ามีมาตรฐาน ท 1.1 เป็นมาตรฐานการเรียนรู้ที่ทางโรงเรียนชุมชนบ้านเมืองหงส์ควรเร่งพัฒนา เนื่องจากคะแนนเฉลี่ยของโรงเรียนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของระดับประเทศ 3 ปีติดต่อกัน คือ ในปีการศึกษา 2559-2561 และแม้ว่าในปีการศึกษา 2562 สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) จะไม่ได้ระบุให้สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เป็นมาตรฐานการเรียนรู้ที่โรงเรียนควรเร่งพัฒนา เพราะมีคะแนนเฉลี่ยระดับโรงเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ แต่หากดูจากรายงานผลการทดสอบรายบุคคลของนักเรียน ปีการศึกษา 2562 กลับพบว่า จำนวนนักเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาไทยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ คิดเป็นร้อยละ 72.22

จากเหตุผลนี้จึงแสดงให้เห็นว่านักเรียนยังขาดทักษะในการอ่านเชิงวิเคราะห์ จึงส่งผลให้นักเรียนไม่สามารถอ่านแล้วแยกแยะข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็นออกจากกันได้ รวมไปถึงไม่สามารถวิเคราะห์เรื่องราวที่ได้อ่านเพื่อนำไปสู่การหาคำตอบของเรื่องได้ เนื่องจากข้อสอบที่ใช้ในการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ส่วนใหญ่จะเป็นข้อสอบที่ส่งเสริมความสามารถในขั้นการคิดวิเคราะห์ ตามแนวคิดของบลูม (Bloom, 1956) ซึ่งสาเหตุสำคัญของปัญหานี้ อาจเกิดจากครูผู้สอนยังขาดเทคนิคและวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม ปัญหาดังกล่าวจึงส่งผลให้โรงเรียนกำหนดแนวทางและนโยบายในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนเพื่อที่จะยกระดับผลสัมฤทธิ์และคุณภาพของผู้เรียนให้เป็นไปตามแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 จึงให้ครูทุกคนโดยเฉพาะครูผู้สอนประจำรายวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เห็นความสำคัญและร่วมกันส่งเสริมทักษะภาษาไทยของนักเรียน มีการสรรหาวิธีการ แนวทาง และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยวิธีการที่หลากหลาย ทั้งนี้ก็เพื่อให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น และเป็นส่วนช่วยในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นในอนาคต

ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นครูผู้สอนในรายวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนบ้านเมืองหงส์ อำเภोजตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด ได้ตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้น จึงได้ศึกษาและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งแหล่งความรู้อื่น ๆ เพื่อหารูปแบบวิธีการสอน แนวทาง และเครื่องมือที่จะนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถด้านการอ่านเชิง

วิเคราะห์ ซึ่งจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้วิธีหนึ่งที่จะสามารถนำมาส่งเสริมและพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ให้กับนักเรียนได้ เพราะการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus เป็นกระบวนการสอนอ่านที่มีบทสรุปเป็นการเขียนสรุปความ โดย K คือ นักเรียนรู้อะไร W คือ นักเรียนต้องการรู้อะไร L คือ นักเรียนได้เรียนรู้อะไร และ Plus คือ ขั้นตอนของการเขียนออกมาเป็นแผนผังความคิดและเขียนสรุปความจากเรื่องที่อ่าน ซึ่งขั้นตอนของ KWL จะเป็นขั้นตอนที่เน้นให้นักเรียนคิดวิเคราะห์จากเนื้อหาที่ได้อ่านโดยละเอียด ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนฝึกการจำแนกประเด็นต่าง ๆ จากเรื่องที่อ่าน นอกจากนี้ยังกระตุ้นความคิดเพื่อให้นักเรียนนำความรู้เดิมมาใช้เพื่อการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้พื้นฐานและประสบการณ์เดิมของนักเรียน ทำให้นักเรียนต้องอ่านอย่างพิจารณา อ่านอย่างละเอียด หรือทบทวนสิ่งที่รู้มาก่อน สิ่งที่ต้องการรู้ และสิ่งที่ได้รู้หลังจากการอ่าน และในขั้นตอนของ Plus จะเป็นขั้นตอนการสร้างแผนผังความคิด (Mind mapping หรือ Concept mapping) ที่จะช่วยในการจัดองค์ความรู้ใหม่จากเรื่องที่อ่าน แสดงสาระหลัก สาระรอง ความสัมพันธ์ระหว่างสาระต่าง ๆ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่จะแสดงออกถึงความเข้าใจอย่างแท้จริง แล้วจึงนำมาเขียนสรุปความ (วีชรา เล่าเรียนดี, 2548) ทำให้การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus สามารถส่งผลโดยตรงต่อความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียน นอกจากนี้ยังทำให้นักเรียนเข้าใจความหมายและประเด็นสำคัญของเรื่องที่อ่านได้อีกด้วย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจเป็นอย่างยิ่งที่จะศึกษาและนำวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus มาใช้ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนบ้านเมืองหงส์ อำเภอจตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด ทั้งนี้เพื่อพัฒนาให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์มากยิ่งขึ้น อันจะส่งผลดีแก่นักเรียน และเป็นส่วนช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน และการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (Ordinary Nation Education Test : O-NET) ของนักเรียนสูงขึ้นอีกด้วย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ให้ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนบ้านเมืองหงส์ ตำบลเมืองหงส์ อำเภोजตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 13 คน

2. ตัวแปรในการวิจัย

ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus

ตัวแปรตาม คือ ความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus

3. เนื้อหาในการวิจัย ได้แก่ สารที่ 1 การอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งประกอบด้วย เนื้อหาจากข่าว บทความ นิทาน เรื่องสั้น และสารคดี จัดทำเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้พัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus จำนวน 5 แผน รวมเวลาทั้งสิ้น 10 ชั่วโมง

4. ระยะเวลาในการวิจัย คือ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ หมายถึง ความสามารถของนักเรียนที่สามารถอ่านเรื่องราวแล้ววิเคราะห์เรื่องที่อ่านได้ตามประเด็นต่อไปนี้

1.1 การวิเคราะห์ความสำคัญ คือ การแยกแยะองค์ประกอบย่อยที่รวมอยู่ในเรื่องที่อ่านเพื่อชี้ให้เห็นถึงสาเหตุ ต้นกำเนิด ผลลัพธ์ ประเด็นสำคัญหรือสาระสำคัญของเรื่อง รวมถึงการจำแนกระหว่างข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน

1.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ คือ การพิจารณาหาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบย่อยที่รวมกันอยู่ในเรื่องราวนั้นๆ ว่ามีความสัมพันธ์กันในลักษณะใด เกี่ยวข้องหรือสอดคล้องกันหรือไม่ เป็นต้น

1.3 การวิเคราะห์หลักการ คือ การค้นหาว่าแก่น แนวคิด หรือข้อคิดที่ได้จากเรื่องที่อ่านคืออะไร วัตถุประสงค์ เจตนา หรือทัศนคติของผู้เขียนเป็นอย่างไร

โดยในการวิจัยครั้งนี้สามารถวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนได้จากแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งประกอบด้วยเนื้อหาจากนิทาน ข่าว บทความ เรื่องสั้น และสารคดี

2. แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus มาใช้ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งมีทั้งหมด 5 แผนการจัดการเรียนรู้ รวมเวลา 10 ชั่วโมง โดยเนื้อหาประกอบด้วยนิทาน ข่าว บทความ เรื่องสั้น และสารคดี

3. การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus หมายถึง กระบวนการในการจัดการเรียนรู้ที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้
 ขั้นที่ 1 K (What We Know) ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนทั้งห้องแสดงความรู้หรือสิ่งที่รู้แล้วเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านโดยใช้การระดมสมอง หลังจากนั้นให้ผู้เรียนแต่ละคนนำข้อมูลที่ได้มาจัดประเภทแล้วเขียนบันทึกลงในตารางช่อง K

ขั้นที่ 2 W (What We Want to Know) ผู้เรียนแต่ละคนตั้งคำถามที่ตนเองต้องการรู้จากเรื่องที่อ่าน ซึ่งประเภทของคำถามควรเป็นคำถามเชิงวิเคราะห์ โดยผู้สอนจะต้องเป็นผู้กระตุ้นให้ผู้เรียนตั้งคำถาม คอยช่วยเหลือ แนะนำ และตั้งคำถามร่วมกับผู้เรียน แล้วเขียนบันทึกคำถามลงในช่อง W

ขั้นที่ 3 L (What We Learned) ผู้เรียนอ่านเรื่องที่กำหนดเพื่อหาคำตอบจากสิ่งที่ตนตั้งคำถามไว้ในขั้นตอนที่ 2 จากนั้นบันทึกสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการอ่านไว้ในช่อง L

ขั้นที่ 4 Plus การสร้างแผนผังความคิด (Mind Mapping) ให้ผู้เรียนนำข้อมูลจากการอ่านมาสร้างแผนภาพความคิดให้สัมพันธ์กัน

ขั้นที่ 5 Plus การสรุปเรื่องจากการอ่าน (Summarizing) ให้ผู้เรียนเขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านเป็นความเรียงตามประเด็นสำคัญจากแผนภาพความคิด

4. ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง คุณภาพด้านกระบวนการและผลลัพธ์ของแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เน้นการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 โดยมีความหมายดังนี้

75 ตัวแรก หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการ ซึ่งได้จากค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทั้งหมดที่ได้จากคะแนนการทำให้บันทึกกิจกรรมการอ่านเชิงวิเคราะห์ ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus แบบฝึกหัด แบบทดสอบ และแบบฝึกทักษะระหว่างเรียน โดยจะต้องมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75 ขึ้นไป

75 ตัวหลัง หมายถึง ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ซึ่งได้จากค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทั้งหมดที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์หลังเรียน โดยจะวัดเมื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ครบทุกแผน ซึ่งจะต้องมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75 ขึ้นไป

6. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกเชิงบวกของนักเรียนที่แสดงออกถึงความชื่นชอบพอใจหรือความประทับใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ซึ่งวัดได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยแบบสอบถามมีรูปแบบเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการวิจัย ซึ่งสามารถนำเสนอข้อมูลได้ตามหัวข้อ ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
2. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus
3. แนวคิดเกี่ยวกับการอ่านและการอ่านเชิงวิเคราะห์
4. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ด้วยผังความคิด
5. แนวคิดเกี่ยวกับแผนการจัดการเรียนรู้
6. แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 7.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 7.2 งานวิจัยต่างประเทศ
8. กรอบแนวคิดในการวิจัย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

การศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ถือได้ว่าเป็นสิ่งสำคัญและเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยในครั้งนี้ เนื่องจากจะเป็นแนวทางให้ผู้วิจัยได้ทราบถึงจุดมุ่งหมายที่หลักสูตรต้องการพัฒนาผู้เรียนในด้านต่าง ๆ ซึ่งจากการศึกษาผู้วิจัยสามารถรวบรวมองค์ความรู้ที่จำเป็นในการดำเนินการวิจัย ซึ่งแสดงตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) มีรายละเอียด ดังนี้

1.1 ทำไมต้องเรียนภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ กระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดง ภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี สุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

1.2 เรียนรู้อะไรในภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้ต้องมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง

การอ่าน การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ ชนิดต่าง ๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

การเขียน การเขียนสะกดคำตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสารรูปแบบต่าง ๆ การเขียนเรียงความ ย่อความ เขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า เขียนตามจินตนาการ เขียนวิเคราะห์ วิจัย และเขียนเชิงสร้างสรรค์

การฟัง การดู และการพูด การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่าง ๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่าง ๆ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และการพูดเพื่อนำใจ

หลักการใช้ภาษาไทย ศึกษาธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่าง ๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

วรรณคดีและวรรณกรรม วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูล แนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์ และเพื่อความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจบทเห่ บทร้องเล่นของเด็ก เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียม ประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีต และความงดงามของภาษา เพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและภูมิใจในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

1.3 สารและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทย

สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูล สารสนเทศ และรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณ และสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษา และหลักภาษาไทยการเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทย อย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

1.4 คุณภาพผู้เรียน

เนื่องจากกลุ่มเป้าหมายของงานวิจัยในครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ดังนั้น คุณภาพของผู้เรียนจึงต้องเป็นของช่วงชั้นที่ 2 ที่กำหนดว่า เมื่อผู้เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แล้วต้องมีคุณภาพผู้เรียน ดังนี้

อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง อธิบายความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัยของคำ ประโยค ข้อความ สำนวนโวหารจากเรื่องที่อ่าน เข้าใจคำแนะนำ คำอธิบายในคู่มือต่าง ๆ แยกแยะข้อคิดเห็นและข้อเท็จจริง จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน และนำความรู้ ความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต มีมารยาทและมีนิสัยรักการอ่าน และเห็นคุณค่าของสิ่งที่อ่าน

มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด เขียนสะกดคำ แต่งประโยค และเขียนข้อความ ตลอดจนเขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำชัดเจนเหมาะสม ใช้แผนภาพ โครงเรื่อง และแผนภาพความคิด เพื่อพัฒนางานเขียน เขียนเรียงความ ย่อความ จดหมายส่วนตัว กรอกแบบรายการต่าง ๆ เขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น เขียนเรื่องตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์ และมีมารยาทในการเขียน

พูดแสดงความรู้ ความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู เล่าเรื่องย่อหรือสรุปจากเรื่องที่ฟังและดู ตั้งคำถาม ตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังและดู รวมทั้งประเมินความน่าเชื่อถือจากการฟัง และการดูโฆษณาอย่างมีเหตุผล พูดตามลำดับขั้นตอนเรื่องต่าง ๆ อย่างชัดเจน พูดรายงานหรือ

ประเด็นค้นคว้าจากการฟัง การดู การสนทนา และพูดโน้มน้าวได้อย่างมีเหตุผล รวมทั้งมีมารยาทในการฟัง ดูและพูด

สะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ สำนวน คำพังเพย และสุภาษิต
รู้และเข้าใจชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค ชนิดของประโยค คำภาษาถิ่นและคำภาษาต่างประเทศ
ในภาษาไทย ใช้คำราชาศัพท์และคำสุภาพได้อย่างเหมาะสม แต่งประโยค แต่งบทร้อยกรองประเภท
กลอนสี่ กลอนสุภาพ และกาพย์ยานี 11

เข้าใจและเห็นคุณค่าวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน เล่านิทานพื้นบ้าน
ร้องเพลงพื้นบ้านของท้องถิ่น นำข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง และท่องจำบท
อาขยานตามที่กำหนดได้

1.5 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

เนื่องจากการวิจัยในครั้งนี้มุ่งเน้นที่จะพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิง
วิเคราะห์ ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ดังนั้นผู้วิจัยจึงยกมาเฉพาะสาระการเรียนรู้
ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สาระที่ 1 การอ่าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตรแกนกลาง
การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)
ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และ
ความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตาราง 1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 1 การอ่าน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและ บทร้อยกรองได้ถูกต้อง 2. อธิบายความหมายของคำ ประโยค และ ข้อความที่เป็นโวหาร	<ul style="list-style-type: none"> ● การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของ บทร้อยแก้วและบทร้อยกรอง ประกอบด้วย <ul style="list-style-type: none"> - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - คำที่มีตัวการ์นต์ - คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ - อักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอน - วัน เดือน ปี แบบไทย

ตาราง 1 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	<ul style="list-style-type: none"> - ข้อความที่เป็นโวหารต่างๆ - สำนวนเปรียบเทียบ ● การอ่านบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะ
<p>3. อ่านเรื่องสั้น ๆ อย่างหลากหลาย โดยจับเวลาแล้วถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน</p> <p>4. แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน</p> <p>5. อธิบายการนำความรู้และความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น <ul style="list-style-type: none"> - เรื่องสั้นๆ - นิทานและเพลงพื้นบ้าน - บทความ - พระบรมราชาวาท - สารคดี - เรื่องสั้น - งานเขียนประเภทโน้มน้าว - บทโฆษณา - ข่าว เหตุการณ์สำคัญ ● การอ่านเร็ว
<p>6. อ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อเสนอแนะ และปฏิบัติตาม</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● การอ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อเสนอแนะ และปฏิบัติตาม <ul style="list-style-type: none"> - การใช้พจนานุกรม - การปฏิบัติตนในการอยู่ร่วมกันในสังคม - ข้อตกลงในการอยู่ร่วมกันในโรงเรียน และการใช้สถานที่สาธารณะในชุมชนและท้องถิ่น
<p>7. อธิบายความหมายของข้อมูลจากการอ่านแผนผัง แผนที่ แผนภูมิ และกราฟ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● การอ่านข้อมูลจากการอ่านแผนผัง แผนที่ แผนภูมิ และกราฟ
<p>8. การอ่านหนังสือตามความสนใจและอธิบายคุณค่าที่ได้รับ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น <ul style="list-style-type: none"> - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสืออ่านที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
<p>9. มีมารยาทในการอ่าน</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● มารยาทการอ่าน

การศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จะทำให้ทราบว่าเรื่องของการอ่านที่ผู้เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จะต้องได้เรียนรู้ นั้นมีสาระสำคัญอะไรบ้างที่ครูผู้สอนจะต้องสอนและพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดขึ้นให้ได้ตามที่กำหนดไว้ ซึ่งจากการศึกษาสาระการเรียนรู้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย พบว่า นักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จะต้องได้รับการพัฒนา ทักษะการอ่านจากสื่อต่าง ๆ เช่น เรื่องสั้น ๆ นิทานและเพลงพื้นบ้าน บทความ พระบรมราโชวาท สารคดี เรื่องสั้น และงานเขียนประเภทโน้มน้าว ซึ่งการอ่านสื่อเหล่านี้ นักเรียนจะต้องสามารถใช้ทักษะ ในการอ่านเชิงวิเคราะห์ เพื่อนำไปสู่การแยกแยะข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และสามารถนำความรู้ ความคิดจากเรื่องทีอ่านไปใช้ในการตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงได้คัดเลือกเนื้อหาที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาความสามารถด้าน การอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากสาระการเรียนรู้แกนกลาง ได้แก่ ข่าว บทความ นิทาน เรื่องสั้น และสารคดี ในสาระที่ 1 การอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus มาช่วยในการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ให้กับนักเรียน ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้วิจัยจะต้อง เข้าใจถึงความเป็นมาและขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ทั้งนี้เพื่อให้ผู้วิจัยสามารถ พัฒนานักเรียนได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย จึงได้รวบรวมข้อมูลที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับการ จัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. ความหมายและความเป็นมา

เนื่องจากกระบวนการสอนแบบ KWL-Plus เป็นแนวคิดของคาร์และโอเกิล ผู้วิจัยจึงขอเสนอความหมายของเทคนิค KWL Plus ตามแนวคิดของคาร์ และโอเกิล (Carr and Ogle, 1987 อ้างอิงจาก ดุสิตา แดงประเสริฐ, 2549) ดังนี้

K ในกระบวนการ KWL-Plus หมายถึง Know เป็นขั้นตอนที่นักเรียนตรวจสอบ หัวข้อเรื่องว่าตนเองมีความรู้เกี่ยวกับหัวข้อเรื่องมากน้อยเพียงใด เป็นการนำความรู้เดิมมาใช้ เพราะการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้พื้นฐาน และประสบการณ์ของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญในการจัด กิจกรรมก่อนการอ่าน ซึ่งเป็นการเตรียมนักเรียนในการเรียนรู้เนื้อหาใหม่ การบูรณาการระหว่าง ความรู้พื้นฐานและเรื่องทีนักเรียนจะอ่านเป็นสิ่งที่ช่วยให้นักเรียนสามารถสร้างความหมายของบทอ่าน ได้ดี และผู้อ่านควรได้รับการกระตุ้นความรู้พื้นฐานให้เหมาะสม ดังนั้น ในขั้นตอนนี้ที่ทฤษฎี

ประสบการณ์เดิม ซึ่งเป็นทฤษฎีว่าด้วยหลักการนำความรู้พื้นฐาน ความรู้เดิมและประสบการณ์เดิมมาใช้ในการเรียนการสอน จึงเป็นทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและมีความสำคัญมาก

W ในกระบวนการ KWL-Plus หมายถึง Want to know เป็นขั้นตอนที่นักเรียนจะต้องถามตนเองว่าต้องการรู้อะไรในเรื่องที่จะอ่านบ้าง ซึ่งคำถามที่นักเรียนสร้างขึ้นก่อนการอ่านเป็นการตั้งเป้าหมายในการอ่าน และเป็นการคาดหวังว่าจะพบอะไรในบทอ่านบ้าง

L ในกระบวนการ KWL-Plus หมายถึง Learned เป็นขั้นตอนที่นักเรียนสำรวจว่าตนเองได้เรียนรู้อะไรบ้างจากบทอ่าน โดยนักเรียนจะหาคำตอบให้กับคำถามที่ตนเองตั้งไว้ในขั้นตอน W และจดบันทึกสิ่งที่ตนเองเรียนรู้

Plus หมายถึง การสร้างแผนภูมิรูปภาพความคิด และเขียนสรุปความหลังการอ่าน

กล่าวโดยสรุปแล้ว KWL-Plus เป็นกระบวนการสอนอ่านที่มีบทสรุปเป็นการเขียนสรุปความ โดย K คือ นักเรียนรู้อะไร W คือ นักเรียนต้องการรู้อะไร L คือ นักเรียนได้เรียนรู้อะไร และ Plus คือ ขั้นตอนของการเขียนออกมาเป็นแผนผังความคิด และเขียนสรุปความจากสารที่อ่าน

ในปี ค.ศ. 1986 โอเกิล ดอนน่า (Ogle Donna) ได้พัฒนาวิธีการจัดการเรียนรู้อ่านบนพื้นฐานความเชื่อว่าที่นักเรียนได้เรียนรู้อะไรมาบ้างแล้วก่อนการอ่าน (Know) ด้วยการวิเคราะห์หัวข้อเรื่องและทำนายเหตุการณ์ของเรื่องที่จะอ่าน โดยการให้นักเรียนได้ระดมกำลังสมอง (Brainstorming) นักเรียนต้องการรู้อะไร (What to know) ตั้งคำถามและตอบคำถามระหว่างการอ่าน และนักเรียนเกิดการเรียนรู้อะไร (Learned) หลังการอ่าน ซึ่งเป็นกลวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยให้การอ่านของนักเรียนมีเป้าหมาย โดยการเตรียมโครงสร้างความคิดในระหว่างอ่านและยังช่วยให้ครูค้นหาพื้นฐานความรู้ของนักเรียนที่มีต่อเรื่องที่จะอ่าน โดยมีการสร้างแผนภาพตาราง KWL เพื่อที่จะได้บันทึกรายการข้อมูลความรู้ ข้อคำถามลงในแต่ละช่อง โดยนักเรียนจะเขียนสิ่งที่นักเรียนคิดว่ารู้เกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน ลงในช่อง K – What do we know เขียนสิ่งที่นักเรียนต้องการรู้ลงในช่อง W – What we want to know และผลการเรียนรู้ที่นักเรียนรู้ลงในช่อง L – What we have learned หลังจากทีนักเรียนอ่านจบ

หลังจากนั้นต่อมาในปี ค.ศ. 1987 คาร์ และโอเกิล (Ogle Donna) ได้ร่วมกันพัฒนารูปแบบการใช้เทคนิค KWL มาเป็น KWL-Plus โดยได้เพิ่มกิจกรรมในขั้น L คือ การเพิ่มแผนภูมิการอ่าน (Mapping) และการสรุปเนื้อเรื่อง (Summarizing) จากการทำทั้งหมดอีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้การอ่านของนักเรียนมีความหมายมากยิ่งขึ้น (Buehl, 2004 และ Conner, 2004 อ้างอิงจาก วิไลวรรณ สวัสดิวงศ์, 2547)

วัชรรา เล่าเรียนดี (2548 อ้างอิงจาก ดุสิตา แดงประเสริฐ, 2549) ได้กล่าวถึงความเป็นมาของ การบวนการสอนแบบ KWL-Plus ไว้ว่า เทคนิค KWL-Plus มีพื้นฐานมาจากเทคนิค

KWL ซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วนที่สำคัญคือ (K) ระบุสิ่งที่รู้ เรื่องที่รู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กำหนด หรือหัวข้อที่กำหนด (W) อยากรู้อะไรบ้าง จากสิ่งหรือเรื่องที่กำหนดในขั้นแรก และ (L) เรียนรู้ อะไรบ้างจากเรื่องที่กำหนดหลังจากอ่านเสร็จแล้ว ที่แตกต่างคือ KWL-Plus มีการเพิ่มการทำแผนภูมิ รูปภาพความคิด และการสรุปของเรื่องราวต่าง ๆ ที่อ่าน เมื่อจบกระบวนการ KWL แล้ว

จากกระบวนการของ KWL-Plus กล่าวได้ว่า เทคนิคดังกล่าวสามารถนำมาใช้ในการ พัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ได้ เพราะแต่ละขั้นตอนมุ่งใจให้นักเรียนคิดวิเคราะห์จากที่ได้อ่าน โดยละเอียด นอกจากนี้ การถามคำถามและเสริมแรงของครูช่วยให้นักเรียนอยากรู้ อยากแสวงหา คำตอบที่หลากหลายลึกซึ้งมากขึ้น KWL ทำให้ผู้เรียนอ่านอย่างพิจารณา อ่านอย่างละเอียด หรือ ทบทวนสิ่งที่รู้มาก่อน สิ่งที่เขาต้องการรู้และได้รู้อะไรบ้างจากที่อ่าน เป็นต้น การสร้างแผนภูมิรูปภาพ ความคิด (Mind Mapping หรือ Concept Mapping) ต่อท้าย KWL ช่วยในการจัดองค์ความรู้ใหม่ จากเรื่องที่อ่าน แสดงสาระหลัก สาระรอง ความสัมพันธ์ระหว่างสาระต่าง ๆ เป็นการสร้างแผนผัง คำสำคัญกับลายเส้น แสดงออกถึงความเข้าใจอย่างแท้จริง แล้วนำมาเขียนสรุปความ ใช้เทคนิค KWL Plus ภายใต้การแนะนำช่วยเหลือ และการถามคำถามให้คิดของครู นอกจากนี้นักเรียน ยังสามารถนำเทคนิคนี้ไปใช้ในการเรียนรู้สาระอื่น ๆ ต่อไป

เทคนิค KWL-Plus เป็นเทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ โดยมีเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ในการนำมาใช้ ซึ่งนักวิชาการต่าง ๆ ได้ระบุไว้ดังต่อไปนี้

Martini (2003 อ้างอิงจาก วิไลวรรณ สวัสดิวงศ์, 2547) กล่าวถึงเป้าหมายของ เทคนิค KWL-Plus ดังนี้

1. ส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้แบบร่วมมือและทำงานเป็นทีม
2. เพื่อเก็บชิ้นงานจากแผนภาพตาราง KWL เป็นข้อมูลสำหรับครู

ในการช่วยเหลือการเรียนรู้ของผู้เรียน

3. เพื่อดำเนินการศึกษานักเรียนเป็นรายบุคคล โดยใช้ชิ้นงานในการประเมิน พัฒนาการของนักเรียน

Conner (2004 อ้างอิงจาก วิไลวรรณ สวัสดิวงศ์, 2547) กล่าวถึงเป้าหมายของ เทคนิค KWL-Plus ดังนี้

1. เพื่อค้นหาความรู้ที่มีมาก่อนของนักเรียนก่อนที่จะอ่านเรื่อง
2. เพื่อให้นักเรียนตั้งวัตถุประสงค์ในการอ่าน
3. เพื่อให้นักเรียนได้ติดตามความเข้าใจของนักเรียนเองในการอ่านเรื่อง
4. เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ประเมินความเข้าใจที่มีต่อเรื่องของตนเอง
5. เพื่อเตรียมโอกาสให้นักเรียนได้ขยายความคิดต่อจากเรื่อง

KWL-Plus (2004 อ้างอิงจาก วิลโลวธรณ สวัสดิวงศ์, 2547) ได้ระบุเป้าหมายของ KWL-Plus ดังนี้

1. กระตุ้นนักเรียนในการใช้กระบวนการอ่านอย่างกระตือรือร้น ซึ่งแสดงถึงการอ่านอย่างมีความหมาย มีการถามคำถามและคิดเกี่ยวกับแนวคิดของเรื่องในขณะที่อ่าน

2. ส่งเสริมให้นักเรียนตั้งวัตถุประสงค์ในการอ่าน รวบรวมข้อมูลจากเรื่อง จัดระบบข้อมูลสร้างแผนภูมิรูปภาพความคิดจากเรื่องและสรุปเรื่องที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วีชรา เล่าเรียนดี (2548) กล่าวถึงเป้าหมายของเทคนิค KWL Plus ดังนี้

1. เทคนิค KWL Plus สามารถนำมาใช้เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการอ่านอย่างกระตือรือร้น เป็นการอ่านที่ฝึกการถามตนเองและการใช้ความคิด และคิดในเรื่องที่อ่านเป็นสำคัญ

2. พัฒนาสมรรถภาพในการกำหนดเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ในการอ่าน สรุปสาระสำคัญจากเรื่องที่อ่าน จัดการกับสาระความรู้ขึ้นใหม่ตามความเข้าใจของตนเอง โดยการใช้แผนผังมโนทัศน์หรือแผนผังความคิด และเขียนสรุปเรื่องที่อ่านจากแผนผังนั้น

3. ส่งเสริมและพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ให้กับผู้เรียน

4. ฝึกการระดมสมอง โดยมีกรอบในการร่วมกันคิด

จากเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการใช้เทคนิค KWL Plus ที่กล่าวโดยนักวิชาการดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า เทคนิค KWL Plus มีเป้าหมายและวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อให้ครูทราบพื้นฐานความรู้เดิมของนักเรียนก่อน และใช้ผลงานของนักเรียนเป็นข้อมูลย้อนกลับเพื่อช่วยในการอ่านและเขียนสรุปความของนักเรียน และ 2) เพื่อให้ให้นักเรียนได้ตั้งเป้าหมายและตั้งคำถามในการอ่านก่อนที่จะระดมสมอง รวบรวมข้อมูล เพื่อสร้างแผนภาพความคิด แล้วนำแผนภาพความคิดนั้นมาเขียนสรุปความ

2. ขั้นตอนการสอนแบบ KWL-Plus

การจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสอนแบบ KWL Plus เป็นกลวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยให้นักเรียนเขียนสรุปความได้โดยผ่านกระบวนการอ่าน แล้วสร้างเป็นแผนภาพความคิด เพื่อนำไปเขียนสรุปใจความสำคัญของสาร การจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสอนแบบ KWL Plus มีนักวิชาการเสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

Carr และ Ogle (1987 อ้างอิงจาก ไกรสร ชาญหวอด, 2553) ได้เสนอขั้นตอน ดังนี้

1. ก่อนการอ่าน ครูกระตุ้นประสบการณ์เดิมของนักเรียนเกี่ยวกับหัวเรื่องที่จะอ่านโดยการอภิปรายถึงความรู้เดิมที่มีอยู่เกี่ยวกับหัวข้อและเขียนสรุปหัวข้อที่รู้ไว้ หลังจากนั้นคาดเดาว่าจะพบข้อมูลอะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน แล้วตั้งคำถามในสิ่งที่ตนอยากรู้

2. ในระหว่างการอ่าน ในขณะที่อ่านนักเรียนหยุดเป็นช่วง ๆ เพื่อตอบคำถามที่ได้เขียนไว้ก่อนการอ่านและอาจตั้งคำถามที่อยากรู้เพิ่มเติม นักเรียนเขียนบันทึกในสิ่งที่รู้จากบทอ่าน

3. หลังการอ่าน อภิปรายถึงสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการอ่าน พิจารณาถึงคำถามในสิ่งที่อยากรู้ว่าได้คำตอบตรงตามที่ต้องการหรือไม่ หลังจากนั้นสรุปนำข้อมูลที่เรียนรู้มาสรุปใจความสำคัญเป็นรูปของแผนภูมิรูปภาพความคิด

Buehl (2004 อ้างอิงจาก วิไลวรรณ สวัสดิวงศ์, 2547) ได้เสนอขั้นตอนการใช้ KWL-Plus เอาไว้คือ

ขั้นที่ 1 ระบุสิ่งที่นักเรียนรู้หรือสิ่งที่นักเรียนคิดว่ารู้ลงในช่อง K (Identify What we want to know or Think you know-The K) ในขั้นนี้นักเรียนจะระลึกว่านักเรียนรู้อะไรมาบ้างหรือคิดว่ารู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน ซึ่งครูอาจจะถามนักเรียนทีละคนเพื่อเชื่อมต่อรายละเอียดของเรื่องจากความคิดของแต่ละคน และบันทึกสิ่งที่นักเรียนรู้ไว้ในช่อง K-What we know

ขั้นที่ 2 ระบุว่านักเรียนต้องการรู้อะไร ลงในช่อง W (Identify What we want to know-The W) ขั้นนี้ครูหรือนักเรียนถามเกี่ยวกับหัวข้อเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล อาจเป็นคำถามข้อมูลที่ได้บันทึกไว้ในช่อง K หรือเป็นคำถามสิ่งที่นักเรียนสงสัยเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน แล้วบันทึกคำถามลงในช่อง W-What we want to know

ขั้นที่ 3 จัดประเภทความรู้และสิ่งที่ต้องการรู้ (Categorize the K and W) แนะนำนักเรียนเพื่อตัดสินใจในการจัดประเภทรายการต่าง ๆ ของข้อมูลในช่อง K และช่อง W ประเภทของข้อมูลที่นักเรียนคาดว่าจะใช้ เช่น แบ่งเป็นสถานที่ สาเหตุ ผลที่เกิดขึ้น การจัดระบบข้อมูลเป็นขั้นตอนแรกที่จะทำให้ นักเรียนสามารถสรุปได้อย่างมีประสิทธิภาพและช่วยให้นักเรียนมองเห็นข้อมูลที่ไม่สามารถจัดเข้ากลุ่มได้

ขั้นที่ 4 การอ่านบทความ (Read the Article) ในขณะที่นักเรียนอ่านเรื่อง นักเรียนจะค้นหาคำตอบและขยายความเข้าใจที่มีต่อเรื่อง ครูควรกระตุ้นการตั้งคำถามเพื่อตอบคำถามข้อมูลใหม่ บันทึกความรู้ที่ได้ไว้ในช่อง L-What we have learned

ขั้นที่ 5 ระบุข้อมูลใหม่ (Identify New Information) หลังการอ่านนักเรียนระบุข้อมูลใหม่ที่ค้นพบจากการอ่าน ข้อมูลที่ได้มาใหม่นั้นนักเรียนจะนำไปรวมกับประเภทของข้อมูลที่ได้จัดประเภทของข้อมูลไว้แล้ว หากมีความจำเป็นอาจจัดประเภทของข้อมูลเพิ่มเติม

ขั้นที่ 6 สร้างแผนภูมิรูปภาพความคิด (Create a Concept Map) หลังจากนี้ นักเรียนได้เติมข้อความในแผนภาพตาราง KWL สมบูรณ์แล้ว นักเรียนแต่ละคนหรือแต่ละกลุ่มนำข้อมูลที่ได้จัดประเภทไว้มาสร้างแผนภูมิรูปภาพความคิด ซึ่งแผนภูมิรูปภาพความคิดนี้จะช่วยให้

นักเรียนได้มองเห็นภาพรวมของเรื่องที่ได้อ่าน และช่วยสังเคราะห์และสรุปผลการเรียนรู้จากการอ่าน
ได้ดีขึ้น

ขั้นที่ 7 ระบุสิ่งที่จะศึกษาต่อไปในอนาคต (Identify Further Investigation)

หลังจากนักเรียนได้สร้างแผนภูมิความคิดเสร็จสมบูรณ์ นักเรียนจะเกิดความกระจำงัดในสิ่งที่
นักเรียนรู้และตัดสินใจที่จะเพิ่มข้อมูล สำหรับคำถามในช่อง W ที่ยังไม่สามารถหาคำตอบได้ให้จัด
เตรียมการอ่านเพื่อศึกษาค้นคว้าต่อไปในอนาคต

Carr และ Ogle (2004 อ้างอิงจาก อรุมา ศรีลาศักดิ์, 2556) ได้เสนอขั้นตอน
การใช้เทคนิค KWL-Plus ในการจัดการเรียนรู้การอ่าน ดังนี้

1. ขั้น K (What do I Know) ขั้นนี้ก่อนที่นักเรียนจะอ่านเรื่อง ครูจะอธิบาย
ความคิดรวบยอดของเรื่องและกำหนดคำถามเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนได้ระดมสมอง (Brainstorms)
และเขียนคำตอบของนักเรียนลงในแผนภูมิรูปภาพช่อง K-What we know หลังจากนั้นนักเรียนและ
ครูร่วมกันจัดประเภทข้อมูลความรู้ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในเรื่องที่จะอ่าน

2. ขั้น W (What do I want to learn) ในขั้นนี้ครูค้นหาความจริงจาก
คำถามของนักเรียนในสิ่งที่นักเรียนสนใจ อยากรู้ หรือถามที่ยังไม่มีคำตอบเกี่ยวกับความคิดรวบยอด
ของเรื่อง พร้อมทั้งให้นักเรียนเขียนรายการคำถามลงในช่อง W-What we want to know
หลังจากนั้นนักเรียนทุกคนอื่นเรื่องและตอบคำถามที่ตั้งไว้ ระหว่างอ่านนักเรียนสามารถเพิ่มคำถาม
และคำตอบในกลุ่มของตัวเองได้

3. ขั้น L1 (What I learned) ในขั้นนี้จะระบุความรู้ที่นักเรียนเกิดการเรียนรู้
ขึ้นทั้งระหว่างการอ่านและหลังการอ่าน นักเรียนบันทึกความรู้ที่ได้ลงในช่อง L-What we have
learned พร้อมทั้งตรวจสอบคำถามที่ยังไม่ได้ตอบ

4. ขั้น L2 (Mapping) นักเรียนนำข้อมูลที่ได้จัดประเภทไว้ในขั้น K
เขียนชื่อเรื่องไว้ในตำแหน่งตรงกลางและเขียนองค์ประกอบหลักของแต่ละหัวข้อไว้ในแต่ละสาขา
พร้อมทั้งเขียนอธิบายเพิ่มเติมในแต่ละประเด็น

5. ขั้น L3 (Summarizing) สรุปและเขียนสรุปความคิดรวบยอดจากแผนภูมิ
ความคิด ซึ่งการเขียนในขั้นนี้จะมีประโยชน์ต่อครูและนักเรียนในการประเมินความเข้าใจของนักเรียน

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545) กำหนดขั้นตอนการจัดการเรียนรู้
ด้วยเทคนิค KWL Plus ไว้ดังนี้

ขั้นกิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-Reading Activities) ประกอบด้วย

1. ขั้น K (What you know) เป็นขั้นตอนการเตรียมความรู้พื้นฐาน
ก่อนอ่าน ผู้สอนอาจทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่ต้องการจะสอน แล้วให้ผู้เรียนช่วยกัน
ระดมสมอง มีการบันทึกความคิดเห็นที่เกิดจากการระดมสมอง ซึ่งอาจทำได้หลายวิธี เช่น

แผนที่ความคิดหรือแผนผังใยแมงมุมให้ชัดเจน ซึ่งประกอบด้วย ความคิดหลัก ความคิดรองและความคิดย่อย ตามลำดับ โดยผู้สอนช่วยจัดข้อความที่เป็นความคิดให้ถูกต้องก่อนจะให้ผู้เรียนคัดลอกแผนที่ความคิดหรือแผนผังนั้นลงในกระดาษ แต่ถ้าผู้เรียนคุ้นเคยกับการเขียนแผนผังความคิดแล้วผู้สอนอาจให้ผู้เรียนแต่ละคนเขียนสิ่งที่ตนรู้เกี่ยวกับหัวข้อที่ผู้สอนจะให้ผู้เรียนเรียนรู้ เป็นแผนผังความคิดด้วยตนเอง

1.1 ครูกระตุ้นความรู้และประสบการณ์เดิมของนักเรียนโดยให้นักเรียนระดมพลังสมอง อภิปรายในกลุ่มร่วมกับครูเกี่ยวกับหัวข้อที่จะเรียน ว่าในเรื่องนี้นักเรียนรู้อะไรบ้างหลังจากระดมพลังสมองและอภิปรายแล้ว ครูเขียนสิ่งที่นักเรียนรู้เกี่ยวกับหัวข้อนั้นลงในช่อง K (Know) บนกระดานดำ ขณะเดียวกันนักเรียนก็เขียนข้อความดังกล่าวลงในใบงานของตนในช่อง K

1.2 ครูจัดประเภทข้อมูลจากข้อความในช่อง K เป็นตัวอย่างให้นักเรียนดู โดยจัดเป็นประเภทเดียวกัน แล้วนักเรียนจัดประเภทของข้อมูลในช่อง K ของตนเอง
ขั้นกิจกรรมระหว่างการอ่าน (During Reading Activities) ประกอบด้วย
ขั้นตอนย่อย คือ

2. ขั้น W (What you want to know)

2.1 นักเรียนตั้งคำถามในสิ่งที่ตนรู้เกี่ยวกับเรื่องนั้นแล้วเขียนลงในช่อง W (Want to Know)

2.2 ครูเอาข้อความให้นักเรียนอ่าน ให้เรียนค้นหาคำตอบของคำถามที่ตั้งไว้ในช่อง W ถ้าอ่านพบข้อมูลใหม่ ๆ นักเรียนสามารถตั้งคำถามเพิ่มเติมในช่อง W ได้อีก

3. ขั้น L (What you have learned) หลังจากที่ได้เรียนอ่านข้อความแล้วให้ผู้เรียนเขียนคำตอบที่ได้ลงในกระดาษเปล่า รวมทั้งข้อมูลอื่น ๆ ที่ศึกษาเพิ่มเติมได้ แต่ไม่ได้ตั้งคำถามไว้

ขั้นกิจกรรมหลังการอ่าน

4. ขั้นการสรุปและนำเสนอ กิจกรรมในขั้นนี้เป็นกิจกรรมเพิ่มเติมในขั้นตอนหลัก KWL หลังจากผู้เรียนเรียนรู้และเขียนข้อมูลความรู้ที่ได้ในขั้น W และ L แล้วให้ผู้เรียนนำข้อมูลที่ได้นำมาปรับแผนผังความคิดเดิมที่ผู้เรียนเขียนไว้ในขั้น K ซึ่งอาจจะมีการตัดทอนเพิ่มเติมหรือจัดระบบข้อมูลใหม่ เพื่อให้แผนผังความคิดมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น แล้วให้นักเรียนนำเสนอการสรุปความจากเรื่องที่อ่าน โดยการพูดหรือเขียนจากแผนผังความคิดนั้น หรืออาจมีกิจกรรมอื่นที่ผู้สอนเห็นว่าเป็นกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้

วัชรา เล่าเรียนดี (2548) กำหนดขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ไว้ดังนี้

1. ขั้น K (Know) รู้อะไรจากเรื่องที่ให้อ่าน หรือจากหัวเรื่องที่กำหนดก่อนที่ครูจะให้ผู้เรียนอ่านรายละเอียดของเรื่องที่กำหนดให้ ครูอาจเสนอชื่อเรื่อง คำสำคัญของเรื่อง เพื่อถามคำถามว่ารู้อะไร จากคำหรือชื่อเรื่อง เพื่อจะให้ทราบว่านักเรียนมีความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องให้อ่านให้นักเรียนระดมสมองหาคำตอบหรือให้ระบุคำต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับชื่อเรื่อง/คำ/ความคิดรวบยอดที่ระบุ

2. ขั้น W (What do we want to learn) เราอยากรู้อะไรจากคำต่าง ๆ ที่ระบุในขั้น K โดยให้นักเรียนตั้งคำถามจากคำที่นำเสนอ ซึ่งคำถามจะมาจากความสนใจใคร่รู้ของนักเรียนเอง โดยที่นักเรียนจะต้องตอบลงในตารางตรงช่อง W ต่อจากนั้นให้นักเรียนอ่านเรื่องหรือบทอ่านที่กำหนดโดยละเอียด ตรวจสอบคำตอบ ข้อเท็จจริงที่ได้จากการอ่าน ระหว่างอ่านอาจมีคำถามเพิ่มและมีการตอบโดยกลุ่ม

3. ขั้น L1 (What did we learn) เราได้เรียนรู้อะไรบ้าง นักเรียนเขียนคำตอบลงในตารางตรงช่อง L ตรวจสอบว่ามีคำถามใดบ้างที่ยังไม่มีการตอบ

4. ขั้น L2 สร้างแผนผังความคิด (Mind Mapping) นักเรียนต้องกลับไปอ่านบททวนจากขั้น K เพื่อจะได้จัดประเภทของสิ่งที่เรียนรู้โดยเขียนคำสำคัญไว้ตรงกลางแผนผังความคิด และโยงความสัมพันธ์กับคำสำคัญย่อย เพื่ออธิบายรายละเอียดของความคิดหลัก

5. ขั้น L3 ขั้นสรุป นักเรียนเขียนหมายเลขกำกับลำดับความคิดรวบยอดแผนผังความคิด เพื่อเขียนสรุป การสรุปในขั้นนี้เป็นการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งจะบอกถึงความเข้าใจในเรื่องที่อ่านของนักเรียน

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับขั้นตอนกระบวนการสอนแบบ KWL Plus ของนักวิชาการดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า กระบวนการสอนแบบ KWL Plus ประกอบด้วยขั้นตอนสำคัญทั้งหมด 5 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 คือ K นักเรียนรู้อะไรบ้าง เป็นขั้นที่ครูผู้สอนจะต้องเป็นผู้เสนอชื่อเรื่องให้นักเรียนทราบ และถามนักเรียนว่านักเรียนรู้อะไรเกี่ยวกับเรื่องนี้บ้าง

ขั้นที่ 2 คือ W นักเรียนต้องการรู้อะไร หลังจากทีครูผู้สอนทราบแล้วว่านักเรียนมีความรู้เดิมหรือรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่ครูเสนอแล้ว ต่อไปเป็นการถามถึงสิ่งที่นักเรียนยังไม่รู้และสิ่งที่นักเรียนต้องการที่จะรู้ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนได้คิด

ขั้นที่ 3 คือ L นักเรียนได้เรียนรู้อะไร เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องจบแล้วให้นักเรียนบันทึกว่านักเรียนได้รับความรู้อะไรบ้างจากการอ่าน

ขั้นที่ 4 คือ Plus1 เป็นขั้นตอนของการนำองค์ความรู้ทั้งหมดที่นักเรียนได้รับเขียนออกมาเป็นแผนภาพความคิดของนักเรียนเอง

ขั้นที่ 5 คือ Plus2 เป็นขั้นตอนสุดท้าย ที่นักเรียนจะต้องการเขียนสรุปความ จากสิ่งที่นักเรียนอ่าน โดยใช้แผนภาพความคิดเป็นแนวทางในการสรุป

แนวคิดเกี่ยวกับการอ่านและการอ่านเชิงวิเคราะห์

การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับวิเคราะห์ มีความสำคัญอย่างยิ่ง ในการวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เนื่องจากจะช่วยให้ผู้วิจัยได้เข้าใจถึงความหมาย ความสำคัญ ขั้นตอนการสอนอ่าน รวมไปถึงแนวทางในการวัดและประเมินผลการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยจาก การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้รวบรวมองค์ความรู้และแนวคิดเกี่ยวกับการอ่าน และการอ่านเชิงวิเคราะห์ ไว้ดังนี้

1. การอ่าน

การอ่านมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ของมนุษย์เป็นอย่างมาก เพราะนอกจากจะเป็น เครื่องมือในการช่วยให้ได้รับข้อมูลข่าวสารเพื่อประกอบการตัดสินใจในชีวิตประจำวันแล้ว การอ่าน ยังมีความจำเป็นต่อการศึกษาเล่าเรียนอีกด้วย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน เพื่อนำหลักการและแนวคิดจากนักวิชาการท่านต่าง ๆ มาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนา ความสามารถด้านการอ่านให้กับผู้เรียน ซึ่งมีรายละเอียดตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1.1 ความหมายของการอ่าน

บันลือ พุกกะวัน (2534) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้หลายนัย ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังต่อไปนี้

1. การอ่าน คือ การแปลสัญลักษณ์ออกมาเป็นคำพูด โดยผสมเสียง เพื่อใช้ในการออกเสียงให้ตรงกับคำพูด การอ่านแบบนี้มุ่งให้สะกดตัวผสมคำอ่านเป็นคำ ๆ ไม่สามารถใช้สื่อความได้ทันที เป็นการอ่านเพื่อการอ่านออก มุ่งให้อ่านหนังสือแตกฉานเท่านั้น

2. การอ่าน คือ การใช้ความสามารถในการผสมผสานของตัวอักษร การออกเสียงคำหรือประโยค ทำให้เข้าใจความหมายในการสื่อความโดยการอ่าน หรือฟังผู้อื่น อ่านรู้เรื่อง เรียกว่าอ่านได้ ซึ่งมุ่งให้อ่านแล้วรู้เรื่องของสิ่งที่อ่าน

3. การอ่าน คือ การสื่อความหมายที่ถ่ายทอดความคิด ความรู้จากผู้เขียน (ผู้สื่อ) ถึงผู้อ่าน การอ่านลักษณะนี้เรียกว่าอ่านเป็น ผู้อ่านย่อมเข้าใจความรู้สึกนึกคิดของผู้เขียน โดยอ่านแล้วสามารถประเมินผลของสิ่งที่อ่านได้ด้วย

4. การอ่าน คือ การพัฒนาความคิด โดยผู้อ่านได้ใช้ความสามารถ หลาย ๆ ด้าน เช่น การสังเกต การจำรูปคำ ใช้สติปัญญาและประสบการณ์เดิมในการแปลความ

หรือถอดความให้เกิดความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้ดี โดยวิธีอ่านแบบนี้จะต้องดำเนินการเป็นขั้นตอน และต่อเนื่อง (กระบวนการ) อาจจะต้องใช้ความหมายของการอ่านจากข้อ 1, 2 และ 3 และสามารถเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน และนำผลของสิ่งที่ได้จากการอ่านมาเป็นแนวคิด แนวปฏิบัติได้ เรียกว่า อ่านเป็น

วรรณิ โสมประยูร (2544) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสมองที่ต้องใช้สายตาสัมผัสตัวอักษรหรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ เพื่อให้รับรู้และเข้าใจความหมายของคำหรือสัญลักษณ์ โดยแปลออกมาเป็นความหมายที่ใช้สื่อความคิดและรับรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านให้เข้าใจตรงกันและผู้อ่านสามารถนำเอาความหมายนั้น ๆ ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ได้

กระทรวงศึกษาธิการ (2546) กล่าวว่า การอ่าน คือ การแปลความหมายของตัวอักษรที่อ่านออกมาเป็นความรู้ ความคิด และเกิดความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านตรงกับเรื่องที่ผู้เขียนเขียน ผู้อ่านสามารถนำเอาความรู้ ความคิด หรือสาระเรื่องราวที่อ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้

พิทยา ลิ้มมณี (2547) กล่าวว่า การอ่าน หมายถึง กระบวนการหลาย ๆ อย่างที่นำไปสู่การรู้จักคำ การเข้าใจหรือการหยั่งรู้ความหมายของคำ ความไพเราะของคำ และมูลเหตุแห่งการจูงใจจากคำ การอ่านเป็นการแปลความหมายของตัวอักษรออกมาเป็นความรู้ ความคิด ความเข้าใจ แล้วนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ซึ่งการอ่านเป็นกระบวนการใช้ภาษาอย่างหนึ่ง โดยการอ่านจะสมบูรณ์ได้ก็จะต้องมีกระบวนการครบตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. การอ่าน
2. การมองเห็นตัวอักษร
3. เข้าใจความหมายของตัวอักษร
4. นำคุณค่าไปใช้ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสมในชีวิตประจำวัน

หากผู้ใดสามารถอ่านหนังสือให้เป็นไปตามกระบวนการดังกล่าวข้างต้นนี้ ซึ่งมีทั้งหมด 4 ขั้นตอน ได้อย่างครบถ้วน ก็จะได้ชื่อว่า “อ่านหนังสือเป็น” นั่นก็คือการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพนั่นเอง

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2547) กล่าวว่า การอ่านมีหลากหลายความหมายขึ้นอยู่กับผู้สนใจและผู้เกี่ยวข้องว่าจะให้ความหมายอย่างไร โดยแบ่งความหมายของการอ่านไว้หลายส่วน ดังนี้

1. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับลักษณะของกระบวนการ หมายถึง ลำดับขั้นที่เกี่ยวข้องกับการทำความเข้าใจความหมายของคำ กลุ่มคำ ประโยค ข้อความและเรื่องราวของสารที่ผู้อ่านสามารถบอกความหมายได้

2. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาพัฒนาการ หมายถึง การสอนอ่าน เพื่อให้เข้าใจหลักจิตวิทยาพัฒนาการของเด็กแต่ละช่วงวัย จัดสื่อการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของเด็ก

3. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาษาศาสตร์ หมายถึง การสอนอ่านจะต้องเข้าใจฐานที่เกิดเสียงของพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ เข้าใจหลักภาษาและการใช้ภาษา เพื่อนำหลักการเหล่านั้นมาสอนอ่านและเข้าใจความหมายได้ถูกต้อง

4. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาการศึกษา หมายถึง การนำหลักจิตวิทยา มาใช้ทางการศึกษา เช่น ความพร้อมของการอ่าน ความสนใจ แรงจูงใจ การเสริมแรง และทฤษฎี ที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการพิจารณาการจัดกิจกรรมการอ่าน

5. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับวิชาการศึกษา หมายถึง การรู้จักเลือกวิธีการสอนอ่านที่เหมาะสมกับวัยและระดับความสามารถในการอ่านของนักเรียน ทั้งนี้ให้เป็นไปตามขั้นพัฒนาการ เพื่อให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการอ่าน

6. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาด้านการจำและการลืม หมายถึง การที่ผู้อ่านสามารถจดจำเรื่องและเก็บไว้ในสมอง ถ้ามีโอกาสเล่าให้ผู้อื่นฟังก็สามารถเล่าได้ถูกต้อง แต่การที่ผู้อ่านจะจำข้อความที่อ่านได้ก็จะต้องเข้าใจความหมายของคำ รู้หน้าที่ของคำ อีกทั้งยังสามารถแยกพยัญชนะ สระ ตัวสะกด และวรรณยุกต์ออกจากกันได้ อีกประการหนึ่งผู้อ่านจะจำเรื่องได้มากหรือน้อยยังขึ้นอยู่กับความสนใจของผู้อ่านที่มีต่อเรื่องนี้ด้วย

เสาวลักษณ์ ทรองจิตร (2547) กล่าวว่า การอ่าน หมายถึง กระบวนการทางสมองที่สลับซับซ้อนในการทำความเข้าใจ แปลความหมายจากตัวอักษร สัญลักษณ์ กลุ่มคำหรือวลี ประโยค และเรื่องราวหรือสาระที่ผู้อ่านต้องตีความหมายของสิ่งที่อ่านออกมาเป็นความคิดอย่างมีเหตุผล โดยนำความรู้จากประสบการณ์เดิมมาใช้เป็นเครื่องมือในการตัดสินใจว่าผู้อ่านนั้นอ่านแล้วเข้าใจถูกต้อง

ราชบัณฑิตยสถาน (2552) กล่าวว่า การอ่าน หมายถึง การว่าตามตัวหนังสือถ้าออกเสียงด้วยเรียกว่าอ่านออกเสียง ถ้าไม่ออกเสียงเรียกว่าอ่านในใจ นอกจากนี้ยังหมายถึงการสังเกตหรือพิจารณาดูเพื่อให้เข้าใจ

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2554) กล่าวว่า การอ่าน หมายถึง การรับรู้ความหมายจากถ้อยคำที่ตีพิมพ์อยู่สิ่งพิมพ์หรือในหนังสือ เป็นการรับรู้ที่ผู้เขียนคิดอะไรและพูดอะไร โดยเริ่มต้นทำความเข้าใจถ้อยคำแต่ละคำ เข้าใจวลี เข้าใจประโยค ซึ่งรวมอยู่ในย่อหน้า เข้าใจแต่ละย่อหน้าซึ่งรวมเป็นเรื่องราวเดียวกัน

จุนแมน (Juneman, 1951 อ้างอิงจาก มนธริรา ภูมิลี, 2557) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการตอบสนองอย่างพินิจพิจารณา การอ่านเป็นกระบวนการของการปรับตัว

ถ้าบุคคลปรับตัวเข้ากับสถานการณ์หรือสิ่งแวดล้อมได้ดีเพียงใด ย่อมกล่าวได้ว่าบุคคลนั้นมีการอ่านที่ดีมากเพียงนั้น กล่าวคือเมื่อใดที่มนุษย์ตอบสนองต่อสิ่งเร้าทุกชนิด ไม่ว่าจะเป็นประสาทสัมผัสทางตา หู จมูก ลิ้น และกาย เมื่อนั้นก็เกิดการอ่านแล้ว

เอดการ์ (Edgar, 1956 อ้างอิงจาก มนธิรา ภูมิลี, 2557) กล่าวว่าไว้ว่า การอ่าน หมายถึง กระบวนการค้นหาความหมายจากสิ่งพิมพ์ เป็นการเพิ่มพูนประสบการณ์ของผู้อ่าน การอ่านไม่ได้หมายความว่าเฉพาะการมองผ่านแต่ละประโยคหรือแต่ละย่อหน้าเท่านั้น แต่ผู้อ่านจะต้องเข้าใจ ความคิดเรื่องนั้น ๆ ด้วย

กู๊ดแมน (Goodman, 1980) กล่าวว่าไว้ว่า การอ่านคือ การตอบสนอง สัญลักษณ์ทางภาษาเกี่ยวกับการแสดงปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน ระหว่างความคิดและภาษา เนื่องจากผู้อ่าน จะต้องพยายามสร้างความหมายขึ้นจากตัวอักษร การอ่านจึงเป็นกระบวนการที่ต้องคิดอยู่ตลอดเวลา ผู้อ่านจะต้องอาศัยการพิจารณาสิ่งที่ปรากฏอยู่ในข้อความที่อ่าน เพื่อใช้เป็นเครื่องช่วยในการ เลือกรความหมายที่เหมาะสมจากเนื้อเรื่องที่อ่าน

ฟิชเชอร์ และปีเตอร์ (Fisher and Peter, 1981) กล่าวว่าไว้ว่า การอ่านเป็น กระบวนการค้นหาความจำในอดีตจนถึงปัจจุบัน และเป็นปฏิริยาการรับรู้ทางสติปัญญาและ ทางภาษาที่ส่งเสริมให้เกิดการสร้างจินตภาพ เพื่อก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงรหัสทั้งด้านความหมาย และไวยากรณ์ให้คำหรือกลุ่มคำมีความหมาย

จากการศึกษาความหมายของการอ่านจากเอกสารของนักวิชาการ หลากหลายท่าน สามารถสรุปได้ว่า การอ่าน หมายถึง กระบวนการตอบสนองของสมองต่อการสัมผัส ตัวอักษร สัญลักษณ์ หรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ เพื่อให้รับรู้และเข้าใจความหมายของคำหรือสัญลักษณ์ เหล่านั้น โดยแปลออกมาเป็นความรู้ ความคิด และเกิดความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านตรงกับเรื่องที่คุณเขียน ทั้งนี้ผู้อ่านยังสามารถนำเอาความรู้ ความคิด หรือสาระเรื่องราวที่อ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ ในชีวิตได้

1.2 ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านถือได้ว่าเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาหาความรู้ ทั้งยังก่อให้เกิด ความคิด และวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล ซึ่งจากการศึกษาแนวความคิดของหน่วยงานและนักวิชาการ หลากท่านได้กล่าวถึงความสำคัญและคุณค่าของการอ่านไว้ ดังนี้

กรมการศึกษานอกโรงเรียน (2533) อธิบายถึงความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านหนังสือเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญยิ่ง ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการพัฒนาบุคคล สังคม และ ประเทศชาติ ได้ดังนี้

1. การอ่านช่วยให้ผู้อ่านเกิดปัญญามีความรู้กว้างขวาง

2. การอ่านช่วยให้ผู้อ่านได้รับข้อมูลข่าวสารทันต่อเหตุการณ์และ
ก้าวตามทันโลก

3. การอ่านช่วยให้ผู้อ่านสามารถนำความรู้จากการอ่านไปใช้ใน
ชีวิตประจำวัน เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต

4. การอ่านช่วยให้ผู้อ่านได้เพิ่มพูนความรู้ในการประกอบอาชีพ

5. การอ่านช่วยให้ผู้อ่านได้รู้เรื่องราวต่าง ๆ ทั้งในอดีตและปัจจุบัน

6. การอ่านช่วยให้ผู้อ่านได้เพิ่มพูนประสบการณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ประสบการณ์ที่ไม่อาจจะพบในชีวิตจริงได้ เนื่องจากขาดโอกาส ขาดเงิน และขาดความสามารถ

7. การอ่านช่วยให้ผู้อ่านตัดสินใจอย่างใดอย่างหนึ่งได้ดียิ่งขึ้น

8. การอ่านสามารถช่วยให้ผู้อ่านสามารถวินิจฉัยความถูกต้อง
ของเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

9. การอ่านช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว
เมื่อประสบปัญหา ก็สามารถนำมาแก้ไขเหตุการณ์ได้ทันที่

10. การอ่านช่วยให้ผู้อ่านรู้คุณค่าของสิ่งต่าง ๆ

11. การอ่านช่วยให้ผู้อ่านเกิดความเพลิดเพลิน ช่วยผ่อนคลาย
ความเครียด ความวิตกกังวล

12. การอ่านช่วยให้ผู้อ่านได้พัฒนาทักษะการอ่าน ให้อ่านได้ อ่านเป็น
อ่านเร็ว และอ่านเก่ง

13. การอ่านช่วยให้ผู้อ่านได้พัฒนาความเข้าใจอันดีงามทางสังคม
และช่วยให้มีมนุษย์สัมพันธ์อันดีต่อกัน

14. การอ่านช่วยป้องกันมิให้เกิดการลืมนหนังสือ การอ่านหนังสือ
ไม่ออกเป็นปัจจัยหนึ่งที่ใช้วัดความเจริญก้าวหน้าของประเทศ

15. การอ่านเป็นปัจจัยที่สำคัญที่จะช่วยส่งเสริมความเจริญก้าวหน้า
ของประเทศชาติ ทั้งทางด้านสังคม วัฒนธรรม และเศรษฐกิจ

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2542) อธิบายความสำคัญของการอ่านว่า
เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเสาะแสวงหาความรู้ การรู้และใช้วิธีอ่านที่ถูกต้องจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับ
ผู้อ่านทุกคน การรู้จักฝึกฝนอ่านอย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้ผู้อ่านมีพื้นฐานในการอ่านที่ดี ทั้งจะช่วยให้
เกิดความชำนาญและมีความรู้กว้างขวางด้วย

กานต์มณี ศักดิ์เจริญ (2546) กล่าวไว้ว่า การอ่านเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่ง
ในการดำเนินชีวิต เพราะการอ่านจะมีส่วนช่วยสร้างความสำเร็จในการดำเนินชีวิต ผู้ใดมี
ความสามารถในการอ่านหนังสือเป็นพิเศษ มักจะมีความเจริญก้าวหน้าในอาชีพและในชีวิตมากกว่า

คนที่อ่านหนังสือได้น้อยและอ่านช้า การอ่านแทรกอยู่ในกิจกรรมทุกประเภททุกแห่ง เพราะในการสื่อสารซึ่งกันและกันในชีวิตประจำวันต้องอาศัยการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านจึงเข้ามามีบทบาทสำคัญต่อชีวิตของเรา บางคนกล่าวว่า อาหารหล่อเลี้ยงร่างกาย การอ่านหล่อเลี้ยงสมอง ถ้าต้องการให้สมองเจริญเติบโตก็ต้องอ่านมาก

อัจฉรา ชีวพันธ์ (2546) อธิบายความสำคัญของการอ่านว่า เป็นเครื่องมือสำคัญของบุคคลในการแสวงหาความรู้ เป็นทักษะที่ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตบุคคลในทุกอาชีพ และทุกสาขาวิชา และช่วยให้บุคคลได้รับรสของความบันเทิงและได้รับการจรรโลงใจจากการอ่าน

ชนมณี แก้วพิกุล (2553) กล่าวว่า การอ่านมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ทุกคน การอ่านช่วยพัฒนาสติปัญญา ทำให้เป็นคนทันสมัย ทันเหตุการณ์ ทำให้เป็นคนรอบรู้ ทำให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทำให้มีความเจริญก้าวหน้าในอาชีพ ช่วยเสริมสร้างบุคลิกภาพ มีความเชื่อมั่นในตนเอง ได้รับการยอมรับเชื่อถือและศรัทธา การอ่านยังเป็นการสร้างความเข้าใจอันดีของมนุษย์ทุกชาติทุกภาษา ส่งเสริมให้เกิดกระบวนการพัฒนาคุณภาพชีวิตและจิตวิญญาณของผู้อ่านให้เข้าไปในทางที่ติงามได้ด้วยตนเอง การอ่านก่อให้เกิดความเพลิดเพลิน และการอ่านยังช่วยให้มนุษย์สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2554) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า การอ่านมีความสำคัญต่อชีวิตที่ช่วยทำให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต เป็นการช่วยให้ได้รับข้อมูลข่าวสารเพื่อประกอบการตัดสินใจในชีวิตประจำวัน การอ่านมีความจำเป็นต่อการศึกษาเล่าเรียนทั้งในระบบและนอกระบบ คนที่เรียนหนังสือเก่งมักจะเป็นคนที่อ่านหนังสือเก่ง เพราะการอ่านช่วยให้ได้รับความรู้และความเข้าใจที่จะทำให้ประสบความสำเร็จ และสามารถศึกษาต่อในระดับสูงได้ การอ่านมีคุณค่าต่อมนุษย์ เนื่องจากการสนองความต้องการของมนุษย์ ทำให้มนุษย์เกิดความรู้ ยกระดับสติปัญญาให้สูงขึ้น ทำให้มนุษย์เกิดความคิดสร้างสรรค์ พัฒนาความคิดให้ก้าวหน้า ส่งผลต่อการพัฒนาในอาชีพ ทำให้มนุษย์ทันต่อเหตุการณ์ ได้รับความรู้เพิ่ม ช่วยพัฒนาจิตใจให้องงาม ช่วยขจัดความทุกข์ ความเศร้าหมอง การอ่านทำให้เกิดความเข้าใจ ความร่วมมือในการอยู่ร่วมกันในสังคม เป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ได้รับความเพลิดเพลิน และพักผ่อนหย่อนใจ

สรุปได้ว่า การอ่าน เป็นเครื่องมือพื้นฐานที่มีความสำคัญในการศึกษาหาความรู้ เป็นทักษะที่จะช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล และยังช่วยส่งเสริมให้บุคคลประสบความสำเร็จและสามารถศึกษาต่อในระดับสูงได้ นอกจากนี้ยังเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยให้มนุษย์เกิดความคิดสร้างสรรค์ ทันต่อเหตุการณ์ และพัฒนาจิตใจให้องงามอีกด้วย

1.3 วิธีการในการอ่าน

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2554) กล่าวว่า การอ่านเป็นการรับสารรูปแบบหนึ่งซึ่งมีหลากหลายตามความมุ่งหมายของการอ่าน และประเภทของสื่อการอ่าน แต่การอ่านที่จะนำไปใช้ในการศึกษาค้นคว้าเพื่อเป็นประโยชน์ในการเรียนของนักเรียนหรือนักศึกษาอาจจะใช้วิธีการอ่านต่าง ๆ เช่น การอ่านสำรวจ การอ่านข้าม การอ่านผ่าน การอ่านจับประเด็น การอ่านสรุปความ การอ่านวิเคราะห์ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. การอ่านสำรวจ เป็นการอ่านข้อเขียนอย่างรวดเร็ว เพื่อรู้ลักษณะโครงสร้างของข้อเขียน สำนวนภาษา เนื้อเรื่องโดยสังเขป เป็นวิธีอ่านที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการเลือกสรรสิ่งพิมพ์สำหรับใช้ประกอบการค้นคว้าหรือการหาแนวเรื่องสำหรับเขียนรายงาน และรวบรวมบรรณานุกรมในหัวข้อที่เขียนรายงาน
2. การอ่านข้าม เป็นการอ่านอย่างรวดเร็วเพื่อเข้าใจเนื้อหาของข้อเขียน โดยเลือกอ่านข้อความบางตอน เช่น การอ่านคำนำ สารสังเขป บทสรุป และการอ่านเนื้อหาเฉพาะตอนที่ตรงกับความต้องการเป็นต้น
3. การอ่านผ่าน เป็นการอ่านแบบกวาดสายตา (Scanning Reading) โดยผู้อ่านจะทำการกวาดสายตาอย่างรวดเร็วไปยังสิ่งที่เป็นเป้าหมายในข้อเขียน เช่น คำสำคัญ ตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ แล้วรายละเอียดเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ต้องการ เช่น การอ่านเพื่อค้นหาชื่อในพจนานุกรม และการอ่านแผนที่
4. การอ่านจับประเด็น เป็นการอ่านเรื่องหรือข้อเขียนโดยทำความเข้าใจสาระสำคัญในขณะที่อ่าน มักใช้ในการอ่านข้อเขียนที่ไม่ยาวนาน เช่น บทความ การอ่านเร็ว ๆ หลายครั้งจะช่วยให้จับประเด็นได้ โดยการอ่านมีเทคนิค คือ ต้องสังเกตคำสำคัญ ประโยคที่มีคำสำคัญ และทำการย่อสรุปบันทึกประโยคสำคัญไว้เพื่อใช้ประโยชน์ต่อไป
5. การอ่านสรุปความ เป็นการอ่านโดยสามารถตีความหมายสิ่งที่อ่านได้ถูกต้องชัดเจน เข้าใจเรื่องอย่างดี สามารถแยกส่วนที่สำคัญหรือไม่สำคัญออกจากกัน รู้ว่าส่วนใดเป็นข้อเท็จจริงหรือข้อคิดเห็น ส่วนใดเป็นความคิดหลัก ความคิดรอง การอ่านสรุปความมีสองลักษณะ คือ การสรุปแต่ละย่อหน้าหรือแต่ละตอน และสรุปจากทั้งเรื่องหรือทั้งบท การอ่านสรุปความควรอ่านอย่างคร่าว ๆ ครั้งหนึ่งพอให้รู้เรื่อง แล้วอ่านละเอียดอีกครั้งหนึ่งเพื่อเข้าใจเรื่องอย่างดี หลังจากนั้นตั้งคำถามตนเองในเรื่องที่อ่านว่าเกี่ยวกับอะไร มีเรื่องราวอย่างไร แล้วเรียบเรียงเนื้อหาเป็นสำนวนภาษาของผู้สรุป
6. การอ่านวิเคราะห์ เป็นการอ่านเพื่อวิเคราะห์ความหมายของข้อความ ทั้งนี้ เพราะผู้เขียนอาจใช้คำและสำนวนภาษาในลักษณะต่าง ๆ อาจเป็นภาษาโดยตรง มีความชัดเจนเข้าใจง่าย ภาษาโดยนัยที่ต้องทำความเข้าใจ และภาษาที่มีความหมายตามอารมณ์และ

ความรู้สึกของผู้เขียน ผู้อ่านที่มีความรู้เรื่องคำศัพท์และสำนวนภาษาดี มีประสบการณ์ในการอ่านมาก และมีสมาธิในการอ่านดีย่อมสามารถวิเคราะห์ที่ได้ตรงความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อ และสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดี

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องดังที่ได้นำเสนอไว้ข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า กลวิธีการอ่านที่จะสามารถนำไปใช้ในการศึกษาค้นคว้า เพื่อเป็นประโยชน์ในการเรียนของนักเรียนหรือนักศึกษา ได้แก่ การอ่านสำรวจ การอ่านข้าม การอ่านผ่าน การอ่านจับประเด็น การอ่านสรุปความ การอ่านวิเคราะห์

2. การอ่านเชิงวิเคราะห์

การอ่านเชิงวิเคราะห์ถือได้ว่าเป็นความจำเป็นต่อการดำเนินชีวิตของคนในปัจจุบันเป็นอย่างมาก เพราะในปัจจุบันนั้นสิ่งต่าง ๆ มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งทางด้านวัตถุ วิทยาการเทคโนโลยีต่าง ๆ การอ่านเชิงวิเคราะห์จึงเป็นสิ่งสำคัญจะช่วยเสริมสร้างความรู้และความคิดให้ดีขึ้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านเชิงวิเคราะห์เพื่อเป็นประโยชน์ในการทำวิจัยไว้ดังนี้

2.1 ความหมายของการอ่านเชิงวิเคราะห์

Adler และ Van Doren (1972) กล่าวว่าไว้ว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นการอ่านเรื่องอย่างละเอียดตั้งแต่ต้นจนจบ มีการตั้งคำถามในการอ่านและตอบคำถามอย่างเป็นระบบเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

Sosothikul (2007) กล่าวว่าไว้ว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นการอ่านที่ต้องใช้ความระมัดระวังในการอ่านตลอดทั้งเรื่อง และอ่านซ้ำ เพื่อให้เกิดความสามารถทางความคิดในระดับที่สูงขึ้นที่จะวิเคราะห์แนวคิด โครงสร้างภาษา และเป้าหมายของผู้เขียน

ประพนธ์ เรืองณรงค์ (2545) กล่าวว่าไว้ว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นการอ่านที่ฝึกให้นักเรียนรู้จักอ่านหนังสืออย่างมีวิจารณญาณ รู้จักแยกแยะความเหมาะสมขององค์ประกอบในการเขียน ทั้งเนื้อหาและรูปแบบ เข้าใจจุดประสงค์และทัศนคติของผู้เขียน รวมทั้งวินิจฉัยได้ว่าเรื่องนั้นควรอ่านหรือไม่ควรอ่าน การฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์จะทำให้นักเรียนอ่านหนังสือเป็นและอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ

กระทรวงศึกษาธิการ (2546) กล่าวว่าไว้ว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์ คือ การอ่านที่ต้องใช้วิธีอ่านอย่างศึกษาค้นคว้า ประกอบด้วย โดยอ่านอย่างละเอียดให้ได้ความครบถ้วน แล้วจึงแยกแยะออกได้ว่าส่วนต่างๆ นั้นมีเนื้อหา และความสำคัญอย่างไรบ้าง แต่ละส่วนสัมพันธ์กับส่วนอื่น ๆ อย่างไร

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2547) กล่าวว่าไว้ว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์ คือ การอ่านแล้วนำมาแยกแยะข้อดี ข้อบกพร่อง ทั้งด้านศิลปะการเขียนเนื้อเรื่อง โดยกำหนดจุดมุ่งหมาย

ว่าต้องการทราบเกี่ยวกับหนังสือแนวใด เรื่องอะไร ต้องการทราบรายละเอียดแค่ไหน เกี่ยวกับอะไรบ้าง เมื่อได้หัวข้อแล้วให้อ่านเพื่อให้รู้เรื่องโดยตลอดเรื่อง แล้วนำมาคิดแยกย่อยเพื่อรองจนได้แก่นสำคัญของเรื่องที่จะนำมาวิเคราะห์ เพื่อพิจารณาคุณค่าในเรื่องที่ปรากฏ

สุวิทย์ มูลคำ (25507) กล่าวว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์ คือ ความสามารถในการจำแนก แยกแยะ องค์ประกอบต่าง ๆ ของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจจะเป็นวัตถุ สิ่งของ เรื่องราว หรือเหตุการณ์ และหาความสัมพันธ์เชิงเหตุผลระหว่างองค์ประกอบเหล่านั้น เพื่อค้นหาสภาพความเป็นจริง หรือสิ่งสำคัญของสิ่งที่กำหนดให้

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2554) กล่าวว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์ หมายถึง การอ่านเพื่อวิเคราะห์ความหมายของข้อความ ทั้งนี้ เพราะผู้เขียนอาจใช้คำและสำนวนภาษาในลักษณะต่าง ๆ อาจเป็นภาษาโดยตรง มีความชัดเจนเข้าใจง่าย ภาษาโดยนัย ที่ต้องทำความเข้าใจ และภาษาที่มีความหมายตามอารมณ์และความรู้สึกของผู้เขียน ผู้อ่านที่มีความรู้เรื่องคำศัพท์และสำนวนภาษาดี มีประสบการณ์ในการอ่านมาก และมีสมาธิในการอ่านดี ย่อมสามารถวิเคราะห์ได้ตรงความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อ และสามารถเข้าใจเรื่องที่สามารถ

จากการศึกษาความหมายของการอ่านเชิงวิเคราะห์จากนักวิชาการดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการอ่านข้อความ แล้วนำมาจำแนกแยกแยะอย่างละเอียดถี่ถ้วนในแต่ละด้าน และสามารถบอกได้ว่าเรื่องที่อ่านนั้นมีหลักการและความสำคัญอย่างไรบ้าง และแต่ละด้านสัมพันธ์กับส่วนอื่น ๆ อย่างไร

2.2 ความสำคัญของการอ่านเชิงวิเคราะห์

การอ่านเชิงวิเคราะห์มีความสำคัญและมีประโยชน์ต่อการอ่านงานเขียนเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะการอ่านเพื่อศึกษาหรือแสวงหาความรู้และข้อเท็จจริง เพราะการอ่านเชิงวิเคราะห์จะทำให้ผู้อ่านได้คิด และแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่อ่าน ดังนั้นนักวิชาการหลายท่านจึงได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านเชิงวิเคราะห์ ไว้ดังนี้

Adler และ Van Doren (1972) กล่าวว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์ เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้อ่านที่มีจุดมุ่งหมายในการอ่านเพื่อหาข้อมูล หรือเพื่อความบันเทิง และเป็นการอ่านที่ช่วยแก้ปัญหาการอ่านหนังสือที่มีความยาวและยาก

สุวิทย์ มูลคำ (2548) กล่าวว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์ช่วยให้เรา รู้ข้อเท็จจริง รู้เหตุผลเบื้องหลังของสิ่งที่เกิดขึ้น เข้าใจความเป็นไปเป็นมาของเหตุการณ์ต่าง ๆ รู้ว่าเรื่องนั้นมียุคประกอบอะไรบ้าง สืบหาความสมเหตุสมผลของข้อมูลที่ปรากฏ ช่วยให้เราไม่ด่วนสรุปสิ่งใดง่าย ๆ ขณะเดียวกันก็ช่วยให้เราไม่หลงเชื่อข้ออ้างที่เกิดจากตัวอย่างเดียว ช่วยพัฒนาความเป็นคนช่างสังเกตหาความแตกต่างของสิ่งที่ปรากฏ ทำให้เห็นข้อเท็จจริงที่เป็นฐานความรู้ในการนำไปใช้ในการตัดสินใจแก้ปัญหาการประเมินและการตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง

กรณีการ พัฒนาคติศกดิ์ (2550) กล่าวไว้ว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์ มีความสำคัญต่อการอ่านของผู้เรียน ทั้งนี้เพราะการอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นการฝึกให้ผู้เรียนรู้จักใช้ เหตุผลในการแยกแยะสิ่งสำคัญจากเรื่องที่ได้อ่านและสามารถประเมินค่าความน่าเชื่อถือ ในเรื่องที่อ่านได้

จากการศึกษาความสำคัญของการอ่านเชิงวิเคราะห์ สามารถสรุปได้ว่าการอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นทักษะการอ่านที่สูงกว่าการอ่านทั่วไป และมีความสำคัญต่อการอ่านของผู้เรียน เพราะจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถแยกแยะข้อมูลได้อย่างสมเหตุสมผล รู้ว่าอะไรคือข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น รู้ว่าอะไรควรเชื่อหรือไม่ควรเชื่อ สิ่งใดถูก สิ่งใดควร ไม่ควร และสามารถนำการวิเคราะห์ของตนเองไปใช้ในการตัดสินใจแก้ปัญหาการประเมินและการตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง

2.3 ขั้นตอนการอ่านเชิงวิเคราะห์

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับผู้วิจัยจึงได้รวบรวมทัศนะที่นักวิชาการได้อธิบายถึงขั้นตอนในการอ่านเชิงวิเคราะห์ ได้ดังนี้

Adler และ Van Doren (1972) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการอ่านเชิงวิเคราะห์ว่ามี 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การพิจารณาลักษณะเนื้อหาของเรื่องที่อ่านเป็นการพิจารณารายละเอียดของเรื่องที่อ่าน ประกอบด้วย

1.1 จำแนกประเภทและเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน เป็นขั้นตอนที่สำคัญ เพราะเป็นขั้นเริ่มต้นในการอภิปรายเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ผู้อ่านต้องรู้ว่าตนเองอ่านเรื่องประเภทใด เช่น นิทาน บทละคร นวนิยาย และควรรู้จักก่อนที่จะเริ่มอ่าน การอ่านชื่อเรื่องอาจทำให้ผู้อ่านได้ทราบข้อมูลที่สำคัญก่อนการอ่านเนื้อเรื่อง ดังนั้น ผู้อ่านควรมีคำถามถามตนเองว่าเรื่องที่อ่านเป็นเรื่องประเภทใด และถ้าไม่เคยถามคำถามก็จะเป็นคนที่ไม่สามารถตอบคำถามอื่น ๆ เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้

1.2 ระบุรายละเอียดของเรื่องที่อ่านในภาพรวมว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร หรือบอกเอกภาพของเรื่องที่อ่านในภาพรวม โดยใช้ประโยค 1-3 ประโยค ผู้อ่านจะต้องเข้าใจแก่นเรื่อง ใจความสำคัญ และเอกภาพของเรื่องอย่างชัดเจน แล้วบอกตนเอง หรือบอกคนอื่นว่าเอกภาพของเรื่องที่อ่านคืออะไรด้วยถ้อยคำสั้น ๆ และกระชับที่สุด หรือเป็นการระบุใจความสำคัญหรือแก่นเรื่อง

1.3 ระบุหรือยกตัวอย่างส่วนที่สำคัญของเรื่องที่อ่านตามลำดับและความสัมพันธ์ และร่างเค้าโครงของส่วนต่าง ๆ เหล่านั้นตามเค้าโครงที่วางไว้ ผู้อ่านอ่านเรื่องต่อไปจนถึงส่วนสำคัญของเรื่อง และแสดงให้เห็นว่ามีระเบียบเรียงอย่างไร ซึ่งผู้อ่านต้องอ่านเรื่องนั้น ๆ

จนจบ เพราะเรื่องแต่ละเรื่องมีความซับซ้อนในความเป็นเอกภาพของตัวเอง โดยมีใจความสำคัญหรือแก่นเรื่องที่ซับซ้อน มีการเรียบเรียงส่วนต่าง ๆ อย่างเป็นหมวดหมู่ และมีความเชื่อมโยง เพื่อให้ได้ภาพรวมทั้งหมด โดยเปรียบเทียบกับการสร้างบ้าน ซึ่งองค์ประกอบแต่ละส่วนต้องสอดคล้องและเชื่อมโยงกันจนสร้างบ้านได้ทั้งหลัง

1.4 ระบุแนวคิด หรือปัญหาที่ผู้เขียนพยายามจะแก้ไข ผู้อ่านค้นพบว่า แนวคิดหรือปัญหาของผู้เขียนคืออะไร ผู้เขียนเริ่มด้วยการตั้งคำถาม หรือชุดของคำถาม ซึ่งผู้เขียนอาจจะบอก หรือไม่บอกก็ได้ เป็นหน้าที่ของผู้อ่านที่จะตั้งคำถามให้ถูกต้อง ผู้อ่านสามารถบอกคำถามหลักของเรื่องที่อ่านได้ พยายามให้คำตอบไว้และระบุคำถามรอง แล้วควรถามคำถามอย่างเป็นลำดับ ถ้าผู้อ่านสามารถรู้จักใช้คำถามก็จะเป็นคนที่มีความชำนาญในการค้นพบปัญหาของผู้เขียน

ขั้นตอนที่ 2 การตีความเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน

เป็นการพิจารณาเนื้อหา หรือข้อความของเรื่องที่อ่านโดยใช้ความรู้ และทักษะทางภาษา ซึ่งมีวิธีการที่สำคัญ ได้แก่ การตีความภาษาที่มีความหมายโดยตรงและภาษาที่มีความหมายโดยนัย ประกอบด้วย

2.1 หาคำสำคัญ (term) และเข้าใจความหมายให้ใกล้เคียงกับผู้เขียน กล่าวคือ ผู้อ่านหาคำสำคัญในเรื่องที่อ่านและพิจารณาว่าผู้เขียนใช้อย่างไร โดยใช้วิธีการ 2 วิธี ได้แก่ หาคำสำคัญ ซึ่งเป็นคำที่อาจก่อให้เกิดความหมายคลุมเครือ และพิจารณาคำความหมายของคำเหล่านั้นตามที่ใช้ด้วยความถูกต้อง การค้นหาคำสำคัญเป็นการเริ่มต้นของการตีความ ดังนั้นผู้อ่านจะต้องแปลความหมายของผู้เขียน ซึ่งผู้อ่านจะค้นพบความหมายของคำเหล่านั้นด้วยความอดทนและฝึกปฏิบัติ

2.2 หาประโยคสำคัญในเรื่องที่อ่าน และระบุประโยคที่มีการโต้แย้ง (Proposition) ผู้อ่านหาประโยคสำคัญ ซึ่งเป็นประโยคที่กล่าวถึงสิ่งที่กำลังโต้แย้ง ผู้อ่านจะต้องรู้ว่าประโยคนั้นหมายความว่าอย่างไร โดยรู้ความหมายของคำสำคัญที่อยู่ในประโยค และตีความคำทั้งหมดที่ใช้ในประโยคนั้น เพื่อช่วยในการตีความและช่วยให้เกิดความเข้าใจ ผู้อ่านควรอ่านประโยคนั้นอย่างช้า ๆ ด้วยความตั้งใจ ผู้เขียนบางคนอาจจะช่วยผู้อ่านโดยแนะ หรือชี้ให้เห็นถึงสิ่งที่กำลังโต้แย้งด้วยการบอกตำแหน่งเป็นระยะ ๆ เพื่อนำไปสู่ประโยคสำคัญ ถ้าหากผู้อ่านสามารถมองเห็นความแตกต่างของข้อความที่อ่านก็จะเข้าใจและค้นพบประโยคสำคัญ มีตัวแนะหนึ่งที่ช่วยให้ค้นพบประโยคสำคัญ คือ คำที่ประกอบในประโยคสำคัญซึ่งสามารถนำผู้อ่านไปสู่ประโยคที่ควรได้รับความสนใจ การโต้แย้งมักจะเริ่ม ณ จุดใดจุดหนึ่ง เป็นช่วงของความคิด ซึ่งอาจจะเริ่มด้วยการสรุปและให้เหตุผล หรืออาจจะเริ่มด้วยหลักฐานและเหตุผลแล้วนำผู้อ่านไปสู่การสรุปต่อไป

2.3 หาย่อหน้าที่มีการโต้แย้ง (Argument) จากคำเชื่อมของประโยคหรือจากประโยคที่มีการโต้แย้ง ผู้อ่านค้นหาย่อหน้าที่มีประโยคสำคัญที่แสดงให้เห็นถึง

การแย้งของผู้เขียน โดยค้นหาจากคำที่เป็นคำเชื่อมของประโยคที่ปรากฏในเรื่องที่อ่าน หรือค้นหาจากประโยคที่มีการโต้แย้ง การโต้แย้งเป็นเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับความคิด ประโยคที่มีการโต้แย้งจะให้เหตุผลซึ่งกันและกัน และอาจมีเพียงหนึ่งประโยค หรือมากกว่าหนึ่งประโยคก็ได้ ผู้อ่านสามารถหาได้จากย่อหน้าที่มีการโต้แย้ง แต่ถ้าไม่มีการระบุประโยคโต้แย้ง ผู้อ่านจะต้องพยายามเขียนประโยคที่มีการโต้แย้งขึ้นมา โดยนำประโยคที่ได้จากข้อความมาเรียงลำดับเพื่อแสดงการโต้แย้ง

2.4 ระบุปัญหาที่ผู้เขียนได้แก้ไข หรือไม่สามารถแก้ไข ผู้อ่านจะต้องค้นพบว่า เรื่องที่อ่านนั้นนำเสนอปัญหาอะไรที่ผู้เขียนต้องการแก้ไข และผู้อ่านควรถามตนเองว่าปัญหาอะไรที่ผู้เขียนพยายามแก้ไขและประสบความสำเร็จในการแก้ไขหรือไม่ หรือผู้อ่านค้นพบบทสรุปของผู้เขียน โดยตัดสินใจได้ว่าอะไรเป็นปัญหาที่ผู้เขียนต้องการแก้ไข อะไรเป็นปัญหาที่ไม่สามารถแก้ไข และสิ่งใดที่ผู้เขียนทราบว่าแก้ไขไม่ได้ ผู้อ่านจะแน่ใจอย่างมีเหตุผลว่าตนเองเข้าใจเรื่องที่อ่าน

ขั้นตอนที่ 3 การวิพากษ์วิจารณ์เนื้อหาของเรื่องที่อ่าน

ขั้นตอนนี้จะดำเนินหลังจากที่ผู้อ่านได้อ่านเรื่องแล้ว เมื่อผู้อ่านพบว่าเนื้อหาสาระของเรื่องที่อ่านสามารถแบ่งออกเป็น ส่วน ๆ และมองเห็นองค์ประกอบในเรื่องของความคิด ความรู้ ความสำคัญ ประโยคที่มีการโต้แย้ง และการโต้แย้ง หรืออาจกล่าวได้ว่า เข้าใจสิ่งที่อ่านใกล้เคียงกับผู้เขียน การที่ผู้อ่านวิพากษ์วิจารณ์เนื้อหาของเรื่องที่อ่านได้ เปรียบเสมือนเป็นเพื่อนคู่สนทนากับผู้เขียน และผู้อ่านสามารถโต้ตอบการสนทนากับผู้เขียน ซึ่งขั้นตอนนี้ประกอบด้วย

3.1 ไม่ควรเริ่มการวิพากษ์วิจารณ์จนกว่าเค้าโครงของตนเอง และการตีความเรื่องที่อ่านจะเสร็จเรียบร้อย ผู้อ่านไม่ควรพูดว่าเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย หรือไม่แสดงความคิดเห็น จนกระทั่งตนเองอ่านเรื่องอย่างละเอียดจนสามารถพูดได้ว่า เข้าใจเรื่องที่อ่านแล้วผู้อ่านสามารถแสดงความคิดเห็นว่า เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย หรือไม่แสดงความคิดเห็น จากความเข้าใจและมีเหตุผลด้วยคำพูดของตนเอง

3.2 ไม่ควรแสดงความคิดเห็นอย่างรุนแรง หรือคึกคะนอง ผู้อ่านแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ไม่ควรใช้ความรุนแรง หรือต้องการเป็นผู้ชนะในการโต้แย้ง ผู้อ่านควรมีการเตรียมตัวก่อนที่จะแสดงความคิดเห็นที่เห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วย และควรมีข้อมูลที่เพียงพอที่จะตัดสินใจด้วยตนเองตามความเป็นจริง โดยแสดงออกด้วยความจริงใจ ไม่ใช่อารมณ์มากกว่าความรู้ และไม่ทำตัวให้เป็นปัญหา หรือชวนทะเลาะ

3.3 ระบุความแตกต่างระหว่างความรู้และความคิดเห็นส่วนตัว โดยบอกเหตุผลของการตัดสินใจของตนเอง การเคารพในความรู้และความคิดเห็นที่แตกต่างของบุคคล โดยให้เหตุผลในเรื่องที่วิเคราะห์ ผู้อ่านไม่ควรแสดงความคิดเห็นโดยไม่มีเหตุผลประกอบ เนื่องจากมีความรู้ไม่เพียงพอ ไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน ผู้อ่านควรวิเคราะห์เรื่องที่อ่านอย่างรอบคอบ

แยกข้อเท็จจริงออกจากความคิดเห็น แล้วจึงวิเคราะห์ว่าตนเองเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วย แลให้เหตุผลในการวิเคราะห์นั้น รวมทั้งแสดงความปรารถนาที่จะให้เกิดการแก้ไขในทางที่ดีขึ้น

3.4 ระบุสิ่งที่ผู้เขียนไม่ได้กล่าวถึง ผู้อ่านจะกล่าวว่า ผู้เขียนไม่ได้ระบุเมื่อผู้เขียนไม่ได้กล่าวถึงข้อมูลบางอย่างที่มีความสอดคล้อง หรือสัมพันธ์กับปัญหาที่ผู้เขียนพยายามจะแก้ไข ผู้อ่านจะต้องระบุข้อมูลที่ทำให้ทุกคนเห็นว่าผู้เขียนไม่ได้กล่าวถึงและแสดงให้เห็นว่าข้อมูลนั้นสัมพันธ์กับปัญหาอย่างไร และเขียนข้อสรุปที่แตกต่างไปจากสิ่งที่ผู้เขียนได้เขียนไว้

3.5 ระบุสิ่งที่ผู้เขียนกล่าวผิดพลาด ผู้อ่านจะกล่าวว่าผู้เขียนเข้าใจผิดหรือสิ่งที่ผู้เขียนพูดถึงไม่ถูกต้อง เมื่อสิ่งที่ผู้เขียนนำมาใช้ในการวินิจฉัยเป็นสิ่งตรงข้ามกับความเป็นจริง ข้อมูลนั้นไม่ถูกต้องหรือเชื่อถือได้น้อย ผู้เขียนกำลังอ้างถึงสิ่งที่ผู้เขียนไม่มีความรู้ ซึ่งผู้อ่านสามารถแสดงการโต้แย้งเกี่ยวกับข้อบกพร่องเหล่านี้ได้ โดยจะต้องชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนว่าสิ่งที่ผู้เขียนกล่าวมานั้นไม่ถูกต้อง

3.6 ระบุสิ่งที่ผู้เขียนไม่มีหลักการหรือเหตุผล ผู้อ่านจะกล่าวว่าผู้เขียนไม่มีหลักการ เหตุผล หรือมีความผิดพลาดในการให้เหตุผล เมื่อสิ่งที่ผู้เขียนสรุปนั้นไม่ได้มาจากเหตุผล และไม่สอดคล้องกับสิ่งที่ผู้เขียนพยายามจะกล่าวถึง หากผู้เขียนมีข้อบกพร่องในเรื่องนี้ จะทำให้เรื่องที่เขียนไม่ตรงประเด็นและไม่น่าเชื่อถือ ผู้อ่านจะวิพากษ์ความผิดพลาดของผู้เขียนในข้อบกพร่องนี้ได้จะต้องแสดงการโต้แย้งกับผู้เขียนให้ตรงประเด็นหรือถูกต้อง

3.7 ระบุสิ่งที่ผู้เขียนวิเคราะห์หรือเรื่องราวที่ไม่สมบูรณ์ ผู้อ่านจะกล่าวว่าผู้เขียนเขียนงานไม่สมบูรณ์ เมื่อผู้เขียนไม่ได้แก้ปัญหาทั้งหมดที่เกิดขึ้นตั้งแต่เริ่มแรก ผู้เขียนใช้สื่อหรือวัสดุต่าง ๆ ไม่เหมาะสม ผู้เขียนไม่ได้นำสิ่งที่เกี่ยวข้องกับปัญหามาใช้เป็นข้อบกพร่องเรื่องความสมบูรณ์ของเนื้อหาและเค้าโครงของเรื่อง ซึ่งประเด็นเหล่านี้ไม่เพียงพอที่จะกล่าวว่าเรื่องที่อ่านไม่สมบูรณ์ เพราะมนุษย์ทุกคนมีความจำกัดและผลงานของเขาก็มีความจำกัดด้วย ไม่มีประโยชน์ที่จะวิเคราะห์แบบนั้นจนกว่าผู้อ่านจะสามารถระบุความไม่สมบูรณ์ได้อย่างชัดเจน โดยอาศัยความรู้ที่มีอยู่ หรือการอ่านเรื่องที่สัมพันธ์กับประเด็นดังกล่าว

Potter (2005) กล่าวเอาไว้ว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นการวิเคราะห์หาข้อเท็จจริงหรือแนวคิดที่ต้องการจากข้อมูล โดยแบ่งข้อมูลทั้งหมดออกเป็นส่วน ๆ และพิจารณาความสัมพันธ์และความสอดคล้องซึ่งมีขั้นตอน ดังนี้

1. ตั้งคำถามที่จะนำไปสู่การวิเคราะห์เฉพาะส่วนที่ต้องการ
2. หาคำตอบเพื่อที่จะดำเนินการกับข้อมูล
3. ใช้คำตอบนั้นเพื่อหาสิ่งที่ต้องการ

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการอ่านเชิงวิเคราะห์ไว้

ดังนี้

1. การอ่านวิเคราะห์คำ เป็นการอ่านเพื่อให้ผู้อ่านแยกแยะถ้อยคำในวลี ประโยค หรือข้อความต่าง ๆ โดยสามารถบอกได้ว่า คำใดใช้อย่างไร ใช้ผิดความหมาย ผิดหน้าที่ ไม่เหมาะสม ไม่ชัดเจนอย่างไร ควรจะค้นหาทางแก้ไข ปรับปรุงอย่างไร เป็นต้น

2. การอ่านวิเคราะห์ประโยค เป็นการอ่านเพื่อแยกแยะประโยคต่าง ๆ ว่าเป็นประโยคที่ถูกต้องชัดเจนหรือไม่ ใช้ประโยคผิดไปจากแบบแผนของภาษาอย่างไร เป็นประโยคที่ต้องสมบูรณ์เพียงใดหรือไม่ มีหน่วยความคิดในประโยคขาดเกินหรือไม่เรียงลำดับความในประโยคหรือไม่ ประโยคที่ใช้ถูกต้องชัดเจนหรือไม่ ใช้คำฟุ่มเฟือยหรือใช้รูปประโยคที่สื่อความหมายไม่ชัดเจนหรือไม่ เมื่อพบข้อบกพร่องต่าง ๆ แล้วก็สามารถแก้ไขให้ถูกต้องได้

3. การอ่านวิเคราะห์ทัศนคติผู้แต่ง ผู้อ่านต้องพิจารณาไตร่ตรองให้รอบคอบว่า ผู้เขียนเสนอทัศนคติมีน้ำหนักเหตุผลประกอบข้อเท็จจริงน่าเชื่อถือเพียงใด เป็นคนมองโลกในแง่ใด เป็นต้น

4. การอ่านวิเคราะห์รส หมายถึง การอ่านอย่างพิจารณาถึงความซาบซึ้งและความประทับใจที่ได้จากการอ่าน วิธีการที่จะทำให้เข้าถึงรสอย่างลึกซึ้ง คือ การวิเคราะห์รสของเสียงและรสของภาพ

4.1 ด้านรสของเสียง ผู้อ่านจะรู้สึกได้ชัดจากการอ่านออกเสียงดัง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการอ่านอย่างปกติหรืออ่านทำนองเสนาะ จึงจะช่วยให้รู้สึกถึงความไพเราะของจังหวะและความเคลื่อนไหวซึ่งแฝงอยู่ในเสียง ทำให้เกิดความรู้สึกไปตามท่วงทำนองของเสียงสูงต่ำจากเนื้อเรื่องที่อ่าน

4.2 ด้านรสของภาพ เมื่อผู้อ่านอ่านแล้วเกิดความเข้าใจเรื่องในขณะเดียวกันก็จะทำให้เห็นภาพด้วย เป็นการสร้างเสริมให้ผู้อ่านได้เข้าใจความหมาย การเขียนบรรยายความด้วยถ้อยคำไพเราะ ทั้งร้อยแก้วและร้อยกรอง ก่อให้เกิดภาพขึ้นในใจผู้อ่านทำให้เกิดความเพลิดเพลินและเข้าใจความหมายของเรื่องได้ดียิ่งขึ้น

5. การอ่านเพื่อวิเคราะห์ขอบเขตของปัญหาและการตีความเนื้อหาของข้อความ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

5.1 การวิเคราะห์ขอบเขตของปัญหา มีหลักปฏิบัติดังนี้

5.1.1 จัดประเภทหนังสือตามชนิดและเนื้อหา หนังสือแต่ละประเภทมีวิธีอ่านแตกต่างกัน ก่อนอ่านต้องวิเคราะห์ให้รู้ว่าหนังสือเล่มนั้นอยู่ในประเภทใด การแบ่งประเภทของหนังสือจะดูแต่ชื่อเรื่องหรือลักษณะภายนอกเพียงอย่างเดียวไม่ได้ต้องสำรวจเนื้อหาด้วย อย่างไรก็ตาม ชื่อเรื่องเป็นสิ่งแรกที่สามารถใช้เป็นแนวทางได้ เพราะผู้เขียนย่อมต้องพยายามตั้งชื่อเรื่องให้ตรงแนวเขียนหรือจุดมุ่งหมายในการเขียนของตนมากที่สุด

5.1.2 สรุปให้สั้นที่สุดว่าหนังสือนั้นกล่าวถึงอะไร หนังสือที่ดี
ทุกเล่มต้องมีเอกภาพ มีการจัดองค์ประกอบของส่วนย่อยอย่างมีระเบียบ ผู้อ่านต้องพยายามสรุปภาพ
ดังกล่าวออกมาเพียง 1-2 ประโยคว่า หนังสือเล่มนั้นมีอะไรเป็นจุดสำคัญหรือเป็นแก่นเรื่อง แล้วจึงหา
ความสัมพันธ์กับส่วนสำคัญต่อไป

5.1.3 กำหนดโครงสร้างเชิงของหนังสือ เมื่ออ่านต้องตั้งประเด็น
ด้วยว่าจากเอกภาพของหนังสือเล่มนั้นมีส่วนประกอบสำคัญอะไรบ้าง ส่วนที่สำคัญ ๆ นั้น
มีความสัมพันธ์กันโดยตลอดหรือไม่ และแต่ละส่วนมีหน้าที่สนับสนุนซึ่งกันและกันหรือไม่

5.1.4 กำหนดปัญหาที่ผู้เขียนต้องการแก้ ผู้อ่านควรพยายาม
อ่านและค้นพบว่าผู้เขียนเสนอปัญหาอะไร อย่างไร มีปัญหาย่อยอะไร และให้คำตอบไว้ตรง ๆ หรือไม่
การตั้งปัญหาเป็นวิธีการหนึ่งที่จะทำให้เข้าใจเรื่องแจ่มแจ้ง ยิ่งตั้งปัญหาได้กว้างขวางลึกซึ้งซึ่งเพียงใด
ยิ่งเข้าใจได้เพิ่มขึ้นเพียงนั้น

5.2 การตีความเนื้อหาของหนังสือ เป็นสิ่งที่ผู้อ่านทำความเข้าใจ
ความคิดของผู้เขียน พิจารณาวัตถุประสงค์ของผู้เขียน ซึ่งบางครั้งผู้เขียนไม่ได้บอกความหมายหรือ
นัยของข้อความที่เขียนออกมาตรง ๆ แต่ผู้อ่านต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจบริบทของเรื่องเป็นอย่างดี
จึงจะตีความได้ถูกต้อง การทำความเข้าใจความคิดของผู้เขียนนั้นไม่ว่าความคิดจะถูกต้องหรือไม่
เราจะเห็นด้วยหรือไม่ก็ตาม แต่การพยายามเข้าใจเช่นนั้นทำให้เราไม่วิจารณ์ผู้เขียนอย่างไม่ยุติธรรม
แต่จะพิจารณาทั้งข้อดี ข้อบกพร่องของงานเขียนนั้นอย่างแจ่มแจ้ง การตีความเนื้อหาของหนังสือ
มีรายละเอียดต่าง ๆ ดังนี้

5.2.1 ตีความหมายของคำสำคัญและค้นหาประโยคสำคัญที่สุด
ผู้อ่านจึงพยายามเข้าใจความสำคัญ และเข้าใจประเด็นสำคัญที่ผู้เขียนเสนอ เพื่อเข้าใจความคิดของ
ผู้เขียน

5.2.2 สรุปความคิดสำคัญของผู้เขียน โดยพิจารณาว่าประโยค
ใดเป็นเหตุ ประโยคใดเป็นผล ประโยคใดเป็นข้อสรุป ซึ่งบางครั้งผู้เขียนไม่ได้สรุปความคิดออกมาให้
เห็นชัดเจน แต่ผู้อ่านต้องพยายามสรุปออกมาให้ได้

5.2.3 ตัดสินว่าอะไรคือการแก้ปัญหาของผู้เขียน เมื่อผู้อ่าน
ตีความสำคัญให้ตรงกับผู้เขียน เข้าใจความคิดของผู้เขียน และสรุปความคิดของผู้เขียนได้แล้ว ผู้อ่านก็
จะวิเคราะห์และตัดสินได้ว่า จากเรื่องราวหรือเหตุผลต่าง ๆ ที่ผู้เขียนนำมาเสนอนั้นมีความ
สมเหตุสมผลหนักแน่น น่าเชื่อถือหรือไม่เพียงใด เพื่อนำไปสู่การวิจารณ์หนังสือเรื่องนั้น ๆ ต่อไป

จากการศึกษาขั้นตอนการอ่านเชิงวิเคราะห์จะเห็นได้ว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์
ที่ดีจะต้องวิเคราะห์อย่างรอบด้าน เริ่มตั้งแต่การวิเคราะห์คำ ประโยค ทศนะของผู้เขียน ไปจนถึง
การวิเคราะห์รสจากการอ่าน และสามารถตีความหมายของคำสำคัญเพื่อให้เห็นแนวความคิดของ

ผู้เขียน และสามารถสรุปความคิดสำคัญของผู้เขียนได้ ซึ่งขั้นตอนการอ่านเชิงวิเคราะห์ที่ผู้วิจัยสังเคราะห์จากการศึกษาเอกสารจากนักวิชาการ สามารถสรุปขั้นตอน 5 ขั้น ได้ดังนี้ 1) แยกแยะเนื้อเรื่องออกเป็นประเด็นต่าง ๆ แล้วพิจารณาว่าแต่ละส่วนประกอบด้วยอะไรบ้าง 2) พิจารณาเรื่องราวว่าผู้เขียนใช้กลวิธีเสนอเรื่องอย่างไร 3) พิจารณาน้ำเสียง จุดประสงค์ ทัศนคติ อารมณ์ ความรู้สึก หรือเจตนาของผู้เขียน รวมทั้งแง่คิดต่าง ๆ ที่ผู้เขียนสอดแทรกไว้ให้แก่ผู้อ่านว่ามีอะไรบ้าง ออกจากข้อคิดเห็น 4) แยกแยะส่วนที่เป็นข้อเท็จจริง 5) แยกแยะส่วนที่เป็นสาระสำคัญและส่วนขยายความ

2.4 ขั้นตอนและกระบวนการสอนการอ่านเชิงวิเคราะห์

การอ่านเชิงวิเคราะห์ถือว่ามีสำคัญ เพราะเป็นการอ่านที่จะฝึกให้ผู้อ่านรู้จักใช้ความคิด สติปัญญา และความรอบรู้ต่อสิ่งที่ได้อ่าน ซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านสามารถแยกแยะเรื่องราวที่อ่านได้อย่างละเอียดถี่ถ้วนจนทำให้เกิดความรู้ในเรื่องนั้น ๆ ได้อย่างชัดเจน ดังนั้น การอ่านเชิงวิเคราะห์จึงเป็นการอ่านที่ควรนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาทักษะการวิเคราะห์ให้กับผู้เรียน ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงได้ศึกษากระบวนการสอนและแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่จะสามารถส่งเสริมทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ให้กับผู้เรียน ซึ่งจากการศึกษานั้นพบว่านักวิชาการได้เสนอแนะกระบวนการสอนและแนวทางการจัดการเรียนรู้อ่านเชิงวิเคราะห์ ไว้ดังนี้

Woods และ Moe (2007) ได้จัดทำวัตรกรรมในการพัฒนาการอ่านเชิงวิเคราะห์ที่เรียกว่า Analytical Reading Inventory ขึ้น เพื่อให้ครูผู้สอน ผู้เชี่ยวชาญในการอ่าน และนักจิตวิทยาของโรงเรียนสามารถตัดสินใจใช้วิธีการสอนที่เหมาะสมและรายงานความก้าวหน้าของนักเรียนด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ได้ตามสภาพจริง โดยการใช้ Analytical Reading Inventory ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการอ่านเชิงวิเคราะห์มีขั้นตอนย่อย ดังนี้

ขั้นที่ 1 สร้างความสัมพันธ์ที่ดี การสร้างบรรยากาศที่เป็นกันเอง เพื่อลดช่องว่างระหว่างครูกับนักเรียน

ขั้นที่ 2 สัมภาษณ์นักเรียนเกี่ยวกับการอ่าน การบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับการอ่านของนักเรียน เช่น ความสนใจในการอ่าน กลวิธีในการเลือกหนังสือและการอ่าน การรับรู้ที่สัมพันธ์กับความสามารถในการอ่าน เป็นต้น

ขั้นที่ 3 ให้นักเรียนอ่านรายการคำศัพท์ (word list) เพื่อประเมินว่านักเรียนออกเสียงถูกต้อง และเข้าใจความหมายของคำศัพท์หรือไม่

ขั้นที่ 4 ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องแล้วใช้ความรู้เดิม หรือคาดคะเนจากเรื่องที่อ่าน เพื่อประเมินว่านักเรียนมีความรู้เดิมและทักษะในการคาดคะเนจากเนื้อเรื่อง แล้วนำมาใช้ในการทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านหรือไม่

ขั้นที่ 5 ประเมินการอ่านออกเสียงผิด บันทึกข้อมูลเกี่ยวกับการอ่านผิด
ของนักเรียน เพื่อช่วยในการตัดสินใจเลือกบทอ่านที่เหมาะสมให้กับนักเรียน

ขั้นที่ 6 สังเกตความคล่องในการอ่าน บันทึกข้อมูลเกี่ยวกับ
ความสามารถในการอ่านของนักเรียน เช่น อ่านได้ถูกต้อง คล่อง ใช้น้ำเสียง การเว้นวรรค การแก้ไข
คำที่อ่านผิดด้วยตนเอง เป็นต้น

ขั้นที่ 7 ให้นักเรียนเล่าเรื่องซ้ำและสรุปเรื่องที่อ่าน บันทึกข้อมูล
เกี่ยวกับความเข้าใจเรื่องที่อ่าน การสรุปเรื่อง และการใช้โครงสร้างภาษาของนักเรียน

ขั้นที่ 8 ถามคำถามเพื่อความเข้าใจ บันทึกข้อมูลเกี่ยวกับความเข้าใจ
ระดับการคิดตามตัวอักษร การนำไปใช้และการวิเคราะห์ และกรใช้โครงสร้างภาษาของนักเรียน

ขั้นที่ 9 ใช้เกณฑ์สรุปคะแนนในการประเมินว่า จะให้นักเรียนหยุดอ่าน
หรืออ่านต่อไป

ขั้นที่ 10 ประเมินความสำเร็จในการอ่านในใจของนักเรียน

ขั้นที่ 11 ประเมินระดับความเข้าใจในการฟังของนักเรียน

ขั้นที่ 12 ประเมินระดับการอ่านของนักเรียนจากการอ่านเนื้อเรื่องแนว
วิทยาศาสตร์

ขั้นที่ 13 สรุปผลการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และสรุปข้อมูล เพื่อเตรียม
รายงานผลการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียน

กรมวิชาการ (2546 ก) ได้อธิบายว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
อ่านเชิงวิเคราะห์จะเน้นการอ่านเพื่อแสดงความคิดเห็นเชิงวิเคราะห์ ซึ่งนักเรียนอาจวิเคราะห์
โดยการพูดหรือการเขียนสื่อความให้ผู้อื่นเข้าใจแนวคิดในด้านต่าง ๆ อย่างมีหลักการและเหตุผล
ซึ่งครูจะต้องเตรียมเรื่องราว เนื้อหา หรือขอความต่าง ๆ โดยครูจัดเตรียมเอง หรือมอบหมาย
ให้นักเรียนไปศึกษา หรือรวบรวม แต่สิ่งที่สำคัญก็คือเนื้อหา หรือเรื่องราวที่จะนำมาวิเคราะห์นั้นต้อง
สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ด้วย เช่น ฝึกให้นักเรียนแยกข้อเท็จจริงออกจากความคิดเห็นก็ควร
นำมาจากข่าว หรือบทความในหนังสือพิมพ์ เป็นต้น แนวการจัดการเรียนการสอนอ่านเชิงวิเคราะห์
มีหลายแนวทาง ดังนี้

1. ให้นักเรียนอ่านข้อความสั้น ๆ แล้ววิเคราะห์คำที่ผู้เขียนเลือกใช้ว่า
คำใดใช้ผิดความหมาย คำใดใช้ผิดหน้าที่ คำใดที่ใช้ไม่เหมาะสม หรือไม่ชัดเจน และให้ตัวอย่าง
แนวทางแก้ไข

2. ให้นักเรียนอ่านข้อความสั้น ๆ แล้ววิเคราะห์ประโยคที่ผู้เขียนใช้ว่า
มีความถูกต้องชัดเจนหรือไม่ ผิดจากแบบแผนของภาษาอย่างไร เป็นประโยคที่ถูกต้องสมบูรณ์หรือไม่
การเรียงลำดับความในประโยคถูกต้องหรือไม่ ใช้ประโยคกะทัดรัดหรือไม่ ใช้คำพุ่มเพื่อยเกินความ

จำเป็นหรือไม่ นักเรียนมีข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงอย่างไร ครูให้นักเรียนอ่านเรื่องสั้น ๆ แล้ววิเคราะห์ครึ่งละหนึ่งเรื่อง สิ่งสำคัญคือ ข้อความที่เลือกมาต้องมีเนื้อหาที่เหมาะสมสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ครูตั้งไว้

3. ให้นักเรียนอ่านบทความสั้น ๆ แล้ววิเคราะห์ทัศนคติของผู้แต่งว่าเป็นความคิดที่มีเหตุผลน่าเชื่อถือ ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความจริง หรือแสดงทัศนคติเพื่อฝืนหรือไม่ กรมวิชาการ (2546 ก) ได้เสนอขั้นตอนการสอนอ่านเชิงวิเคราะห์ ไว้ดังนี้

ขั้นที่ 1 รวบรวมข้อมูล คือ รับรู้เรื่องราวและเข้าใจความหมายจากการสังเกต สนทนา ซักถาม เล่าเรื่อง บริบท ท่าทาง จากข่าวสาร ข้อมูล หรือจากหนังสือต่าง ๆ

ขั้นที่ 2 วิเคราะห์ คือ อ่านวิเคราะห์ จำแนกและจับใจความสำคัญของเรื่องได้ว่าใคร ทำอะไร กับใคร ที่ไหน อย่างไร เมื่อไร และผลเป็นอย่างไร

ขั้นที่ 3 สรุป คือ สังเคราะห์ข้อมูลแล้วสรุปประเมินความน่าจะเป็น หรือน่าเชื่อถือ สืบค้นข้อมูลเพิ่มเติม หาหลักฐานประกอบการตัดสินใจเชิงเหตุเชิงผล

ขั้นที่ 4 ประยุกต์และนำไปใช้ คือ นำผลจากการเรียนรู้สู่การปฏิบัติจริง โดยเลือกอย่างเหมาะสมแล้วนำไปใช้

สุวิทย์ มูลคำ (2550) กล่าวถึงวิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการอ่านเชิงวิเคราะห์ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบอุปนัยไว้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบอุปนัยคือกระบวนการที่ผู้สอนสอนจากรายละเอียดปลีกย่อยหรือจากส่วนย่อยไปหาส่วนใหญ่ หรือกฎเกณฑ์ หลักการ ข้อเท็จจริงหรือข้อสรุป โดยการนำเอาตัวอย่าง ข้อมูล เหตุการณ์ สถานการณ์ หรือปรากฏการณ์ที่มีหลักการแฝงอยู่มาให้ผู้เรียนศึกษา สังเกต ทดลอง เปรียบเทียบหรือวิเคราะห์จนสามารถสรุปหลักการหรือกฎเกณฑ์ได้ด้วยตนเอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการสังเกต การคิด วิเคราะห์ ทำให้เกิดการเรียนรู้และสามารถสรุปหรือค้นพบหลักการ กฎเกณฑ์ ประเด็นสำคัญหรือความจริงได้ด้วยตนเอง ซึ่งขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบอุปนัยมีขั้นตอนสำคัญ ดังต่อไปนี้

1. ขั้นเตรียมการ เป็นการเตรียมตัวผู้เรียน ทบทวนความรู้เดิมหรือปูพื้นฐานความรู้
2. ขั้นเสนอตัวอย่าง เป็นขั้นที่ผู้สอนนำเสนอตัวอย่างข้อมูล สถานการณ์เหตุการณ์ ปรากฏการณ์ หรือแนวคิดให้ผู้เรียนได้สังเกตลักษณะและคุณสมบัติของตัวอย่าง เพื่อพิจารณาเปรียบเทียบสรุปเป็นหลักการ แนวคิด หรือกฎเกณฑ์ ซึ่งการเสนอตัวอย่างควรเสนอหลาย ๆ ตัวอย่างให้มากพอที่ผู้เรียนจะสามารถสรุปเป็นหลักการหรือหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ได้
3. ขั้นเปรียบเทียบ เป็นขั้นที่ผู้เรียนสังเกต ค้นหา วิเคราะห์ รวบรวม เปรียบเทียบความคล้ายคลึงกันขององค์ประกอบในตัวอย่าง แยกแยะข้อแตกต่าง มองเห็นความสัมพันธ์ในรายละเอียดที่เหมือนกัน ต่างกัน ในขั้นนี้หากตัวอย่างที่ให้แก่ผู้เรียนเป็นตัวอย่างที่ดี

ครอบคลุมลักษณะหรือคุณสมบัติสำคัญๆ ของหลักการหรือทฤษฎี ก็ย่อมจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถศึกษาและวิเคราะห์ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ได้รวดเร็ว แต่หากผู้เรียนไม่ประสบความสำเร็จ ผู้สอนอาจให้ข้อมูลเพิ่มเติม ควรให้ผู้เรียนได้ร่วมกันคิดวิเคราะห์เป็นกลุ่มย่อยเพื่อจะได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน โดยเน้นให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการอภิปรายกลุ่มอย่างทั่วถึง และผู้สอนไม่ควรรีบร้อนหรือเร่งเร้าผู้เรียนจนเกินไป

4. ขั้นสรุปกฎเกณฑ์ เป็นการให้ผู้เรียนนำข้อสังเกตต่าง ๆ จากตัวอย่างมาสรุปเป็นหลักการ กฎเกณฑ์ หรือนิยามด้วยตัวผู้เรียนเอง

5. ชี้นำไปใช้ ในขั้นนี้ผู้สอนควรเตรียมตัวอย่างข้อมูล สถานการณ์ เหตุการณ์ ปรากฏการณ์ หรือความคิดใหม่ ๆ ที่หลากหลายมาให้ผู้เรียนใช้ในการฝึกนำความรู้ข้อสรุปไปใช้ หรือผู้สอนอาจให้โอกาสผู้เรียนช่วยกันยกตัวอย่างจากประสบการณ์ของผู้เรียนเองเปรียบเทียบก็ได้ เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวันและจะทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น รวมทั้งเป็นการทดสอบความเข้าใจของผู้เรียนว่าหลักการที่ได้รับนั้นสามารถนำไปใช้แก้ปัญหาหรือทำแบบฝึกหัดได้หรือไม่ หรือเป็นการประเมินว่าผู้เรียนได้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่

สรุปได้ว่า กระบวนการในการสอนอ่านเชิงวิเคราะห์ ครูควรเตรียมเนื้อหาหรืออาจจะมอบหมายให้นักเรียนเตรียมเนื้อหามาก็ได้ แต่สิ่งที่สำคัญ คือ เนื้อหาที่เตรียมมาจะต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยมีขั้นตอนในการสอนอ่านเชิงวิเคราะห์ ดังนี้ 1) กำหนดเนื้อหาที่จะนำมาใช้ในการอ่านวิเคราะห์ 2) กำหนดจุดประสงค์ในการอ่านวิเคราะห์ 3) วิเคราะห์ และพิจารณาแยกแยะเนื้อหาตามจุดประสงค์ 4) สรุปผลการวิเคราะห์ออกมาเป็นแนวคิดอย่างสมเหตุสมผล

2.5 การวัดและประเมินผลความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์

การวัดและการประเมินผลความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ เป็นกระบวนการที่ทำให้ผู้สอนทราบถึงพัฒนาการและคุณภาพของผู้เรียน เพราะกระบวนการนี้จะช่วยให้ผู้สอนได้ข้อมูลสารสนเทศที่แสดงถึงพัฒนาการ ความก้าวหน้า และความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน รวมทั้งได้รับข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเต็มตามศักยภาพอีกด้วย ดังนั้น ในการพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียน ครูจึงจำเป็นต้องมีการวัดและประเมินความสามารถของนักเรียน ซึ่งจากการค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับการวัดและการประเมินผลความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ มีนักวิชาการที่ได้อธิบายไว้ดังนี้

Adler และ Van Doren (1972) อธิบายถึงการวัดความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ไว้ 3 ระดับ ดังนี้

1. การพิจารณาลักษณะเนื้อหา เป็นความสามารถในการพิจารณาประเภทและเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน ใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน ความสัมพันธ์ของเนื้อเรื่อง และแนวคิดที่ผู้เขียนต้องการนำเสนอ
 2. การตีความเนื้อหา เป็นความสามารถในการพิจารณารายละเอียดเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน โดยการวิเคราะห์คำสำคัญ ประโยคสำคัญ ย่อหน้าที่มีการโต้แย้ง และระบุจุดประสงค์ หรือแนวคิดของผู้เขียน
 3. การวิพากษ์วิจารณ์เนื้อหา เป็นความสามารถในการพิจารณาคุณค่าของเรื่องที่อ่าน โดยแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล
- The Civic Art ได้นำเสนอตัวอย่างของเกณฑ์การประเมินความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ของผู้เรียน ไว้ดังนี้

ตาราง 2 เกณฑ์การประเมินความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์

ประเภท	ระดับ 3	ระดับ 2	ระดับ 1
แนวคิด/รายละเอียด	เข้าใจความสำคัญและรายละเอียดสนับสนุนของหลาย ๆ ระดับหรือความสัมพันธ์ระหว่างใจความสำคัญและรายละเอียด	เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างประเด็นสำคัญและรายละเอียดสนับสนุนประเด็นหรือเข้าใจความสัมพันธ์ของงานทั้งหมดกับงานแต่ละส่วน	เข้าใจแนวคิดและระบุรายละเอียดได้
การสรุปข้อความ	เชื่อมโยงความรู้เดิมกับแนวคิดที่ได้จากเรื่องสรุปและนำไปใช้ได้อย่างกว้างขวางถูกต้องและรอบคอบ	สรุป ระบุหลักเกณฑ์หรือคาดเดาจากเรื่องใช้ความรู้อย่างถูกต้องและรอบคอบ	สรุปข้อความได้ชัดเจน
ใจความสำคัญ/หัวเรื่อง	แสดงออกถึงความเข้าใจที่ลึกซึ้งเกี่ยวกับใจความสำคัญและหรือหัวเรื่อง	ระบุใจความสำคัญและหรือหัวเรื่องได้อย่างถูกต้อง	ระบุใจความสำคัญ/หัวเรื่องได้ชัดเจน

ภัทธา นิคมานนท์ (2543) กล่าวว่า แนวทางการประเมินการวิเคราะห์นั้น ควรประเมินใน 3 ลักษณะ ได้แก่

1. การวิเคราะห์ความสำคัญ เป็นความสามารถในการแยกแยะองค์ประกอบย่อยที่รวมอยู่ในเรื่องราวนั้น ๆ เพื่อชี้ให้เห็นถึง มูลเหตุ ต้นกำเนิด สาเหตุ ผลลัพธ์ และประเด็นสำคัญของเรื่องราวต่าง ๆ
2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ เป็นความสามารถในการพิจารณาหาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบย่อยที่รวมกันอยู่ในเรื่องราวนั้น ๆ ว่ามีความสัมพันธ์กันในลักษณะใด อาจเหมือนหรือต่างกัน คล้อยตามกัน หรือขัดกัน เกี่ยวข้องกัน หรือไม่เกี่ยวข้องกัน อะไรเป็นเหตุ หรืออะไรเป็นผล เป็นต้น
3. การวิเคราะห์หลักการ เป็นความสามารถในการค้นหาว่าการที่โครงสร้างและระบบของวัตถุ สิ่งของ เรื่องราว และการกระทำต่าง ๆ รวมกันอยู่ในสภาพเช่นนั้นได้เพราะยึดหลักหรือแกนอะไรเป็นสำคัญ

กรมวิชาการ (2546 ข) ได้สรุปแนวทางการวัดและประเมินผลการอ่านเชิงวิเคราะห์ไว้ ดังนี้

1. พิจารณาความถูกต้องเหมาะสมในการวิเคราะห์ คำ วลี หรือประโยค นอกจากนั้นควรวัดผลด้านเหตุผล การวิเคราะห์ทัศนคติของผู้เขียนจากเรื่องที้อ่าน ตลอดจนประเมินผลจากความตั้งใจ สนใจและผลงานที่ได้รับมอบหมาย
2. ให้นักเรียนเลือกอ่านบทร้อยกรองที่นักเรียนชอบแล้วสรุปความเป็นร้อยแก้วโดยใช้สำนวนภาษาที่เข้าใจง่าย
3. ให้นักเรียนอ่านบทร้อยกรอง แล้ววิเคราะห์วิจารณ์บทอ่านในด้านรูปแบบฉันทลักษณ์ ความคิด และเนื้อหาสาระในบทร้อยกรอง กลวิธีในการแต่งของบทร้อยกรองและสิ่งที่ผู้เขียนฝากไว้ในบทร้อยกรอง
4. ให้นักเรียนอ่านบทร้อยกรอง แล้ววิเคราะห์ว่าเนื้อหาของบทร้อยกรองให้อารมณ์ความรู้สึกสอดคล้องกับเนื้อหาของบทร้อยกรองหรือไม่ อย่างไร นักเรียนมีความซาบซึ้งประทับใจกับบทร้อยกรองที่อ่านหรือไม่ ต่อจากนั้นจึงพิจารณาความสามารถและผลการทำงานด้วยการวัดผลความถูกต้องของการใช้ถ้อยคำสำนวนภาษา การสรุปความ การวิเคราะห์วิจารณ์บทร้อยกรอง และความตั้งใจในการทำกิจกรรม
5. ให้นักเรียนอ่านข้อความแล้วสรุปความให้ถูกต้องตามแบบที่กำหนดให้ ดังตัวอย่างแบบสรุปความ

ใคร.....

ทำอะไร.....

เมื่อไร.....

อย่างไร.....

ผลเป็นอย่างไร.....

สรุปความ.....

6. ให้นักเรียนอ่านและสรุปความจากเรื่องพร้อมทั้งแสดงความคิดเห็น
เชิงวิเคราะห์

7. ให้นักเรียนอ่านข่าวหรือบทความจากหนังสือพิมพ์ แล้วขีดเส้นใต้
ข้อความที่เป็นข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นของผู้เขียน ด้วยสีหรือสัญลักษณ์ที่แตกต่างกัน

8. ให้นักเรียนตัดข่าวจากหนังสือพิมพ์ แล้ววิเคราะห์ข่าวว่าข่าวนั้น
มีข้อเท็จจริงหรือความคิดเห็นของผู้เขียนแทรกอยู่ด้วย พร้อมให้เหตุผลว่าความคิดเห็นน่าเชื่อถือ
หรือไม่ เพียงใด

9. ให้นักเรียนวิเคราะห์วิจารณ์ การพาดหัวข่าวของหนังสือพิมพ์ต่าง ๆ
ในแง่การใช้สำนวนภาษา การสื่อความหมาย และความสอดคล้องกับเนื้อหาของข่าวนั้น ๆ

10. ให้นักเรียนตัดข้อความโฆษณาจากสิ่งตีพิมพ์ต่าง ๆ แล้ว
แสดงความคิดเห็นเชิงวิเคราะห์วิจารณ์ในด้านความน่าเชื่อถือ การใช้สำนวนภาษา ความน่าสนใจของ
การนำเสนอ

11. ให้นักเรียนอ่านเรื่องแล้วตีความเนื้อหาให้สอดคล้องกับ
ความต้องการของผู้เขียน แล้วสรุปความคิดเห็นของผู้เขียน พร้อมทั้งเสนอแนวความคิดของผู้เรียนที่มี
ต่อหนังสือเล่มนั้น

12. ให้นักเรียนเลือกวิเคราะห์วิจารณ์บทความหนึ่งเรื่องในเรื่อง
รูปแบบการนำเสนอ กลวิธีการแต่ง และการใช้ถ้อยคำสำนวนภาษา

13. ให้นักเรียนอ่านเรื่องแล้วประเมินค่าของเรื่องทั้งจุดดีและ
จุดด้อย โดยให้เหตุผลประกอบทั้งในด้านเนื้อหา รูปแบบ และคุณค่าทางวรรณคดีและสังคม
กรรมวิชาการ (2546 ข) ยังได้เสนอแนวการวัดผลและประเมินผล
การอ่านเชิงวิเคราะห์เพิ่มเติมว่าอาจทำได้หลายวิธี เช่น พิจารณาความถูกต้องเหมาะสมของ
การวิเคราะห์คำ วลี หรือประโยค นอกจากนั้นควรวัดด้านเหตุผล การวิเคราะห์ทัศนคติของผู้เขียนจาก
เรื่องที่อ่าน ตลอดจนประเมินผลจากความตั้งใจ ความสนใจ โดยใช้สำนวนภาษาที่เข้าใจง่าย
ซึ่งมีเกณฑ์การวัดผล ดังนี้

1. ความสามารถในการแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นได้ถูกต้อง
2. ความถูกต้องชัดเจนในการวิเคราะห์วิจารณ์การพาดหัวข่าว
3. การใช้สำนวนภาษาในการนำเสนอ

4. การแสดงความคิดเห็นเชิงวิเคราะห์วิจารณ์ที่ถูกต้องชัดเจน
 5. เหตุผลประกอบการประเมินคุณค่าของหนังสือที่อ่าน
- วิไลวรรณ สวัสดิวงศ์ (2547) ได้กำหนดเกณฑ์ในการอ่านวิเคราะห์

ไว้ 6 ด้าน ดังนี้

1. มีความสามารถในการแยกองค์ประกอบย่อยของเรื่อง
 2. บอกความเกี่ยวข้องขององค์ประกอบ
 3. ลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง
 4. วิเคราะห์โวหารในการเขียน
 5. การวิเคราะห์วัตถุประสงค์หรือเจตนาของผู้เขียน
 6. การแยกข้อเท็จจริงออกจากความคิดเห็น
- เสาวลักษณ์ ตรองจิตร์ (2547) ได้กำหนดเกณฑ์ในการอ่านวิเคราะห์

ไว้ 4 ด้าน ดังนี้

1. ประเมินสิ่งที่อ่านแล้วตัดสินว่าถูกหรือผิด
 2. หาคุณค่าของสิ่งที่อ่าน
 3. หาความแตกต่างระหว่างข้อเท็จจริงกับความคิดเห็น
 4. หาข้อมูลแตกต่างระหว่างข้อเท็จจริงกับจินตนาการ
- จากที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การวัดและประเมินผล

ความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์สามารถทำได้หลากหลายวิธีและสามารถใช้เนื้อหาสำหรับการอ่านเชิงวิเคราะห์หลากหลายประเภท โดยการวัดและประเมินผลผลการอ่านเชิงวิเคราะห์จะต้องทำให้ครอบคลุมทั้ง 3 ด้าน ดังนี้

1. การวิเคราะห์ความสำคัญ คือ การแยกแยะองค์ประกอบย่อยที่รวมอยู่ในเรื่องที่อ่าน เพื่อชี้ให้เห็นถึงสาเหตุ ต้นกำเนิด ผลลัพธ์ ประเด็นสำคัญหรือสาระสำคัญของเรื่อง รวมถึงการจำแนกระหว่างข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน
2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ คือ การพิจารณาหาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบย่อยที่รวมกันอยู่ในเรื่องราวนั้น ๆ ว่ามีความสัมพันธ์กันในลักษณะใดเกี่ยวข้องหรือสอดคล้องกันหรือไม่ เป็นต้น
3. การวิเคราะห์หลักการ คือ การค้นหาว่าแก่น แนวคิด หรือข้อคิดที่ได้จากเรื่องที่อ่านคืออะไร วัตถุประสงค์ เจตนา หรือทัศนคติของผู้เขียนเป็นอย่างไร

แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ด้วยผังความคิด

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus มาช่วยในการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ให้กับนักเรียน ซึ่งหนึ่งในขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สำคัญของ KWL-Plus คือการสร้างผังความคิด (Mind Mapping) ดังนั้น เพื่อให้ผู้วิจัยสามารถพัฒนานักเรียนได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย จึงได้รวบรวมข้อมูลที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับผังความคิดซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. ความหมายของผังความคิด

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผังความคิด ทำให้ทราบว่า มีการเรียกหลากหลายคำ เช่น แผนภาพความคิด ผังโน้ตส์ แผนผังความคิด แผนภูมิความคิด เป็นต้น ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะขอเรียกว่าผังความคิด โดยจากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง สามารถรวบรวมแนวคิดที่หน่วยงานและนักวิชาการได้กล่าวถึงความหมายของผังความคิด ไว้ดังนี้

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545) ให้นิยามแผนที่ความคิด (Mind Map หรือ Mind Mapping) ว่า เป็นรูปแบบที่ใช้แสดงการเชื่อมโยงข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งระหว่างความคิดหลัก ความคิดรอง และความคิดย่อยที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันพัฒนาขึ้น ซึ่งนำไปใช้โดยการ ระดมพลังสมอง สรุปล หรือสร้างองค์ความรู้ ใช้วิเคราะห์เนื้อหาหรืองานต่าง ๆ ใช้จัดระบบความคิด ซึ่งช่วยให้จำได้ดี ตลอดจนการนำเสนอข้อมูล

ธัญญา ผลอนันต์ และขวัญฤดี ผลอนันต์ (2550) กล่าวว่า แผนที่ความคิด (Mind Mapping) เป็นภาพสะท้อนของการคิดเป็นรูปธรรม จึงเป็นการทำงานตามธรรมชาติของความคิด เป็นเทคนิคเชิงกราฟิกที่ทรงพลัง เปรียบเสมือนกุญแจสารพัดประโยชน์ที่จะเปิดสมองให้ทำงาน ได้อย่างเต็มศักยภาพ

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2551) ได้อธิบายแผนผังความคิดไว้ว่า แผนที่ความคิด (Mind Mapping) เป็นการนำทฤษฎีที่เกี่ยวกับสมองไปใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างสูงสุด การเขียนแผนที่ความคิด (Mind Mapping) นั้นเกิดจากการใช้ทักษะทั้งหมดของสมอง หรือเป็นการทำงานร่วมกันของสมองทั้ง 2 ซีก คือ สมองซีกซ้ายและซีกขวา ซึ่งสมองซีกซ้ายจะทำหน้าที่ในการวิเคราะห์คำ ภาษา สัญลักษณ์ ระบบ ลำดับ ความเป็นเหตุผลการตรรกวิทยา ส่วนสมองซีกขวากจะทำหน้าที่สังเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ จินตนาการ ความงามศิลปะ จังหวะ โดยมีแถบเส้นประสาทคอร์ปัสคัลโลซัม (Corpus callosum) เป็นเสมือนสะพานเชื่อม

ทิศนา แคมมณี (2552) ให้อธิบายผังความคิดไว้ว่า ผังความคิด (A Mind Map) เป็นผังที่แสดงความสัมพันธ์ของสาระหรือความคิดต่าง ๆ ให้เห็นเป็นโครงสร้างในภาพรวม

โดยใช้เส้น คำ ระยะห่างจากจุดศูนย์กลาง สี เครื่องหมาย รูปทรง เรขาคณิต และภาพ แสดงความหมายและความเชื่อมโยงของความคิดหรือสาระนั้นๆ

กระทรวงศึกษาธิการ (2554) ได้อธิบายเอาไว้ว่า ผังความคิด (Mind Mapping) คือ การถ่ายทอดความคิดหรือข้อมูลต่าง ๆ ที่มีอยู่ในสมองลงกระดาษโดยการใช้อักษร สี เส้น และการโยงใย แทนการจดย่อแบบเดิมที่เป็นบรรทัด ๆ เรียงจากบนลงล่าง ขณะเดียวกันมันก็ช่วยเป็นสื่อ นำข้อมูลจากภายนอก เช่น หนังสือ คำบรรยาย การประชุม ส่งเข้าสมองให้เก็บรักษาไว้ได้ดีกว่าเดิม ซ้ำยังช่วยให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ได้ง่ายเข้า เนื่องจากจะเห็นเป็นภาพรวมและเปิดโอกาสให้สมองได้ เชื่อมโยงต่อข้อมูลหรือความคิดต่าง ๆ เข้าหากันได้ง่ายกว่า “ใช้แสดงการเชื่อมโยงข้อมูลเกี่ยวกับ เรื่องใดเรื่องหนึ่งระหว่างความคิดหลัก ความคิดรอง และความคิดย่อย ที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน”

ลักษณะการเขียนผังความคิด คือ นำประเด็นใหญ่ ๆ มาเป็นหลัก แล้วต่อด้วยประเด็นรองในชั้นถัดไป ลักษณะ ภาคพิงษ์ (2554) ได้ให้ความหมายของแผนผังความคิดไว้ว่า เป็นเครื่องมือจดบันทึกอันทรงพลังที่ใช้สะท้อนความคิดภายในสมองออกมาเป็นรัศมี เพื่อดึงศักยภาพ ของสมองทั้งซีกซ้ายและซีกขวาออกมาใช้ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด มีความเชื่อมโยงกัน เน้นการใช้ รูปภาพ สี สัน สัญลักษณ์ หรือข้อความ ในการสื่อความหมายของความคิด สามารถนำไปใช้ประโยชน์ ในด้านต่าง ๆ เช่น ใช้ช่วยในการเรียนรู้ ช่วยในการทำงานหรือชีวิตประจำวัน

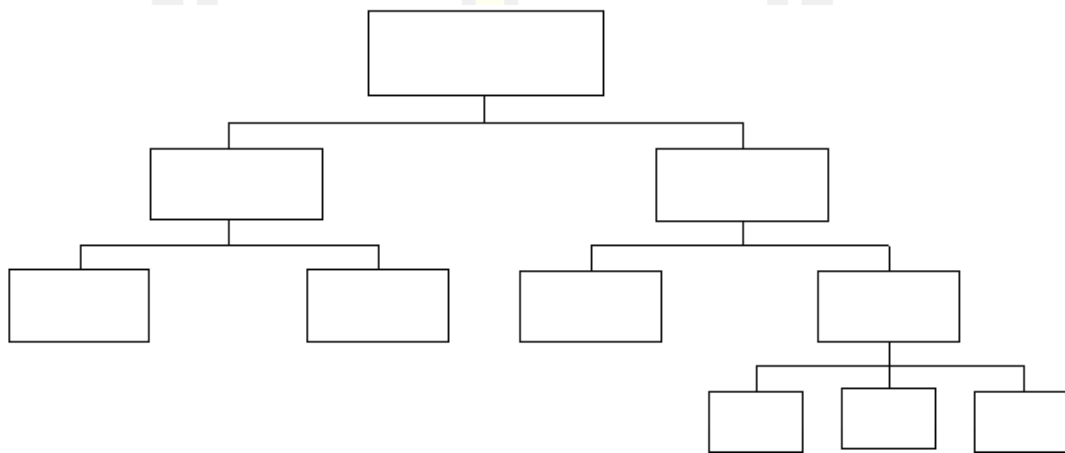
ชลธิดา หงส์เหม (2560) ได้สรุปความหมายของผังความคิดว่าเป็นแผนภาพหรือ แผนผังที่ให้ผู้เรียนถ่ายทอดความรู้ออกมาเป็นภาพหรือแผนภูมิ สัญลักษณ์ที่เกี่ยวข้องกันอย่างมี ลำดับชั้น โดยใช้ภาพ เส้น สี สัญลักษณ์ สื่อความหมายให้ชัดเจน หรือใช้รหัสเชื่อมโยงระหว่างคำหรือ มโนทัศน์ เพื่อให้คำหรือมโนทัศน์เหล่านั้นมีความหมาย มีการแตกประเด็นจากประเด็นหลักไปสู่ ประเด็นรองและไปสู่ประเด็นย่อย ตามลำดับชั้น มีประโยชน์ต่อการจดจำข้อมูล และช่วยพัฒนา ความคิดสร้างสรรค์ได้

จากการศึกษาความหมายของผังความคิดที่นักวิชาการท่านต่าง ๆ ได้ให้ ความหมายไว้ดังที่กล่าวข้างต้นนั้น สามารถสรุปได้ว่า ผังความคิด หมายถึง สิ่งที่ถูกถ่ายทอดออกมา จากสมองในรูปแบบแผนผังหรือแผนภาพ โดยใช้ภาพ เส้น สี สัน และสัญลักษณ์ในการสื่อความหมาย ของข้อมูลแทนการจดบันทึกอย่างย่อ มีการแตกประเด็นโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ แล้วจึงเขียนจาก ประเด็นหลัก ไปประเด็นรอง และไปสู่ประเด็นย่อยตามลำดับชั้น มีประโยชน์ต่อการจดจำข้อมูล ผังความคิดเป็นสิ่งที่ทำให้มองเห็นถึงโครงสร้างในภาพรวม ช่วยกระตุ้นการทำงานของสมองทั้งซีกซ้าย และซีกขวา ทั้งนี้ยังส่งเสริมให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ได้อีกด้วย

2. รูปแบบของผังความคิด

ผังความคิดที่นำมาใช้ในการถ่ายทอดความรู้หรือบันทึกความรู้นั้นมีหลายรูปแบบ โดยแต่ละรูปแบบก็จะมีเหมาะสมต่อการนำไปใช้ที่แตกต่างกัน ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการ (2554) และวิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2555) ได้อธิบายรายละเอียดและรูปแบบของผังความคิดเอาไว้ ดังนี้

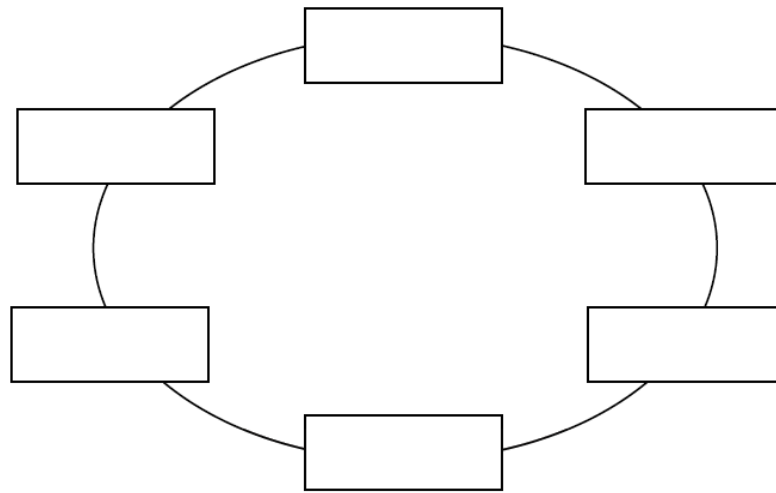
1. แผนผังแบบกิ่งไม้ (Branching Map) นำเสนอโดยการเขียนความคิดรวบยอดหลักไว้ข้างบนหรือตรงกลาง แล้วลากเส้นไปเชื่อมโยงกับความคิดรวบยอดอื่น ๆ ที่สำคัญรองลงไป ตามลำดับ นำไปใช้กับการเขียนแผนภูมิการทำงาน แผนภูมิการบริหารงาน ประวัติการครองพระนครศรีอยุธยา ลำดับกษัตริย์ในพระราชวงศ์ ประวัติของตนเอง ปราภฏดั่งภาพประกอบ 1

ที่มา : วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2555)

ภาพประกอบ 1 ผังความคิดแบบกิ่งไม้

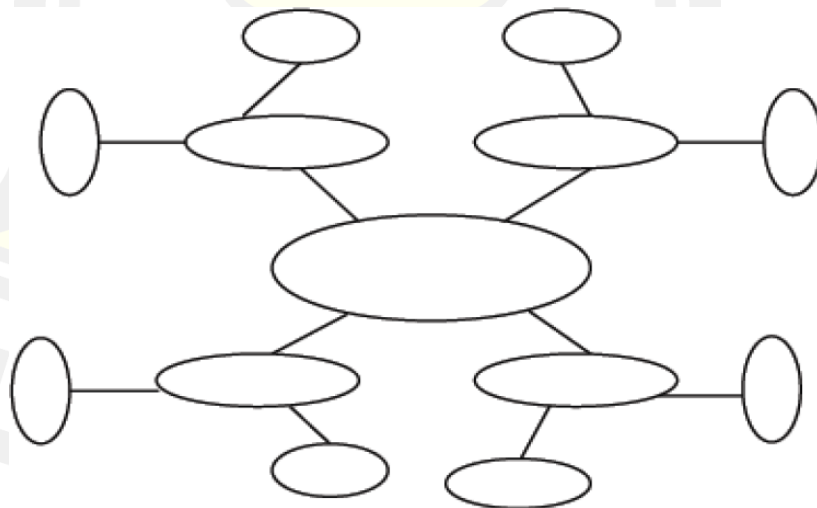
2. แผนผังวงจร (A Circle Map) นำเสนอโดยการเขียนเป็นแผนผังเพื่อเสนอความสัมพันธ์เป็นขั้นตอนต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กัน เรียงลำดับเป็นวงกลม นำไปใช้ในการศึกษาวงจรชีวิตของสัตว์ พืช วัฏจักรของน้ำ การเกิดของสิ่งต่าง ๆ ปราภฏดั่งภาพประกอบ 2

ที่มา : วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2555)

ภาพประกอบ 2 ผังความคิดแบบวงจร

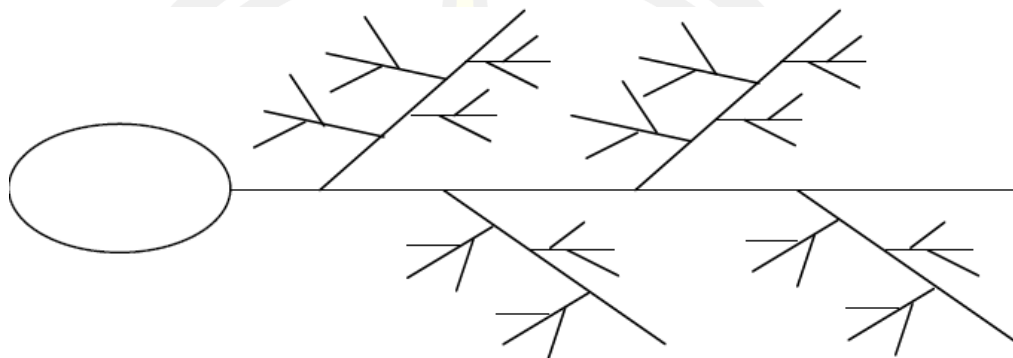
3. แผนผังใยแมงมุม (A Spider Map) นำเสนอโดยการเขียนความคิดรวบยอดหลักที่สำคัญไว้ตรงกึ่งกลางหน้ากระดาษ แล้วเขียนคำอธิบายหรือบอกลักษณะของความคิดรองลงไปไว้ในลักษณะของใยแมงมุม สามารถนำไปเขียนสรุปเรื่องที่อ่าน นำไปเขียนเรื่องใหม่ เช่น ประวัติของข้าพเจ้า ปราบกฏตั้งภาพประกอบ 3

ที่มา : วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2555)

ภาพประกอบ 3 ผังความคิดแบบใยแมงมุม

4. แผนผังก้างปลา (A Fishbone Map) นำเสนอโดยเขียนประเด็นหรือเรื่องหลัก แล้วเสนอสาเหตุและผลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น เส้นทางคมนาคม ทางบก หรือทางน้ำ การทำงานของหน่วยงานแล้วแยกเป็นสาขาหรือแผนก แผนผังการปกครองของท้องถิ่น เป็นต้น ปรากฏดัง ภาพประกอบ 4

ที่มา : วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2555)

ภาพประกอบ 4 แผนผังความคิดแบบก้างปลา

5. แผนผังตารางเปรียบเทียบ (A Compare Table Map) นำเสนอโดยการเขียนเป็นตารางเพื่อเปรียบเทียบสองสิ่งหรือสองเรื่องในประเด็นที่กำหนด เช่น การเปรียบเทียบ พี่ขโมยเลี้ยงเดี่ยว พี่ขโมยเลี้ยงคู่ เปรียบเทียบกลางวันกับกลางคืน เปรียบเทียบสัตว์บกกับสัตว์น้ำ เป็นต้น ปรากฏดังภาพประกอบ 5

ที่มา : วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2555)

ภาพประกอบ 5 แผนผังความคิดแบบตารางเปรียบเทียบ

3. ขั้นตอนและวิธีการสร้างผังความคิด

ผังความคิดเป็นสิ่งที่ถ่ายทอดความรู้ ความคิด และข้อมูลออกมาจากสมอง ในรูปแบบแผนผังหรือแผนภาพ โดยใช้ภาพ เส้น สีสัน และสัญลักษณ์ในการสื่อความหมายแทนการจดบันทึกอย่างย่อ ดังนั้น เราจำเป็นที่จะต้องศึกษาและเรียนรู้วิธีการสร้างผังความคิดอย่างเป็นระบบ เพื่อให้เราสามารถสร้างผังความคิดได้อย่างถูกต้องและครอบคลุมเนื้อหาสาระ และข้อมูลที่ต้องการนำเสนอ ซึ่งผู้วิจัยได้รวบรวมวิธีการสร้างผังความคิดจากแนวคิดของนักวิชา ไว้ดังนี้

Buzan (1991) กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างแผนผังความคิดไว้ 4 ลักษณะ ดังนี้

1. เรื่องหรือประเด็นที่สนใจให้สร้างขึ้นตรงกลางของภาพ
2. ใจความหลักของหัวเรื่องจะแผ่ขยายมาจากตรงกลางของภาพออกมารอบทิศทาง ซึ่งเปรียบเสมือนกิ่งก้านที่แตกออกมา

3. มีการวาดภาพหรือเขียนคำสำคัญลงบนเส้นของแต่ละกิ่งก้านที่แตกย่อยออกมาตามลำดับความสำคัญของแต่ละหัวข้อ โดยทั้งหัวข้อหลักและหัวข้อย่อยจะมีการเชื่อมโยงกันด้วยกิ่งก้านที่แผ่ออกมา

4. กิ่งก้านต่าง ๆ จะจัดสร้างรูปแบบโครงสร้างที่เชื่อมโยงกันในลักษณะที่แตกต่างกัน ตามตำแหน่งและความสำคัญของประเด็นต่าง ๆ ดังที่ได้ยกตัวอย่างไว้แล้ว

ในภาพประกอบ 7

สมาน ถาวรรัตนวิช (2541) กล่าวว่า ขั้นตอนการสร้างแผนที่ความคิดไว้ทั้งหมด 6 ขั้นตอน ดังนี้

- ขั้นที่ 1 เริ่มด้วยสัญลักษณ์หรือรูปภาพลงบนกลางกระดาษ
- ขั้นที่ 2 ระบุคำสำคัญหลัก
- ขั้นที่ 3 เชื่อมโยงคำอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับคำสำคัญหลักด้วยเส้นโยงจากคำสำคัญหลักตรงกลางออกไปทุกทิศทุกทาง
- ขั้นที่ 4 เขียนคำที่ต้องการ 1 คำ ต่อ 1 เส้น และแต่เส้นควรเกี่ยวข้องกับเส้นอื่น ๆ ด้วย

- ขั้นที่ 5 ขยายคำสำคัญอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้
- ขั้นที่ 6 ใช้สี รูปภาพ ลักษณะของเส้นเป็นการระบุถึงลักษณะของการเชื่อมโยง การเน้น หรือลำดับ

สำหรับอุปกรณ์ในการสร้างแผนที่ความคิดนั้นควรมีปากกาสีต่าง ๆ กันอย่างน้อย 3 สี เพื่อใช้ในการสร้างแผนที่ความคิดที่มีความหลากหลายและพื้นที่ที่จะใช้สร้างแผนที่ความคิดต้องมีขนาดกว้างพอสมควร อาจเป็นกระดาษขนาดใหญ่หรือกระดานดำก็ได้

สุวิทย์ มูลคำ (2547) กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างผังความคิด ไว้ดังนี้

1. เริ่มเขียนหรือวาดภาพหัวข้อหลักตรงกึ่งกลางหน้ากระดาษ ซึ่งควรใช้กระดาษชนิดไม่มีเส้นและวางกระดาษในแนวนอน (ภาพที่วาดควรเป็นภาพสี)
 2. เขียนหรือวาดภาพหัวข้อรองที่สัมพันธ์กับหัวข้อหลักให้กระจายออกไปรอบ ๆ ความคิดหลัก
 3. เขียนหรือวาดภาพหัวข้อย่อยที่สัมพันธ์กับหัวข้อรอง โดยแตกออกไปเรื่อย ๆ ซึ่งเขียนข้อความไว้บนเส้นแต่ละเส้น เส้นที่ใช้อาจเป็นเส้นตรงหรือเส้นโค้งก็ได้ แต่เส้นที่ใช้กับหัวข้อรองจะเป็นเส้นใหญ่กว่าหัวข้อย่อย ซึ่งเปรียบเสมือนรากไม้ที่แตกออกมาจากต้นไม้
 4. ควรใช้ภาพหรือสัญลักษณ์ สื่อความหมายที่เป็นตัวแทนของความคิดให้มากที่สุด เขียนหรือพิมพ์คำด้วยตัวบรรจงขนาดใหญ่ คำที่นำมาเขียนควรเป็นคำสำคัญ (Key word)
 5. เขียนคำเหนือเส้น และแต่ละเส้นต้องเชื่อมต่อกับเส้นอื่น ๆ (กรณีเขียนเป็นภาพสี เส้นของหัวข้อรองและย่อย แต่ละหัวข้อควรเป็นสีเดียวกัน)
 6. ระบายสีให้ทั่วแผนผังความคิด
 7. ขณะที่เขียนแผนผังความคิดควรปล่อยการคิดให้เป็นอิสระมากที่สุด
- ัญญา ผลอนันต์ และขวัญฤดี ผลอนันต์ (2550) ได้เสนอขั้นตอนการทำแผนที่ความคิดไว้ดังนี้

1. วางกระดาษเปล่าตามแนวนอนเริ่มจากกึ่งกลางหน้า เพราะจะช่วยให้สมองของนักเรียน นิสิต นักศึกษา มีอิสระในการคิด แผ่ขยายกิ่งออกไปได้ทุกทิศทาง และแสดงออกได้อย่างอิสระตามธรรมชาติมากขึ้น
2. ใช้รูปภาพหรือสัญลักษณ์แทนประเด็นหลัก หัวเรื่องที่ เป็นแกนกลางของเรื่องที่นักเรียน นิสิต นักศึกษา กำลังคิด (ซึ่งในที่นี้คือตัวเองเพราะควรเริ่มฝึกเขียนจากเรื่องของตนเองก่อน) เพราะภาพหนึ่งภาพมีความหมายแทนคำได้นับพันและยังช่วยให้นักเรียน นิสิต นักศึกษาได้ใช้จินตนาการมากขึ้นระหว่างที่วาดภาพที่ศูนย์กลาง ซึ่งเรียกว่า แก่นแกน จะช่วยให้นักเรียน นิสิต นักศึกษา ได้ตั้งสติว่ากำลังคิดอะไรอยู่ และยังเพิ่มความน่าสนใจให้กับแผนที่ความคิดแผ่นนั้น นอกจากนั้นยังช่วยให้เกิดสมาธิด้วย
3. ใช้สีเส้นให้ทั่วทั้งแผ่น เพราะสีเส้นช่วยเร้าอารมณ์ได้เช่นเดียวกับรูปภาพที่หลากหลาย ไม่เพียงแต่จะช่วยเพิ่มชีวิตให้กับแผนที่ความคิดของนักเรียน นิสิต นักศึกษาเท่านั้น แต่ยังช่วยเพิ่มพลังความคิดสร้างสรรค์อีกด้วย ทั้งเวลาเขียนแผนที่ความคิดด้วยสีเส้นก็พาให้สนุกสนานอีกด้วย

4. เชื่อมโยงกิ่งแก้ว ซึ่งเป็นประเด็นสำคัญ ๆ เข้ากับแก่นแกนที่เป็นภาพ อยู่ตรงกลาง และเชื่อมกิ่งก้อยหรือความคิดย่อย ๆ แยกแขนงต่อออกมาจากกิ่งแก้ว ออกไปเป็น ชั้นที่ 2 และ 3 ตามลำดับ เพราะเหตุใดจึงต้องทำเช่นนั้น สมอของคนที่เราทำงานด้วยการเชื่อมโยง ความคิด เมื่อนักเรียน นิสิต นักศึกษา เชื่อมโยงกิ่งก้านต่าง ๆ เข้าด้วยกัน ก็จะเข้าใจและจดจำได้ง่าย มากขึ้น การเชื่อมโยงที่เป็นความคิดหลัก ๆ ยังสร้างและกำหนดโครงสร้างพื้นฐานให้กับความคิดของ นักเรียน นิสิต นักศึกษาด้วย วิธีการนี้คล้ายคลึงกับธรรมชาติของต้นไม้ที่แตกกิ่งก้านสาขาออกไป รอบ ๆ ลำต้น (หรือแก่นแกนของต้น) ถ้าหากต้นไม่มีช่องว่างเล็ก ๆ อยู่ระหว่างลำต้นกับกิ่งแก้ว หรือช่องว่างระหว่างกิ่งแก้วกับกิ่งก้อยหรือกิ่งย่อยเล็ก ๆ ต้นไม้ต้นนั้นคงโค่นล้มลงมาแน่ ๆ แผน ความคิดก็เช่นเดียวกัน ถ้ากิ่งต่าง ๆ ไม่เชื่อมต่อกันองค์ประกอบต่าง ๆ ก็จะเสียขบวนไป อนาคตพื้ก็จะเสียเอกภาพ (โดยเฉพาะความจำและการเรียนรู้) ฉะนั้นกิ่งทุกกิ่งต้องเชื่อมโยงติดต่อกัน

5. วาดกิ่งที่มีลักษณะเป็นเส้นโค้งแทนที่จะเขียนเป็นเส้นตรง เพราะสมอของ นักเรียน นิสิต นักศึกษา เบื่อเส้นตรง เส้นโค้งจะช่วยให้ดูเป็นธรรมชาติเช่นเดียวกับกิ่งไม้ ทั้งเส้นโค้ง ยังช่วยดึงดูดสายตาและต้องตาต้องใจมากขึ้น

6. ใช้คำมูลเพียงคำเดียวที่สะท้อนใจความหรือประเด็นสำคัญเท่านั้น และ หนึ่งคำมูลต่อหนึ่งกิ่งเท่านั้น ทั้งนี้เพราะคำสำคัญที่กินใจความทั้งหมดเพียงคำเดียวจะทำให้แผนที่ ความคิดมีพลังและมีความยืดหยุ่นมากกว่าคำมูลที่เป็นประเด็นหลักเพียงคำเดียว จะทำหน้าที่เหมือน เป็นตัวคูณที่จะแตกแยกย่อยออกไปเกาะเกี่ยวกับสิ่งอื่น ๆ อีกมาก ยิ่งใช้คำมูลที่สั้นมากเท่าใด ยิ่งมีอิสระในการแตกแขนงกิ่งย่อยออกไปได้มากยิ่งขึ้น แผนที่ความคิดที่ใช้คำมูลหลาย ๆ คำบนกิ่ง เดียวกัน เช่น เขียนเป็นวลี หรือประโยค จะไม่ก่อให้เกิดผลดีที่ตามมา แผนที่ความคิดจึงใช้คำมูลเพียง คำเดียวแต่ละกิ่งเปรียบเหมือนมือที่นิ้วและข้อต่าง ๆ ทำงานได้อย่างอิสระและคล่องแคล่ว แต่แผนที่ ความคิดที่ใช้คำยาว ๆ หรือใช้วลีและประโยคบนกิ่งต่าง ๆ จะเปรียบได้กับมือที่เข้าฝีกเอาไว้ ขยับจับถือได้อย่างจำกัด ไม่คล่องตัว

7. ใช้รูปภาพประกอบให้ทั่วทั้งแผนที่ความคิด ทุก ๆ ภาพก็เหมือนกับ แก่นแกนมีความหมายเท่ากับคำพ้องคำ ดังนั้น ถ้านักเรียน นิสิต นักศึกษา ใช้เพียง 10 ภาพ ในแผนที่ของตนก็เท่ากับนักเรียน นิสิต นักศึกษาได้บันทึกคำหมิ่นคำลงไปเรียบร้อยแล้ว

กระทรวงศึกษาธิการ (2554) สรุปวิธีการเขียนแผนผังความคิดไว้ ดังนี้

1. เตรียมกระดาษเปล่าที่ไม่มีเส้นบรรทัดและวางกระดาษภาพแนวนอน
2. วาดภาพสี หรือเขียนคำ หรือข้อความที่สื่อหรือแสดงถึงเรื่องที่ทำแผนผัง

ความคิด (Mind Mapping) กลางหน้ากระดาษ โดยใช้สีอย่างน้อย 3 สี และต้องไม่ตีกรอบด้วยรูปทรง เรขาคณิต

3. คิดถึงหัวเรื่องสำคัญที่เป็นส่วนประกอบของเรื่องที่จะทำแผนผังความคิด (Mind Mapping) โดยให้เขียนเป็นคำที่มีลักษณะเป็นหน่วย หรือคำสำคัญ (Key Word) สั้น ๆ ที่มีความหมาย บนเส้นซึ่งแต่ละเส้นจะต้องแตกออกจากศูนย์กลางไม่ควรเกิน 8 กิ่ง

4. แยกความคิดของหัวเรื่องสำคัญแต่ละหัวเรื่องในข้อ 3 ออกเป็นกิ่งหลาย ๆ กิ่ง โดยเขียนคำหรือวลีบนเส้นที่แตกออกไป ลักษณะของกิ่งควรเอนไม่เกิน 60 องศา

5. แยกความคิดรองลงไปที่เป็นส่วนประกอบของแต่ละกิ่งในข้อ 4 โดยเขียนคำหรือวลีเส้นที่แตกออกไป ซึ่งสามารถแตกความคิดออกไปได้เรื่อย ๆ ตามที่ความคิดจะไหลออกมา

6. การเขียนคำ ควรเขียนด้วยคำที่เป็นคำสำคัญ (Key Word) หรือคำหลัก หรือเป็นวลีที่มีความหมายชัดเจน

7. คำ วลี สัญลักษณ์ หรือรูปภาพใดที่ต้องการเน้น อาจใช้วิธีการทำให้เด่น เช่น การล้อมกรอบ หรือใส่กล่อง เป็นต้น

8. ตกแต่งผังความคิดที่เขียนด้วยความสนุกสนานทั้งภาพและแนวคิดที่เชื่อมโยงต่อกัน

จากแนวความคิดของขั้นตอนและวิธีการสร้างผังความคิดที่ผู้วิจัยได้ศึกษาและรวบรวมจากแนวความคิดของนักวิชาการท่านต่าง ๆ สามารถสรุปได้ว่า การเขียนผังความคิดมีขั้นตอนที่สำคัญ ดังนี้ 1) เตรียมกระดาษเปล่าที่ไม่มีเส้น 2) วาดภาพหรือเขียนคำที่เป็นประเด็นความคิดหลักหรือหัวเรื่องลงตรงกึ่งกลางกระดาษ โดยจะต้องใช้กระดาษในแนวนอน 3) แยกประเด็นความคิดรองออกไปโดยรอบของประเด็นความคิดหลัก แล้วใช้เส้นในการโยงความสัมพันธ์ 4) หากมีประเด็นความคิดย่อยให้เขียนแตกออกไปโดยรอบประเด็นความคิดรอง 5) ตกแต่งผังความคิดให้มีความสวยงาม โดดเด่น และน่าสนใจ โดยใช้สีอย่างน้อย 3 สี

4. ประโยชน์ของผังความคิด

ผังความคิดเป็นวิธีการที่ทำให้สมองได้พัฒนาทั้งซีกซ้ายและซีกขวา ดังนั้นผังความคิดจึงมีประโยชน์ในการพัฒนาความคิดของมนุษย์เป็นอย่างมาก ซึ่งนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงประโยชน์ในด้านต่าง ๆ ของผังความคิด ดังนี้

Buzan (1991 อ้างอิงจาก จรรยา ศรีบัวหลวง, 2559) กล่าวถึงประโยชน์ของผังความคิดไว้ ดังนี้

1. ศูนย์กลางหรือความคิดหลักจะถูกกำหนดขึ้นอย่างชัดเจนกว่าเดิม
2. ความสัมพันธ์ที่สำคัญของแต่ละความคิดเชื่อมโยงให้เห็นอย่างชัดเจน โดยความคิดสำคัญจะอยู่ใกล้ศูนย์กลางมากกว่า ความคิดที่สำคัญน้อยลงไปจะอยู่บริเวณริมขอบ
3. การเชื่อมโยงระหว่างคำสำคัญจะเห็นได้อย่างชัดเจน เพราะตำแหน่งที่ใกล้กันและเชื่อมต่อกัน

4. ช่วยฟื้นความจำและทบทวนได้อย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็วมากขึ้น

5. ธรรมชาติของโครงสร้างดังกล่าวช่วยให้เพิ่มเติมข้อมูลใหม่ ๆ ได้ง่ายขึ้น

โดยข้อมูลไม่กระจัดกระจาย

6. แผนผังความคิดแต่ละแผ่นจะมีลักษณะแตกต่างกันออกไป ซึ่งช่วยให้ฟื้นความจำได้ง่ายขึ้น

7. เป็นการจดบันทึกในเชิงสร้างสรรค์

สมศักดิ์ สีนธระเวชญ์ (2542) กล่าวถึงประโยชน์ของแผนที่ความคิดกับการใช้งานด้านการจัดการเรียนรู้ในด้านผู้เรียน คือ ใช้สำหรับจดบันทึกความรู้ การสรุป ทบทวน ความรู้เดิม จัดระบบข้อมูลที่กระจัดกระจายให้เป็นระเบียบ ด้านผู้สอน คือ ครูสามารถนำมาเป็นเครื่องมือในการวางแผนการสร้างหลักสูตร แผนการสอน การประเมินผลการเรียนรู้ การตรวจสอบความรู้ของผู้เรียนและให้ผู้เรียนสรุปความเข้าใจจากบทเรียน

กรมวิชาการ (2545) ได้อธิบายถึงประโยชน์ของผังความคิดไว้ ดังนี้

1. ช่วยบูรณาการความรู้เดิมกับความรู้ใหม่
2. ช่วยพัฒนาความคิดรวบยอดให้ชัดเจนยิ่งขึ้น
3. ช่วยเน้นองค์ประกอบสำคัญของเรื่อง
4. ช่วยพัฒนาการอ่าน การเขียน และการคิด
5. ช่วยวางแผนในการอ่านและวางแผนในการเขียน
6. ช่วยในการอภิปราย
7. ช่วยวางแผนการสอนของครูเป็นเครื่องมือในการประเมินผล

ทิตินา แคมมณี (2552) กล่าวถึง ประโยชน์ของแผนที่ความคิดว่า แผนที่ความคิดจะช่วยทำให้เห็นองค์ประกอบหลักของข้อมูลที่เชื่อมโยงกันอยู่ ทำให้ผู้เรียนจดจำข้อมูลได้ง่ายและเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย

สุวิทย์ มูลคำ (2547) กล่าวถึงประโยชน์ของแผนผังความคิดไว้ว่า

1. ใช้ระดมพลังสมอง
2. ใช้สรุปหรือสร้างองค์ความรู้
3. ใช้วิเคราะห์เนื้อหาหรืองานต่างๆ
4. ใช้นำเสนอข้อมูล

ฉัญญา ผลอนันต์ และขวัญฤดี ผลอนันต์ (2550) กล่าวถึง ประโยชน์ของแผนที่ความคิดว่า เป็นเครื่องมือที่ใช้สำรวจความรู้เดิมของผู้เรียนที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะการคิดที่เป็นระบบชัดเจน พร้อมทั้งสามารถสรุปสิ่งที่เรียนออกมาเป็นแผนผังเพื่อให้เกิดความคงทนในการเรียนรู้ และยังช่วยพัฒนาสมองทั้งซีกซ้ายและซีกขวาของผู้เรียนได้อีกด้วย

สรุปได้ว่า ผังความคิดมีประโยชน์ในการพัฒนาสมองทั้งสองซีกไปพร้อม ๆ กัน ช่วยพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ คิดวิเคราะห์ ใช้ในการสรุปเนื้อหาสาระหรือข้อมูลในการเรียนหรือการทำงาน ทำให้ผู้เรียนสามารถจัดระบบความคิดได้อย่างเป็นระบบ เป็นหมวดหมู่ และง่ายต่อการจดจำ

5. การนำผังความคิดไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ผังความคิด ถือได้ว่าเป็นเครื่องมือในการบันทึกและถ่ายทอดข้อมูลความรู้ที่สำคัญ ออกมาเป็นแผนภาพและจัดเก็บในสมอง ดังนั้น จึงเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะนำไปใช้ในการเรียนและการสอน ซึ่งมีนักวิชาการได้เสนอแนวคิดในการนำผังความคิดไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

ณัฐวดี กิจรุ่งเรือง และคณะ (2545) ได้เสนอว่าผู้สอนสามารถนำผังความคิดไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับนักเรียนได้ตามขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นสร้าง ผู้สอนอธิบายการใช้แผนผังความคิด เพื่อใช้ประโยชน์ในการวิเคราะห์ความคิดหลัก ความคิดรอง และให้ผู้เรียนเห็นตัวอย่าง

2. ขั้นเสนอ ผู้สอนจัดผู้เรียนให้ทำกิจกรรมเป็นคู่ แจกกระดาษเปล่าให้เพื่อเตรียมทำแผนที่ความคิด

3. ขั้นสังเคราะห์และวิเคราะห์

3.1 กำหนดเรื่องในเนื้อหาวิชาให้ผู้เรียนอ่าน หรือถ้าเป็นกิจกรรมภาคสนามสามารถเปิดโอกาสให้ผู้เรียนช่วยกันเลือกประเด็นหลักและประเด็นรอง

3.2 หลังจากนั้นให้แต่ละคู่รวมกัน 2 คู่เป็น 4 คน เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการทำผังความคิด

3.3 ผู้สอนอาจมีบทบาทในการช่วยเหลือ โดยใช้คำถามนำทาง เพื่อให้ความคิดของผู้เรียนขยายประเด็นมากขึ้น

4. ขั้นสรุปเพื่อแสวงหา ผู้เรียนนำเสนอการสร้างแผนผังความคิด พร้อมทั้งอธิบายเหตุผลและเสนอประเด็นที่สามารถคิดต่อไปได้อีก

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545) ได้เสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1. ขั้นตรวจสอบมโนทัศน์พื้นฐาน ผู้สอนจะต้องทำการตรวจสอบมโนทัศน์พื้นฐานของผู้เรียนเกี่ยวกับเรื่องที่จะให้ผู้เรียนเรียนรู้ ซึ่งอาจทำได้โดยให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบหรือการตั้งคำถามให้ผู้เรียนตอบ

2. ขั้นระบุมโนทัศน์พื้นฐานที่ผู้เรียนขาด ผู้สอนจะต้องระบุมโนทัศน์พื้นฐานที่ผู้เรียนยังขาดให้ชัดเจน

3. ขั้นเสริมมโนทัศน์พื้นฐานให้ผู้เรียน ในกรณีที่ผู้เรียนยังขาดมโนทัศน์พื้นฐาน ผู้สอนจะต้องเสริมให้ผู้เรียน ซึ่งจะใช้วิธีการอธิบายสื่อต่าง ๆ ประกอบก็ได้

4. ชั้นเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดมโนทัศน์ การจัดการเรียนรู้ควรประกอบไปด้วยขั้นตอนย่อย ๆ ดังนี้

- 4.1 ให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาและระบุมโนทัศน์ที่สำคัญจากบทเรียนที่กำลังเรียน โดยผู้สอนช่วยอธิบายความหมายของแต่ละมโนทัศน์ให้ผู้เรียนเข้าใจ
- 4.2 ให้ผู้เรียนจัดลำดับมโนทัศน์ที่ผู้เรียนเลือกมาจากมโนทัศน์ที่กว้างไปยังมโนทัศน์ที่รองลงมาตามลำดับ จนกระทั่งถึงมโนทัศน์ที่เฉพาะเจาะจง
- 4.3 ให้ผู้เรียนจัดมโนทัศน์ที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน
- 4.4 ให้ผู้เรียนหาค่าเชื่อมและทำการเชื่อมโยงมโนทัศน์ต่าง ๆ เข้าด้วยกัน โดยให้เส้นโยงทุกเส้นโยงที่มีค่าเชื่อมบอกความหมายไว้

5. ชั้นสรุปด้วยกรอบมโนทัศน์ ประกอบด้วย

- 5.1 ผู้สอนคัดเลือกตัวอย่างกรอบมโนทัศน์ที่ผู้เรียนสร้างขึ้น
- 5.2 ให้ผู้เรียนที่ได้รับการคัดเลือกนำเสนอให้เพื่อนฟัง
- 5.3 ผู้เรียนช่วยกันวิจารณ์ให้ข้อเสนอแนะ
- 5.4 ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันให้คะแนนและสรุปเนื้อหาจากกรอบมโนทัศน์
- 5.5 ผู้สอนเสนอกรอบมโนทัศน์ที่ผู้สอนเตรียมมา
- 5.6 ผู้สอนและผู้เรียนช่วยกันสรุป

มนธิรา ภูมิลี (2557) ได้สรุปขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ผังความคิด เพื่อให้ได้รูปแบบการสอนอ่านเชิงวิเคราะห์ที่เหมาะสม ซึ่งมีทั้งหมด 6 ชั้น ดังนี้

1. ชั้นนำ ครูอธิบายการใช้แผนผังความคิด เพื่อใช้ประโยชน์ในการวิเคราะห์ความคิดหลัก ความคิดรอง และให้ผู้เรียนดูตัวอย่าง
2. ชั้นสอน ครูฝึกกระบวนการคิดวิเคราะห์โดยใช้เทคนิคแผนผังความคิด เพื่อกระตุ้นความคิดของนักเรียน ฝึกให้นักเรียนรู้จักคิดวิเคราะห์จากความคิดหลัก ความคิดรองและฝึกให้นักเรียนสรุปข้อคิดจากสิ่งที่อ่านและการประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน
3. ชั้นอ่านและวิเคราะห์ ครูจัดผู้เรียนให้ทำกิจกรรมเป็นกลุ่ม แจกบัตรเนื้อหาให้นักเรียนอ่าน นักเรียนวิเคราะห์เรื่องจากประเด็นหลักและประเด็นรอง โดยการตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่านเพื่อขยายความคิดให้มากขึ้น อ่านอย่างละเอียด เพื่อให้สามารถเข้าใจเนื้อเรื่องหรือสิ่งที่อ่านสามารถแยกเนื้อเรื่องออกเป็นส่วน ๆ ให้เห็นว่าใคร ทำอะไร กับใคร ที่ไหน เมื่อไร ผลเป็นอย่างไร
4. ชั้นสร้าง นักเรียนเขียนแผนผังความคิดจากการอ่าน นำเสนอผลงานการสร้างแผนผังความคิดหน้าชั้นเรียน พร้อมทั้งอธิบายเหตุผลประกอบ

5. **ขั้นสรุปและประเมินผล** ครู นักเรียนร่วมกันสรุปเรื่องและข้อคิด จากเรื่องที้อ่าน ครูประเมินผลงานของนักเรียนนักเรียนทำแบบทดสอบย่อยท้ายแผน

6. **ขั้นประยุกต์และนำไปใช้** นักเรียนร่วมกันกำหนดแนวทางปฏิบัติ และข้อคิดที่ได้จากการอ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยของนักวิชาการจากแหล่งต่าง ๆ ผู้วิจัยสามารถ นำมาสรุปเป็นขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ด้วยผังความคิดทั้งหมด 6 ขั้นตอน คือ 1) ทบทวนความรู้ เดิมที่ได้จากการอ่าน 2) ครูและนักเรียนอภิปรายเพื่อหาชื่อเรื่องหรือคำสำคัญที่เป็นประเด็นหลัก ของเรื่อง 3) ครูกระตุ้นนักเรียนโดยการใช้คำถามเพื่อให้นักเรียนระดมความคิดและนำไปสู่การหา ใจความสำคัญของเรื่องที้อ่าน 4) นักเรียนเขียนใจความสำคัญของเรื่องและเขียนโครงร่างล้อมรอบ ใจความสำคัญ จากนั้นโยงเส้นจากคำสำคัญหรือชื่อเรื่องมายังใจความสำคัญ 5) นักเรียนเขียนใจความ สันับสนุนเพื่อหาข้อมูลสนับสนุนใจความสำคัญ จากนั้นโยงเส้นจากใจความสำคัญมายังใจความ สันับสนุน และ 6) นักเรียนช่วยกันสรุปใจความสำคัญของเรื่องจากแผนผังความคิดที่สร้างขึ้น

แนวคิดเกี่ยวกับแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้จะเป็นตัวช่วยให้ครูผู้สอนสามารถวางแผนการจัดการเรียนการสอน อย่างเป็นระบบ เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งมีเนื้อหา กิจกรรมการเรียน การสอน สื่อการสอน และวิธีวัดผลประเมินผลที่ชัดเจน ช่วยให้ครูสามารถดำเนินกิจกรรมการเรียน การสอนให้กับผู้เรียนได้เหมาะสม ตรงตามเป้าหมายและมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะเป็ประโยชน์อย่างมาก ต่อการจัดการสอนทั้งกับตัวผู้เรียนและตัวครูผู้สอนเอง ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาแนวคิด ความหมาย หลักการ องค์ประกอบ รวมไปถึงการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีหน่วยงานทางด้านการศึกษาและ นักวิชาการได้อธิบายความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งผู้วิจัยได้นำมารวบรวมไว้ ดังต่อไปนี้
ถวัลย์ มาศจรัส (2545) กล่าวว่า หมายความว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การนำ วิชาการหรือกลุ่มประสบการณ์ที่ต้องการสอนตลอดภาคเรียนมาสร้างเป็นแผนการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนตลอดภาคเรียน โดยมีจุดประสงค์การเรียนการสอน เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียน การสอน การใช้สื่อ การวัดประเมินผล โดยให้สอดคล้องกับจุดเน้นของหลักสูตร สภาพของผู้เรียนและ ความพร้อมของโรงเรียนและตรงกับชีวิตจริงในท้องถิ่น

บุญชม ศรีสะอาด (2560) กล่าวว่า หมายความว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง เป็นแผนที่ มีการกำหนดไว้ล่วงหน้าว่าจะสอนใคร ในเนื้อหาใด สอนเมื่อใด สอนอย่างไร และเพื่อให้เกิดอะไร

ซึ่งเมื่อถึงเวลาดังกล่าวจะดำเนินการสอนตามที่วางแผนไว้ ผู้สอนจึงต้องคิดวางแผนและเตรียมการสอนล่วงหน้าอย่างละเอียด รอบคอบ และเหมาะสม เพื่อให้สามารถดำเนินการสอนที่กำหนดไว้อย่างได้ผลดี

วิลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2547) กล่าวว่า iva แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การเตรียมการสอนอย่างเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ล่วงหน้าเพื่อเป็นแนวทางการสอนสำหรับครู อันจะช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งข้อมูลที่ผู้สอนต้องเตรียมไว้ใน การวางแผน ได้แก่

1. การกำหนดจุดประสงค์
2. การคัดเลือกเนื้อหา
3. การกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน
4. การเลือกสื่อการเรียนการสอน
5. การวัดผลประเมินผล

สุวิทย์ มูลคำ (2550) กล่าวว่า iva แผนการจัดการเรียนรู้ คือ การเตรียมการเรียนการสอน หรือการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างเป็นระบบและจัดทำไว้เป็นลายลักษณ์อักษร โดยการรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ มากำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุจุดหมายที่กำหนดไว้

ชวลิต ชูกำแหง (2553) กล่าวว่า iva แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง เอกสารที่เป็นลายลักษณ์อักษรของครูผู้สอน ซึ่งเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละครั้ง โดยใช้สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เนื้อหา เวลา เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เป็นไปอย่างเต็มศักยภาพ

สรุปได้ว่า iva แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การเตรียมการในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นเอกสารหรือลายลักษณ์อักษรไว้ล่วงหน้า เพื่อเป็นแนวทางให้ครูหรือผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ตรงตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีจะต้องประกอบด้วยจุดประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ เนื้อหาที่ใช้สอน วิธีการสอนสื่อการเรียนการสอน และจะต้องมีวิธีการวัดและประเมินผลผู้เรียนด้วย

2. ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีหน่วยงานทางด้านการศึกษาและนักวิชาการได้อธิบายความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังต่อไปนี้

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2542) ได้อธิบายความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

1. ก่อให้เกิดการวางแผนการเตรียมการล่วงหน้า เป็นการนำเทคนิควิธีการสอน การเรียนรู้ สื่อเทคโนโลยี และจิตวิทยาการเรียนการสอนมาผสมผสานประยุกต์ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมด้านต่าง ๆ

2. ส่งเสริมให้ครูผู้สอนค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร เทคนิควิธีการเรียนการสอน การเลือกใช้สื่อ การวัดและประเมินผลตลอดจนประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องและจำเป็น

3. เป็นคู่มือการสอนสำหรับครูผู้สอนแทน นำไปใช้ปฏิบัติการสอนอย่างมั่นใจ

4. เป็นหลักฐานแสดงการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนต่อไป

5. เป็นหลักฐานแสดงความเชี่ยวชาญของครูผู้สอน ซึ่งสามารถนำไปเสนอเป็นผลงานทางวิชาการได้

วิลลาร์ด สุนทรโรจน์ (2545) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. ทำให้ผู้สอนสอนด้วยความมั่นใจ เมื่อเกิดความมั่นใจในการสอนย่อมเกิดความคล่องแคล่วเป็นไปตามลำดับขั้นตอนอย่างราบรื่น ไม่ติดขัดเพราะได้เตรียมการทุกอย่างไว้พร้อมแล้ว การสอนจะดำเนินการไปสู่จุดหมายปลายทางอย่างสมบูรณ์

2. ทำให้การสอนมีคุณค่าคุ้มกับเวลาที่ผ่านไป เพราะผู้สอนสอนอย่างมีแผนเป้าหมายและมีทิศทางในการสอนมิใช่สอนอย่างเลื่อนลอย ผู้เรียนก็จะได้รับความรู้ ความคิด เกิดเจตคติ เกิดทักษะและประสบการณ์ใหม่ตามที่ผู้สอนวางแผนไว้ ทำให้การเรียนการสอนมีคุณค่า

3. ทำให้เป็นการสอนที่ตรงตามหลักสูตร ทั้งนี้เพราะในการวางแผนการสอนผู้สอนต้องศึกษาหลักสูตรทั้งทางด้านจุดประสงค์การสอน เนื้อหาสาระ กิจกรรม การใช้สื่อการสอน และการวัดประเมินผล เมื่อผู้สอนสอนตามแผนการสอนก็เป็นการสอนที่ตรงตามจุดหมายและทิศทางของหลักสูตร

4. ทำให้การสอนบรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพดีกว่าการสอนที่ไม่มีการวางแผน เนื่องจากการวางแผนการสอน ผู้สอนต้องวางแผนอย่างรอบคอบในทุกองค์ประกอบของการสอน รวมทั้งการจัดเวลา สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ซึ่งจะเอื้ออำนวยให้เกิดการเรียนรู้ได้สะดวกและง่ายขึ้น

5. ทำให้ผู้สอนมีเอกสารเตือนความจำ สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการสอนต่อไป ทำให้ไม่เกิดความซ้ำซ้อน และเป็นแนวทางในการทบทวนหรือการออกข้อสอบ เพื่อวัดผลประเมินผลผู้เรียนได้ นอกจากนี้ทำให้ผู้สอนมีเอกสารไว้ให้แนวทางแก่ผู้สอนแทนในกรณีที่จำเป็น เมื่อผู้สอนไม่สามารถเข้าสอนเองได้ ผู้เรียนจะได้รับความรู้และประสบการณ์ที่ต่อเนื่องกัน

6. ทำให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อผู้สอนและต่อวิชาที่เรียน ทั้งนี้เพราะว่าผู้สอนสอนด้วยความพร้อมทั้งทางด้านจิตใจและวัตถุ ความพร้อมทางด้านจิตใจ คือ ความมั่นใจในการสอน เพราะผู้สอนได้เตรียมการสอนไว้อย่างพร้อมเพียง เมื่อเกิดความพร้อมในการสอนย่อมสอนด้วยความกระจำเริญ ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในบทเรียน อันส่งผลให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อผู้สอนและต่อวิชาที่จะเรียน

สรุปได้ว่า ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ คือ ทำให้ผู้สอนเกิดความมั่นใจในการสอน เพราะได้วางแผนและเตรียมการสอนไว้ล่วงหน้าแล้ว จึงส่งผลให้การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นไปอย่างราบรื่น ไม่ติดขัด คุ่มค่ากับเวลา และผู้เรียนได้รับการพัฒนาทักษะและประสบการณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้อย่างครบถ้วน

3. องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้

การศึกษาองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้เป็นสิ่งจำเป็นในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ทั้งนี้ก็เพื่อให้แผนการจัดการเรียนรู้มีความถูกต้อง สอดคล้องกับเนื้อหาสาระของรายวิชา ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งมีนักวิชาการได้อธิบาย ไว้ดังนี้

กรมวิชาการ (2545) ได้สรุปองค์ประกอบและการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. เลือกรูปแบบแผนการจัดการเรียนรู้ นำหน่วยการเรียนรู้ที่กำหนดไว้แล้ว มาพิจารณาจัดทำเป็นแผนการเรียนรู้
2. ตั้งชื่อแผนตามหัวข้อสาระการเรียนรู้
3. กำหนดจำนวนเวลาระดับชั้น
4. วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้
5. เลือกจุดประสงค์การเรียนรู้ที่วิเคราะห์แล้ว เฉพาะข้อที่สัมพันธ์กับสาระการเรียนรู้กำหนดเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้หรือจุดประสงค์ปลายทาง
6. วิเคราะห์สาระการเรียนรู้เป็นรายละเอียดสำหรับนำไปจัดการเรียนรู้
7. กำหนดจุดประสงค์นำทางตามลำดับความยากง่ายของเนื้อหาต่างๆ
8. เลือกกิจกรรมและเทคนิคการสอนที่เหมาะสม
9. เลือกสื่อ อุปกรณ์ สำหรับใช้ประกอบการสอน
10. จัดลำดับขั้นตอนการทำกิจกรรมการเรียนรู้
11. กำหนดการวัดประเมินผลโดยระบุถึงวิธีการประเมินผลการเรียนรู้

อารมณ์ ใจเที่ยง (2546) กล่าวว่า iva แผนการจัดการเรียนรู้ ต้องมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. ชื่อเรื่อง หรือหัวข้อเรื่องย่อ
2. จำนวนคาบ
3. สาระสำคัญ
4. จุดประสงค์การเรียนรู้
5. เนื้อหา
6. กิจกรรมการเรียนการสอน
7. สื่อการเรียนการสอน
8. การวัดผลประเมินผล

กันยารัตน์ สอนสุภาพ และกัญญารัตน์ โคจร (2560) ได้อธิบายองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

1. ส่วนหัวของแผนการจัดการเรียนรู้
2. สาระสำคัญ
3. จุดประสงค์การเรียนรู้
4. สาระการเรียนรู้
5. กิจกรรมการเรียนรู้/กระบวนการจัดการเรียนรู้
6. สื่อและแหล่งการเรียนรู้
7. การวัดและประเมินผล
8. บันทึกผลการใช้แผนการจัดการเรียนรู้

สรุปได้ว่า การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่จะนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแต่ละคาบหรือแต่ละชั่วโมง จะต้องมียุทธศาสตร์ที่สามารถนำไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้จริง เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่ต้นนั้น ส่วนสำคัญที่จะขาดไม่ได้เลย คือ สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้หรือกระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล

4. การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

4.1 ความหมายของประสิทธิภาพ

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556) กล่าวว่า ประสิทธิภาพ (Efficiency) หมายถึง สภาวะหรือคุณภาพของสมรรถนะในการดำเนินงานเพื่อให้งานมีความสำเร็จโดยใช้เวลา ความพยายาม และค่าใช้จ่ายค้ำค่าที่สุดตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ โดยกำหนดเป็น อัตราส่วนหรือร้อยละระหว่างปัจจัยนำเข้า กระบวนการและผลลัพธ์ (Ratio between input, process and output)

ประสิทธิภาพเน้นการดำเนินการที่ถูกต้องหรือกระทำสิ่งใด ๆ อย่างถูกวิธี
(Doing the thing right)

คำว่าประสิทธิภาพ มักสับสนกับคำว่า ประสิทธิภาพ (Effectiveness) ซึ่งเป็นคำที่คลุมเครือ ไม่เน้นปริมาณ และมุ่งให้บรรลุวัตถุประสงค์ และเน้นการกระทำสิ่งที่ถูกที่ควร (Doing the right thing) ดังนั้นสองคำนี้จึงมักใช้คู่กัน คือ ประสิทธิภาพและประสิทธิผล

4.2 ความหมายของการทดสอบประสิทธิภาพ

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556) กล่าวว่า การทดสอบประสิทธิภาพของสื่อหรือชุดการสอน หมายถึง การหาคุณภาพของสื่อหรือชุดการสอน โดยพิจารณาตามขั้นตอนของการพัฒนาสื่อหรือชุดการสอนแต่ละขั้น ตรงกับภาษาอังกฤษว่า “Developmental Testing” ซึ่งคือการทดสอบคุณภาพตามพัฒนาการของการผลิตสื่อหรือชุดการสอนตามลำดับขั้น เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแต่ละองค์ประกอบของต้นแบบชิ้นงานให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

สำหรับการผลิตสื่อและชุดการสอน การทดสอบประสิทธิภาพ หมายถึง การนำสื่อหรือชุดการสอนไปทดสอบด้วยกระบวนการสองขั้นตอน คือ การทดสอบประสิทธิภาพเบื้องต้น (Try Out) และทดสอบประสิทธิภาพสอนจริง (Trail Run) เพื่อหาคุณภาพของสื่อตามขั้นตอนที่กำหนดใน 3 ประเด็น คือ การทำให้ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น การช่วยให้ผู้เรียนผ่านกระบวนการเรียนและทำแบบประเมินสุดท้ายได้ดี และการทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจ จากนั้นนำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขก่อนที่จะผลิตออกมาเผยแพร่เป็นจำนวนมาก

1. การทดสอบประสิทธิภาพเบื้องต้น (Try Out) เป็นการนำสื่อหรือชุดการสอนที่ผลิตขึ้นเป็นต้นแบบ (Prototype) ไปทดสอบประสิทธิภาพใช้ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในแต่ละระบบ เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพของสื่อหรือชุดการสอนให้เท่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และปรับปรุงจนถึงเกณฑ์

2. การทดสอบประสิทธิภาพสอนจริง (Trail Run) หมายถึง การนำสื่อหรือชุดการสอนที่ได้ทดสอบประสิทธิภาพใช้และปรับปรุงจนได้คุณภาพถึงเกณฑ์แล้วของแต่ละหน่วยทุกหน่วยในแต่ละวิชาไปใช้จริงในชั้นเรียนหรือในสถานการณ์การเรียนที่แท้จริงในช่วงเวลาหนึ่ง เพื่อตรวจสอบคุณภาพเป็นครั้งสุดท้ายก่อนนำไปเผยแพร่และผลิตออกมาเป็นจำนวนมาก

4.3 วิธีการคำนวณหาประสิทธิภาพ

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556) กล่าวว่า การผลิตสื่อหรือชุดการสอนนั้น ก่อนนำไปใช้จริงจะต้องจะต้องนำสื่อหรือชุดการสอนที่ผลิตขึ้นไปทดสอบประสิทธิภาพ เพื่อดูว่าสื่อหรือชุดการสอนทำให้ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นหรือไม่ มีประสิทธิภาพในการช่วยให้กระบวนการเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพเพียงใด มีความสัมพันธ์กับผลลัพธ์หรือไม่ และผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนจากสื่อหรือชุดการสอนในระดับใด ดังนั้นผู้ผลิตสื่อการสอนจำเป็นจะต้องนำสื่อ

หรือชุดการสอนไปหาคุณภาพ เรียกว่า การทดสอบประสิทธิภาพ ซึ่งวิธีการในการคำนวณหาประสิทธิภาพ สามารถกระทำได้ 2 วิธี โดยใช้สูตรและโดยการคำนวณธรรมดา ดังนี้

1. คำนวณโดยใช้สูตร กระทำได้โดยการใช้สูตรต่อไปนี้

สูตรที่ 1 หาประสิทธิภาพของกระบวนการ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556)

$$E_1 = \frac{\frac{\sum X}{N}}{A} \times 100$$

- เมื่อ E_1 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ
 $\sum X$ คือ คะแนนรวมของแบบฝึกปฏิบัติกิจกรรมหรืองานที่ทำระหว่างเรียน ทั้งที่เป็นกิจกรรมในห้องเรียน นอกห้องเรียนหรือออนไลน์
 A คือ คะแนนเต็มของแบบฝึกปฏิบัติ ทุกชั้นรวมกัน
 N คือ จำนวนผู้เรียน

สูตรที่ 2 หาประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556)

$$E_2 = \frac{\frac{\sum F}{N}}{B} \times 100$$

- เมื่อ E_2 คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
 $\sum F$ คือ คะแนนรวมของผลลัพธ์ของการประเมินหลังเรียน
 B คือ คะแนนเต็มของการประเมินครั้งสุดท้ายของแต่ละหน่วย ประกอบด้วยผลการสอบหลังเรียนและคะแนนจากการประเมินงานสุดท้าย
 N คือ จำนวนผู้เรียน

การคำนวณหาประสิทธิภาพโดยใช้สูตรดังกล่าวข้างต้น กระทำได้โดยนำคะแนนรวมแบบฝึกปฏิบัติ หรือผลงานในการประกอบกิจกรรมกลุ่ม/เดี่ยว และคะแนนสอบหลังเรียน มาเข้าตารางแล้วจึงคำนวณหาค่า E_1/E_2

2. คำนวณโดยการไม่ใช้สูตร

หากจำสูตรไม่ได้หรือไม่อยากใช้สูตร ผู้ผลิตสื่อหรือชุดการสอนก็สามารถใช้วิธีการคำนวณธรรมดาหาค่า E_1 และ E_2 ได้ด้วยวิธีการคำนวณธรรมดา ดังนี้ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556)

สำหรับ E_1 คือค่าประสิทธิภาพของงานและแบบฝึกปฏิบัติ กระทำได้โดยการนำคะแนนงานทุกชิ้นของนักเรียนในแต่ละกิจกรรม แต่ละคนมารวมกัน แล้วหาค่าเฉลี่ยแล้วเทียบส่วนโดยเป็นร้อยละ

สำหรับ E_2 คือประสิทธิภาพผลลัพธ์ของการประเมินหลังเรียนของแต่ละสื่อหรือชุดการสอน กระทำได้โดยการเอาคะแนนจากการสอบหลังเรียนและคะแนนจากงานสุดท้ายของนักเรียนทั้งหมดรวมกันหาค่าเฉลี่ยแล้วเทียบส่วนร้อยละ

4.4 การยอมรับหรือไม่ยอมรับประสิทธิภาพ

เมื่อทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอนภาคสนามแล้ว เทียบค่า E_1/E_2 ที่หาได้จากสื่อหรือชุดการสอนกับ E_1/E_2 ที่ตั้งเกณฑ์ไว้ เพื่อดูว่าเราจะยอมรับประสิทธิภาพหรือไม่ การยอมรับประสิทธิภาพให้ถือค่าความแปรปรวน 25–5% อาทิ นั่นคือประสิทธิภาพของสื่อหรือชุดการสอนไม่ควรต่ำกว่าเกณฑ์ 5% แต่โดยปกติเราจะกำหนดไว้ 2.5% อาทิ เราตั้งเกณฑ์ประสิทธิภาพไว้ 90/90 เมื่อทดสอบประสิทธิภาพแบบ 1 : 100 แล้ว สื่อหรือชุดการสอนนั้นมีประสิทธิผล 87.5/87.5 เราก็สามารถยอมรับได้ว่าสื่อหรือชุดการสอนนั้นมีประสิทธิภาพ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556)

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะดำเนินการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการใช้สูตรการหาค่า E_1/E_2 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556) ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ

ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูเป็นเรื่องที่สำคัญ เพราะหากนักเรียนมีความรู้สึกเชิงบวกต่อเรื่องที่เรียนหรือการจัดกิจกรรมของครูก็จะเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะส่งผลโดยตรงต่อความสามารถและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจของนักวิชาการหลายท่านซึ่งสามารถนำเสนอแนวคิดและทฤษฎีได้ ดังนี้

1. ความหมายของความพึงพอใจ

มีนักวิชาการและนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของความพึงพอใจ ไว้ดังนี้

จร สุนทรายุทธ (2553) กล่าวว่า ความสำเร็จในการปฏิบัติงาน หมายถึง ความรู้สึกรวม ๆ ของบุคคลต่อการทำงานในด้านดีที่เกิดจากการทำงาน ทำให้ได้รับผลตอบแทนเกิดความพึงพอใจ เกิดความรู้สึกกระตือรือร้น มุ่งมั่นที่จะทำงาน มีขวัญและกำลังใจในการทำงาน ส่งผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงาน รวมถึงความสำเร็จตามเป้าหมายขององค์กร

นงลักษณ์ กลมเกลี้ยง (2554) กล่าวว่า ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน หมายถึง ความรู้สึกหรือเจตคติของบุคคลที่มีต่อการปฏิบัติงานและสภาพแวดล้อมในการทำงาน ถ้าบุคคลมีความรู้สึกหรือเจตคติที่ดีต่อการทำงานจะมีผลให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน มีการเสียสละ อุทิศกาย ใจ และสติปัญญาให้แก่งาน ทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ

รักชนก บึงมุ่ม (2554) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกอันดีที่เกิดจากความสามารถในการปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อมของบุคคล ทำให้เกิดความสบายใจและมีความสุขที่ได้รับการตอบสนองตามต้องการ ทำให้บุคคลเกิดแรงกระตุ้น มีความพยายามที่จะสร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ ให้ประสบผลสำเร็จ

สุสติ แสงหล่อ (2555) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกรวมของบุคคลที่มีต่อการทำงานในทางบวก เป็นความสุขของบุคคลที่เกิดความรู้สึกกระตือรือร้น มีความมุ่งมั่นที่จะทำงาน มีขวัญกำลังใจ สิ่งเหล่านี้มีผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการทำงาน รวมทั้งการส่งผลต่อความสำเร็จและเป็นไปตามเป้าหมายขององค์การ

บรรเจิด ศุภราพงษ์ (2556) ได้กล่าวว่า แนวคิดความพึงพอใจว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับจิตใจ อารมณ์ ความรู้สึกที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งไม่สามารถมองเห็นรูปร่างได้ นอกจากนี้ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกด้านบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อาจเกิดขึ้นจากความคาดหวังหรือเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อสิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการให้แก่บุคคลได้ ซึ่งความพึงพอใจที่เกิดขึ้นสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามค่านิยมและประสบการณ์ของบุคคล ทั้งนี้ความพึงพอใจจึงสามารถนำไปใช้ในการวัดระดับความพึงพอใจกับปัจจัยอื่นที่ใช้ในการศึกษา เช่น ความพึงพอใจต่อการบริหารงานของโรงเรียน

รัชนี ทิปการ (2556) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ คือ ความรู้สึกหรือทัศนคติที่ดีของบุคคลเป็นไปตามความคาดหวังหรือมากกว่าสิ่งที่คาดหวัง ซึ่งจะก่อให้เกิดความกระตือรือร้น และสร้างสรรค์สิ่งที่ดีงามได้ต่อไป ความรู้สึกจะลดลงหรือไม่ เกิดขึ้นจากความต้องการหรือจุดมุ่งหมายนั้นไม่ได้รับการตอบสนอง และถ้ามีความรู้สึกที่ดีต่อการทำงานจะมีผลทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน มีการเสียสละอุทิศกาย ใจ และสติปัญญาให้แก่งาน ซึ่งจะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การในที่สุด

วรายุทธ แก้วประทุม (2556) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ คือ ความรู้สึกหรือทัศนคติที่ดีของบุคคลเป็นไปตามความคาดหวังหรือมากกว่าสิ่งที่คาดหวัง ซึ่งจะทำให้เกิดความรู้สึกกระตือรือร้นและสร้างสรรค์สิ่งที่ตั้งมได้ต่อไปความรู้สึกจะลดลงหรือไม่เกิดขึ้น หากความต้องการหรือจุดมุ่งหมายนั้นได้รับการตอบสนองและถ้ามีความรู้สึกที่ดีต่อการทำงาน จะมีผลทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน มีการเสียสละ อุทิศกาย ใจและสติปัญญาให้แก่งาน ซึ่งจะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การได้ในที่สุด

จากความหมายของความพึงพอใจที่นักการศึกษาได้กล่าวไว้ข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกในทางบวกที่จะแสดงออกให้เห็นถึงความชื่นชอบ พอใจ หรือความประทับใจของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเกิดจากบุคคลนั้นได้รับการตอบสนองความต้องการหรือได้บรรลุจุดมุ่งหมายตามความคาดหวัง อาจสังเกตได้จากความคิด อารมณ์ ความรู้สึก หรือการกระทำ

2. ความสำคัญของความพึงพอใจ

การสร้างพึงพอใจหรือความชื่นชอบต่อการจัดการเรียนการสอนในเกิดแก่ผู้เรียนถือเป็นเรื่องที่สำคัญ เพราะจะเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้ทั้งครูผู้สอนและผู้เรียนมีความสุขในการเรียนการสอน ทั้งยังส่งเสริมให้การเรียนการสอนนั้นมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งนักวิชาการได้กล่าวถึงความสำคัญของความพึงพอใจ ดังนี้

วิสิทธิ์ ฉัตรมงคล (2550) กล่าวถึงความสำคัญของความพึงพอใจว่า ความพึงพอใจ คือ ความรู้สึก หรือทัศนคติที่ดีของบุคคลเป็นไปตามความคาดหวังหรือมากกว่าสิ่งที่คาดหวัง ซึ่งจะทำให้เกิดความกระตือรือร้นและสร้างสรรค์สิ่งที่ตั้งมได้ต่อไป ความรู้สึกจะลดลงหรือไม่ เกิดขึ้นจากความต้องการหรือจุดมุ่งหมายนั้นไม่ได้รับการตอบสนองและถ้ามีความรู้สึกที่ดีต่อการทำงานจะมีผลทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน มีการเสียสละอุทิศกายใจและสติปัญญาให้แก่งาน ซึ่งจะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การได้ในที่สุด

นงค์เยาว์ วิเชียรเครือ (2555) ความพึงพอใจเป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งที่มีผลต่อความสำเร็จของงานที่บรรลุเป้าหมายที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ อันเป็นผลจากการได้รับการตอบสนองต่อแรงจูงใจหรือความต้องการของแต่ละบุคคลในแนวทางที่เขาประสงค์ ความพึงพอใจโดยทั่วไปตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า Satisfaction

ผุสดี แสงหล่อ (2555) ได้กล่าวสรุปความสำคัญของความพึงพอใจว่า ความพึงพอใจเป็นสิ่งที่พึงปรารถนาของบุคคลทุกคน เพราะช่วยให้การทำงานเป็นไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพผลสูงสุด

จากความสำคัญของความพึงพอใจดังกล่าวข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ความพึงพอใจจะทำให้บุคคลเกิดความกระตือรือร้นและความรู้สึกที่ดีต่องานที่ทำ ซึ่งความพึงพอใจจะเป็นส่วนสำคัญที่ส่งผลให้งานสำเร็จตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่วางไว้

3. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

การสร้าง ความพึงพอใจให้เกิดขึ้นกับบุคคลแต่ละบุคคลนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทราบถึงความต้องการและความคาดหวังของบุคคลเหล่านั้นด้วย เพราะหากเราสามารถตอบสนองความต้องการของบุคคลนั้นได้บุคคลนั้นก็จะเป็นความพึงพอใจและความรู้สึกทางบวก ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาทฤษฎีความต้องการพื้นฐานของมนุษย์จากนักวิชาการท่านต่าง ๆ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

สมุทร ชำนาญ (2556) ได้กล่าวว่า กลุ่มทฤษฎีที่เน้นการศึกษาเนื้อหา (Contents theories) เป็นกลุ่มที่ศึกษาเกี่ยวกับความต้องการของมนุษย์ จึงมีการเรียกชื่อหนึ่งว่าทฤษฎีที่เน้นความต้องการ (Need theories of work motivation) เป็นทฤษฎีที่มุ่งศึกษาเพื่อหาคำตอบของมนุษย์แต่ละคนว่ามีความต้องการอะไร ตลอดจนมีความต้องการนั้นอยู่ในระดับใด ทฤษฎีที่เน้นการตอบสนองความต้องการของมนุษย์มีการนำเสนอไว้หลากหลาย แต่ทฤษฎีที่เป็นที่ยอมรับในปัจจุบันมี ดังนี้

1. ทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's hierarchy of need)

มาสโลว์มีหลักที่สำคัญเกี่ยวกับแรงจูงใจ โดยเน้นในเรื่องลำดับขั้นความต้องการ เขามีความเชื่อว่ามนุษย์มีแนวโน้มที่จะมีความต้องการอันใหม่ที่สูงขึ้น แรงจูงใจของคนเรามาจากความต้องการพฤติกรรมของคนเรามุ่งไปสู่การตอบสนองความพอใจ มาสโลว์ (Maslow) แบ่งความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ออกเป็น 5 ระดับด้วยกัน ได้แก่

1.1 ความต้องการด้านร่างกาย (Physiological needs) เป็นความต้องการปัจจัย 4 เช่น ต้องการอาหารให้อิ่มท้อง เครื่องนุ่งห่มเพื่อป้องกันความร้อน ความหนาว และ อุจาดตา ยารักษาโรคภัยไข้เจ็บ รวมทั้งที่อยู่อาศัยเพื่อป้องกันแดด ฝน ลม อากาศหนาวและสัตว์ร้าย ความต้องการเหล่านี้มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ทุกคนที่ต้องบรรลุให้ได้ก่อน

1.2 ความต้องการความปลอดภัย (Safety needs) หลังจากที่มีมนุษย์บรรลุความต้องการด้านร่างกายที่ทำให้ชีวิตสามารถดำรงอยู่ในขั้นแรกแล้ว จะมีความต้องการด้านความปลอดภัยของชีวิตและทรัพย์สินของตนเองเพิ่มขึ้นต่อไป เช่น หลังมนุษย์มีอาหารรับประทานจนอิ่มท้องแล้ว ได้เริ่มหันมาคำนึงถึงความปลอดภัยของอาหารหรือสุขภาพ โดยหันมาให้ความสำคัญกับเรื่องสารพิษที่ติดมากับอาหาร ซึ่งสารพิษเหล่านี้อาจสร้างความไม่ปลอดภัยให้กับชีวิตของเขา เป็นต้น

1.3 ความต้องการความรักและการเป็นเจ้าของ (Belonging and love needs) เป็นความต้องการที่เกิดขึ้นหลังจากการที่มีชีวิตอยู่รอดแล้ว มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินแล้ว มนุษย์จะเริ่มมองหาความรักจากผู้อื่น ต้องการที่จะเป็นเจ้าของสิ่งต่าง ๆ ที่ตนเอง

ครอบครองอยู่ตลอดไป เช่น ต้องการให้พ่อแม่ พี่น้อง คนรัก รักเราและต้องการให้เขาเหล่านั้นรักเราคนเดียว ไม่ต้องการให้เขาเหล่านั้นไปรักคนอื่นโดยการแสดงความเป็นเจ้าของ เป็นต้น

1.4 ความต้องการการยอมรับนับถือจากผู้อื่น (Esteem needs)

เป็นความต้องการอีกขั้นหนึ่งหลังจากได้รับความต้องการทางร่างกาย ความปลอดภัย ความรักและเป็นเจ้าของแล้วจะต้องการการยอมรับนับถือจากผู้อื่น ต้องการได้รับเกียรติจากผู้อื่น เช่น ต้องการการเรียกขานจากบุคคลทั่วไปอย่างสุภาพให้ความเคารพนับถือตามควร ไม่ต้องการการกดขี่ข่มเหงจากผู้อื่น เนื่องจากทุกคนมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์เท่าเทียมกัน

1.5 ความต้องการความเป็นตัวตนอันแท้จริงของตนเอง (Self-actualization needs) เป็นความต้องการขั้นสุดท้ายหลังจากที่ผ่านความต้องการความเป็นส่วนตัว เป็นความต้องการที่แท้จริงของตนเอง ลดความต้องการภายนอกลงหันมาต้องการสิ่งที่ตนเองมีและเป็นอยู่ ซึ่งเป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์ แต่ความต้องการในขั้นนี้มักเกิดขึ้นได้ยากเพราะต้องผ่านความต้องการในขั้นอื่น ๆ มาก่อนและจะต้องมีความเข้าใจในชีวิตเป็นอย่างดี

2. ทฤษฎีอีอาร์จีของอัลเดอเฟอร์ (Alderfer' ERG theory)

เคลตัน อัลเดอเฟอร์ (Clayton Alderfer) เป็นบุคคลหนึ่งที่ศึกษาทฤษฎีความต้องการของมนุษย์และได้รับอิทธิพลจากแนวคิดของเมอร์เรย์ (Murray) อัลเดอเฟอร์ได้เสนอทฤษฎีการจูงใจที่เกี่ยวกับความต้องการ เรียกว่า ทฤษฎีอี อาร์ จี (ERG) ซึ่งคล้ายกับทฤษฎีของมาสโลว์ (Maslow) โดยอัลเดอเฟอร์ได้สรุปความต้องการของมนุษย์ว่ามีเพียง 3 ประเภท ซึ่งแทนด้วยอักษรย่อ ดังนี้

2.1 ความต้องการเพื่อการคงอยู่ (Existence needs: E) ความคงอยู่หรือความสามารถที่จะดำรงชีพอยู่ได้ของมนุษย์คือ การที่มนุษย์ได้รับการตอบสนองสิ่งจำเป็นทั้งกายและจิตใจอย่างพอเพียงที่จะดำรงชีพอยู่ได้โดยไม่มีปัญหา

2.2 ความต้องการความสัมพันธ์ (Relatedness need: R) ความต้องการทางสังคมที่มนุษย์ต้องการมีเพื่อน ไม่ต้องการอยู่อย่างโดดเดี่ยว สามารถรวมตัวกันเป็นกลุ่มหรือทีมได้อย่างเปิดเผยและได้รับการยอมรับจากสมาชิกในองค์กร เป็นไปตามธรรมชาติของมนุษย์ที่เป็นสัตว์สังคม (Social animal)

2.3 ความต้องการความก้าวหน้า (Growth need: G) เป็นความต้องการส่วนบุคคลในการที่ใช้ความรู้ความสามารถและทักษะของตนเพื่อทำงานอย่างเต็มศักยภาพที่มีอยู่ รวมทั้งได้มีโอกาสใช้ความสามารถในการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ได้อย่างเต็มที่ มีความรับผิดชอบสูงขึ้น มีความต้องการความสำเร็จสูงสุดในชีวิตกับบางส่วนของความต้องการได้รับการยกย่องนับถือ

3. ทฤษฎีความต้องการของแมคเคลล์แลนด์ (McClelland's theory of needs) แมคเคลล์แลนด์ (McClelland) เป็นนักจิตวิทยาที่ทำการศึกษาหาข้อสรุปเกี่ยวกับโครงสร้าง

ความต้องการของมนุษย์ การจูงใจ ตามทฤษฎีของแมคเคล็ลแลนดฺเชื่อว่าความต้องการ (Need) สะท้อนคุณลักษณะด้านบุคลิกภาพที่บุคคลนั้นได้รับจากประสบการณ์การเลี้ยงดูของครอบครัวมา ตั้งแต่เยาว์วัย และเชื่อว่าความต้องการของแต่ละบุคคลภายใต้สถานการณ์หนึ่งจะต้องการอย่างหนึ่ง ที่ส่งผลให้เกิดแรงจูงใจ แต่พอสถานการณ์เปลี่ยนแปลงไปความต้องการของบุคคลนั้นจะปรับเปลี่ยน ตามไปด้วย ดังนั้น แมคเคล็ลแลนดฺจึงได้เสนอความต้องการ 3 ประเภท ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1 ความต้องการความสำเร็จ (Need for achievement เขียนย่อว่า nAch) เป็นความต้องการที่บุคคลมุ่งที่จะทำงานที่ตนเองรับผิดชอบหรือได้รับมอบหมายให้เกิด ผลสำเร็จ บุคคลที่มีความต้องการความสำเร็จสูง (nAch person) เป็นบุคคลที่มีความมั่นใจในตนเอง มีความกระตือรือร้นสูง มีความมุ่งมั่นต่องาน มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะทำงานให้สำเร็จ

3.2 ความต้องการผูกพัน (Needs for affiliation เขียนย่อว่า nAff) เป็นความต้องการทางสังคม (Social Need) บุคคลที่มีความต้องการด้านความรักใคร่ผูกพันสูง (nAff person) เป็นบุคคลที่มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าในการสร้างและรักษามิตรภาพระหว่างกัน ยึดมั่นต่อความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

3.3 ความต้องการมีอำนาจ (Needs for power เขียนย่อว่า nPow) ผู้ที่ต้องการมีอำนาจสูง (nPow person) เป็นผู้มีความปรารถนาแรงกล้าที่จะมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น สามารถควบคุม บังคับสั่งการบุคคลอื่น ต้องการสร้างผลกระทบหรือสร้างความประทับใจต่อคนอื่น บุคคลที่ต้องการมีอำนาจสูงจึงพยายามสร้างสถานการณ์แวดล้อมขึ้นเพื่อให้สามารถใช้อิทธิพล ควบคุม กำกับผู้อื่น

4. ทฤษฎีสองปัจจัยของเฮร์ซเบิร์ก (Herzberg's two-factors theory) ทฤษฎีสองปัจจัยของเฮร์ซเบิร์ก (Herzberg) เป็นทฤษฎีจูงใจเชิงเนื้อหาทฤษฎีหนึ่งที่มาจาก ผลงานวิจัยของเฟรเดอริกเฮร์ซเบิร์ก (Federick Herzberg) อาจารย์แห่งมหาวิทยาลัยชิคาโก เพื่อศึกษาถึงปัจจัยองค์ประกอบต่าง ๆ ที่เชื่อมโยงกับงานโดยเฉพาะปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ ในงานเฮร์ซเบิร์ก (Herzberg) ได้เก็บข้อมูลและวิเคราะห์ปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจต่องาน เป็นคนละปัจจัยที่ทำให้เกิดความไม่พึงพอใจต่องาน มนุษย์นั้นสามารถสร้างแรงจูงใจในการทำงานได้ 2 ปัจจัย ได้แก่

4.1 ปัจจัยจูงใจ (Motivation factors) เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิด ความพึงพอใจในงาน (Job satisfaction) ซึ่งเป็นปัจจัยที่สัมพันธ์กับตัวงานโดยตรง

4.2 ปัจจัยสุขอนามัยหรือปัจจัยเพื่อการคงอยู่ (Hygiene factors or maintenance factors) เป็นปัจจัยที่ป้องกันไม่ให้เกิดความไม่พึงพอใจในงาน (Job dissatisfies) ซึ่งเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่อยู่นอกตัวงาน

สามารถสรุปได้ว่า ความต้องการของมนุษย์มีความเกี่ยวข้องกับการสร้างความพึงพอใจ เพราะหากเราทราบถึงความต้องการของบุคคลแต่ละคน เราก็จะสามารถตอบสนองความต้องการได้ตรงจุด ซึ่งจะสามารถสร้างความรู้สึกรื่นเริง ความชื่นชอบ และความประทับใจให้กับบุคคลเหล่านั้นได้ ในแง่ของการจัดการเรียนรู้ก็เช่นเดียวกัน หากครูผู้สอนต้องการที่จะสร้างความพึงพอใจ ความรู้สึกทางบวก ความชื่นชอบ หรือความประทับใจของผู้เรียนให้เกิดขึ้นกับการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนก็จำเป็นต้องเข้าใจความต้องการพื้นฐานของผู้เรียน เพื่อที่จะจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องและตอบสนองความต้องการของผู้เรียน

4. การวัดความพึงพอใจ

ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้นั้นต้องมาจากหลายปัจจัย ไม่ว่าจะเป็นเนื้อหาที่เรียน สื่อการเรียนการสอน บรรยากาศในห้องเรียน และที่สำคัญคือครูผู้สอน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาวิธีการวัดความพึงพอใจเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ภนิดา ชัยปัญญา (2541) ได้อธิบายเอาเกี่ยวกับการวัดความพึงพอใจไว้ว่า สามารถทำได้หลายวิธี ดังนี้

1. การใช้แบบสอบถาม โดยผู้ออกแบบสอบถาม เพื่อต้องการทราบความคิดเห็น ซึ่งสามารถทำได้ในลักษณะกำหนดคำตอบให้เลือก หรือตอบคำถามอิสระ คำถามดังกล่าวอาจถามความพอใจในด้านต่าง ๆ
2. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีการวัดความพึงพอใจทางตรง ซึ่งต้องอาศัยเทคนิคและวิธีการที่ดีจะได้ข้อมูลที่เป็นจริง
3. การสังเกต เป็นวิธีการวัดความพึงพอใจโดยการสังเกตพฤติกรรมของบุคคลเป้าหมาย ไม่ว่าจะแสดงออกจากการพูดจา กริยาท่าทาง วิธีนี้ต้องอาศัยการกระทำอย่างจริงจัง และสังเกตอย่างมีระเบียบแบบแผน

พัชรียา แก่นสา (2555) กล่าวไว้ว่า การวัดความพึงพอใจไว้ คือ การวัดความรู้สึกในทางที่ดีหรือไม่พอใจ ซึ่งวิธีการวัดนั้นมีอยู่หลายวิธี เช่น วิธีการสังเกต วิธีการสัมภาษณ์ วิธีการใช้แบบสอบถาม เป็นต้น ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. วิธีการสัมภาษณ์ เป็นวิธีการใช้ตรวจสอบบุคคลอื่นโดยการเฝ้ามองและจดบันทึกอย่างมีแบบแผน วิธีนี้เป็นวิธีการศึกษาที่เก่าแก่และยังเป็นที่นิยมใช้อย่างแพร่หลายจนถึงปัจจุบัน แต่ก็เหมาะสมกับการศึกษากับข้อมูลจำนวนน้อยเท่านั้น ซึ่งวิธีการสัมภาษณ์เป็นวิธีการที่ผู้วิจัยจะต้องออกไปสอบถามโดยการพูดกับบุคคลนั้น ๆ โดยมีการเตรียมแผนงานล่วงหน้า
2. วิธีการใช้แบบสอบถาม วิธีการนี้จะเป็นการใช้แบบสอบถามที่มีข้อคำถามไว้อย่างชัดเจน เพื่อให้ผู้ตอบทุกคนมีความเข้าใจตรงกัน มักใช้ในกรณีที่ต้องการข้อมูล

จากกลุ่มตัวอย่างจำนวนมาก ๆ วิธีนี้นับเป็นวิธีนิยมใช้ในปัจจุบันวิธีหนึ่ง คือ มาตรฐานประมาณค่าแบบลิเคิร์ท (Likert scales) ประกอบด้วย ข้อความที่แสดงถึงทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่ง แล้วมีคำตอบที่แสดงถึงระดับความรู้สึก 5 คำตอบ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

จากการศึกษาการวัดความพึงพอใจสามารถสรุปได้ว่า ความพึงพอใจเป็นสิ่งที่วัดได้ค่อนข้างยาก เพราะต้องวัดคุณลักษณะภายในของบุคคลเกี่ยวกับความรู้สึก แต่ก็สามารถวัดได้โดยการใช้แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ และการสังเกต

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

สุธิธิดา บรรณารักษ์ (2555) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การคิดสังเคราะห์และเจตคติต่อวิชาภาษาไทย เรื่อง อลังการภาพพจน์บทพากย์เอราวัณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้แบบ CIPPA กับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL PLUS โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง อลังการภาพพจน์บทพากย์เอราวัณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA และการจัดการเรียนรู้แบบ KWL PLUS 2) เปรียบเทียบการคิดสังเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียน ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA และการจัดการเรียนรู้แบบ KWL PLUS 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การคิดสังเคราะห์และเจตคติต่อวิชาภาษาไทย เรื่อง อลังการภาพพจน์บทพากย์เอราวัณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA กับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL PLUS ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA และนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL PLUS มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA และการจัดการเรียนรู้แบบ KWL PLUS มีการคิดสังเคราะห์ข้อความและการคิดสังเคราะห์ความสัมพันธ์หลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA มีการคิดสังเคราะห์ข้อความสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL PLUS และนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL PLUS มีการคิดสังเคราะห์ความสัมพันธ์สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA นอกนั้นไม่แตกต่างกัน นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA และนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL PLUS มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การคิดสังเคราะห์ และเจตคติต่อวิชาภาษาไทยไม่แตกต่างกัน โดยสรุป การจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA และการจัดการเรียนรู้แบบ KWL PLUS

เป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ช่วยพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงควรสนับสนุนให้ครูภาษาไทยนำไปใช้ในการเรียนการสอนทุกระดับชั้น

เกตุจันทร์ ไพศาลธรรม (2556) ได้พัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ด้วยเทคนิค KWL Plus ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยเทคนิค KWL Plus กับเกณฑ์ร้อยละ 80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus 3) เปรียบเทียบความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus 4) ศึกษาพฤติกรรมการทำงานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ผลการวิจัย พบว่า

1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยเทคนิค KWL Plus คิดเป็นร้อยละ 82.05 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus หลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่า นักเรียนสามารถบอกสาระสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้คะแนนสูงสุดเท่ากับ 231 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 90.23 ซึ่งมีคะแนนผลต่างเพิ่มขึ้นเท่ากับ 87 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 33.98 เมื่อเปรียบเทียบกับจุดประสงค์ข้ออื่น 3) ความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus หลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่า นักเรียนมีความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ความสำคัญได้คะแนนสูงสุดเท่ากับ 270 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 84.38 ซึ่งมีคะแนนผลต่างเพิ่มขึ้นเท่ากับ 84 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 32.81 เมื่อเปรียบเทียบกับการคิดวิเคราะห์ด้านอื่น

4) ผลการศึกษาพฤติกรรมการทำงานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus โดยพบว่า นักเรียนมีพฤติกรรม ความตั้งใจในการทำงานสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 95.44 ซึ่งอยู่ในระดับดี โดยสรุป การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ด้วยเทคนิค KWL Plus ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีคุณภาพเหมาะสมและสามารถไปจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของผู้เรียนได้

บุญสิตา เจริมเกาะ (2556) ได้ศึกษาผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้ผังความคิด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้ผังความคิด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์

โดยใช้ผังความคิดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3) ศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้ผังความคิดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

4) ศึกษาความพึงพอใจในการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยใช้ผังความคิด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งผลการวิจัย พบว่า 1) ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยใช้ผังความคิด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 85.00/85.36 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80/80 2) แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยใช้แผนผังความคิด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) ค่าดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยใช้ผังความคิดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เท่ากับ 0.7267 แสดงว่า มีร้อยละความก้าวหน้าของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่ากับร้อยละ 72.67 4) นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยใช้แผนผังความคิดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความพึงพอใจในการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยใช้ผังความคิด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

บรรจง แสงนภาวรรณ (2557) ได้พัฒนาทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการประยุกต์ใช้เทคนิคการสอน KWL Plus โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

1) เปรียบเทียบทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ โดยประยุกต์เทคนิคการสอน KWL Plus 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้เทคนิคการสอน KWL Plus ซึ่งผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์หลังการจัดการเรียนรู้ โดยการประยุกต์ใช้เทคนิคการสอน KWL Plus สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ โดยการประยุกต์ใช้เทคนิคการสอน KWL Plus อย่างมีนัยสำคัญ .05 2) นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้เทคนิคการสอน KWL Plus ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

มนธิรา ภูมิลี (2557) ได้เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถามกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แผนผังความคิด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์ วิชาภาษาไทย ที่เรียนโดยใช้เทคนิคการตั้งคำถามและแผนผังความคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) ศึกษาดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถามและแผนผังความคิด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 3) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์และเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถามและแผนผังความคิด ผลการวิจัยพบว่า

1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์ วิชาภาษาไทยที่เรียนโดยใช้เทคนิค การตั้งคำถามและแผนผังความคิด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 83.79/81.07 และ 83.76/81.96 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ 2) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์ วิชาภาษาไทยที่เรียนโดยใช้เทคนิคการตั้งคำถามและแผนผังความคิดของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ 0.6044 และ 0.6286 หมายความว่า นักเรียนมีความก้าวหน้า ทางการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 60.44 และ 62.86 3) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 กลุ่มที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถามกับกลุ่มที่ได้รับการจัด กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แผนผังความคิด มีความสามารถ ในการอ่านเชิงวิเคราะห์ วิชาภาษาไทย ไม่แตกต่างกัน

จุฑาทิพย์ อินทร์ช่วย (2558) ได้ศึกษาความสามารถการอ่านวิเคราะห์บันเทิงคดี ร้อยแก้วของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-PLUS โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถการอ่านวิเคราะห์บันเทิงคดีร้อยแก้วของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-PLUS 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-PLUS ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถทางการอ่านวิเคราะห์บันเทิงคดีร้อยแก้วของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-PLUS หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 2) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-PLUS โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

จรรยา ศรีบัวหลวง (2559) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับแผนผังความคิด โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) ศึกษาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากการจัดการ เรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับแผนผังความคิด 2) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับแผนผังความคิด 3) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการ จัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับแผนผังความคิด กับเกณฑ์ร้อยละ 70 ผลการศึกษาพบว่า 1) ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากการจัดการเรียนรู้ แบบ SQ4R ร่วมกับแผนผังความคิด ก่อนเรียนได้คะแนนเฉลี่ย 13.87 คิดเป็นร้อยละ 46.24 หลังเรียนได้คะแนนเฉลี่ย 25.68 คิดเป็นร้อยละ 85.59 ค่าความก้าวหน้า 11.81 คิดเป็นร้อยละ 39.35 2) ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากการจัดการ เรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับแผนผังความคิด หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 3) ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากการ

จัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับแผนผังความคิด หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ชลธิดา หงษ์เหม (2560) ได้พัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ4R ร่วมกับแผนผังความคิด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

- 1) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ4R ร่วมกับแผนผังความคิด และ 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ4R ร่วมกับแผนผังความคิด ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ4R ร่วมกับแผนผังความคิดสูงกว่าก่อนจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ4R ร่วมกับแผนผังความคิดอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

ศศิวรรณ คำด้วง (2562) ได้พัฒนาการอ่านคิดวิเคราะห์ รายวิชาภาษาไทย โดยใช้เทคนิคจิกซอร์ 2 ร่วมกับแผนผังความคิด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

- 1) พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ เปรียบเทียบผลการอ่านคิดวิเคราะห์ก่อนและหลังเรียน
- 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรายวิชาภาษาไทย โดยใช้เทคนิคจิกซอร์ 2 ร่วมกับแผนผังความคิด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านคิดวิเคราะห์รายวิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิคจิกซอร์ 2 ร่วมกับแผนผังความคิด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีจำนวน 8 แผน ได้แก่ การอ่านคิดวิเคราะห์ เคล็ดในการจำ รถม้า นครลำปาง สงครามล้างภพชาติ อย่าเกียจคร้านการเรียน มีงานบนลานขยะ ชวนรักชาติ และทำไมดวงจันทร์เปลี่ยนรูปร่าง ใช้เวลาเรียน 16 ชั่วโมงผลการประเมินความเหมาะสมของแผนอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 ประสิทธิภาพของแผนมีค่าเท่ากับ 73.38/76.07 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องสามารถสรุปได้ว่า การใช้การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus และการใช้ผังความคิดสามารถพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ได้ดีขึ้น เพราะเป็นเทคนิคที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการคิดวิเคราะห์และแยกแยะองค์ประกอบของข้อมูลอย่างละเอียดถี่ถ้วน

งานวิจัยต่างประเทศ

Carr และ Ogle (1987) ได้ศึกษากลวิธีการใช้เทคนิค KWL-Plus เพื่อพัฒนาความสามารถในการเข้าใจและการสรุปความ โดยทดลองกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และนักเรียนที่อยู่ในโครงการสอนซ่อมเสริม

โดยใช้วิธีการสังเกตและสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ผลการศึกษาปรากฏว่า นักเรียนถ่ายโอนการใช้เทคนิค KWL-Plus ไปสู่สถานการณ์อ่านเรื่องใหม่ได้ และมีความเข้าใจเรื่องจากการอ่านตลอดจนมีทักษะการย่อความดีขึ้น

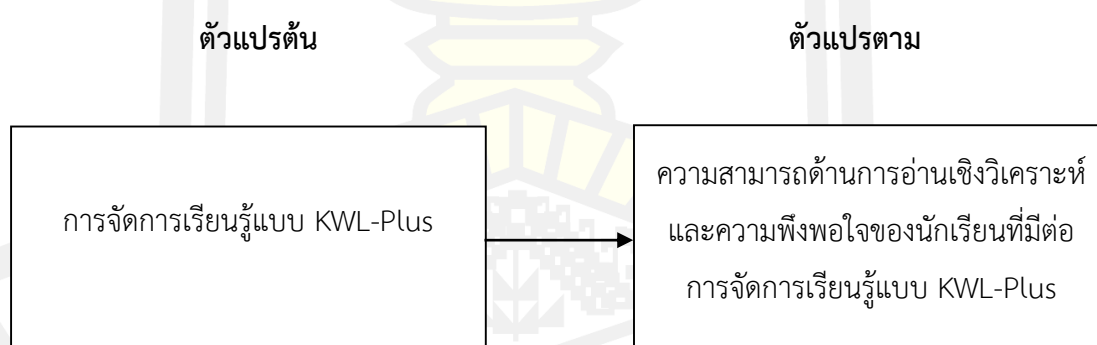
Mary และคณะ (1994) ศึกษาการใช้ KWL-Plus SQ4R และ Schema mapping เพื่อช่วยเหลือนักศึกษาในระดับวิทยาลัยที่มีความบกพร่องทางการอ่านภาษาอังกฤษ ผลปรากฏว่า กลวิธีทั้ง 3 นี้ สามารถช่วยทำให้นักศึกษามีความเข้าใจในการอ่านได้ดีขึ้น

Costa (1995) ศึกษาประสิทธิภาพในการอ่านของนักเรียนโดยใช้วิธีการสอน 2 วิธี คือ KWL และการเรียนแบบ Co-operative learning group ผลปรากฏว่า ในการสอนแบบ KWL สามารถช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพมากขึ้นถ้านักเรียนมีความรู้เดิม

Quiocho (1997) ศึกษาการใช้การพัฒนาในการเรียนเกี่ยวกับความเข้าใจในเนื้อหาประเภทวิชาการ ผลปรากฏว่า การสอนแบบ KWL-Plus สามารถพัฒนาความเข้าใจในการอ่านเรื่อง of นักเรียนได้ดีขึ้น

จากการศึกษางานวิจัยที่ได้กล่าวมาข้างต้น ซึ่งนักวิจัยแต่ละท่านได้นำการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน จะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus นั้นสามารถทำให้นักเรียนมีความสามารถและประสิทธิภาพในด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ที่ดีขึ้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 8 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัย เรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. รูปแบบที่ใช้ในการวิจัย
2. กลุ่มเป้าหมาย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

รูปแบบที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบ One-Group Pretest-Posttest Design ปรากฏดังตาราง 3 (สมพงษ์ พันธุ์รัตน์, 2550)

ตาราง 3 รูปแบบการวิจัยแบบ One-Group Pretest-Posttest Design

ทดสอบก่อน	ให้สิ่งทดลอง	ทดสอบหลัง
O ₁	X	O ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการทดลอง

- O₁ คือ การทดสอบก่อนการทดลอง
- O₂ คือ การทดสอบหลังการทดลอง
- X คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนบ้านเมืองหงส์ ตำบลเมืองหงส์ อำเภोजตุรพัตร์พิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 13 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีทั้งหมด 3 ชนิด ได้แก่

1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ จำนวน 5 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 10 ชั่วโมง
2. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แบบชนิดเลือกตอบ (Multiple Choice) 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ
3. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยแบบสอบถามมีรูปแบบเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ

การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. การสร้างและการหาคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้

การสร้างและการหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ผู้วิจัยมีขั้นตอนการสร้างและการหาคุณภาพ ดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในสาระที่ 1 การอ่าน เพื่อให้ทราบถึงตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้

1.2 ศึกษาเอกสาร แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวข้องกับการอ่านเชิงวิเคราะห์ การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus

1.3 ศึกษาแนวคิด องค์ประกอบ ขั้นตอน และวิธีการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้จัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus เพื่อนำไปเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1.4 นำเนื้อหาจากข่าว บทความ นิทาน เรื่องสั้น และสารคดี ประเภทละ 1 เรื่อง ที่ผ่านการพิจารณาจากอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วมาวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้ เพื่อใช้ในการสร้างเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ โดยเริ่มจากเนื้อหาที่ง่ายไปหายากตามกระบวนการสอนอ่าน ซึ่งสามารถสร้างเป็นหน่วยการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์ ปรากฏดังตาราง 4

ตาราง 4 ความสัมพันธ์ระหว่างชื่อเรื่อง สำระสำคัญ และจุดประสงค์การเรียนรู้ของหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์

ชื่อแผน	สาระสำคัญ	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
1. การอ่านเชิงวิเคราะห์จากนิทาน	การอ่านเชิงวิเคราะห์ คือ อ่านเรื่องราวเพื่อจำแนก แยกแยะ ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น ความหมาย ทักษะของผู้เขียน คุณค่า ข้อคิด และองค์ประกอบต่าง ๆ ของเรื่อง ที่อ่านอย่างละเอียดถี่ถ้วน ซึ่งการที่นักเรียนได้ฝึกการอ่านเชิงวิเคราะห์ จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดทักษะในการอ่านและสามารถนำไปสู่การประเมินสิ่งที่อ่านโดยใช้ความรู้ ความคิด เหตุผล แล้วนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในการตัดสินใจได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม	1. อธิบายความหมายและลักษณะของนิทานได้ 2. บอกหลักการอ่านจับใจความสำคัญได้ 3. แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากนิทานได้ 4. มีมารยาทในการอ่าน	2

ตาราง 4 (ต่อ)

ชื่อแผน	สาระสำคัญ	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
2. การอ่าน เชิงวิเคราะห์ จากข่าว	<p>การอ่านเชิงวิเคราะห์ คือ</p> <p>อ่านเรื่องราวเพื่อจำแนก แยกแยะ</p> <p>ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น ความหมาย</p> <p>ทัศนคติของผู้เขียน คุณค่า ข้อคิด</p> <p>และองค์ประกอบต่าง ๆ ของเรื่องที่</p> <p>อ่านอย่างละเอียดถี่ถ้วน ซึ่งการที่</p> <p>นักเรียนได้ฝึกการอ่านเชิงวิเคราะห์</p> <p>จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิด</p> <p>ทักษะในการอ่านและสามารถ</p> <p>นำไปสู่การประเมินสิ่งที่อ่านโดยใช้</p> <p>ความรู้ ความคิด เหตุผล แล้วนำ</p> <p>ข้อมูลที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในการ</p> <p>ตัดสินใจได้อย่างถูกต้องและ</p> <p>เหมาะสม</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. อธิบายความหมายของข่าวได้ 2. บอกประเภทของข่าวได้ 3. แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น จากข่าวได้ 4. มีมารยาทในการอ่าน 	2
3. การอ่าน เชิงวิเคราะห์ จากบทความ	<p>การอ่านเชิงวิเคราะห์ คือ</p> <p>อ่านเรื่องราวเพื่อจำแนก แยกแยะ</p> <p>ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น ความหมาย</p> <p>ทัศนคติของผู้เขียน คุณค่า ข้อคิด</p> <p>และองค์ประกอบต่าง ๆ ของเรื่องที่</p> <p>อ่านอย่างละเอียดถี่ถ้วน ซึ่งการที่</p> <p>นักเรียนได้ฝึกการอ่านเชิงวิเคราะห์</p> <p>จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิด</p> <p>ทักษะในการอ่านและสามารถ</p> <p>นำไปสู่การประเมินสิ่งที่อ่านโดยใช้</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. อธิบายความหมายของบทความ ได้ 2. บอกประเภทของบทความได้ 3. แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น จากบทความได้ 4. มีมารยาทในการอ่าน 	2

ตาราง 4 (ต่อ)

ชื่อแผน	สาระสำคัญ	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
	<p>ความรู้ ความคิด เหตุผล แล้วนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ประโยชน์ ในการตัดสินใจได้อย่างถูกต้องและ เหมาะสม</p>		
<p>4. การอ่าน เชิงวิเคราะห์ จากเรื่องสั้น</p>	<p>การอ่านเชิงวิเคราะห์ คือ อ่านเรื่องราวเพื่อจำแนก แยกแยะ ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น ความหมาย ทัศนคติของผู้เขียน คุณค่า ข้อคิด และองค์ประกอบต่าง ๆ ของเรื่องที่ อ่านอย่างละเอียดถี่ถ้วน ซึ่งการที่ นักเรียนได้ฝึกการอ่านเชิงวิเคราะห์ จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิด ทักษะในการอ่านและสามารถ นำไปสู่การประเมินสิ่งที่อ่าน โดยใช้ความรู้ ความคิด เหตุผล แล้วนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ประโยชน์ ในการตัดสินใจได้อย่างถูกต้องและ เหมาะสม</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. อธิบายความหมายของเรื่องสั้น ได้ 2. บอกประเภทของเรื่องสั้นได้ 3. แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น จากเรื่องสั้นได้ 4. มีมารยาทในการอ่าน 	2
<p>5. การอ่าน เชิงวิเคราะห์ จากสารคดี</p>	<p>การอ่านเชิงวิเคราะห์ คือ อ่านเรื่องราวเพื่อจำแนก แยกแยะ ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น ความหมาย ทัศนคติของผู้เขียน คุณค่า ข้อคิด และองค์ประกอบต่างๆ ของเรื่องที่ อ่านอย่างละเอียดถี่ถ้วน ซึ่งการที่ นักเรียนได้ฝึกการอ่านเชิงวิเคราะห์</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. อธิบายความหมายของงานเขียน ประเภทสารคดีได้ 2. บอกประเภทของสารคดีได้ 3. แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น จากสารคดีได้ 4. มีมารยาทในการอ่าน 	2

ตาราง 4 (ต่อ)

ชื่อแผน	สาระสำคัญ	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
	จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดทักษะในการอ่านและสามารถนำไปสู่การประเมินสิ่งที่อ่าน โดยใช้ความรู้ ความคิด เหตุผล แล้วนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในการตัดสินใจได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม		
รวม			10

1.5 ดำเนินการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus จำนวน 5 แผนการจัดการเรียนรู้ แต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ใช้เวลา 2 ชั่วโมง รวมเวลาทั้งสิ้น 10 ชั่วโมง

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 5 แผน เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของรูปแบบการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้ การวัดและการประเมินผล เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล การเรียนรู้

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 5 แผน มาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา แล้วนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเหมาะสมและความสอดคล้องของรายละเอียดในด้านต่าง ๆ โดยผู้เชี่ยวชาญจะพิจารณาและตรวจสอบตามแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย

1.7.1 รองศาสตราจารย์ ดร.ประสาท เนืองเฉลิม อาจารย์ประจำภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

1.7.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บัญชา เกียรติจรุงพันธ์ อาจารย์ประจำสาขาวิชา การสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนวิชาภาษาไทย

1.7.3 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สกวาดิออน ชาธรรม อาจารย์ประจำสาขาวิชา การสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนวิชาภาษาไทย

1.7.4 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อพันธ์ พิรุฬพุทธา อาจารย์ประจำภาควิชาวิจัย และพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านวิจัยและ ประเมินผลการศึกษา

1.7.5 อาจารย์ ดร.สาวิตรี ราญมีชัย อาจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและพัฒนา การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านวิจัยและประเมินผล การศึกษา

1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การอ่าน เชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus จำนวน 5 แผนการจัดการเรียนรู้ มาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

1.9 นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ความเหมาะสมและ ความสอดคล้องเพื่อหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้จะต้องได้ค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ 3.51–5.00 เมื่อเทียบกับเกณฑ์จึงจะถือว่าแผนการจัดการเรียนรู้นั้นมีคุณภาพ สามารถนำไปใช้ได้ โดยเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) ดังนี้

4.51 – 5.00 คะแนน หมายถึง มีคุณภาพมากที่สุด

3.51 – 4.50 คะแนน หมายถึง มีคุณภาพมาก

2.51 – 3.50 คะแนน หมายถึง มีคุณภาพปานกลาง

1.51 – 2.50 คะแนน หมายถึง มีคุณภาพน้อย

1.00 – 1.50 คะแนน หมายถึง มีคุณภาพน้อยที่สุด

จากผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus จำนวน 5 แผนการจัดการเรียนรู้ พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 5 แผน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.72 แสดงว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีคุณภาพมากที่สุด สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ได้

1.10 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านไม้ลำว (คุรุราษฎร์พัฒนา) ตำบลเมืองหงส์ อำเภोजตุรพัตร์พิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด

จำนวน 2 แผน เวลา 4 ชั่วโมง พบปัญหา คือ ในชั่วโมงแรกนักเรียนไม่กล้าที่จะแสดงความคิดเห็น หรือตอบคำถามร่วมกันในชั้นเรียน ซึ่งอาจเกิดจากการที่นักเรียนไม่คุ้นเคยกับครูผู้สอน ผู้วิจัยจึงแก้ปัญหาโดยการสร้างความคุ้นเคยและความเป็นกันเองกับนักเรียนด้วยการพูดคุยกับนักเรียนในช่วงพักกลางวัน จึงพบว่าในชั่วโมงต่อมานักเรียนมีความกล้าในการแสดงความคิดเห็น ชักถาม หรือตอบคำถามในชั้นเรียนเพิ่มขึ้น ปัญหาที่พบอีกประการ คือ การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus มีหลายขั้นตอนและเป็นเรื่องใหม่สำหรับนักเรียน ส่งผลให้นักเรียนไม่สามารถทำกิจกรรมบางกิจกรรมได้ทันเวลา ผู้วิจัยจึงแก้ปัญหาโดยให้นักเรียนสามารถนำชิ้นงานบางชิ้นงานไปทำต่อที่บ้านได้

1.11 นำแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus จำนวน 5 แผนการจัดการเรียนรู้ ที่ดำเนินการแก้ไขปัญหาและข้อบกพร่องหลังจากไปทดลองใช้มาจัดพิมพ์เป็นฉบับจริงเพื่อนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

2. การสร้างและการหาคุณภาพแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์

การสร้างและการหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ผู้วิจัยมีขั้นตอนการสร้างและการหาคุณภาพ ดังนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในสาระที่ 1 การอ่าน เพื่อให้ทราบถึงตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้

2.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

2.3 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านเชิงวิเคราะห์ หลักการสร้างข้อคำถามที่สามารถวัดและประเมินการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียน

2.4 วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้กับเนื้อหาเพื่อที่จะดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามแนวคิดของบลูม (Bloom) คือ การวิเคราะห์ความสำคัญ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ และการวิเคราะห์หลักการ จำนวน 1 ฉบับ เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 45 ข้อ ปรากฏดังตาราง 5

ตาราง 5 จำนวนข้อสอบทั้งหมดและข้อสอบที่ต้องการของหน่วยการเรียนรู้ที่ 2
เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์

เนื้อหา	ระดับพฤติกรรมการวิเคราะห์	จำนวนข้อสอบ	
		สร้าง	ต้องการ
1. การอ่านเชิงวิเคราะห์จากนิทาน	วิเคราะห์ความสำคัญ	3	2
	วิเคราะห์ความสัมพันธ์	3	2
	วิเคราะห์หลักการ	3	2
2. การอ่านเชิงวิเคราะห์จากข่าว	วิเคราะห์ความสำคัญ	3	2
	วิเคราะห์ความสัมพันธ์	3	2
	วิเคราะห์หลักการ	3	2
3. การอ่านเชิงวิเคราะห์จากบทความ	วิเคราะห์ความสำคัญ	3	2
	วิเคราะห์ความสัมพันธ์	3	2
	วิเคราะห์หลักการ	3	2
4. การอ่านเชิงวิเคราะห์จากเรื่องสั้น	วิเคราะห์ความสำคัญ	3	2
	วิเคราะห์ความสัมพันธ์	3	2
	วิเคราะห์หลักการ	3	2
5. การอ่านเชิงวิเคราะห์จากสารคดี	วิเคราะห์ความสำคัญ	3	2
	วิเคราะห์ความสัมพันธ์	3	2
	วิเคราะห์หลักการ	3	2
รวม		45	30

2.5 นำแบบทดสอบที่สร้างเสร็จเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาในรูปแบบของตาราง IOC เพื่อให้อาจารย์ที่ปรึกษาดูตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา รวมถึงความเหมาะสมของข้อคำถามที่ใช้

2.6 นำแบบทดสอบมาปรับปรุงและแก้ไขข้อบกพร่องตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

2.7 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาไปเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน (ตามข้อ 1.7) เพื่อหาความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ว่าข้อสอบแต่ละข้อนั้นสอดคล้องกับระดับพฤติกรรมการอ่านเชิงวิเคราะห์ที่ระบุไว้หรือไม่ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้ (ประสาธน์ เนืองเฉลิม, 2556)

ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงระดับพฤติกรรม ได้ +1 คะแนน

ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดได้ตรงระดับพฤติกรรม ได้ 0 คะแนน

ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ไม่ตรงระดับพฤติกรรม ได้ -1 คะแนน

2.8 วิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับระดับพฤติกรรมด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ (IOC) แล้วพิจารณาเลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50-1.00 จึงจะถือว่าใช้ได้ ซึ่งจากผลการวิเคราะห์ค่า IOC ปรากฏว่า ข้อสอบมีความสอดคล้องและนำไปใช้ได้ จำนวน 44 ข้อ ซึ่งมีค่า IOC สอดคล้องตั้งแต่ 0.60-1.00

2.9 นำแบบทดสอบที่มีความสอดคล้อง จำนวน 44 ข้อ ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านไม้ล่าว (คุรุราษฎร์พัฒนา) ตำบลเมืองหงส์ อำเภोजตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด แล้วนำมาวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบทดสอบ ดังนี้

2.9.1 หาค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบรายข้อ ซึ่งค่าอำนาจจำแนกจะมีค่าตั้งแต่ -1.00 ถึง 1.00 โดยข้อสอบที่มีคุณภาพจะต้องมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ซึ่งจากการหาค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบแต่ละข้อในแบบทดสอบที่นำไปทดลองใช้ พบว่า ข้อสอบมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.13-0.89 ซึ่งข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป มีจำนวนทั้งหมด 41 ข้อ

2.9.2 หาค่าความยาก (P) ของแบบทดสอบรายข้อ โดยข้อสอบที่มีคุณภาพนั้นจะต้องมีค่าความยาก 0.20 ถึง 0.80 ซึ่งจากการหาค่าความยากของข้อสอบแต่ละข้อในแบบทดสอบที่นำไปทดลองใช้ พบว่า มีค่าความยากตั้งแต่ 0.42 - 0.79 ซึ่งข้อสอบที่มีค่าความยาก 0.20 ถึง 0.80 มีจำนวน 44 ข้อ

2.9.3 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบที่นำไปทดลองใช้ทั้งฉบับ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.96

2.10 คัดเลือกข้อสอบที่สอดคล้องและเหมาะสมที่สุดไว้ทั้งหมด 30 ข้อ แล้วจัดพิมพ์เป็นแบบทดสอบฉบับจริง

3. การสร้างและการหาคุณภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจ

การสร้างและการหาคุณภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ในรายวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยมีขั้นตอนการสร้างและการหาคุณภาพ ดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา แนวคิด งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางและวิธีในการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ในรายวิชาภาษาไทย เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3.2 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ในรายวิชาภาษาไทย เรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของลิเคอร์ท 5 ระดับ (สมชาย รัตนทองคำ, 2556) จำนวน 20 ข้อ โดยแบ่งเป็น 3 องค์ประกอบ คือ ด้านการจัดกิจกรรม ด้านบรรยากาศในห้องเรียน และด้านประโยชน์ที่ได้รับ โดยผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ ดังนี้

3.2.1 เกณฑ์การตรวจให้คะแนน

ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละความคิดเห็น ดังนี้

มากที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน
มาก	ให้คะแนน	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้คะแนน	3	คะแนน
น้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน

3.2.2 เกณฑ์การตีความหมายคะแนน ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ในการตีความหมายคะแนนของแบบสอบถามความพึงพอใจ ดังนี้ (สำนักงานทดสอบทางการศึกษา, 2539)

4.51 – 5.00	หมายถึง	มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด
3.51 – 4.50	หมายถึง	มีระดับความพึงพอใจมาก
2.51 – 3.50	หมายถึง	มีระดับความพึงพอใจปานกลาง
1.51 – 2.50	หมายถึง	มีระดับความพึงพอใจน้อย
1.00 – 1.50	หมายถึง	มีระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

3.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา แล้วนำมาปรับปรุงตามคำแนะนำ

3.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ได้ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน (ตามข้อ 1.7) เพื่อพิจารณาว่าแบบสอบถามแต่ละข้อสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะของความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ในรายวิชาภาษาไทยของงานวิจัยในครั้งนี้หรือไม่ โดยใช้วิธีการหาค่า IOC ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้ (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2553)

ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามนิยาม ได้	+1	คะแนน
ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดได้ตรงตามนิยาม ได้	0	คะแนน
ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ไม่ตรงตามนิยาม ได้	-1	คะแนน

3.5 นำข้อคำถามที่ยังไม่สอดคล้องมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และวิเคราะห์หาค่า IOC จากนั้นพิจารณาเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50-1.00 จึงจะถือว่า

ใช้ได้ ซึ่งจากผลการวิเคราะห์ค่า IOC ปรากฏว่า แบบสอบถามมีความสอดคล้องและนำไปใช้ได้ จำนวน 20 ข้อ ซึ่งมีค่า IOC สอดคล้องตั้งแต่ 0.60–1.00

3.6 นำแบบสอบถามที่มีความสอดคล้องและนำไปใช้ได้ จำนวน 20 ข้อ ไปทดลองใช้ กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านไม้ลำ (คุรุราษฎร์พัฒนา) ตำบลเมืองหงส์ อำเภोजตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด แล้วนำมาวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบสอบถาม ดังนี้

3.6.1 หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถาม โดยใช้ Item-Total Correlation (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2553) พบว่า มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.59–0.87

3.6.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Alpha Coefficient) พบว่า มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.96

3.7 คัดเลือกข้อคำถามของแบบสอบถามที่มีความสอดคล้องและเหมาะสมที่สุด จำนวน 15 ข้อ จากนั้นจัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจฉบับสมบูรณ์ แล้วนำไปใช้เก็บข้อมูล กับกลุ่มเป้าหมายหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ซึ่งผู้วิจัยมีขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิจัย ดังนี้

1. ผู้วิจัยทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับขั้นตอนการทำกิจกรรมการเรียนรู้ตาม แผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจตามขั้นตอนที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้
2. ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย ด้วยแบบทดสอบวัด ความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบบชนิดเลือกตอบ (Multiple Choice) 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ
3. ดำเนินการสอนตามขั้นตอนในแผนการจัดการเรียนรู้ไปทีละแผน พร้อมกับ เก็บคะแนนระหว่างเรียน จนครบทั้ง 5 แผน เป็นเวลา 10 ชั่วโมง ปรากฏดังตาราง 6

ตาราง 6 การดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์

แผนการจัดการเรียนรู้	ชั่วโมง	วัน/เดือน/ปี ที่ใช้แผน
แผนที่ 1 การอ่านเชิงวิเคราะห์จากนิทาน	1	1 กรกฎาคม 2564
	2	3 กรกฎาคม 2564
แผนที่ 2 การอ่านเชิงวิเคราะห์จากข่าว	3	5 กรกฎาคม 2564
	4	6 กรกฎาคม 2564
แผนที่ 3 การอ่านเชิงวิเคราะห์จากบทความ	5	7 กรกฎาคม 2564
	6	8 กรกฎาคม 2564
แผนที่ 4 การอ่านเชิงวิเคราะห์จากเรื่องสั้น	7	10 กรกฎาคม 2564
	8	12 กรกฎาคม 2564
แผนที่ 5 การอ่านเชิงวิเคราะห์จากสารคดี	9	13 กรกฎาคม 2564
	10	14 กรกฎาคม 2564
รวมเวลาเรียน 10 ชั่วโมง		

4. หลังจากจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครบตามเนื้อหาทุกแผนแล้วจึงดำเนินการทดสอบหลังเรียน (Post-test) ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ซึ่งเป็นฉบับเดียวกันกับที่ใช้ในการทดสอบก่อนเรียน

5. ให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus

6. ตรวจสอบให้คะแนนแบบแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ และสรุปคะแนนของแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ เพื่อสรุปผลตามความมุ่งหมายของการดำเนินการวิจัยต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ตามเกณฑ์ 75/75 โดยการใ้สูตร E_1/E_2

2. เปรียบเทียบผลการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ก่อนเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75 และหลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75 โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. วิเคราะห์ความพึงพอใจในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ผู้วิจัยใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน ประกอบด้วย

1.1 ร้อยละ (Percentage) โดยใช้สูตรดังนี้ (ประสาธน์ เนืองเฉลิม, 2560)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ค่าร้อยละ

f แทน ค่าความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นค่าร้อยละ

N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตรดังนี้ (ประสาธน์ เนืองเฉลิม, 2560)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม

N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยใช้สูตร ดังนี้ (ประสาธน์ เนิ่งเฉลิม, 2560)

$$S. D. = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 X แทน ค่าคะแนน
 n แทน จำนวนคะแนนในแต่ละกลุ่ม
 $\sum X$ แทน ผลรวม

2. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ประกอบด้วย

2.1 การหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์และแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยใช้สูตรดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency : IOC) โดยใช้สูตร ดังนี้ (ประสาธน์ เนิ่งเฉลิม, 2560)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
 $\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 การหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้สูตร ดังนี้ (ประสาธน์ เนิ่งเฉลิม, 2560)

$$r = \frac{H - L}{N_H \text{ หรือ } N_L}$$

เมื่อ r แทน ค่าอำนาจจำแนก
 H แทน จำนวนคนในกลุ่มสูงที่ตอบถูก
 L แทน จำนวนคนในกลุ่มต่ำที่ตอบถูก

N_H หรือ N_L แทน จำนวนคนในกลุ่มสูงหรือจำนวนคนในกลุ่มต่ำ

2.3 การหาค่าความยาก (Difficulty Index) ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ในกรณีที่แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ ใช้สูตร ดังนี้ (ประสาธ เนืองเฉลิม, 2560)

$$P = \frac{H + L}{N}$$

เมื่อ P แทน ค่าความยาก
 H แทน จำนวนคนในกลุ่มสูงทำถูก
 L แทน จำนวนคนในกลุ่มต่ำทำถูก
 N แทน จำนวนคนในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำรวมกัน

2.4 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ตามวิธีของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน โดยใช้สูตร KR-20 ดังนี้ (ประสาธ เนืองเฉลิม, 2560)

$$KR - 20 : r_{tt} = \left[\frac{k}{k - 1} \right] \left[1 - \frac{\sum pq}{S^2} \right]$$

เมื่อ r_{tt} แทน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
 k แทน จำนวนข้อของแบบทดสอบ
 p แทน สัดส่วนของคนทำถูกแต่ละข้อ
 q แทน สัดส่วนของคนทำผิดแต่ละข้อ ($q = 1 - p$)
 S^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

พหุ ประถมศึกษา

2.5 การหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Item-Total Correlation) ดังนี้ (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2553)

$$r_{xy} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ	r_{xy}	แทน	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ
	X	แทน	ค่ารวมของการตอบของผู้ตอบแต่ละคน
	Y	แทน	คะแนนในแต่ละข้อของผู้ตอบ
	N	แทน	จำนวนผู้ตอบ

2.6 การหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Alpha Coefficient) ดังนี้ (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2553)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
	S_i^2	แทน	ผลรวมของค่าความแปรปรวนเป็นรายข้อแต่ละข้อ
	S_t^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของเครื่องมือทั้งฉบับ
	n	แทน	จำนวนข้อ

พหุ ประถมศึกษา

3. การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (E_1/E_2) คำนวณจากสูตร ดังนี้ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556)

สูตรที่ 1 หาประสิทธิภาพของกระบวนการ

$$E_1 = \frac{\sum X}{A} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ
 $\sum X$ แทน คะแนนรวมของใบบันทึกกิจกรรม แบบฝึกหัด แบบทดสอบ และแบบฝึกทักษะระหว่างเรียน
 A แทน คะแนนเต็มของใบบันทึกกิจกรรม แบบฝึกหัด แบบทดสอบ และแบบฝึกทักษะระหว่างเรียน
 N แทน จำนวนผู้เรียน

สูตรที่ 2 หาประสิทธิภาพของผลลัพธ์

$$E_2 = \frac{\sum F}{B} \times 100$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
 $\sum F$ แทน คะแนนรวมของการทำแบบทดสอบหลังเรียน
 B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน
 N แทน จำนวนผู้เรียน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย เรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้นำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในการแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

\bar{X}	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ตามเกณฑ์ 75/75

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบผลการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ก่อนเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75 และหลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความพึงพอใจในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยสามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ตามเกณฑ์ 75/75

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ตามเกณฑ์ 75/75 ปรากฏดังตาราง 7-8

ตาราง 7 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และคะแนนเฉลี่ยร้อยละจากการจัดการเรียนรู้และ การทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus

เลขที่	คะแนน ก่อนเรียน (30)	คะแนนระหว่างเรียน					คะแนน รวม (140)	คะแนน หลังเรียน (30)
		แผนที่ 1 (32)	แผนที่ 2 (27)	แผนที่ 3 (27)	แผนที่ 4 (27)	แผนที่ 5 (27)		
1	17	22	20	21	20	21	104	26
2	15	22	19	19	20	21	101	26
3	21	22	20	21	22	23	108	28
4	15	21	20	19	20	21	101	15
5	10	20	20	21	20	21	102	14
6	21	26	22	23	24	25	120	29
7	23	28	23	23	24	26	124	29
8	20	22	19	20	21	22	104	27
9	25	29	23	24	25	26	127	30
10	23	25	21	22	24	24	116	29
11	24	28	23	23	24	26	124	30

ตาราง 7 (ต่อ)

เลขที่	คะแนน ก่อนเรียน (30)	คะแนนระหว่างเรียน					คะแนน รวม (140)	คะแนน หลังเรียน (30)
		แผนที่ 1 (32)	แผนที่ 2 (27)	แผนที่ 3 (27)	แผนที่ 4 (27)	แผนที่ 5 (27)		
12	4	20	16	18	20	20	94	6
13	11	21	19	18	18	21	97	11
รวม	229	306	265	272	282	297	1422	300
\bar{X}	17.62	23.54	20.38	20.92	21.69	22.85	109.38	23.08
S.D.	6.34	3.23	2.02	2.02	2.25	2.27	11.33	8.38
คะแนน เฉลี่ย ร้อยละ	58.72	73.56	75.50	77.49	80.34	84.62	78.13	76.92

จากตาราง 7 พบว่า นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ก่อนเรียน เท่ากับ 17.62 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 58.72 คะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิง เท่ากับ 109.38 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 78.13 และคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์หลังเรียน เท่ากับ 23.08 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 76.92

ตาราง 8 ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus

รายการประเมิน	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	ร้อยละ
คะแนนระหว่างเรียนจากการใช้ แผนการจัดการเรียนรู้ (E_1)	140	109.38	11.33	78.13
คะแนนจากการทำแบบทดสอบ หลังเรียน (E_2)	30	23.08	8.38	76.92

ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ (E_1/E_2) = 78.13/76.92

จากตาราง 8 พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus มีประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 78.13 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 76.92

ดังนั้น แผนการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus มีประสิทธิภาพ 78.13/76.92 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 75/75

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบผลการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ก่อนเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75 และหลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ผลการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ก่อนเรียนและหลังเรียน ปรากฏดังตาราง 9-10

ตาราง 9 ผลการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ก่อนเรียน

รายการประเมิน	คะแนนเต็ม	คะแนนรวม (ทุกคน)	\bar{X}	S.D.	คะแนนเฉลี่ย ร้อยละ
ความสามารถด้านการอ่าน เชิงวิเคราะห์ก่อนเรียน	30	229	17.62	6.34	58.72

จากตาราง 9 พบว่า ผลการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ก่อนเรียน มีคะแนนเฉลี่ย 17.62 คะแนน คิดเป็นคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 58.72

ดังนั้น ผลการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ก่อนเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75 พบว่า ต่ำกว่าเกณฑ์

ตาราง 10 ผลการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus หลังเรียน

รายการประเมิน	คะแนนเต็ม	คะแนนรวม (ทุกคน)	\bar{X}	S.D.	คะแนนเฉลี่ย ร้อยละ
ความสามารถด้านการอ่าน เชิงวิเคราะห์หลังเรียน	30	300	23.08	8.38	76.92

จากตาราง 10 พบว่า ผลการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus หลังเรียน มีคะแนนเฉลี่ย 23.08 คะแนน คิดเป็นคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 76.92

ดังนั้น ผลการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75 พบว่า สูงกว่าเกณฑ์

ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์ ดังตาราง 9-10 มาแสดงการเปรียบเทียบผลพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ก่อนเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75 และหลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75 ปรากฏดังตาราง 11

ตาราง 11 การเปรียบเทียบผลการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ก่อนเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75 และหลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75

รายการประเมิน	เกณฑ์ (ร้อยละ)	คะแนน เต็ม	คะแนนรวม (ทุกคน)	\bar{X}	S.D.	ผลการพัฒนา (ร้อยละ)	ผลการ เปรียบเทียบ
ความสามารถด้าน การอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนก่อนเรียน	75.00	30	229	17.62	6.34	58.72	ต่ำกว่าเกณฑ์
ความสามารถด้าน การอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนหลังเรียน	75.00	30	300	23.08	8.38	76.92	สูงกว่าเกณฑ์

จากตาราง 11 พบว่า ผลการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียน
ก่อนเรียน เท่ากับ ร้อยละ 58.72 และผลการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของ
นักเรียนหลังเรียน เท่ากับร้อยละ 76.92

ดังนั้น ผลการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ก่อนเรียนเทียบกับเกณฑ์
ร้อยละ 75 พบว่า ต่ำกว่าเกณฑ์ และผลการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus หลังเรียนเทียบกับ
เกณฑ์ร้อยละ 75 พบว่า สูงกว่าเกณฑ์

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความพึงพอใจในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความพึงพอใจในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ปรากฏดังตาราง 12

ตาราง 12 การวิเคราะห์ความพึงพอใจในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. ด้านการจัดกิจกรรม			
1.1 นักเรียนชอบขั้นตอนการทำกิจกรรมการเรียนรู้	4.31	0.75	มาก
1.2 นักเรียนสามารถปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ตาม ขั้นตอนได้	4.23	0.73	มาก
1.3 กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนสามารถตั้ง คำถามและตอบคำถามในสิ่งที่อยากรู้ได้	4.15	0.69	มาก
1.4 กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย	4.31	0.63	มาก
1.5 กิจกรรมการเรียนรู้เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมใน การเรียนรู้และแสดงความคิดเห็น	4.69	0.63	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยด้านการจัดกิจกรรม	4.34	0.57	มาก

ตาราง 12 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
2. ด้านบรรยากาศในห้องเรียน			
2.1 บรรยากาศในการทำกิจกรรมการเรียนรู้มีความสนุกสนาน	4.00	0.58	มาก
2.2 ครูเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นของตน และรับฟังความคิดเห็นของเพื่อน	4.92	0.28	มากที่สุด
2.3 ครูมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียนตลอดเวลา	4.77	0.60	มากที่สุด
2.4 ครูช่วยเหลือและแนะนำนักเรียนระหว่างการทำกิจกรรมอย่างทั่วถึง	4.69	0.48	มากที่สุด
2.5 เพื่อนให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมเป็นอย่างดี	4.62	0.51	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยด้านบรรยากาศในห้องเรียน	4.60	0.38	มากที่สุด
3. ด้านประโยชน์ที่ได้รับ			
3.1 นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่เรียนเพิ่มมากขึ้น	4.46	0.66	มาก
3.2 นักเรียนได้รับประโยชน์และความรู้ใหม่ ๆ จากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในชั้นเรียน	4.62	0.51	มากที่สุด
3.3 นักเรียนสามารถนำกระบวนการอ่านและการคิดวิเคราะห์ไปใช้ในชีวิตประจำวัน และในการเรียนวิชาอื่น ๆ	4.15	0.55	มาก
3.4 นักเรียนได้พัฒนาความสามารถในการแสดงความคิดเห็น	4.77	0.44	มากที่สุด
3.5 นักเรียนมีความกล้าแสดงออกมากขึ้น	4.62	0.65	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยด้านประโยชน์ที่ได้รับ	4.52	0.47	มากที่สุด
รวม	4.49	0.44	มาก

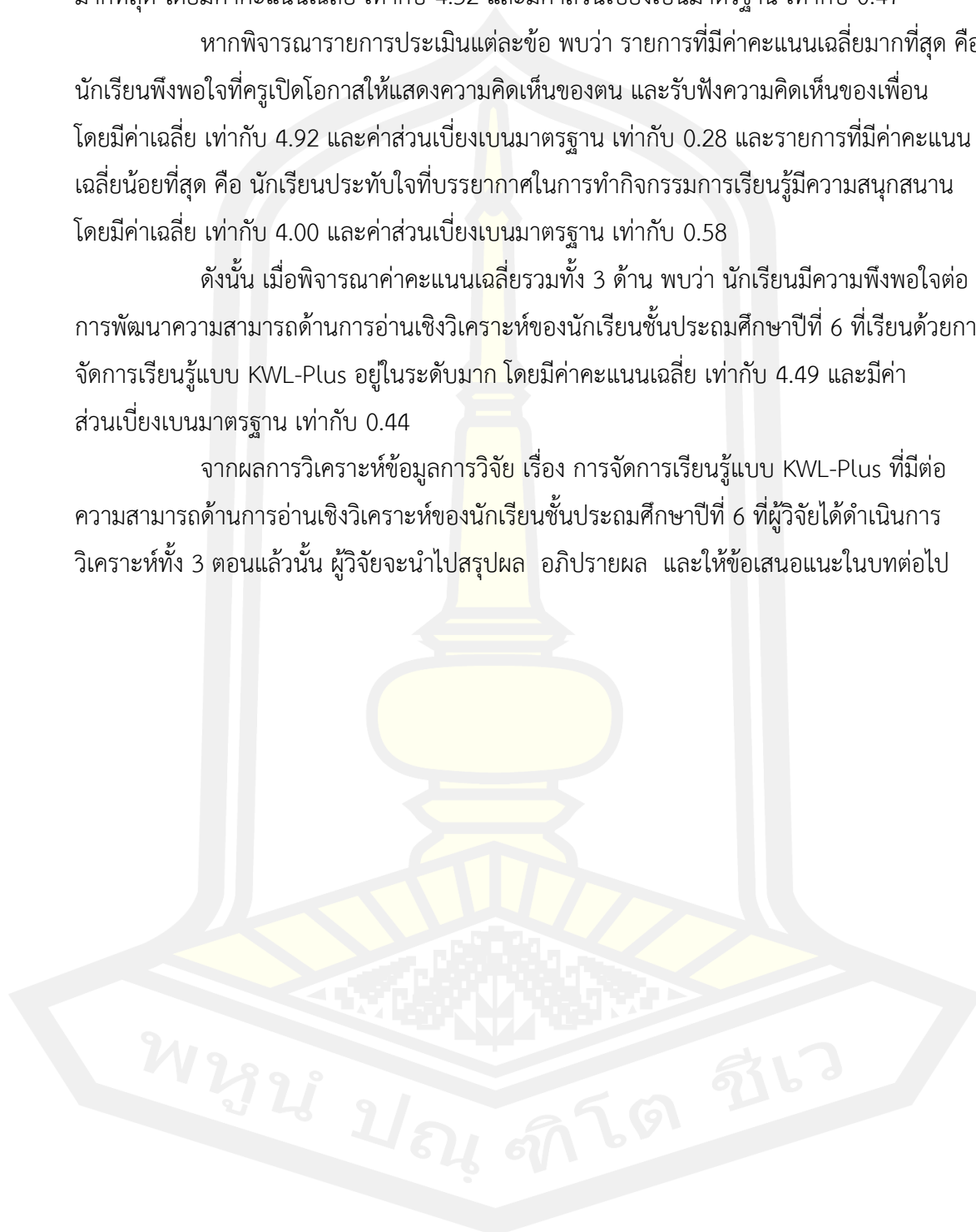
จากตาราง 12 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ด้านการจัดกิจกรรมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.34 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.57 ด้านบรรยากาศในห้องเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย

เท่ากับ 4.60 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.38 และด้านประโยชน์ที่ได้รับอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.52 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.47

หากพิจารณารายการประเมินแต่ละข้อ พบว่า รายการที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด คือ นักเรียนพึงพอใจที่ครูเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นของตน และรับฟังความคิดเห็นของเพื่อน โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.92 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.28 และรายการที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ นักเรียนประทับใจที่บรรยากาศในการทำกิจกรรมการเรียนรู้มีความสุขสนุกสนาน โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.00 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.58

ดังนั้น เมื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยรวมทั้ง 3 ด้าน พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.49 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.44

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย เรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ทั้ง 3 ตอนแล้วนั้น ผู้วิจัยจะนำไปสรุปผล อภิปรายผล และให้ข้อเสนอแนะในบทต่อไป

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การสรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะในการวิจัย เรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สรุปผล
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ให้ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus

สรุปผล

การวิจัย เรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus มีประสิทธิภาพ 78.13/76.92 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 75/75
2. ความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75 พบว่า สูงกว่าเกณฑ์ คือมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 76.92 หมายความว่า การจัดการเรียนรู้แบบ

KWL-Plus ส่งผลให้ความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนสูงขึ้นและเป็นไปตามเกณฑ์ร้อยละ 75

3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.49 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.44

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่องการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus มีประสิทธิภาพ 78.13/76.92 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยจากคะแนนการทำกิจกรรมระหว่างเรียน คะแนนจากการทำใบงาน และคะแนนจากการทำแบบทดสอบย่อยของนักเรียนทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 78.13 และคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 76.92 ซึ่งมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 75/75 ทั้งนี้เนื่องมาจาก แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้ผ่านกระบวนการสร้างตามขั้นตอนอย่างมีระบบ โดยได้มีการศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตั้งแต่สาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด รวมไปถึงการวัดและประเมินผลความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ (ภัทรา นิคมานนท์, 2543) ทั้งนี้ยังได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการอ่านเชิงวิเคราะห์ ด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus อย่างละเอียด นอกจากนี้แผนการจัดการเรียนรู้ยังได้ผ่านการประเมินความถูกต้องและเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ก่อนที่จะนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านไม้ลาว (คุรุราษฎร์พัฒนา) ตำบลเมืองหงส์ อำเภอจตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด และได้ปรับปรุง แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นหลังจากการทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้ จึงส่งผลให้แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.72 เมื่อนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียนจึงสามารถพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ แม้ว่าในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 และ 5 จะต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบการจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลในการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) โดยปรับจากการเรียนในห้องเรียน

เป็นการเรียนออนไลน์ แต่ผู้วิจัยมีการปรับแผนการจัดการเรียนรู้ให้มีความเหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนในสถานการณ์การแพร่ระบาดของของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ก่อนนำไปใช้จริง รวมถึงได้มีการกำกับดูแลและติดตามการเรียนของนักเรียนอย่างใกล้ชิดผ่านทางผู้ปกครอง ที่สำคัญคือขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ได้ส่งเสริมให้นักเรียนได้แสดงออกและแลกเปลี่ยนทางความคิดภายในห้องเรียน ทำให้นักเรียนต้องอ่านอย่างพิจารณา อ่านอย่างละเอียด อีกทั้งครูยังคอยตั้งคำถามเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนได้ร่วมกันแสดงความคิดเห็นเชิงวิเคราะห์ รวมทั้งฝึกให้นักเรียนสามารถแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของกรมวิชาการ (2546 ก) ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอ่านเชิงวิเคราะห์จะเน้นการอ่านเพื่อแสดงความคิดเห็นเชิงวิเคราะห์ รวมทั้งมีการฝึกให้นักเรียนแยกข้อเท็จจริงออกจากความคิดเห็นก็ควรนำมาจากข่าว หรือบทความในหนังสือพิมพ์ เป็นต้น

นอกจากนี้ครูกับนักเรียนยังมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรม ซึ่งเป็นส่วนช่วยให้นักเรียนสามารถที่จะแสดงความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ของตนเองได้อย่างเหมาะสม และมีความสุข สอดคล้องกับนวัตกรรมในการพัฒนาการอ่านเชิงวิเคราะห์ที่เรียกว่า Analytical Reading Inventory ของ Woods และ Moe (2007) ในขั้นที่ 1 คือ การสร้างความสัมพันธ์ที่ดี การสร้างบรรยากาศที่เป็นกันเองเพื่อลดช่องว่างระหว่างครูกับนักเรียน ทั้งนี้ผลการวิจัยนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของบุศรา สอนสำราญ (2555) ที่ได้ศึกษาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ในการพัฒนาผลการเรียนรู้และทักษะการคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด พบว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพเท่ากับ 88.58/88.13 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80

2. ความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ก่อนเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75 พบว่าต่ำกว่าเกณฑ์ คือ มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 58.72 และหลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75 พบว่า สูงกว่าเกณฑ์ คือ มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 76.92 หมายความว่า การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ส่งผลให้ความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนสูงขึ้นและเป็นไปตามเกณฑ์ร้อยละ 75 แสดงว่าการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus มีผลต่อการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้สูงขึ้น ทั้งนี้เป็นเพราะการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus มีขั้นตอนที่ให้นักเรียนคิดวิเคราะห์จากเนื้อหาที่ได้อ่านโดยละเอียด มีการนำความรู้เดิมมาใช้เพื่อการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้พื้นฐานและประสบการณ์ของผู้เรียน นอกจากนี้การถามคำถามและเสริมแรงของครูช่วยให้นักเรียนอยากรู้อยากแสวงหาคำตอบที่หลากหลายลึกซึ้งมากขึ้น อีกทั้งในขั้นตอน KWL ทำให้ผู้เรียนอ่านอย่างพิจารณา อ่านอย่างละเอียด หรือทบทวนสิ่งที่รู้มาก่อน สิ่งที่เขาต้องการรู้และได้รู้อะไรจากที่อ่าน เป็นต้น รวมทั้งการสร้างแผนผังความคิด (Mind Mapping

หรือ Concept Mapping) ต่อท้าย KWL ช่วยในการจัดองค์ความรู้ใหม่จากเรื่องที่อ่าน แสดงสาระหลัก สาระรอง ความสัมพันธ์ระหว่างสาระต่าง ๆ เป็นการสร้างแผนผังคำสำคัญกับลายเส้น แสดงออกถึงความเข้าใจอย่างแท้จริง แล้วนำมาเขียนสรุปความ (วัชรา เล่าเรียนดี, 2548) ดังนั้น การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus จึงสามารถพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของ นักเรียนให้สูงขึ้นได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของจุฑาทิพย์ อินทร์ช่วย (2557) ที่ได้ศึกษาความสามารถ การอ่านวิเคราะห์บทกวีร้อยแก้วของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ความสามารถทางการอ่านวิเคราะห์บทกวีร้อยแก้วของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของบรรจง แสงนภาวรรณ (2556) ที่ได้พัฒนาทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการประยุกต์ใช้เทคนิค การสอน KWL-Plus ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์หลังการจัดการเรียนรู้โดยการ ประยุกต์ใช้เทคนิคการสอน KWL-Plus สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ โดยการประยุกต์ใช้เทคนิค การสอน KWL-Plus อย่างมีนัยสำคัญ .05

3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.49 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.44 ทั้งนี้เนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus เป็นกิจกรรมที่เน้นสร้างบรรยากาศของ ความร่วมมือในชั้นเรียน แลกเปลี่ยนความคิด ความเข้าใจระหว่างกัน มีการเปิดโอกาสให้นักเรียน ทุกคนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและตอบคำถาม ซึ่งเห็นได้ชัดจากการประเมินแบบสอบถาม ความพึงพอใจที่พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อด้านบรรยากาศในห้องเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.60 และหากพิจารณารายการประเมินแต่ละข้อ พบว่า รายการที่มีค่า คะแนนเฉลี่ยมากที่สุด คือ นักเรียนพึงพอใจที่ครูเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นของตน และรับฟัง ความคิดเห็นของเพื่อน โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.92 ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของอัลเดอเฟอ์ (Alderfer' ERG Theory) ที่กล่าวไว้ว่ามนุษย์มีความต้องการความสัมพันธ์ (Relatedness Need: R) หมายความว่า มนุษย์ต้องการมีเพื่อน ไม่ต้องการอยู่อย่างโดดเดี่ยว และต้องการการยอมรับจากเพื่อน ซึ่งเป็นไปตามธรรมชาติของมนุษย์ที่เป็นสัตว์สังคม หากมนุษย์ได้รับการตอบสนองความต้องการนี้ มนุษย์ก็จะเกิดความพึงพอใจ (สมุทร ชำนาญ, 2556) นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับทฤษฎีของบาร์นาร์ด (Barnard) ที่ได้กล่าวถึงมูลเหตุที่ทำให้บุคคลมีความพึงพอใจว่า หากบุคคลมีความภูมิใจในด้ว การแสดงฝีมือ เกิดความรู้สึกเท่าเทียมกัน ได้มีส่วนช่วยเหลือผู้อื่น มีโอกาสหรือมีส่วนร่วมในการ ทำงาน มีความรู้สึกร่วมในงาน เป็นส่วนหนึ่งของงาน บุคคลก็จะเกิดความพึงพอใจและมีกำลังใจ

ในการทำงาน (ชูศรี บำรุง, 2551) ทั้งนี้ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับงานวิจัยของเบญจวรรณ อินทรชิต (2558) ที่ได้ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยการใช้ชุดกิจกรรมโดยใช้เทคนิค KWL-Plus เพื่อส่งเสริมการคิดวิเคราะห์และเขียนสรุปความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.53

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL-Plus เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียน ควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ดังนั้นเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อาจยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสม

1.2 ครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นและระดมความคิดเห็นในขั้นตอน K (What We Know) และ W (What We Want to Know) ให้มากที่สุด ซึ่งครูอาจจะต้องทำหน้าที่คอยกระตุ้นให้นักเรียนแสดงความรู้และตั้งคำถามที่เป็นคำถามเชิงวิเคราะห์

1.3 ครูควรสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เป็นกันเองและกระตุ้นให้นักเรียนทุกคนในห้องมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและตั้งคำถามในระหว่างการทำกิจกรรมการเรียนการสอน โดยครูอาจจะถามความคิดเห็นจากนักเรียนกลุ่มอ่อน เพื่อให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นและกล้าแสดงออกทางความคิด

1.4 การจัดการเรียนการสอนในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ครูควรมีการกำกับติดตามและดูแลการเข้าเรียนของผู้เรียนอย่างใกล้ชิด รวมถึงมีการกำชับผู้ปกครองให้ดูแลนักเรียนในปกครองในการทำงานและการเข้าเรียนด้วย

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

2.1 ควรนำการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ไปใช้ในการพัฒนาทักษะอื่นในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เช่น การเขียนสรุปใจความสำคัญ และการอ่านจับใจความสำคัญ

2.2 ควรนำการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ เช่น นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษา

2.3 ควรศึกษาผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus กับการจัดการเรียนรู้รูปแบบอื่น ๆ เช่น SQ4R

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมการศึกษานอกโรงเรียน. (2533). *การอ่านสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิต*. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์การศาสนา.
- กรมวิชาการ. (2545). *ผังมโนทัศน์และสาระการเรียนรู้แกนกลางภาษาไทย*. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรมวิชาการ. (2546 ก). *การจัดสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตร
การศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรมวิชาการ. (2546 ข). *คู่มือการจัดกิจกรรมการอ่านเชิงวิเคราะห์*. กรุงเทพฯ : เนชั่นมัลติมีเดียกรุ๊ป.
- กรรณิการ์ พัฒนนิติกต์. (2550). *การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนระบบมัลติมีเดีย
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). *ปีแห่งการส่งเสริมการอ่านและการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ
กระทรวงศึกษาธิการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2554). *แนวการจัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียน*. กรุงเทพฯ : ชุมชุมสหกรณ์
การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กฤษณะ ภักดีพงษ์. (2554). *เริ่มคิด+เริ่มสร้าง+เริ่มใช้ Mind Map ด้วย Free Mind + Mind
Manager + iMind Map*. กรุงเทพฯ : วิตตี้ กรุ๊ป.
- กันยารัตน์ สอนสุภาพ และกัญญารัตน์ โคจร. (2560). *เอกสารประกอบการสอน รายวิชา 0506 704
การออกแบบการจัดการเรียนรู้และการจัดการชั้นเรียน*. มหาสารคาม : ภาควิชาหลักสูตร
และการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- กานต์มณี ศักดิ์เจริญ. (2546). *วิธีอ่านหนังสือและการอ่านหนังสือให้ฟัง ใน กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน.
พิมพ์ครั้งที่ 3*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กิตติชัย พินโน และอมรชัย คหกิจโกศล. (2554). *ภาษากับการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ : เซน ปรีณัตติง.
- เกตจันท์ ไพศาลธรรม. (2556). *การจัดการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์
ด้วยเทคนิค KWL Plus ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- ไกรษร ชายฮวด. (2553). *การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- งานวัดผลและประเมินผล โรงเรียนชุมชนบ้านเมืองหงส์. (2562). *แผนการนิเทศภายในโรงเรียน ปีการศึกษา 2562*. ร้อยเอ็ด : โรงเรียนชุมชนบ้านเมืองหงส์.
- จรรยา ศรีบัวหลวง. (2559). *การศึกษาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับแผนผังความคิด*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- จุฑาทิพย์ อินทร์ช่วย. (2557). *การศึกษาความสามารถการอ่านวิเคราะห์บันเทิงคดีร้อยแก้วของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-PLUS*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ชนมณี แก้วพิกุล. (2553). *การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยจากบทเพลงไทย ลูกทุ่งสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ชลธิดา หงษ์เหม. (2560). *การพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ4R ร่วมกับแผนที่ความคิด*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ชวลิต ชูกำแพง. (2553). *การวิจัยหลักสูตรและการสอน*. พิมพ์ครั้งที่ 2. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556). *การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน*. *วารสารศิลปากรศึกษาศาสตร์วิจัย*, 5(1), 7-20.
- ชูศรี บำรุง. (2551). *ความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการจัดการเรียนการสอน*. [ออนไลน์]. ได้จาก : <http://school.obcc.go.th/hohgkungsri/vijail>. [สืบค้นเมื่อ วันที่ 23 ตุลาคม 2564].
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (2547). *หนังสือเรียนสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ม.2*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (2557). *การสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : เมธีพิปส์.

- ณัฐวุฒิ กิจรุ่งเรือง และคณะ. (2545). *ผู้เรียนเป็นสำคัญและการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ของครูมืออาชีพ*. กรุงเทพฯ : เอลโล่การพิมพ์.
- ดุสิตา แดงประเสริฐ. (2549). *การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และทักษะการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ถวัลย์ มาศจรัส. (2545). *คู่มือการเขียนแผนการสอนและแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อขอโอนตำแหน่งอาจารย์ 3*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : 21 เซ็นจูรี่.
- ทิตนา แคมมณี. (2552). *ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธร สุนทรายุทธ. (2553). *การบริหารจัดการเชิงจิตวิทยา หลักการ การประยุกต์ และกรณีศึกษา*. กรุงเทพฯ : เนติกุลการพิมพ์.
- ธัญญา ผลอนันต์ และขวัญฤดี ผลอนันต์. (2550). *Mind Map กับการศึกษาและการจัดการความรู้*. กรุงเทพฯ : ขวัญข้าว '94.
- ธัญญา ผลอนันต์. (2541). *ใช้หัวขลุ่ย : Mind Map ถนนไปสู่ความสำเร็จ*. กรุงเทพฯ : ขวัญข้าว.
- นงศ์เยาว์ วิเชียรเครือ. (2555). *ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการศึกษาหลักสูตรสองภาษาในระดับอนุบาลของโรงเรียนสาธิตเทศบาลนครระยอง (วัดศรีรัตนาราม) สังกัดเทศบาลนครระยอง จังหวัดระยอง*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นงลักษณ์ กลมเกลี้ยง. (2554). *ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนวัดบูรพาพิทยาราม (ธรรมรัตน์ศึกษาประชาอุทิศ) จังหวัดจันทบุรี*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- บรรจง แสงนภาพรรณ. (2557). *การพัฒนาทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการประยุกต์ใช้เทคนิคการสอน KWL Plus*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- บรรเจิด ศุภราพงศ์. (2556). *ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนระดับมัธยมศึกษาต่อการบริหารงานของโรงเรียนปากช่องพิทยาคม สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- บันลือ พลฤกษ์วัน. (2534). *ยุทธศาสตร์การสอน*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

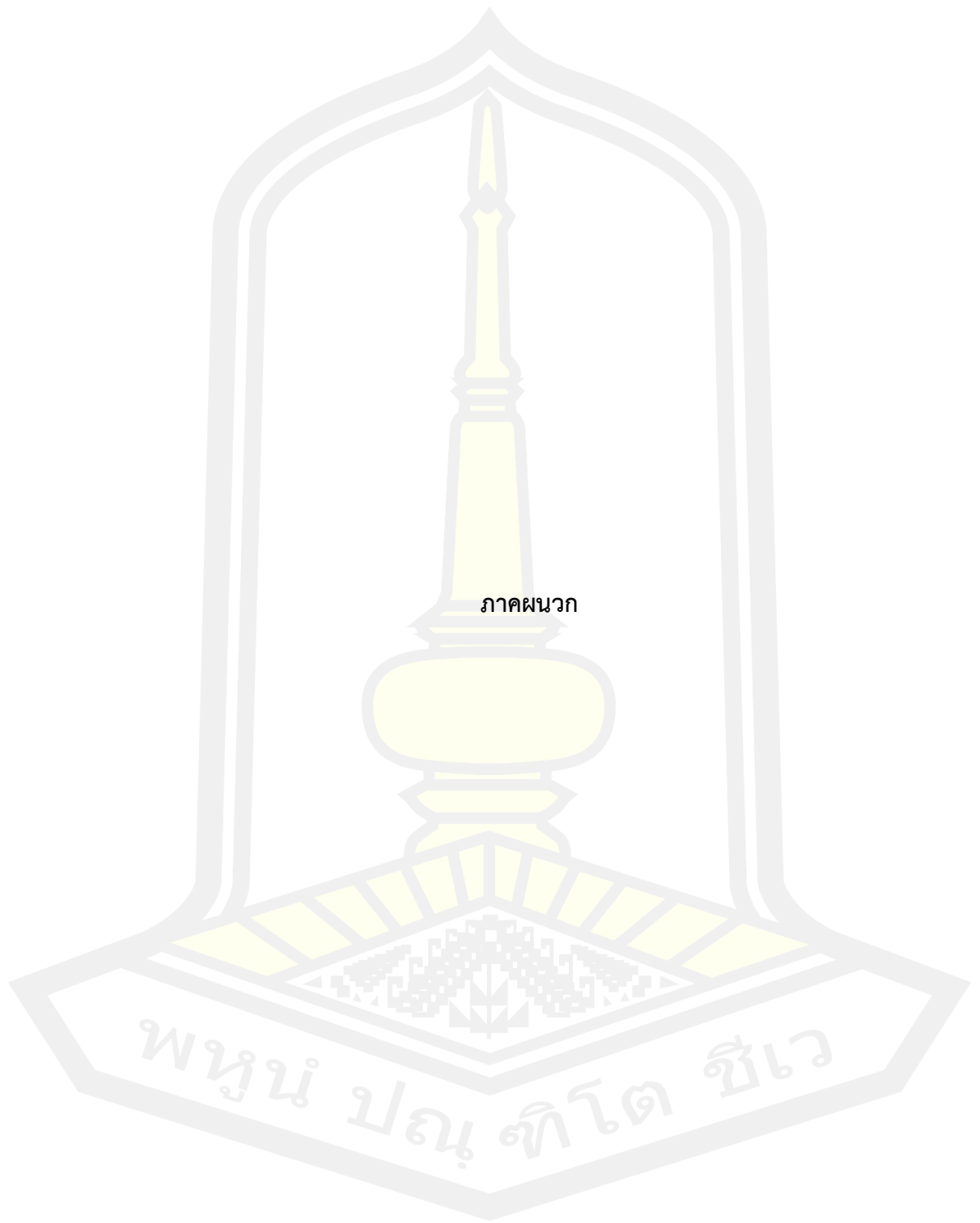
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุญสิตา เจิมเกาะ. (2556). *ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยใช้ผังความคิด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- บุศรา สานสำราญ. (2555). *การพัฒนาผลการเรียนรู้และทักษะการคิดวิเคราะห์ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้ แบบคู่คิด*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เบญจวรรณ อินทรชิต. (2558). *การพัฒนาชุดกิจกรรมโดยใช้เทคนิค KWL-Plus เพื่อส่งเสริมการคิด วิเคราะห์ และเขียนสรุปความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและ ประเมินผลการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ประพนธ์ เรืองณรงค์. (2545). *แบบฝึกการพัฒนาทักษะ*. กรุงเทพฯ : พัฒนาการศึกษา.
- ประสาธ เนืองเฉลิม. (2560). *วิจัยการเรียนการสอน*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- ผุสดี แสงหล่อ. (2555). *ศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการบริหารงานของโรงเรียนสวนป่า อุบลรัตน์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2*. วิทยานิพนธ์ปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย บูรพา.
- พัชรียา แก่นสา. (2555). *ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยในโรงเรียน กลุ่มเครือข่ายตำบลวังทอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พิทยา ลิ้มมณี. (2547). *การอ่านตีความ*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ภนิดา ชัยปัญญา. (2541). *การวัดความพึงพอใจ*. กรุงเทพฯ : แสงอักษร.
- ภัทรา นิคมานนท์. (2543). *การประเมินผลการเรียน*. กรุงเทพฯ : ทิพย์วิสุทธิ์.
- มนธิรา ภูมลี. (2557). *การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ เจตคติต่อการเรียนวิชา ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ เทคนิคการตั้งคำถามกับการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แผนผังความคิด*. วิทยานิพนธ์ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- ยงยุทธ อังคส์ณัฐลักษณ์. (2559). ผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้กระบวนการ 5 ขั้น ที่มีต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์และทัศนคติการเรียนรู้เชิงรุกของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รักชนก บึงมูม. (2554). ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการบริหารงานของโรงเรียน ชลราชูราษฎร์ อารุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- รัชณี ทีปการ. (2556). การศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการบริหารงานของ โรงเรียนเทศบาล 1 (สถาวร) สังกัดเทศบาลเมืองบ้านบึง จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2552). พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- วรรณิ โสมประยูร. (2544). การสอนภาษาไทยในระดับประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- วรายุทธ แก้วประทุม. (2556). การศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนต่อการบริหารงานของ โรงเรียนบ้านหินแร่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วัชรา เล่าเรียนดี. (2548). เทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้สำหรับครูมืออาชีพ. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2542). แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : แอล ที เพรส.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2545). เอกสารประกอบการเรียนการสอนวิชาพัฒนาการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 3. มหาสารคาม : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2547). นวัตกรรมทางการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : ช่างทอง.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2551). นวัตกรรมตามแนวคิดแบบ Backward Design. มหาสารคาม : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2555). *นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้*. พิมพ์ครั้งที่ 2. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิไลวรรณ สวัสดิวงศ์. (2547). *การพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-PLUS*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิสิทธิ์ ฉัตรมงคล. (2550). *ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนเมืองพัทธา 6 (วัดธรรมสามัคคี)*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ศศิวรรณ คำด้วง. (2562). *การพัฒนาการอ่านคิดวิเคราะห์ รายวิชาภาษาไทย โดยใช้เทคนิคจิกซอร์ว์ 2 ร่วมกับแผนผังความคิด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- สมชาย รัตนทองคำ. (2556). *เอกสารประกอบการสอน 475 788 การสอนทางกายภาพบำบัด ภาคต้น ปีการศึกษา 2556*. ขอนแก่น : ภาควิชากายภาพบำบัด คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สมบัติ ท้ายเรือคำ. (2553). *ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 4. มหาสารคาม : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมพงษ์ พันธุ์รัตน์. (2550). *เอกสารประกอบการสอน วิชา 230 402 สถิติและวิจัยทางการศึกษา*. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สมศักดิ์ สินธุระเวชชัย. (2542). *กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- สมาน ถาวรรัตนวิช. (2541). *ผลของการฝึกใช้เทคนิคแผนผังทางปัญญาที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมปีที่ 5*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมุทร ชำนาญ. (2556). *ภาวะผู้นำทางการศึกษา ทฤษฎี และปฏิบัติ*. พิมพ์ครั้งที่ 2. ระยอง : พี.เอส. การพิมพ์.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎมนตรี. (2559). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่สิบสอง พ.ศ. 2560 - 2564*. [ออนไลน์].
ได้จาก https://www.nesdc.go.th/ewt_dl_link.php?nid=6422 [สืบค้นเมื่อ วันที่ 7 ธันวาคม 2563]

- สำนักงานทดสอบทางการศึกษา. (2539). *คู่มือการสร้างเครื่องวัดคุณลักษณะด้านจิตพิสัย*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2554). *แนวทางการพัฒนาและประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สุธีธิดา บรรณารักษ์. (2555). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การคิดสังเคราะห์ และเจตคติต่อวิชาภาษาไทย เรื่อง อลังการภาพพจน์บทพากย์เอราวัณ ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้แบบ CIPPA กับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL PLUS*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2542). *หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2545). *19 วิธีจัดการเรียนรู้ : เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ*. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2547). *กลยุทธ์การสอนคิดเชิงมโนทัศน์*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2548). *กลยุทธ์การสอนคิดวิเคราะห์*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2550). *กลยุทธ์การสอนวิเคราะห์*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.
- เสาวลักษณ์ ตรองจิตร. (2547). *การพัฒนาแผนการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อัจฉรา ชิวพันธ์. (2546). *ศิลปะการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยระดับประถมศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : เมนพับลิชชิง.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2546). *หลักการสอน (ฉบับปรับปรุง)*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- Adler, M.J. and Van Doren, D.C. (1972). *How to read a book*. New York : Simon and Schuster.
- Bloom, B.K. (1956). *Taxonomy of educational objectives*. New York : David MaKay.
- Buzan, T. (1991). *Use both side of your brain*. New York : Penguin Group.
- Carr, E. and Ogle, D. (1987) KWL Plus: A Strategy for Comprehension and Summarization. *Journal of Reading*, 30, 636-631.

- Costa, S.R. (1995). Limited Reading Proficient Students in Two Types of Cooperative Learning Groups for Reading Instruction. *Dissertation Abstract International*, 55, 34-60.
- Fisher, D.F. and Peter, C.W. (1981). *Comprehension and the Component Reader : Inter-Specialty Perspectives*. New York : Praeger Publisher.
- Goodman, R.T., Fletcher, K.A. and Schncieler, E.V. (1980). The Effectiveness Index as a Comparative Measure in Media Product Evaluation. *Education Technology*, 20(9), 34.
- Mary, Q. and other. (1994). "Using Metacognitive Strategies of Enhance Achievement for Ar-Risk Liberal Arts College Students. *Journal of Reading*, 30(1), 30-32.
- Potter, W.J. (2005). *Becoming a strategic thinker: Developing skills for success*. New Jersey : Pearson Education.
- Quiocho, A. (1997). The Quest to Comprehended Expository Text: Applied Classroom Research. *Journal of Adolescent and Adult Literacy*, 40(6), 450-455.
- Sosothikul, R. (2007). *How to improve your reading*. Bangkok : Chulalongkorn University.
- Tadatoshi, A. (2011). *The Mind Map Thinking and Learning KWL (Know-Want-Learned) And Learning Mathematics of Students*. Ed.D. Thesis, Tokyo University.
- Woods, M.L. and Moe, A.J. (2007). *Analytical reading inventory: Comprehensive standard-based assessment for all students, including gifted and remedial*, 8th ed. New Jersey : Pearson Merrill Prentice Hall.

ภาคผนวก

พหุมนุ ปณฺ ทิโต ชีเว

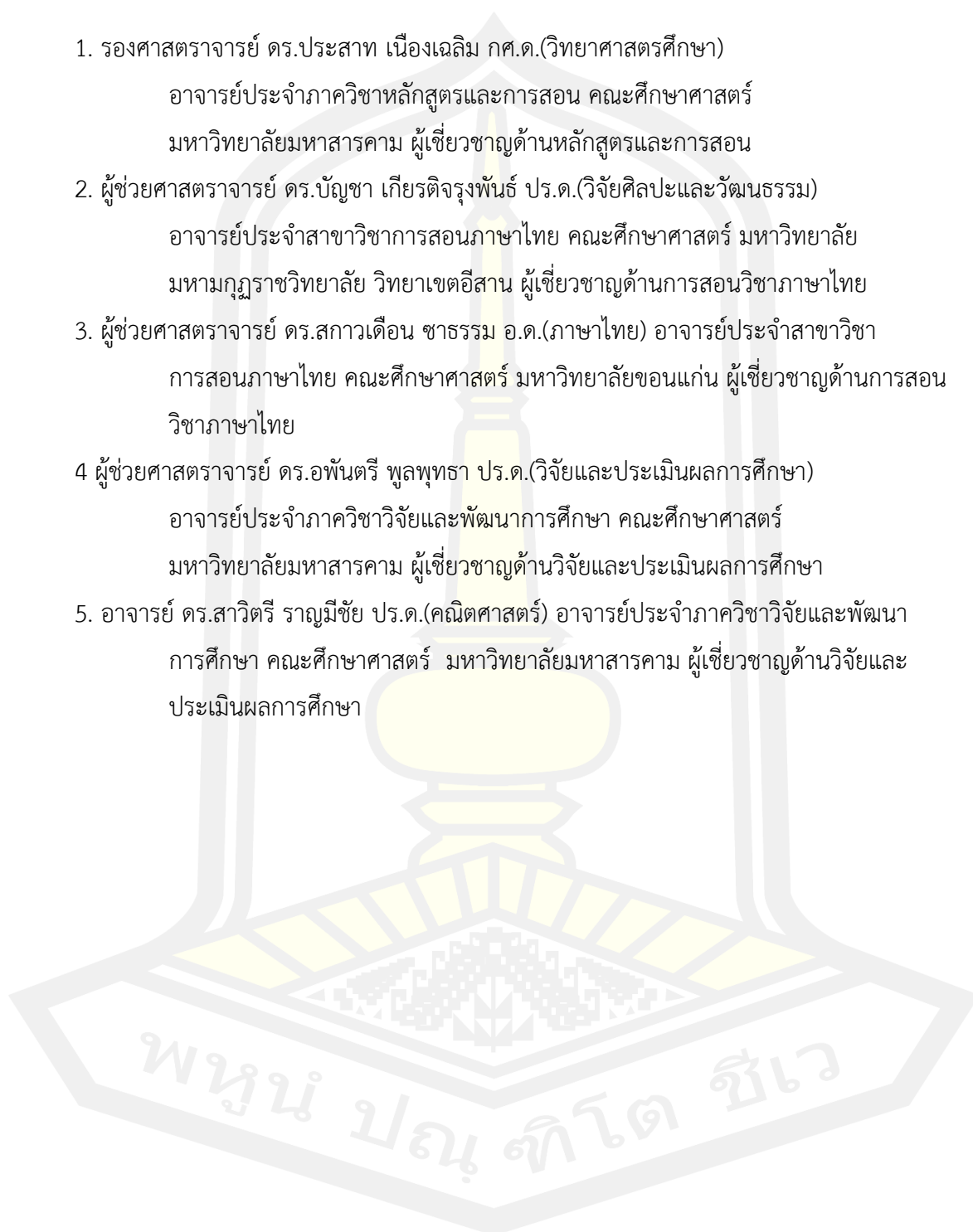
ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญและหนังสือขอความอนุเคราะห์

พหุณ ปณฺ ทิตฺ ชฺเว

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ประสาธ เนืองเฉลิม กศ.ด.(วิทยาศาสตร์ศึกษา)
 อาจารย์ประจำภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์
 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บัญชา เกียรติจรุงพันธ์ ปร.ด.(วิจัยศิลปะและวัฒนธรรม)
 อาจารย์ประจำสาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
 มหาภูมิพลราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนวิชาภาษาไทย
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สกวเดือน ชารธรรม อ.ด.(ภาษาไทย) อาจารย์ประจำสาขาวิชา
 การสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอน
 วิชาภาษาไทย
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อพันธ์ พูลพทุธา ปร.ด.(วิจัยและประเมินผลการศึกษา)
 อาจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านวิจัยและประเมินผลการศึกษา
5. อาจารย์ ดร.สาวิตรี ราญมีชัย ปร.ด.(คณิตศาสตร์) อาจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและพัฒนา
 การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านวิจัยและ
 ประเมินผลการศึกษา

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทร 6216
ที่ อว 0605.5(2)/ว1207 วันที่ 25 พฤษภาคม 2564

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ประสาท เนื่องเฉลิม

ด้วย นางสาวณัฐนันท์ ไม้พิมพ์ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง : “การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัฐพล อินตะเสนา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ที่ อว 0605.5(2)/ว1207

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

25 พฤษภาคม 2564

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บัญชา เกียรติจรุงพันธ์

ด้วย นางสาวณัฐนันท์ ไม้พิมพ์ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง : “การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัฐพล อินตะเสนา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0890534798

ที่ อว 0605.5(2)/ว1207

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

25 พฤษภาคม 2564

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สกวเดือน ชาธรรม

ด้วย นางสาวณัฐนันท์ ไม้พิมพ์ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง : “การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัฐพล อินตะเสนา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0890534798

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทร 6216
ที่ อว 0605.5(2)/ว1207 วันที่ 25 พฤษภาคม 2564

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.สาวิตรี ราญมีชัย

ด้วย นางสาวณัฐนันท์ โม้มพิมพ์ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง : “การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัฐพล อินตะเสนา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ศูนย์ บณู จิตโต บณู

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทร 6216
ที่ อว 0605.5(2)/ว1207 วันที่ 25 พฤษภาคม 2564

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อพันธ์ พูลพุทธา

ด้วย นางสาวณัฐนันท์ ไม้พิมพ์ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง : “การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6” ซึ่งเป็น ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัฐพล อินตะเสนา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอกความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

มธ. ๕๖.

ที่ อว 0605.5(2)/ว1209

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

25 พฤษภาคม 2564

เรื่อง ขออนุญาตขอความเห็นชอบเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนบ้านเมืองหงส์

ด้วย นางสาวณัฐนันท์ ไม้พิมพ์ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง : “การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัฐพล อินตะเสนา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านได้อนุญาตให้ นางสาวณัฐนันท์ ไม้พิมพ์ เก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4374-3174

เบอร์โทรนิสิต 0890534798

ที่ อว 0605.5(2)/ว1208

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

25 พฤษภาคม 2564

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านไม้ล้าว (คุรุราษฎร์พัฒนา)

ด้วย นางสาวณัฐนันท์ ไม้พิมพ์ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง : “การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6” ซึ่งเป็น ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัฐพล อินตะเสนา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

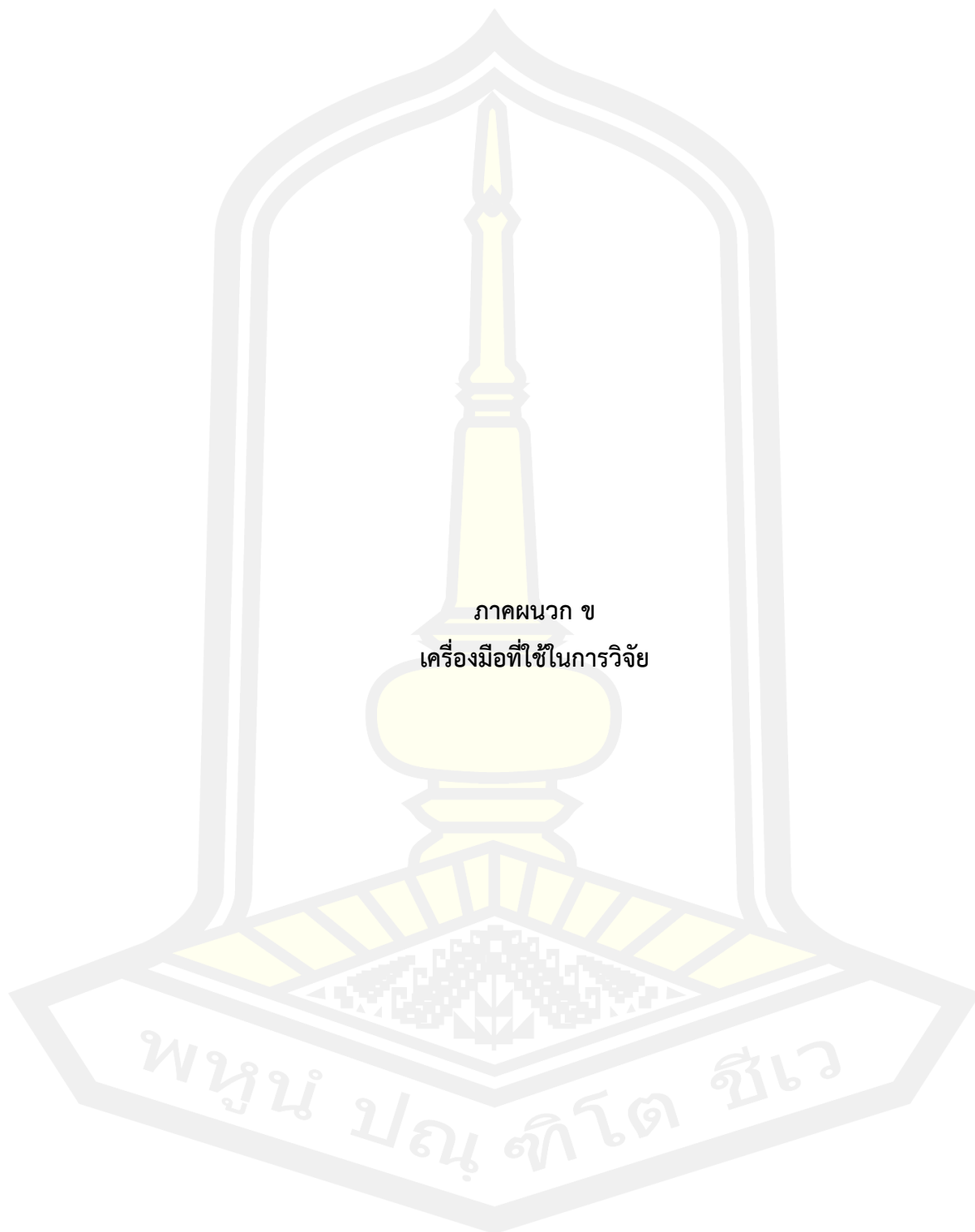
เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นางสาวณัฐนันท์ ไม้พิมพ์ ทำการทดลองใช้เครื่องมือเพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0890534798

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

พหุบัณฑิตวิทยาลัย

แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย วิชาภาษาไทย (ท16101)	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์	ภาคเรียนที่ 1/2564
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1/5 เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์จากนิทาน	เวลา 2 ชั่วโมง
ผู้สอน นางสาวณัฐนันท์ โม้มพิมพ์	โรงเรียนชุมชนบ้านเมืองหงส์

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ในการตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

- ท 1.1 ป.6/4 แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน
- ท 1.1 ป.6/9 มีมารยาทในการอ่าน

2. สาระสำคัญ

การอ่านเชิงวิเคราะห์ คือ อ่านเรื่องราวเพื่อจำแนก แยกแยะข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น ความหมาย ทศนคติของผู้เขียน คุณค่า ข้อคิดและองค์ประกอบต่างๆ ของเรื่องที่อ่านอย่างละเอียดถี่ถ้วน ซึ่งการที่นักเรียนได้ฝึกการอ่านเชิงวิเคราะห์จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดทักษะในการอ่านและสามารถนำไปสู่การประเมินสิ่งที่อ่านโดยใช้ความรู้ ความคิด เหตุผล แล้วนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในการตัดสินใจได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อนักเรียนเรียนการอ่านเชิงวิเคราะห์จากนิทานแล้ว นักเรียนสามารถ

1. อธิบายความหมายและลักษณะของนิทานได้ (K)
2. บอกหลักการอ่านจับใจความสำคัญได้ (K)
3. แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากนิทานได้ (P)
4. มีมารยาทในการอ่าน (A)

4. สาระการเรียนรู้

ด้านองค์ความรู้ (Knowledge)

- ความหมายและลักษณะของนิทาน
- หลักการอ่านจับใจความสำคัญจากนิทาน

ด้านทักษะ/กระบวนการ (Process)

- แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น

ด้านคุณลักษณะ (Attitude)

- มีมารยาทในการอ่าน

5. กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

ขั้นนำ (10 นาที)

1. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับนิทานโดยใช้คำถาม เช่น
 - นักเรียนรู้จักนิทานหรือไม่
 - นักเรียนชอบอ่านนิทานหรือไม่ เพราะเหตุใด
 - นิทานที่นักเรียนรู้จักมีเรื่องอะไรบ้าง
2. ครูแจ้งกิจกรรมที่นักเรียนต้องปฏิบัติในระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL-Plus
3. นักเรียนศึกษาใบความรู้ เรื่อง นิทาน
4. ครูเขียนชื่อนิทาน “ขออีก 1 นาที” และตาราง KWL-Plus บนกระดาน
5. นักเรียนรับตารางกิจกรรม KWL-Plus จากครู

KWL-Plus

ขั้นการจัดกิจกรรมการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus

(50 นาที)

ขั้นที่ 1 K (What We Know) (5 นาที)

นักเรียนทุกคนช่วยกันระดมความคิดเพื่อที่จะแสดงความรู้ที่นักเรียนรู้อยู่แล้วเกี่ยวกับนิทาน เรื่อง ขออีก 1 นาที แล้วเขียนบันทึกความรู้นั้นลงในตารางช่อง K

ขั้นที่ 2 W (What We Want to Know) (10 นาที)

นักเรียนแต่ละคนตั้งคำถามที่ตนเองต้องการรู้จากนิทาน เรื่อง ขออีก 1 นาที โดยประเภทของคำถามควรเป็นคำถามเชิงวิเคราะห์ เช่น

- เพราะเหตุใดผู้แต่งจึงตั้งชื่อเรื่องว่า “ขออีก 1 นาที”

- นิทาน เรื่อง ขออีก 1 นาที ให้ข้อคิดอะไร
- ผู้แต่งมีจุดมุ่งหมายอย่างไร

โดยครูจะต้องเป็นผู้กระตุ้นให้นักเรียนตั้งคำถาม คอยช่วยเหลือ แนะนำ และตั้งคำถามร่วมกับนักเรียน จากนั้นเขียนบันทึกคำถามลงในช่อง W

ขั้นที่ 3 L (What We Learned) (35 นาที)

1. นักเรียนตอบคำถามจากการทำกิจกรรม “อ่านได้เข้าใจความ” จากสื่อ Power Point จากนั้นให้นักเรียนพยายามบอกหลักการอ่านจับใจความสำคัญด้วยตนเอง
2. ครูคอยให้คำแนะนำและอธิบายหลักการอ่านจับใจความสำคัญเพิ่มเติมให้นักเรียน จากนั้นจึงให้นักเรียนอ่านนิทาน เรื่อง ขออีก 1 นาที (กำหนดเวลา 5 นาที) จากนั้นครูกระตุ้นให้นักเรียนบอกสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้แล้วหลังจากการอ่านนิทาน เรื่อง ขออีก 1 นาที และบันทึกสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการอ่านไว้ที่ช่อง L แล้วตรวจสอบความรู้ที่นักเรียนรู้แล้ว (ตารางช่อง L) กับสิ่งที่นักเรียนต้องการรู้ (ตารางช่อง W) ว่าสามารถตอบได้ครบทุกข้อหรือไม่ จากนั้นนักเรียนทำแบบฝึกหัด เรื่อง ความหมายและลักษณะของนิทาน

ชั่วโมงที่ 2

ขั้นที่ 4 Plus การสร้างแผนผังความคิด (Mind Mapping) (20 นาที)

ครูอธิบายการสร้างผังความคิดรูปแบบต่างๆ และการใช้คำถามเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นหลัก ประเด็นย่อย จากนั้นจึงให้นักเรียนสร้างผังความคิดลงในช่องผังความคิด (Mind Mapping) ให้สัมพันธ์กัน พร้อมทั้งตกแต่งผังความคิดให้สวยงาม

ขั้นที่ 5 Plus การสรุปเรื่องจากการอ่าน (Summarizing) (25 นาที)

1. นักเรียนสังเกตข้อความต่อไปนี้จากสื่อ Power Point ตัวอย่างเช่น
 เขาน่าสงสาร = ข้อคิดเห็น
 ฝนอาจจะตก = ข้อคิดเห็น
 รุ่งมีเจ็ดสี = ข้อเท็จจริง
 พระอาทิตย์ขึ้นทางทิศตะวันออก = ข้อเท็จจริง
2. นักเรียนลองพยายามบอกหลักการหรือข้อแตกต่างระหว่างข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น จากนั้นให้นักเรียนศึกษาหลักการและวิธีการแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากสื่อ Power Point ที่ครูเตรียมไว้
3. นักเรียนร่วมกันสรุปข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากนิทาน เรื่อง ขออีก 1 นาที

4. นักเรียนลองบอกวิธีการเขียนสรุปความโดยเชื่อมโยงความรู้จากการศึกษาวิธีการอ่านจับใจความสำคัญในชั่วโมงที่ 1 จากนั้นครูอธิบายวิธีการเขียนสรุปความจากการอ่านเพิ่มเติม และให้นักเรียนเขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านเป็นความเรียงตามประเด็นสำคัญจากแผนภาพความคิด โดยครูจะต้องคอยดูแล แนะนำอย่างใกล้ชิด จากนั้นครูสุ่มเลือกผลงานของนักเรียนเพื่อให้มานำเสนอหน้าชั้นเรียน

ขั้นสรุป (15 นาที)

1. นักเรียนร่วมกันอภิปรายข้อคิดที่ได้จากนิทาน เรื่อง ขออีก 1 นาที
2. นักเรียนทำแบบทดสอบการอ่านจับใจความสำคัญจากนิทาน 5 ข้อ
3. นักเรียนทำแบบฝึกทักษะ เรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์

6. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

- 6.1 ใบความรู้ เรื่อง นิทาน
- 6.2 นิทาน เรื่อง ขออีก 1 นาที
- 6.3 Power Point เรื่อง การแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น
- 6.4 Power Point เรื่อง อ่านได้เข้าใจความ

7. ชิ้นงาน/ภาระงาน

- 7.1 ใบบันทึกกิจกรรมการอ่านเชิงวิเคราะห์ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus
- 7.2 แบบฝึกหัด เรื่อง ความหมายและลักษณะของนิทาน
- 7.3 แบบทดสอบการอ่านจับใจความสำคัญจากนิทาน
- 7.4 แบบฝึกทักษะ เรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์

8. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

สิ่งที่วัด	วิธีการวัด	เครื่องมือที่ใช้วัด	เกณฑ์ผ่าน
1. อธิบายความหมายและลักษณะของนิทานได้	การทำแบบฝึกหัด เรื่อง ความหมายและลักษณะของนิทาน	แบบฝึกหัด เรื่อง ความหมายและลักษณะของนิทาน	นักเรียนได้คะแนนจากการทำแบบฝึกหัด ร้อยละ 75 ขึ้นไป
2. บอกหลักการอ่านจับใจความสำคัญจากนิทานได้	การทำแบบทดสอบ การอ่านจับใจความสำคัญจากนิทาน	แบบทดสอบการอ่านจับใจความสำคัญจากนิทาน	นักเรียนได้คะแนนจากการทำแบบทดสอบ ร้อยละ 75 ขึ้นไป
3. แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากนิทานได้	การทำแบบฝึกทักษะ เรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์	แบบฝึกทักษะ เรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์	นักเรียนได้คะแนนจากการทำแบบฝึกทักษะ ร้อยละ 75 ขึ้นไป
4. มีมารยาทในการอ่าน	การสังเกตพฤติกรรม การอ่านของนักเรียน	แบบสังเกตพฤติกรรม	นักเรียนมีผลการประเมินอยู่ในระดับดีขึ้นไป

9. บันทึกผลการจัดการเรียนรู้

ด้านการวางแผนการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

ด้านพฤติกรรมครู

.....

.....

.....

ด้านพฤติกรรมนักเรียนและผลการเรียนรู้

.....

.....

.....

อุปสรรค ปัญหา และข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ลงชื่อ..... ผู้บันทึก

(นางสาวณัฐนันท์ โม้มพิมพ์)

...../...../.....

พหุบัน ปณตทิโต ชิวเว

ใบความรู้ เรื่อง นิทาน

ความหมายของนิทาน

คำว่า “ นิทาน ” ตามรูปศัพท์ภาษาบาลี แปลว่า เรื่องเดิม เรื่องที่ผูกขึ้นและเรื่องที่อ้างอิง พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2542 ให้คำนิยามว่า เรื่องที่เล่ากันมา เหตุ เรื่องเดิม นิทาน คือ เรื่องของจินตนาการที่สมมุติขึ้นหรืออาจมีเค้าความจริงอยู่บ้าง ซึ่งเนื้อเรื่อง จะให้ความสนุกสนานพร้อมทั้งให้คติสอนใจไว้ท้ายเรื่อง

นิทานไทยแบ่งเป็นหลายประเภท เช่น นิทานพื้นบ้าน นิทานจักร ๆ วงศ์ ๆ นิทานเกี่ยวกับความเชื่อต่าง ๆ แต่ที่ได้นำมาเสนอนี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งของนิทานไทย ซึ่งส่วนมากจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับที่มาของสถานที่ต่าง ๆ ในแต่ละจังหวัด เช่น เมืองลับแล เขานมนาง เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีนิทานที่มาจากต่างชาติที่มีชื่อเสียงคือนิทานอีสป เช่น กระต่ายกับเต่า คนหาปลา ชาวนาถับงูเห่า ลูกกวางกับทะเล เป็นต้น

ลักษณะของนิทาน

1. เป็นเรื่องเล่าปากเปล่าด้วยภาษาร้อยแก้ว
2. ถ่ายทอดโดยการเล่าจากปากต่อปาก ไม่มีการจดบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษรในอดีตนิทานต่าง ๆ จะดำรงอยู่นานเท่าใดย่อมขึ้นอยู่กับความทรงจำของผู้เล่าและผู้ฟังนิทาน แต่สมัยต่อมาคนรู้หนังสือมากขึ้นได้มีการจดบันทึก ไว้เป็นลายลักษณ์อักษร
3. ไม่ปรากฏชื่อผู้แต่ง อ้างกันแต่ว่าเป็นของเก่าที่จำมาจากบรรพบุรุษ เช่น เรื่องแม่นาคพระโขนง เป็นนิทานผีที่อ้างต่อกันมา มีการอ้างชื่อสถานที่
4. เนื้อเรื่องมีการเปลี่ยนแปลงได้ ไม่มีรูปแบบตายตัว ขณะที่มีการเล่านิทานผู้เล่าจะทำหน้าที่เป็นผู้แต่งไปด้วยในตัว ตัดทอนเรื่องให้สั้นลงหรือขยายออกไปหรือเปลี่ยนแปลงเนื้อหาให้เข้ากับสภาพวัฒนธรรมของผู้เล่าก็ได้

ที่มา : ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรม พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ : บริษัทนานมีบุ๊คส์พับลิเคชันส์ จำกัด.

นิทาน เรื่อง ขออีก 1 นาที

ครอบครัวหนึ่งมีลูกชายชื่อเจี๊ยะ เป็นเด็กที่ไม่ค่อยกระตือรือร้น ทำอะไรช้าๆ และค่อนข้างขี้เกียจ ทุกๆ เช้าเมื่อแม่เรียกให้ตื่นไปโรงเรียน เจี๊ยะจะงัวเงียบอกว่า "ขออีก 1 นาทีครับแม่" พอลงมาข้างล่างแทนที่จะรีบกินข้าวเขาก็ไปเปิดโทรทัศน์นั่งดูการ์ตูน พอแม่เรียกให้มากินข้าวก็บอกว่า "เดี๋ยวแม่ขออีก 1 นาที" จนแม่เอ่ยปากว่าจะทำโทษนั่นล่ะ เจี๊ยะถึงจะมานั่งกินข้าวที่ได้ะอาหารได้สักที

“คอยดูเถอะเจี๊ยะ” พ่อซึ่งมองลูกชายคนเดียวอย่างระอาพูดขึ้น “สักวันแกจะต้องเจอเรื่องที่แม่ 1 นาทีก็ให้ไม่ได้ ถ้าถึงวันนั้นแล้วแกจะรู้สึก”

การขอเวลา 1 นาทีทำให้เจี๊ยะไปโรงเรียนสายทุกวัน และการทำโทษให้วิ่งรอบสนามก็ไม่ได้ทำให้เจี๊ยะจดจำเลยแม้แต่น้อย เขากลับต่อรองเวลาแม่แต่กับครู

“ไปเข้าห้องเรียนได้แล้วเจี๊ยะ” ครูร้องเตือนเมื่อเห็นเจี๊ยะยังเดินเอ้อระเหยลอยชายอยู่ในสนามหญ้า ทั้ๆ ที่ออกเรียกเข้าชั้นเรียนดังไปพักหนึ่งแล้ว

“ขออีก 1 นาทีครับครู” เจี๊ยะบอกโดยไม่ทุกขร้อน

วันหนึ่งเป็นวันหยุด แม่บอกเจี๊ยะตั้งแต่เมื่อคืนแล้วว่าจะไปเยี่ยมยายที่บ้านสวน เจี๊ยะชอบบ้านสวนของยายจึงขอตตามแม่ไปด้วย แต่พอรุ่งเช้า เจี๊ยะก็ตื่นสาย ไม่ว่าแม่จะขึ้นไปปลุกกี่ครั้ง เจี๊ยะก็พูดว่า “ขออีก 1 นาที.. ขออีก 1 นาที” ตลอด ในที่สุดแม่ก็ตัดสินใจไปบ้านสวนของยายคนเดียว เพราะถ้าออกช้ากว่านั้นจะหารถโดยสารไปยาก

สักพักเจี๊ยะก็เดินงัวเงียลงมาจากห้องนอน เมื่อไม่เห็นแม่อยู่ในบ้านจึงถามพ่อว่า “แม่ล่ะครับพ่อ”

“แม่ไปบ้านยายแล้ว” พ่อบอก

“อ้าว ทำไมไม่รอมผม” เจี๊ยะร้อง เขาอยากไปบ้านสวนของยายมาก

“แม่รอแกจนรอไม่ได้อีกแล้ว รู้รีเปล่าว่าแค่ 1 นาทีที่แกขอก็ทำให้แม่ตรรถได้ นี่ยังไม่รู้เลยว่าแม่จะได้นั่งรถอะไรไป ถ้าโชคดีก็ได้ไปสายรถประจำ แต่ถ้าไปไม่ทันก็ต้องขึ้นรถที่วิ่งเป็นทางผ่าน แล้วรถสายนั้นนะขับอันตรายจะตายซัก” พ่อบ่นเจี๊ยะด้วยความเป็นห่วงแม่

“แหม ไม่แย่นขนาดนั้นหรอกน่าพ่อ” เจี๊ยะบอก

ผ่านไปหนึ่งชั่วโมง ขณะที่เจี๊ยะกำลังอาบน้ำอยู่ เขาก็ได้ยินเสียงพ่อร้องเอะอะอยู่ชั้นล่าง จึงรีบวิ่งลงมาดู หน้าของพ่อซีดขาวราวกับกระดาษ

รถที่แม่นั่งประสบอุบัติเหตุ แม่อาการสาหัส “เราต้องไปที่โรงพยาบาลเดี๋ยวนี้” พ่อพูดเสียงแตกพร่า เจี๊ยะตกใจจนหน้าซีดตามพ่อไปอีกคน เขารีบขึ้นไปแต่งตัวโดยไม่มีคำว่า “ขออีก 1 นาที” เหมือนเช่นทุกครั้ง

ทันทีที่สองพ่อลูกไปถึงโรงพยาบาล ก็ช่วยกันตามหาแม่ในห้องฉุกเฉิน แล้วก็พบแม่นอนนิ่งอยู่ที่เตียงในสุด เลือดสีแดงไหลอาบอยู่เต็มหน้าแม่ และพยาบาลกำลังจะเซ็นแม่ไป

“แม่ แม่” เจ็บบร้องเรียกแม่เสียงดังลั่น น้ำตาเอ่อล้นทะลัก บุรุษพยาบาลเข้ามาทันเขาไว้ เพราะเกรงว่าจะกีดขวางทางของรถเข็น

“แม่ แม่ ตื่นสิแม่ ผมอยู่นี่ อยู่ตรงนี่” เจ็บบยังคงร้องเรียกแม่เขาต่อไป และทุบตีบุรุษพยาบาลที่จับตัวเขาไว้ “ปล่อยผม ผมจะไปหาแม่”

พยาบาลคนหนึ่งหันมาบอกพ่อของเจ็บบซึ่งยืนกุมมือแม่อยู่ว่า “เราต้องพาภรรยาของคุณไปผ่าตัดด่วน เธอเสียเลือดไปมากจากอุบัติเหตุครั้งนี้”

คำพูดนั้นทำให้เจ็บบรู้ทันทีว่าเขาจะไม่ได้เห็นหน้าแม่อีก

“เดี๋ยวครับ ขอเวลาให้ผมอยู่กับแม่สัก 1 นาที ได้โปรดให้ผมได้บอกแม่ว่า ผมรักแม่ ให้ผมได้กอดแม่อีกสักครั้ง” เจ็บบร้องอ้อนวอนอย่างน่าเวทนา แต่ไม่มีใครฟัง พยาบาลและบุรุษพยาบาลเซ็นเตียงของแม่เข้าห้องผ่าตัด และหายไปไม่นานเป็นเวลานาน ก่อนที่แพทย์จะออกมาแจ้งข่าวร้ายว่า..แม่ของเจ็บบเสียชีวิตไประหว่างการผ่าตัด

เจ็บบมารู้อีกในภายหลังว่า รถคันที่แม่นั่งไปประสบอุบัติเหตุ นั้นไม่ใช่รถเมล์สายประจำไปบ้านยาย แต่เป็นรถสองแถวที่ขับโดยคนขับรถที่ขาดความรับผิดชอบ คน ๆ นั้นอยากได้เงินมาก ๆ แต่ไม่สนใจความปลอดภัยของผู้โดยสาร แม่ของเจ็บบมาคนสุดท้ายจึงต้องนั่งเปียตอยู่นอกสุด และกระเด็นออกไปไกลเมื่อรถประสบอุบัติเหตุ

พ่อโกรธคนขับรถมาก บอกจะเอาเรื่องให้ถึงที่สุด แต่เจ็บบไม่โกรธคนขับรถเลย เขาโกรธและเกลียดตัวเอง ด้วยเพิ่งเข้าใจว่าเวลา 1 นาทีที่เขาเคยขออย่างพรั่ำเพื่อนั้นมีค่ามากมายเพียงไร เพราะ 1 นาทีที่ได้มาในวันนี้ต้องแลกกับเวลาทั้งหมดในชีวิตของแม่

ถ้าเจ็บบตื่นทันทีที่แม่เรียก ถ้าเขาไม่ขอแค่ 1 นาทีเพื่อให้ได้นอนต่อ แมื่งคงไม่ตกรถประจำทางจนต้องไปนั่งรถปิศาจคันนั้น กระทั่งถึงคราวที่เจ็บบต้องการเวลาจริง ๆ เขากลับไม่มีแม่เพียง 1 นาทีที่จะได้อยู่กับแม่...ไม่มีแม่เพียงวินาทีด้วยซ้ำไป...ไม่มีเลย

ที่มา : หนังสือนิทานสีขาว ของ ดร.อาจอง ชุมสาย ณ อยุธยา

ใบบันทึกกิจกรรมการอ่านเชิงวิเคราะห์ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus

ชื่อ - สกุล ชั้น..... เลขที่.....

สิ่งที่ฉันรู้ (K)	สิ่งที่ฉันต้องการรู้ (W)	สิ่งที่ฉันได้เรียนรู้ (L)
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ฝังความคิด เรื่อง อีก 1 นาที

สรุปใจความสำคัญ เรื่อง อีก 1

เกณฑ์การประเมินใบบันทึกกิจกรรมการอ่านเชิงวิเคราะห์ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus

รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
	4	3	2	1
การเขียนบันทึกคำตอบลงในตาราง KWL-Plus	บันทึกคำตอบได้ทุกรายการและสอดคล้องกับคำถาม และระบุรายละเอียดของเรื่องที่สามารถครบถ้วน	บันทึกคำตอบได้ทุกรายการและสอดคล้องกับคำถามและระบุรายละเอียดของเรื่องที่สามารถเป็นส่วนใหญ่	บันทึกคำตอบได้ทุกรายการและสอดคล้องกับคำถามและระบุรายละเอียดของเรื่องที่สามารถเป็นส่วนน้อย	บันทึกคำตอบได้ไม่ครบทุกรายการและไม่สอดคล้องกับคำถามและระบุรายละเอียดของเรื่องที่สามารถไม่ได้
การเขียนผังความคิด (Mind Mapping)	ผังความคิดมีความสัมพันธ์กันระหว่างประเด็นหลัก ประเด็นรอง และประเด็นย่อย มีรายละเอียดที่ครบถ้วน และตกแต่งสวยงาม	ผังความคิดมีความสัมพันธ์กันระหว่างประเด็นหลัก ประเด็นรอง และประเด็นย่อย มีรายละเอียดครบถ้วน แต่ไม่ได้ตกแต่งให้สวยงาม	ผังความคิดมีความสัมพันธ์กันระหว่างประเด็นหลัก ประเด็นรอง และประเด็นย่อย แต่มีรายละเอียดไม่ครบถ้วน และไม่ได้ตกแต่งให้สวยงาม	ผังความคิดไม่มีความสัมพันธ์กันระหว่างประเด็นหลัก ประเด็นรอง และประเด็นย่อย มีรายละเอียดไม่ครบถ้วน และไม่ได้ตกแต่งให้สวยงาม
การสรุปเรื่องจากการอ่าน (Summarizing)	เขียนสรุปใจความสำคัญครอบคลุมครบถ้วน เรียงลำดับความคิดได้ ต่อเนื่อง ไม่วกวน ชัดเจน มีความสมบูรณ์ด้วยสำนวนภาษาของตนเอง และสื่อความหมายได้	เขียนสรุปใจความสำคัญครอบคลุมครบถ้วน แต่เรียงลำดับความคิดไม่ต่อเนื่อง มีความวกวน ใช้ภาษาเดิมของเรื่องที่อ่าน แต่สามารถสื่อความหมายได้	เขียนสรุปใจความสำคัญครอบคลุมถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ แต่เรียงลำดับความคิดไม่ต่อเนื่อง มีความวกวน ใช้ภาษาเดิมของเรื่องที่อ่าน	เขียนสรุปใจความสำคัญไม่ครอบคลุม ไม่ถูกต้อง และเรียงลำดับความคิดไม่ต่อเนื่องหรือคัดลอกจากข้อความเดิมของเรื่องที่อ่าน

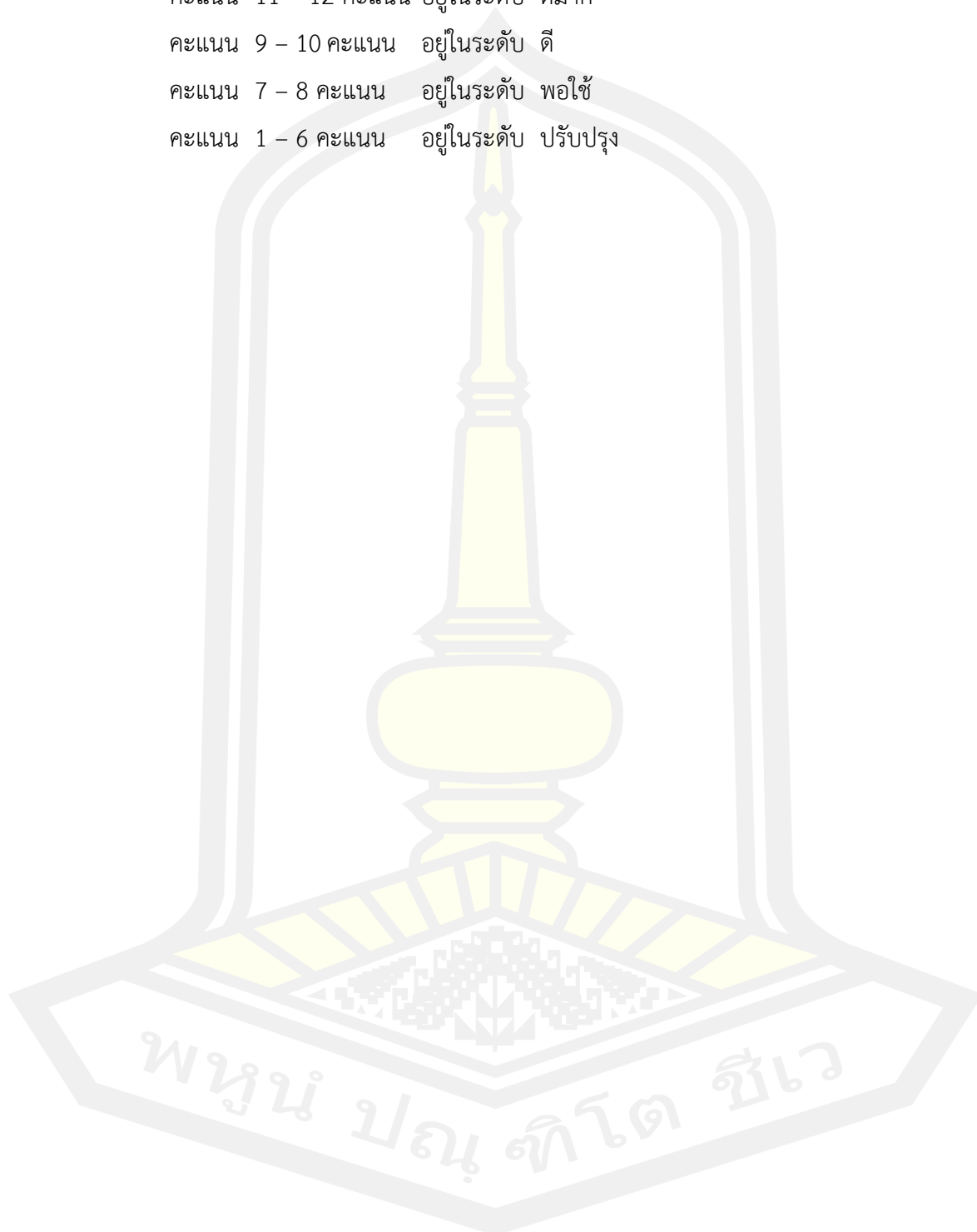
เกณฑ์การให้คะแนนระดับคุณภาพ

คะแนน 11 – 12 คะแนน อยู่ในระดับ ดีมาก

คะแนน 9 – 10 คะแนน อยู่ในระดับ ดี

คะแนน 7 – 8 คะแนน อยู่ในระดับ พอใช้

คะแนน 1 – 6 คะแนน อยู่ในระดับ ปรับปรุง

ชื่อ - สกุล ชั้น..... เลขที่.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. นิทานหมายถึงอะไร (5 คะแนน)

ตอบ

.....

.....

.....

.....

.....

2. นิทานมีลักษณะอย่างไร (5 คะแนน)

ตอบ

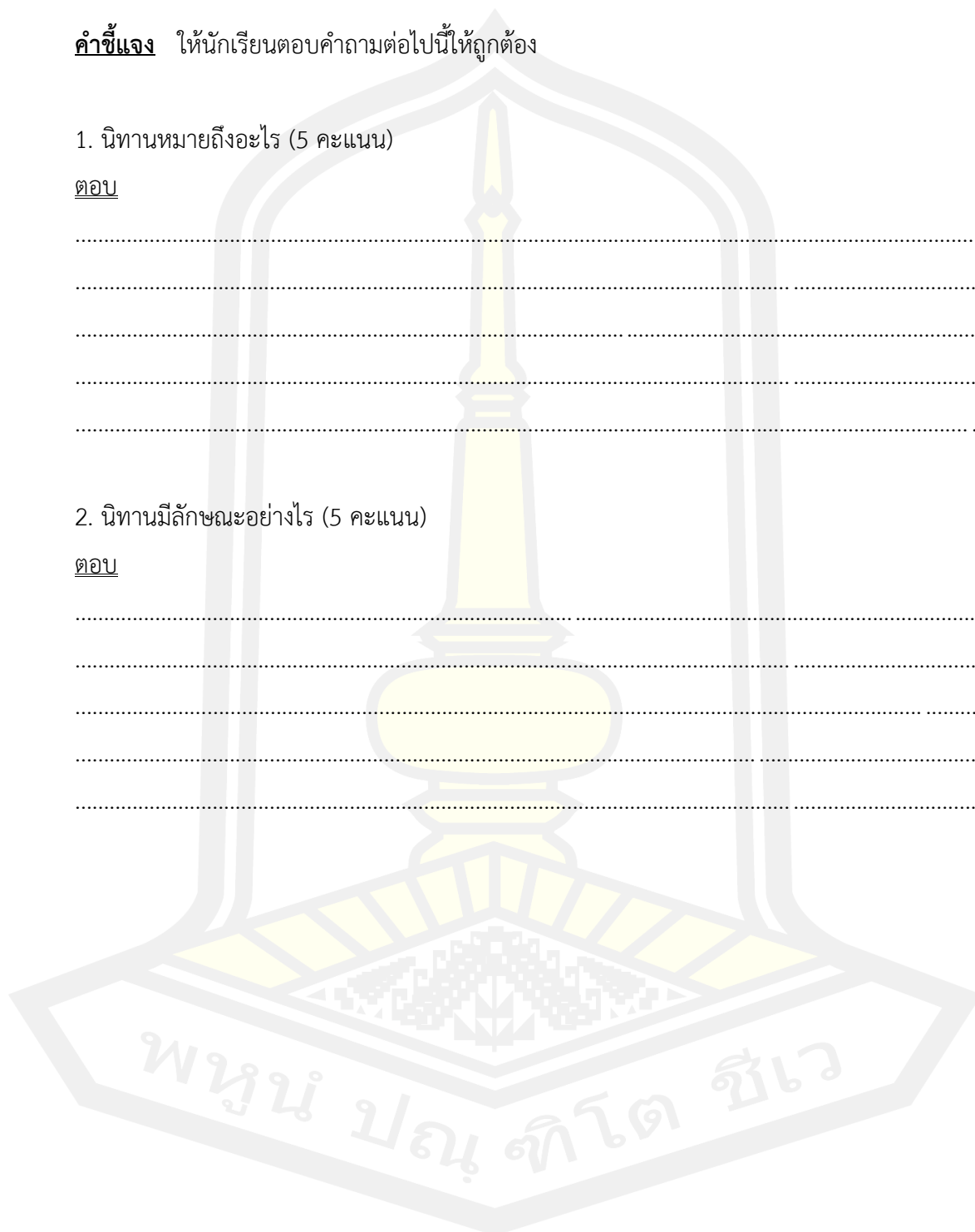
.....

.....

.....

.....

.....

ชื่อ – สกุล ชั้น..... เลขที่.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. นิทานหมายถึงอะไร (5 คะแนน)

ตอบ นิทาน หากแปลตามรูปศัพท์ภาษาบาลี หมายถึง เรื่องเดิม เรื่องที่ผูกขึ้นและเรื่องที่อ้างอิง สำหรับในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2542 ให้คำนิยามว่า เรื่องที่เล่ากันมา เหตุ เรื่องเดิมสรุปได้ว่า

นิทาน หมายถึง เรื่องของจินตนาการที่สมมุติขึ้นหรืออาจมีเค้าความจริงอยู่บ้าง ซึ่งเนื้อเรื่องจะให้ความสนุกสนานพร้อมทั้งให้คติสอนใจไว้ท้ายเรื่อง

2. นิทานมีลักษณะอย่างไร (5 คะแนน)

ตอบ

1. เป็นเรื่องเล่าปากเปล่าด้วยภาษาร้อยแก้ว
2. ถ่ายทอดโดยการเล่าจากปากต่อปาก ไม่มีการจดบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษรในอดีต นิทานต่าง ๆ จะดำรงอยู่นานเท่าใดย่อมขึ้นอยู่กับความทรงจำของผู้เล่าและผู้ฟังนิทาน แต่สมัยต่อมาคนรู้หนังสือมากขึ้นได้มีการจดบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร
3. ไม่ปรากฏชื่อผู้แต่ง อ้างกันแต่ว่าเป็นของเก่าที่จำมาจากบรรพบุรุษ เช่น เรื่องแม่นาคพระโขนง เป็นนิทานผีที่อ้างต่อกันมา มีการอ้างชื่อสถานที่
4. เนื้อเรื่องมีการเปลี่ยนแปลงได้ ไม่มีรูปแบบตายตัว ขณะที่มีการเล่านิทานผู้เล่าจะทำหน้าที่เป็นผู้แต่งไปด้วยในตัว ตัดทอนเรื่องให้สั้นลงหรือขยายออกไปหรือเปลี่ยนแปลงเนื้อหาให้เข้ากับสภาพวัฒนธรรมของผู้เล่าก็ได้

พหุบัณฑิต ชีวะ

ชื่อ - สกุล ชั้น..... เลขที่.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. ข้อใดไม่ใช่หลักการอ่านจับใจความสำคัญ
 - ก. ตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่านให้ชัดเจน
 - ข. ขณะอ่านควรตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่าน
 - ค. อ่านข้ามอย่างรวดเร็วเพื่อให้ได้สาระสำคัญ
 - ง. จดบันทึกข้อความหรือสาระสำคัญจากเรื่องที่อ่าน

จงอ่านนิทานที่กำหนดให้แล้วตอบคำถามข้อ 2 - 3

หมาตัวหนึ่งคาบก้อนเนื้อวิ่งข้ามสะพานมา เมื่อถึงกลางสะพานก็ก้มมองลงไปใต้น้ำเบื้องล่างเห็นหมาตัวหนึ่งกำลังคาบเนื้อขึ้นใหญ่กว่า

“โอ้โฮ! เจ้าหมานี้มันได้เนื้อมาจากไหนนะขึ้นใหญ่กว่าเราเสียอีก” เจ้าหมาคิดในใจด้วยความละโมภ จึงอ้าปากเห่ากรรโชกหมายจะแย่งเอาเนื้อก้อนนั้นมาครอง

ทันทีที่อ้าปาก เนื้อที่คาบอยู่ก็ร่วงหล่นลงน้ำ กว่าจะสำนึกได้ว่าหมากับก้อนเนื้อที่เห็นคือเงาของตัวเองใต้น้ำก็สายเกินไปเสียแล้ว

จากหนังสือ 101 เรื่องเอกนิทานอีสป

2. จากนิทานข้างต้นควรตั้งชื่อเรื่องว่าอย่างไร

- ก. หมากับก้อนเนื้อ
- ข. หมากับสะพาน
- ค. หมากับแม่น้ำ
- ง. หมากับเงา

3. หมาตัวนี้ทำก้อนเนื้อตักน้ำเพราะอะไร

- ก. เท่าเงาตนเองเพราะอยากได้ก้อนเนื้อที่ใหญ่กว่า
- ข. ต้องการเปลี่ยนก้อนเนื้อกับหมาที่อยู่ในน้ำ
- ค. ก้อนเนื้อที่คาบมาใหญ่จนกินไป
- ง. วิ่งสะดุดสะพานหกถล่ม

จงอ่านนิทานที่กำหนดให้แล้วตอบคำถามข้อ 4 – 5

พ่อค้าเกลือกับลา

ครั้งหนึ่ง ขณะที่พ่อค้าเกลือจูงลาซึ่งบรรทุกเกลือมาเต็มหลังข้ามลำธาร เจ้าลาเกิดเสียหลัก ล้มลงในน้ำทำให้เกลือละลายหายไปเกือบครึ่ง

เมื่อขึ้นฝั่งได้ ลารู้สึกว่าของที่บรรทุกมามีน้ำหนักเบาลงก็ชอบใจ คราวต่อๆ มา เมื่อพ่อค้าเกลือไปซื้อเกลืออีก ขากลับเจ้าลา ก็แก้งสะดุดล้มลงกลางลำธารเหมือนเดิม จนกระทั่งพ่อค้าเกลือรู้ทันเล่ห์เหลี่ยมของเจ้าลา

ครั้งต่อมาพ่อค้าเกลือจึงแก้งบรรทุกนุ่นใส่เต็มหลังลา เมื่อเดินมาถึงกลางลำธาร เจ้าลา ก็แก้งล้มลงเช่นเคย หวังจะให้ของที่แบกมาละลายแล้วเบาลงอีก

แต่เมื่อเจ้าลาลุกขึ้นยืน นุ่นก็ซับน้ำไว้จนหนักอึ้ง เจ้าลาต้องทนแบกนุ่นที่อูมน้ำจนหลังแอ่นกลับบ้าน ตั้งแต่นั้นมาเจ้าลา ก็ไม่กล้าทำนิสัยเจ้าเล่ห์กับเจ้านายของตนอีกเลย

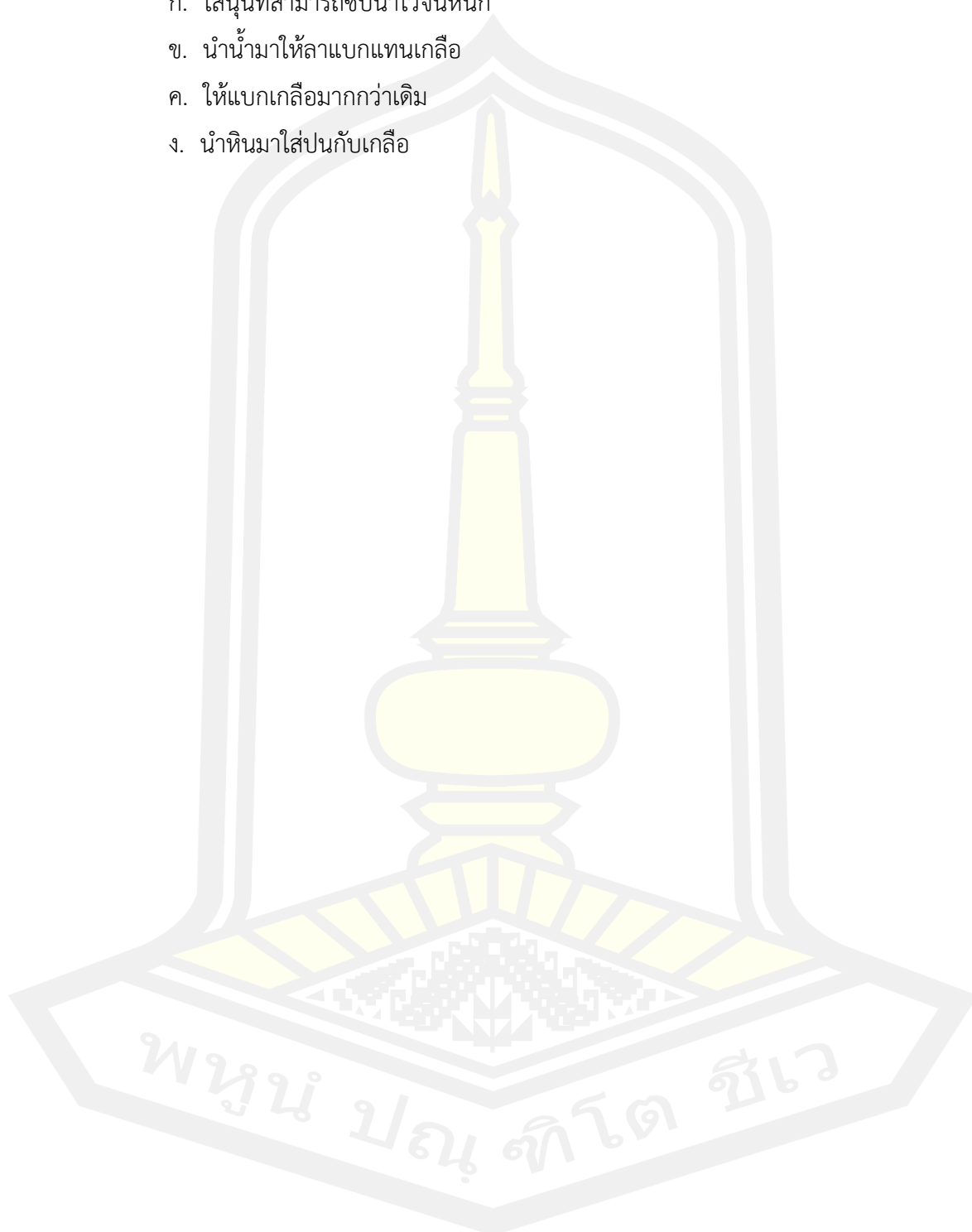
จากหนังสือ 101 เรื่องเอกนิทานอีสป

4. เพราะเหตุใดลาจึงล้มลงกลางลำธารเป็นประจำ

- ก. เพราะลาอายุมากแล้ว
- ข. เพราะลาสะดุดก้อนหิน
- ค. เพราะอยากให้เกิดเกลือละลายน้ำ
- ง. เพราะพ่อค้าให้แบกเกลือหนักจนกินไป

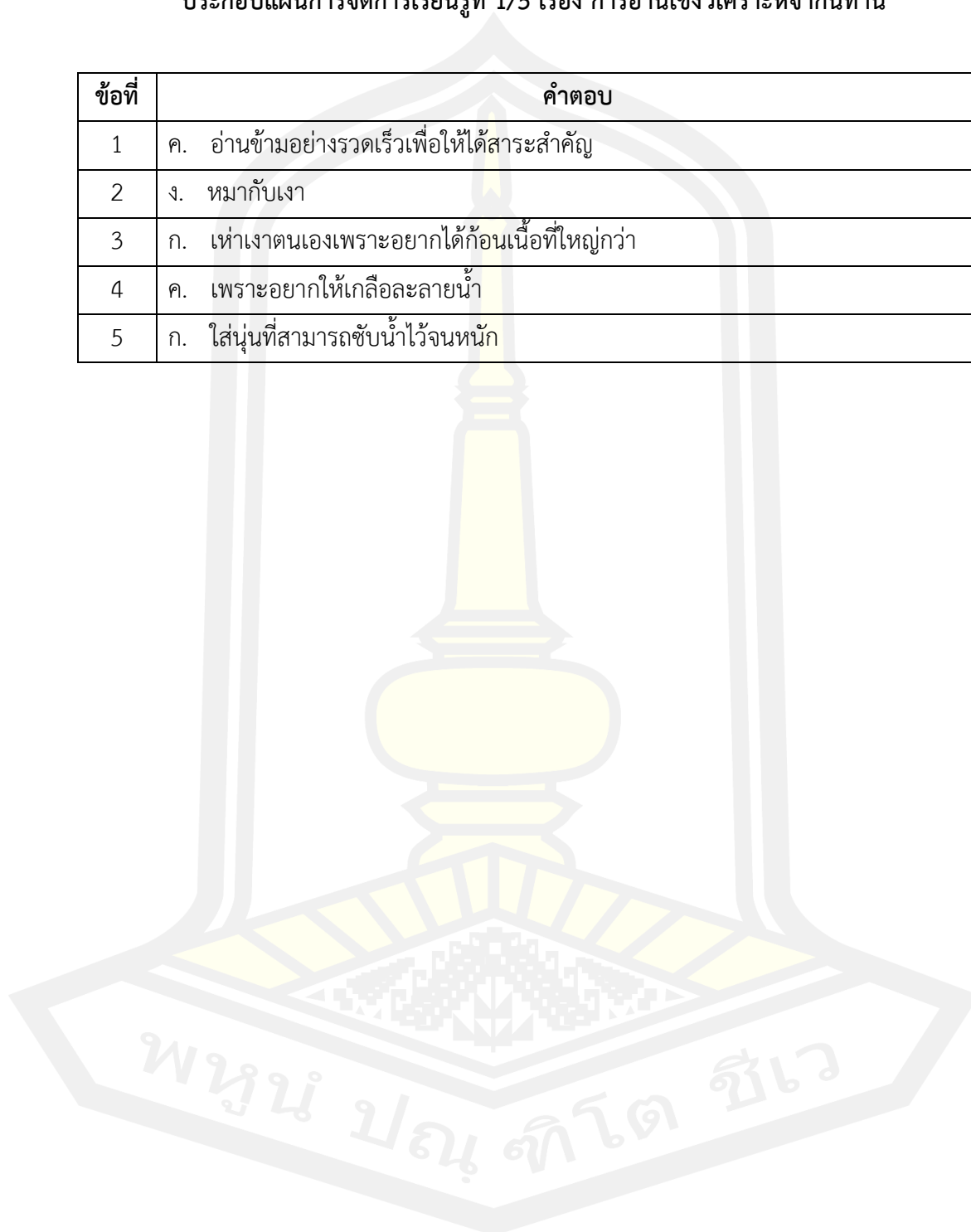
5. พอค้ำเกลือจัดการกับลาเจ้าเล่ห์อย่างไร

- ก. ใส่ปูนที่สามารถจับน้ำไว้จนหนัก
- ข. นำน้ำมาให้ลาแบกแทนเกลือ
- ค. ให้แบกเกลือมากกว่าเดิม
- ง. นำหินมาใส่ปนกับเกลือ

เฉลยแบบทดสอบการอ่านจับใจความสำคัญจากนิทาน
ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1/5 เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์จากนิทาน

ข้อที่	คำตอบ
1	ค. อ่านข้ามอย่างรวดเร็วเพื่อให้ได้สาระสำคัญ
2	ง. หมากับเงา
3	ก. เहांเงาตนเองเพราะอยากได้ก้อนเนื้อที่ใหญ่กว่า
4	ค. เพราะอยากให้เกิดลึลละลายน้ำ
5	ก. ใส่หุ่นที่สามารถซับน้ำไว้จันหนัก

แบบฝึกทักษะ เรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์
ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1/5 เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์จากนิทาน

ชื่อ - สกุล ชั้น..... เลขที่.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

จงอ่านนิทานที่กำหนดให้แล้วตอบคำถามข้อ 1 - 3

มดกับตั๊กแตน

ในฤดูร้อน ตั๊กแตนตัวหนึ่งกำลังร้องเพลงอย่างสบายใจ มันเห็นฝูงมดกุลีกุจอขนอาหารเดินมาเป็นขบวนยาวเหยียดจึงร้องทักขึ้นว่า “พวกเจ้าน่าจะหยุดพัก แล้วมาร้องเพลงกับข้าดีกว่านะ” แต่ฝูงมดกลับไม่สนใจ ยังคงมุ่งหน้าทำงานต่อไปอย่างไม่หยุดหย่อน

เมื่อถึงฤดูหนาวอันแร้นแค้น เจ้าตั๊กแตนก็เดินโซซัดโซเซมายังรังมดแล้ววิงวอนว่า “มดเพื่อนรัก ข้าหิวเหลือเกิน ขอเศษอาหารให้ข้าประทังชีวิตหน่อยสิ”

มดจึงพูดว่า “พวกเราอดทนทำงานกันตลอดฤดูร้อน เพื่อเก็บอาหารสำรองไว้กินในช่วงฤดูหนาว แต่เจ้ากลับเอาแต่ร้องเพลงเพเลิดเพลิน ข้าว่าฤดูหนาวนี้เจ้าก็ควรจะร้องเพลงและเต้นรำให้สนุกเหมือนกัน”

จากหนังสือ 101 เรื่องเอกนิทานอีสป

1. จากนิทานข้างต้นข้อใดเป็นข้อเท็จจริง

- ก. ตั๊กแตนควรตัดใจและไปหาอาหารเอง
- ข. มดควรแบ่งอาหารให้ตั๊กแตนเพื่อประทังชีวิต
- ค. ตั๊กแตนอาจจะตายในฤดูหนาวหากไม่ได้กินอาหาร
- ง. มดมีอาหารสำรองเพราะช่วยกันเก็บสะสมไว้ในช่วงหน้าร้อน

2. จากนิทานข้างต้นข้อใดเป็นข้อคิดเห็น
- ตึกแตนไม่มีอาหารกินจึงมาขอจากมด
 - มดทำถูกแล้วที่ไม่แบ่งอาหารให้ตึกแตน
 - ฤดูหนาวเป็นช่วงเวลาที่แห้งแล้งและหาอาหารยาก
 - ตึกแตนเอาแต่ร้องเพลงจึงไม่มีอาหารกินในช่วงหน้าหนาว
3. บุคคลใดปฏิบัติตนได้สอดคล้องกับข้อคิดจากนิทาน เรื่อง มดกับตึกแตน
- นุ่นใช้เงินจนหมดไม่เคยเหลือเก็บ
 - นิคขยันเรียนจนได้รับทุนการศึกษา
 - น้อยเก็บออมเงินไว้ใช้จ่ายในยามขัดสน
 - หนึ่งขอแบ่งขนมจากเพื่อนโดยไม่ยอมใช้เงินตนเอง

จงอ่านนิทานที่กำหนดให้แล้วตอบคำถามข้อ 4 - 5

ราชสีห์กับวัวสี่ตัว

วัวสี่ตัวเป็นมิตรรักใคร่กลมเกลียวกันมาก ในยามกินหรือยามนอนก็ไม่เคยแยกห่างกันเลย วันหนึ่ง มีราชสีห์ตัวหนึ่งออกล่าเหยื่อและได้พบวัวทั้งสี่ก็คิดที่จะจับกิน แต่เห็นว่าหากวัวสี่ตัวอยู่รวมกันเช่นนี้คงไม่อาจจับได้ ราชสีห์จึงคิดอุบายให้วัวทั้งสี่แตกความสามัคคีกัน สร้างเรื่องยุยงใส่ร้ายป้ายสีให้วัวแต่ละตัวเข้าใจผิดกัน

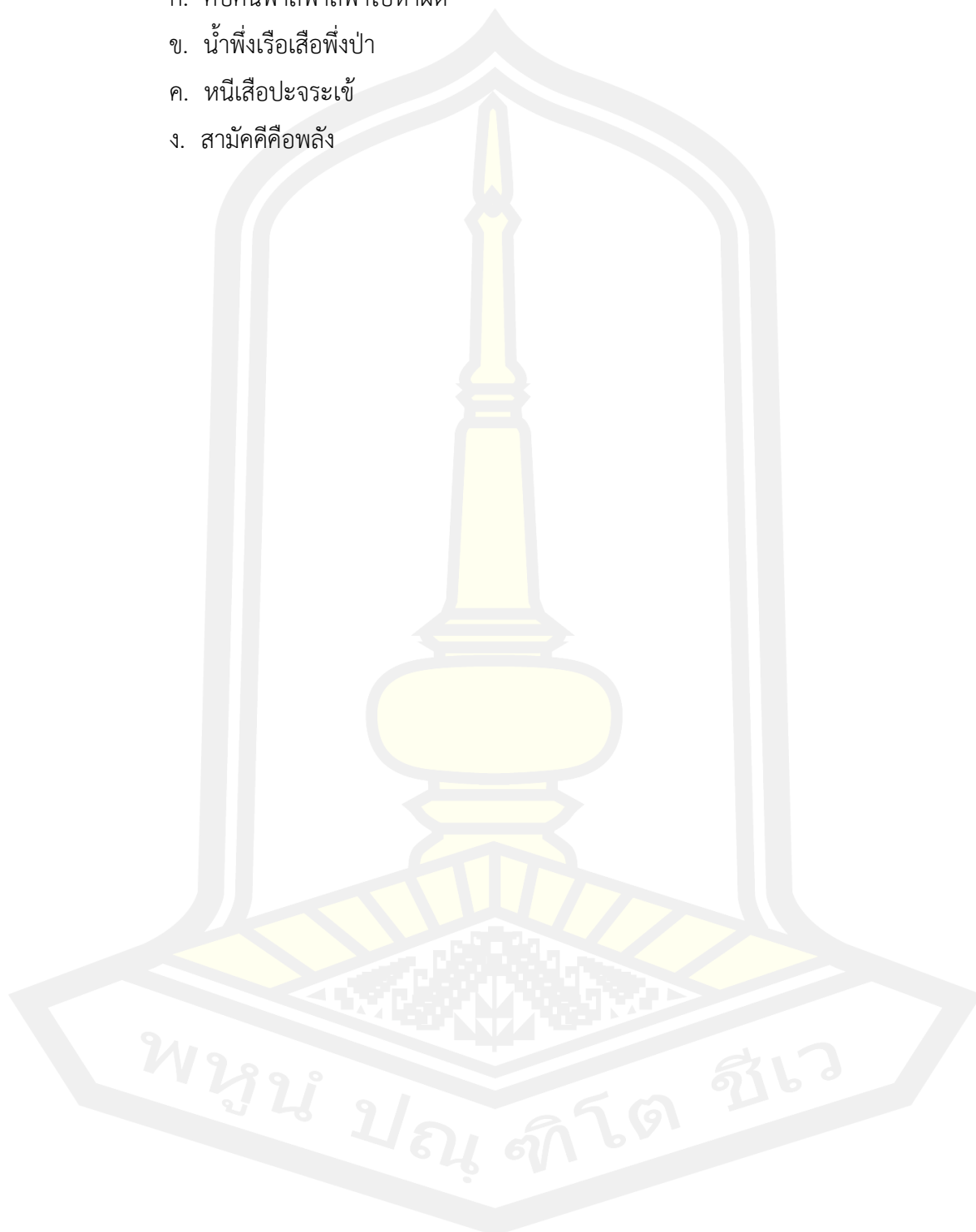
จนในที่สุด แผนการของราชสีห์ก็สำเร็จ วัวสี่ตัวเกิดความหวาดระแวง ไม่เชื่อใจและโกรธกันจนต้องแยกฝูง เป็นโอกาสให้ราชสีห์กระโจนขย้ำวัวแต่ละตัวกินได้อย่างง่ายดาย

จากหนังสือ 101 เรื่องเอกนิทานอีสป

4. จากนิทานข้างต้นข้อใดเป็นข้อคิดเห็น
- วัวทั้งสี่ตัวอาจจะไม่ถูกราชสีห์จับกินถ้ามีความสามัคคีกัน
 - วัวทั้งสี่ตัวต้องแยกฝูงเพราะหลงเชื่ออุบายของราชสีห์
 - เดิมทีวัวสี่ตัวเป็นมิตรรักใคร่กลมเกลียวกันมาก
 - ราชสีห์ต้องการกินวัวสี่ตัวเป็นอาหาร

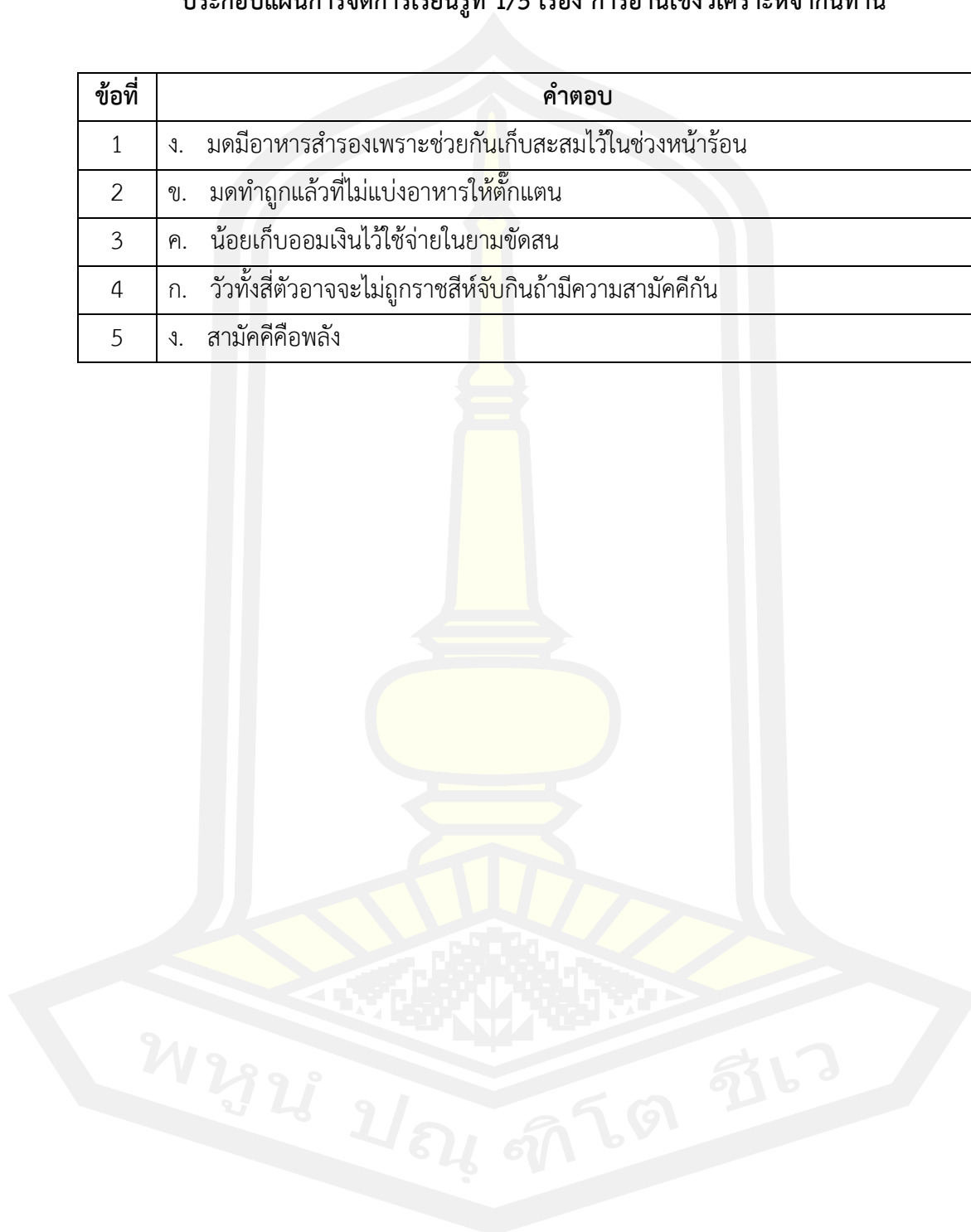
5. ข้อใดคือข้อคิดจากนิทาน เรื่อง ราชสีห์กับวัวสี่ตัว

- ก. คบคนพาลพาลพาไปหาผิด
- ข. น้ำพึ่งเรือเสือพึ่งป่า
- ค. หนีเสือปะจระเข้
- ง. สามัคคีคือพลัง

เฉลยแบบฝึกทักษะ เรื่อง การพัฒนาความสามารถอ่านเชิงวิเคราะห์
ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1/5 เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์จากนิทาน

ข้อที่	คำตอบ
1	ง. มดมีอาหารสำรองเพราะช่วยกันเก็บสะสมไว้ในช่วงหน้าร้อน
2	ข. มดทำถูกแล้วที่ไม่แบ่งอาหารให้ด้กแตน
3	ค. น้อยเก็บออมเงินไว้ใช้จ่ายในยามขัดสน
4	ก. วัวทั้งสี่ตัวอาจจะไม่ถูกราชสีห์จับกินถ้ามีความสามัคคีกัน
5	ง. สามัคคีคือพลัง

แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน : มีมารยาทในการอ่าน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1/5 เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์จากนิทาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คำชี้แจง : ให้ผู้สังเกตทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่นักเรียนแสดงพฤติกรรม

เลขที่	ชื่อ - สกุล	รายการประเมิน				ผลการประเมิน	
		มีสมาธิในการอ่าน	อ่านในใจ ไม่รบกวนผู้อื่น	นั่งอ่านในที่ที่สุภาพ	จับหนังสืออย่างเบามือ	ผ่าน	ไม่ผ่าน
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							
10							
11							
12							
13							
สรุปผลการประเมินของนักเรียนทั้งหมด							

ลงชื่อ ผู้ประเมิน

(นางสาวณัฐนันท์ ไม้พิมพ์)

เกณฑ์การประเมิน

แสดงพฤติกรรม 4 ข้อ อยู่ในระดับ ดีมาก

แสดงพฤติกรรม 3 ข้อ อยู่ในระดับ ดี

แสดงพฤติกรรม 2 ข้อ อยู่ในระดับ พอใช้

แสดงพฤติกรรม 1 ข้อหรือไม่แสดง อยู่ในระดับ ปรับปรุง

โดยเกณฑ์ผ่าน คือ นักเรียนมีผลการประเมินอยู่ในระดับดีขึ้นไป

แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้มี 13 หน้า จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลาในการทำแบบทดสอบ 60 นาที
2. แบบทดสอบฉบับนี้เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก โดยแต่ละข้อมีคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว
3. ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X ลงในช่องของกระดาษคำตอบให้ตรงกับตัวเลือกที่ต้องการ

จงอ่านนิทานต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อที่ 1 - 3

คนขี้เหนียวกับทองคำ

ชายคนหนึ่งเป็นคนขี้เหนียว เขามักจะเอาสมบัติฝังดินไว้รอบๆ บ้านไม่ยอมนำมาใช้จ่ายให้เกิดประโยชน์ ต่อมาเขากลัวว่าจะไม่ปลอดภัยถ้าฝังเงินทองไว้หลายแห่ง เขาจึงขายสมบัติทั้งหมดแล้วซื้อทองคำแท่งหนึ่งมาฝังไว้ที่หลังบ้าน แล้วหมั่นไปดูทุกวันจนคนงานของเขาคนหนึ่งสังเกตเห็นว่าคนขี้เหนียวไปที่จุดนั้นอยู่เสมอ คนงานคนนั้นจึงตัดสินใจจับตาดูความเคลื่อนไหวของเขา ไม่นานคนงานก็พบความลับเรื่องสมบัติที่ซ่อนไว้ และเมื่อ खुดลงไปก็พบทองคำและขโมยมันไป

วันต่อมาคนขี้เหนียวมาดูอีกครั้งก็พบแต่หลุมว่างเปล่า เขาเสียใจมากจึงร้องไห้คร่ำครวญเสียงดังด้วยความโศกเศร้าจนเพื่อนบ้านได้ยิน คนขี้เหนียวจึงเล่าเรื่องราวทั้งหมดให้เพื่อนบ้านฟัง เพื่อนบ้านจึงกล่าวกับคนขี้เหนียวว่า “ท่านก็เอาก่อนหินใส่ไว้ในหลุมสิแล้วคิดเสียว่ามันคือทองคำ เพราะถึงอย่างไรท่านก็ไม่ได้นำมาใช้จ่ายประโยชน์อยู่ดี”

(ที่มา : <https://www.nithan.in.th>)

1. ข้อใดคือจุดมุ่งหมายสำคัญของคำพูดที่เพื่อนบ้านกล่าวกับคนขี้เหนียว (วิเคราะห์ความสำคัญ)

- ก. แนะนำ
- ข. ชักชวน
- ค. ให้กำลังใจ
- ง. ประชดประชัน

2. ข้อใดกล่าวไม่ตรงกับนิทานเรื่อง “คนขี้เหนียวกับทองคำ” (วิเคราะห์ความสัมพันธ์)

- ก. เพื่อนบ้านแอบฟังจึงรู้เรื่องราวทั้งหมดของคนขี้เหนียว
- ข. คนขี้เหนียวขายสมบัติทุกอย่างที่มีแล้วไปซื้อทองคำ
- ค. คนงานรู้ที่ซ่อนทองคำเพราะคนขี้เหนียวไปดูทุกวัน
- ง. คนขี้เหนียวมักจะเอาสมบัติฝังดินไว้รอบๆ บ้าน

3. พฤติกรรมของบุคคลใดตรงกับพฤติกรรมของ “คนขี้เหนียว” (วิเคราะห์ความสัมพันธ์)
- ดวงได้รับขนมเค้กจากการ์ตูนที่ตนชอบจากคุณแม่ จึงเก็บไว้ดูจนเค้กขึ้นรา
 - ดาวนำเงินที่เหลือจากการซื้อขนมที่โรงเรียนไว้ในกระปุกออมสิน
 - เด่นนำหนังสือเก่าที่สะสมไว้ไปขายเพื่อนำเงินมาซื้อชุดนักเรียน
 - แดงนำเงินที่เก็บไว้ไปซื้อคอมพิวเตอร์มาใช้ในการเรียน

จงอ่านนิทานต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อที่ 4 - 6

หมีกับเพื่อนรักนักเดินทาง

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้วมีชายสองคนซึ่งเป็นเพื่อนรักกัน วันหนึ่งทั้งสองมีความจำเป็นต้องเดินทางไปป่าก่อนออกเดินทางได้สัญญาต่อกันไว้ว่าจะไม่ทอดทิ้งกัน ขณะที่ชายทั้งสองคนเดินทางอย่างมีความสุขกับการชื่นชมธรรมชาติอันสวยงาม และธารน้ำที่ดูแล้วสบายตาอยู่นั้น ทันใดนั้นเองทั้งสองได้พบกับหมิโดยบังเอิญ ด้วยความตกใจทั้งสองจึงพากันวิ่งหนีเพื่อเอาตัวรอด

ชายทั้งสองวิ่งเตลิดเข้าไปในป่าลึกจนไปพบกับต้นไม้ใหญ่พอที่จะปีนขึ้นไปข้างบนได้ ชายคนแรกจึงรีบปีนต้นไม้ด้วยความตกใจ ชายคนที่สองรีบร้องตะโกนให้ชายคนแรกช่วยพาตนขึ้นต้นไม้แต่ชายคนแรกไม่สนใจ ชายคนที่สองคิดหาวิธีที่จะหนีหมิดังนั้น เขาคิดแล้วคิดอีกและก็นึกขึ้นได้ เขาเลยนอนลงบนพื้นแล้วแกล้งทำเป็นตายอยู่ใกล้ๆ กับต้นไม้ นั้น หมิดังนั้นเดินวนไปวนมาหลายรอบแล้วมาหยุดที่ชายคนที่สองที่นอนนิ่งอยู่ใต้ต้นไม้ มันเอามุมมาตามร่างกายของชายคนที่สองอยู่ครู่หนึ่งแล้วก็เดินจากไปโดยไม่สนใจจะทำอะไรเขาเลยแม้แต่น้อย

เมื่อชายคนแรกแน่ใจว่าหมิได้จากไปแล้วจึงลงมาจากต้นไม้และเดินไปหาเพื่อนพลาถามว่า “เมื่อตะกี้นี้หมิคูอะไรกับเอ็ง”

ชายคนที่สองจึงตอบไปว่า “หมิมันบอกกับข้าว่า อย่าไปคบเพื่อนที่หนีเอาตัวรอดแต่เพียงผู้เดียว ในยามคับขัน”

(ที่มา : <http://www.nitan108.com>)

4. ข้อใดเป็นข้อเท็จจริง (วิเคราะห์ความสำคัญ)

- เป็นเพื่อนกันไม่ควรทิ้งกันในยามลำบาก
- หมิคิดว่าชายคนที่สองตายแล้วจึงไม่สนใจ
- คนเรายังมีความเชื่อว่ถ้าแกล้งตายหมิจะไม่ทำร้าย
- ถ้าชายคนที่สองไม่แกล้งตายอาจจะถูกหมิทำร้ายก็ได้

5. บุคคลใดนำข้อคิดที่ได้จากนิทานเรื่อง “หมีกกับเพื่อนรักนักเดินทาง” ไปใช้ได้ถูกต้องและเหมาะสม (วิเคราะห์หลักการ)
- ทิวรับผิดแทนเพื่อนที่ขโมยขนมในร้านค้า
 - แทนเห็นเพื่อนทำการบ้านไม่ได้จึงให้เพื่อนลอก
 - ตัดให้เพื่อนยืมเงินเพราะเพื่อนตงงานช่วงโควิด-19
 - ทินช่วยเพื่อนทำร้ายร่างกายคู่อริที่เคยมีเรื่องชกต่อยกัน
6. นิทานเรื่อง “หมีกกับเพื่อนรักนักเดินทาง” ให้ข้อคิดในการคบเพื่อนตามข้อใด (วิเคราะห์หลักการ)
- อย่าไว้วางใจทาง อย่าวางใจคน
 - คบคนพาล พาลพาไปหาผิด
 - คบคนให้ดูหน้า ซื่อผ้าให้ดูเนื้อ
 - เพื่อนกินหาง่าย เพื่อนตายหายาก

จงอ่านข่าวต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อที่ 7 - 9

เว็บไซต์ข่าว “เดอะซัน” รายงานว่า ปลาตัวหนึ่งถูกจับขึ้นมาได้จากทะเลบริเวณนอกชายฝั่งแหลมอะกะลัส ในแอฟริกาใต้ ดูสภาพภายนอกมันเหมือนปลาทั่วไป แต่พอเปิดปากออกดู พบว่ามีสิ่งมีชีวิตตัวสี่ขาตัวดำสีฟ้าเกาะอยู่ข้างในตรงส่วนที่ควรจะเป็นลิ้นของปลา

รายงานข่าวระบุว่า นายดอน มาร์กซ์ นักชีววิทยาทางทะเล วัย 27 ปี เจอปลาตัวนี้ระหว่างออกไปตกปลาเพื่อศึกษาเกี่ยวกับชีวิตของปลาและสัตว์ทะเลเมื่อเดือนธันวาคมปีที่แล้วและได้ถ่ายรูปเก็บไว้ จากนั้นเขานำปลาตัวนี้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญที่มหาวิทยาลัยนอร์ทเวสต์ตรวจสอบดูก็ได้ทราบว่าเจ้าสิ่งมีชีวิตในปากของปลาคือ “ปรสิตกินลิ้นปลา” หรือ “แมงกินลิ้นโคโมธัว” (Cymothoa springbok)

ปรสิตชนิดนี้จะเข้าไปทางเหงือกปลาแล้วตรงไปที่ลิ้น ดูดกินเลือดจากเส้นเลือดบริเวณโคนลิ้นของปลา และเกาะอยู่นานจนลิ้นปลาฝ่อแล้วหลุดออก จากนั้นตัวมันจะไปเกาะแทนที่ลิ้นที่หลุดออกไป โดยที่ปลาตัวนั้นยังสามารถใช้ชีวิตอยู่ได้ตามปกติ ส่วนปรสิตก็จะคอยกินเลือดจากปลาและจะอยู่ด้วยกันแบบนี้ไปจนกว่าจะตายไปพร้อมกัน

ผู้เชี่ยวชาญระบุว่า ตอนที่เข้ามาทางเหงือกปลาปรสิตจะเป็นเพศผู้ แต่พอได้เป็นลิ้นปลาแล้ว มันจะเปลี่ยนเป็นเพศเมีย มีขนาดลำตัวใหญ่ขึ้น แม้นักชีววิทยาทางทะเลจะรู้จักปรสิตชนิดนี้มานานแล้ว แต่นี้เป็นครั้งแรกที่มีการถ่ายภาพมันได้อย่างชัดเจน

(ที่มา : ไทยรัฐออนไลน์ วันพุธ ที่ 12 พฤษภาคม 2564)

7. ข้อความใดเป็นข้อคิดเห็น (วิเคราะห์ความสำคัญ)

- ก. เป็นครั้งแรกที่สามารถถ่ายภาพปรสิตกินลึนปลาได้อย่างชัดเจน
- ข. นำสงสารปลาที่ต้องให้ปรสิตคอยดูดเลือดไปจนตาย
- ค. ถ้าปลาไม่ตายปรสิตตัวนี้ก็จะไม่ตายเช่นกัน
- ง. ปรสิตกินลึนปลาสามารถเปลี่ยนเพศได้

8. ข้อใดกล่าวเกี่ยวกับปรสิตกินลึนปลาได้ตรงกับข่าวข้างต้น (วิเคราะห์ความสัมพันธ์)

- ก. ปรสิตกินลึนปลาจะมีลำตัวเป็นสีขาวและมีตาสีฟ้า
- ข. ปรสิตกินลึนปลาจะเข้าไปทางครีบของปลาก่อนจะไปเกาะที่ลึน
- ค. ปรสิตกินลึนปลาจะย้ายไปอาศัยที่ลึนของปลาตัวใหม่หากปลาตัวเดิมตาย
- ง. ปรสิตกินลึนปลาคูดเลือดที่ลึนปลาจนขาดแล้วค่อยไปคูดเลือดที่ส่วนอื่นของปลา

9. บุคคลใดปฏิบัติตนเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของปรสิตกินลึนปลาที่ปรากฏในข่าวข้างต้น (วิเคราะห์ความสัมพันธ์)

- ก. สายฟ้าช่วยคุณครูกวาดห้องเพราะลืมส่งการบ้าน
- ข. สายรุ้งแบ่งขนมให้เพื่อนเพราะเพื่อนช่วยสอนการบ้าน
- ค. สายฝนชู่เอาเงินจากเพื่อนทุกวันเพราะตนเองไม่มีเงินซื้อขนม
- ง. สายลมขอลอาหารที่เหลือจากครัวไปให้สุนัขจรจัดกินเพราะสงสาร

จงอ่านข่าวต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อที่ 10 – 12

หลังมีการแชร์ข้อมูลในโลกออนไลน์เกี่ยวกับเรื่องราวของ “แฝดสาม” ชาวอำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี สร้างประวัติศาสตร์ ที่กอดคอกันเข้าศึกษาต่อหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต โครงการผลิตแพทย์เพื่อชาวชนบท ปีการศึกษา 2564 จนสร้างความฮือฮาในโลกออนไลน์และมีคนร่วมยินดีกับครอบครัวนี้จำนวนมาก ผู้สื่อข่าวจึงได้เดินทางไปยังบ้านพักของครอบครัวดังกล่าว ซึ่งได้พบกับเด็กทั้งสามคนและบิดาคือนายไพโรจน์ เข้มกล้าดี

นายไพโรจน์ เปิดเผยว่า รู้สึกภูมิใจมากที่ลูกชายฝาแฝดทั้งสามคนสามารถทำได้สำเร็จ ที่ผ่านมาให้การสนับสนุนลูกมาตลอดโดยเฉพาะทางด้านการศึกษา พร้อมกับขอขอบคุณทุกๆ ท่านที่ชื่นชม และให้กำลังใจลูกชายทั้งสามคนและครอบครัวเรา

ขณะที่แฝดทั้ง 3 คน กล่าวว่า ตนเองและน้องชายฝาแฝดอีก 2 คน ต่างสนใจที่จะศึกษาต่อในคณะแพทยศาสตร์ หุ่นโครงการผลิตแพทย์เพื่อชนบทของมหาวิทยาลัยมหิดล เมื่อเรียนจบชั้น ม.6 จึงสอบชิงทุนโครงการผลิตแพทย์เพื่อชนบทตามความฝันของตนเอง ซึ่งตอนนี้นั้นและน้องชายได้ตอบยืนยันเข้าศึกษาต่อคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดลเป็นที่เรียบร้อยแล้ว และจะตั้งใจศึกษาเล่าเรียน เก็บเกี่ยวความรู้ประสบการณ์ต่างๆ เพื่อที่เรียนจบแล้วจะกลับมาทำงานเป็นหมอปประจำโรงพยาบาลในจังหวัดเพชรบุรี รักษาคนไข้ในพื้นที่ชนบท เพราะเท่าที่ทราบจำนวนแพทย์ในจังหวัดเพชรบุรียังไม่เพียงพอกับจำนวนผู้ป่วย จึงอยากใช้ความรู้ความสามารถเข้ามาทำงานตรงนี้ ทั้งนี้ ต้องขอขอบคุณทางโรงเรียนพรหมานุสรณ์ ทั้งครูแนะแนว ครูที่ปรึกษา ครูผู้สอนประจำรายวิชาที่ได้ให้ความรู้ คำแนะนำและให้การสนับสนุนการสอบทุนโครงการแพทย์เพื่อชนบทจนประสบความสำเร็จ

(ที่มา : ไทยรัฐออนไลน์ วันพุธ ที่ 12 พฤษภาคม 2564)

10. ข้อความใดเป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับ “แฝดสาม” (วิเคราะห์ความสำคัญ)

- ก. แฝดสามตั้งใจจะกลับมาเป็นหมอที่โรงพยาบาลในจังหวัดเพชรบุรีหลังจากเรียนจบ
- ข. แฝดสามสอบได้ทุนโครงการผลิตแพทย์เพื่อชนบทของมหาวิทยาลัยมหิดล
- ค. แฝดสามมีความใฝ่ฝันว่าอยากจะเป็นหมอเพื่อรักษาคนไข้ในพื้นที่ชนบท
- ง. แฝดสามคงอ่านหนังสือและทบทวนบทเรียนบ่อยมากถึงได้เก่งขนาดนี้

11. ข้อใดไม่ใช่ข้อคิดที่ได้จากข่าวข้างต้น (วิเคราะห์หลักการ)

- ก. ความขยัน
- ข. การเสียสละ
- ค. การตั้งใจจริง
- ง. ความพยายาม

12. จากข่าวข้างต้น ข้อใดเป็นคุณลักษณะสำคัญของ “แฝดสาม” ที่ควรเอาเป็นแบบอย่าง (วิเคราะห์หลักการ)

- ก. มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่
- ข. มีความมุ่งมั่นต่อความฝัน
- ค. มีความกตัญญูต่อบิดามารดา
- ง. มีความละเอียดและรอบคอบ

จงอ่านบทความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อที่ 13 - 15

อาหารเช้า สำคัญไฉน

“วันนี้คุณกินมื้อเช้าแล้วหรือยัง” ใน 1 อาทิตย์ คุณเคยนับหรือไม่ว่าเรากินอาหารเช้าไปกี่วัน หรือแทบไม่กินเลย ในยุคที่หนุ่มสาวปัจจุบันหรือคนส่วนใหญ่ใช้ชีวิตเหมือนมีจรวจติดหลังอยู่ตลอดเวลา ในเช้าแต่ละวันหมดไปกับการเตรียมตัวไปออกทำงานหรือต้องรีบไปโรงเรียน จนกลายเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ต้องอดอาหารในมื้อเช้า

อาจารย์สง่า ดามาพงษ์ ที่ปรึกษากรมนามัย และผู้ทรงคุณวุฒิด้านโภชนาการ สสส. ได้อธิบายว่า อาหารทุกมื้อล้วนมีความสำคัญ แต่ในบรรดาอาหารแต่ละมื้อที่เรากิน มื้อที่มีความสำคัญที่สุดคือ ‘อาหารเช้า’ เนื่องจากร่างกายอดอาหารมาตลอดทั้งคืน อาหารเช้าจึงเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างมาก เพราะร่างกายต้องใช้พลังงานจากอาหารมื้อเย็น ไปเลี้ยงหัวใจให้สูบฉีดเลือดไปเลี้ยงร่างกาย พอตื่นเข้ามา หลังจาก 9-10 โมง เราจะเริ่มหิว ดังนั้นจึงต้องกินอาหารเช้าเข้าไปทดแทนพลังงานที่เสียไป อีกทั้งอาหารเช้ายังช่วยเติมพลังงานให้กับร่างกายและสมอง ทำให้สมองของเราทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพตลอดทั้งวัน การกินอาหารเช้ายังช่วยป้องกันโรคเบาหวาน โรคหัวใจ โรคไต โรคอัลไซเมอร์ และป้องกันโรคอ้วนได้อีกด้วย

นอกจากการใช้ชีวิตประจำวันอย่างเร่งรีบแล้ว สาเหตุสำคัญที่ทำให้คนไม่กินมื้อเช้าอีกประการ คือ มีความเข้าใจผิดคิดว่าการจะลดน้ำหนักต้องอดอาหาร แท้จริงแล้วคนที่ไม่กินอาหารเช้ายิ่งจะทำให้อ้วน เพราะเมื่อไม่กิน ในช่วง 10-12 โมงก่อนเวลาอาหารกลางวันยิ่งจะทำให้ร่างกายหิว สมองจะหลั่งสารเคมีเพื่อให้เรากินอาหารมากขึ้น ทำให้กินจุจิก และจะกินมื้อเที่ยงและมื้อเย็นได้มากทำให้อ้วนได้ เพราะได้รับพลังงานส่วนเกิน และคนที่ไม่กินมื้อเช้าการเผาผลาญพลังงานจะลดลงถึง 10% ฉะนั้นการ อดอาหารเพื่อลดน้ำหนักจึงไม่ใช่วิธีการที่ถูกต้อง ถ้าเราอดอาหารมื้อใดสักมื้อหนึ่งเพื่อลดน้ำหนัก จะทำให้เกิดการโยโย่ เอฟเฟค (YOYO Effect) ดังนั้นการลดน้ำหนักที่ถูกต้องจึงควรที่จะกินอาหารให้ครบสามมื้อ แต่ให้ควบคุมปริมาณอาหารแทนที่สำคัญแนะนำว่าต้องเป็นอาหารที่ได้คุณค่าทางโภชนาการครบทั้ง 5 หมู่ และหลากหลายพยายามเลือกกินธัญพืชไม่ขัดสี เสริมโปรตีนในอาหารเช้า นม ไข่ เนื้อสัตว์ เนื้อปลา และกินอาหารที่มีแคลเซียมสูง มีกากใยสูง

(ที่มา : พิชรี บอนคำ. 28 กรกฎาคม 2560)

13. ข้อใดคือสาระสำคัญของบทความข้างต้น (วิเคราะห์ความสำคัญ)

- ก. ความสำคัญของการทานอาหารให้ครบ 5 หมู่
- ข. อาหารทุกมื้อล้วนมีความสำคัญ
- ค. โรคที่เกิดจากการอดอาหารเช้า
- ง. ความสำคัญของอาหารเช้า

14. ข้อใดไม่ได้กล่าวถึงในบทความข้างต้น (วิเคราะห์ความสัมพันธ์)

- ก. ประโยชน์ของการลดน้ำหนักที่ถูกต้อง
- ข. โรคที่อาจเกิดจากการอดอาหารเช้า
- ค. อาหารที่เหมาะสมแก่การกินในมื้อเช้า
- ง. สาเหตุที่คนเราไม่ได้กินอาหารเช้า

15. ข้อใดเป็นเจตนาของผู้เขียนบทความข้างต้น (วิเคราะห์หลักการ)

- ก. แนะนำ
- ข. สั่งสอน
- ค. เตือนใจ
- ง. ตักเตือน

จงอ่านบทความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อที่ 16 - 18

ฟันผุ

ฟันผุ (Dental Caries) เป็นปัญหาในช่องปากที่พบบ่อยที่สุดในประชากรโลก ตั้งแต่เด็ก ฟันผุอายุระหว่าง 6 - 11 ปี วัยรุ่นที่มีอายุระหว่าง 12 - 19 ปี และยังคงส่งผลต่อผู้ใหญ่ที่มีอายุ 20 ขึ้นไป ฟันผุเกิดจากปัจจัยหลายอย่างรวมถึงแบคทีเรียในช่องปากผลิตกรดบางชนิด โดยมีการทำลายแร่ธาตุที่เป็นองค์ประกอบสำคัญของเนื้อเยื่อผิวเคลือบฟัน จนทำให้เกิดฟันเป็นรูเล็กๆ รากฟันผุเป็นรู ฟันเป็นโพรง มีอาการเหงือกบวม เหงือกอักเสบ เหงือกกร่นร่วมด้วย ถ้าไม่ได้รับการรักษาจากทันตแพทย์จะลุกลามขยายใหญ่และลึกขึ้นเรื่อยๆ เกิดการเจ็บปวดทุกข์ทรมาน และสุดท้ายอาจต้องสูญเสียฟันโดยต้องถอนออกไป

สาเหตุของฟันผุเกิดมาจากการแปร่งฟันได้ไม่สะอาดเพียงพอ คือแปร่งไม่ทั่วถึงทุกซอกทุกมุม เวลาที่เราแปรงฟันไม่สะอาดมันก็จะเหลือคราบน้ำตาลจากการที่เรากินข้าว ต้ม น้ำอัดลมหรือน้ำผลไม้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพวกขนมหวานเกาที่ฟัน อีกทั้งยังมีคราบเชื้อโรคที่จะคอยสร้างสภาพความเป็นกรดในช่องปาก ส่งผลให้ฟันเราถูกดึงแร่ธาตุแคลเซียมและฟอสฟอรัสออกไป ถ้าเกิดสภาพความเป็นกรดบ่อยๆ ในที่สุดฟันก็จะเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาล สีดำ ซึ่งจะเป็นสาเหตุทำให้เกิดฟันผุ และโรคเหงือกอักเสบตามมาได้

หากเกิดฟันผุเราก็ควรเข้ารับการรักษาให้ถูกวิธี ซึ่งการรักษาฟันผุก็มีวิธีต่างๆ กันไปตามระยะการเกิดโรคก็คือ หากเป็นในระยะเริ่มต้นก็จะรักษาโดยการใช้น้ำฟลูออไรด์เฉพาะที่หรือการแปรงฟันด้วยยาสีฟันผสมฟลูออไรด์ จะช่วยรักษาฟันที่เกือบจะผุให้กลับสู่ปกติได้ แต่หากฟันผุเห็นเป็นรูชัดเจน อยู่ในระยะที่มีการทำลายเฉพาะถึงส่วนเนื้อฟันก็ต้องรักษาด้วยการอุดฟัน หรือถ้าหากมีการลุกลามเข้าไปถึงโพรงประสาทฟันแล้วก็ต้องรักษารากฟัน ส่วนการถอนฟันนั้นจะใช้เมื่อมีการอักเสบลุกลามไปมาก ไม่เหลือเนื้อฟันที่จะสามารถรักษาฟันชิ้นนั้นไว้ได้ต่อไป

การป้องกันฟันผุสามารถทำได้ง่ายๆ ด้วยการแปรงฟันวันละ 2 ครั้งด้วยยาสีฟันที่มีส่วนผสมของฟลูออไรด์หรือมีคุณสมบัติช่วยลดการก่อตัวของคราบแบคทีเรียได้ ใช้ไหมขัดฟันหรือแปรงทำความสะอาดซอกฟันเป็นประจำ เพื่อทำความสะอาดบริเวณซอกฟันหรือบริเวณที่การแปรงฟันเข้าไม่ถึง บ้วนปากด้วยน้ำยาบ้วนปากที่ออกฤทธิ์ในการต่อต้านเชื้อแบคทีเรีย บริโภคอาหารให้เหมาะสมตามหลักโภชนาการ และจำกัดการบริโภคคาร์โบไฮเดรต และสิ่งสำคัญคือควรไปพบทันตแพทย์เป็นประจำ หรืออย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง เพื่อดูแลและตรวจสุขภาพช่องปาก ทั้งนี้ก็เพื่อสุขภาพเหงือกและฟันที่ดีของคุณ

(ที่มา : <https://amprohealth.com/magazine/dental-caries>)

16. ข้อใดเป็นข้อคิดเห็นจากบทความข้างต้น (วิเคราะห์ความสำคัญ)

- ก. เราควรไปพบทันตแพทย์เป็นประจำเพื่อดูแลและตรวจสุขภาพช่องปาก
- ข. สาเหตุของฟันผุเกิดมาจากการแปรงฟันได้ไม่สะอาดเพียงพอ
- ค. เชื้อโรคจะสร้างสภาพความเป็นกรดในช่องปาก
- ง. ฟันผุสามารถพบได้ทั้งในเด็ก วัยรุ่น และผู้ใหญ่

17. ข้อใดไม่เกี่ยวข้องกับบทความข้างต้น (วิเคราะห์ความสัมพันธ์)

- ก. การรักษาฟันผุ
- ข. สาเหตุของฟันผุ
- ค. การป้องกันฟันผุ
- ง. ประเภทของฟันผุ

18. จากบทความข้างต้น ผู้เขียนมีเจตนาที่ต้องการจะบอกให้ทราบตามข้อใด (วิเคราะห์หลักการ)

- ก. ฟันผุสามารถรักษาและป้องกันได้
- ข. เด็กจะมีโอกาสฟันผุมากกว่าคนในวัยอื่นๆ
- ค. ฟันผุเป็นปัญหาในช่องปากที่พบบ่อยที่สุดในโลก
- ง. การป้องกันฟันผุสามารถทำได้ง่ายๆ ด้วยการแปรงฟันวันละ 2 ครั้ง

จงอ่านเรื่องสั้นต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อที่ 19 - 21

หมากตัญญู

“ใครๆ ก็บอกว่ามันแสนรู้” ป้าชายข้าวแกงหน้าปากซอยกล่าวชมสุนัขตัวอ้วนสีดำที่กำลังยืนทำหน้าอ้อนวอน เธอยื่นกุนเชียงท่อนหนึ่งให้เจ้าดำด้วยความเมตตา

“มันมาทุกเข้านั้นแหละ คนในซอยนี้บอกว่ามันคาบกุนเชียงไปให้เจ้านายขี้เมากิน ไอ้หนุ่มขี้เมาถูกเมียทิ้ง กินเหล้าเมาหัวราน้ำ เลยออกไปไหนไม่ได้ ฉันเห็นว่ามันเป็นหมากตัญญูเลยเอาของกินไปให้มันทุกวัน”

ป้าอีกคนที่ยืนรอซื้อข้าวเสริมว่า “คนแถวนี้เขารู้กันทั้งนั้นแหละ เลยมีแต่คนเอาอาหารมาให้มัน ใครจะไปคิดว่าหมาจะฉลาดขนาดนี้ ถ้าป้าเป็นเจ้าของ ป้ารักตายเลย”

ผมมองสุนัขตัวอ้วนด้วยใบหน้ากระหิมะยิ้มเย่ง เพราะไม่กี่วันก่อนเพิ่งเห็นคนโพสต์คลิปสุนัขแสนรู้ในเฟซบุ๊ก แม่สุนัขคาบไถ่อย่างที่คนถ่ายคลิปยื่นให้ แล้ววิ่งสุดกำลังผ่านซอยลึกเข้าไปในวัดไม่นานก็หยุดอยู่ตรงพื้นที่รกร้างหลังวัด ทันใดนั้นเหล่าลูกสุนัขแสนซนก็กรูกันออกมาจากที่ซ่อน นัวเนียกับแม่หยอกล้อกับคนถ่ายคลิป เป็นภาพที่แสนสุขที่ดูเท่าไรก็ไม่เบื่อ เมื่อคลิปถูกแชร์ออกไป ผู้คนต่างชื่นชมเจ้าของคลิป นักข่าวหลายสำนักติดต่อขอสัมภาษณ์

เจ้าดำวิ่งออกไปแล้ว มันเลียหัวเข้าซอยที่แม่ค้าพูดถึงทันทีโดยปากคาบกุนเชียงชิ้นโต แต่ผมก็ไม่ทันได้ตามไปดูให้เห็นกับตา

วันรุ่งขึ้นสุนัขตัวเดิมนั่งรอกุนเชียงอยู่ที่เดิม สิ่งที่แตกต่างคือผมไปดักโรมันแต่เช้า ในมือมีโทรศัพท์มือถือรอถ่ายคลิป ถ้าถ่ายคลิปสุนัขตัญญูได้ ผมคงกลายเป็นคนดังในโลกโซเชียลที่ใครๆ ก็ต้องสนใจ ยอดโลกกลมหลาย

เจ้าดำวิ่งออกไปแล้ว มันเลียหัวเข้าซอยเดิม ผมวิ่งตามไปติดๆ มือถ่ายคลิปปะปดตลอด สุนัขร่างอ้วนหยุดฝีเท้าหลังจากเข้าซอยไปได้ไม่ถึงยี่สิบก้าว มันวางกุนเชียงลง จับเข้าปากหมดในคำเดียว

(ที่มา : จากหนังสือรวมเรื่องสั้น 25 บรรทัดหัทธม โดย จุกกัฏ จุกกัฏ. 2562)

19. บุคคลใดปฏิบัติตนได้ตรงตามจุดมุ่งหมายสำคัญของเรื่องสั้นข้างต้น (วิเคราะห์ความสำคัญ)

- ก. แตนมักจะช่วยเหลือสุนัขจรจัดอยู่เสมอ
- ข. ต้อยนำเสื้อผ้าไปบริจาคให้บ้านเด็กกำพร้า
- ค. ตาลชื่นชมเพื่อนที่ขยันทำงานหาเงินเลี้ยงดูพ่อแม่
- ง. ต่อได้ยืมเพื่อนบ้านบอกว่าไปออกลูกเป็นตัวจึงไปดูด้วยตัวเอง

20. ข้อใดกล่าวไม่ตรงกับเรื่องสั้นข้างต้น (วิเคราะห์ความสัมพันธ์)

- ก. มีคนเอาอาหารให้เจ้าดำทุกวัน
- ข. เจ้าดำคาบกุนเชียงไปให้เจ้าของกิน
- ค. คนในซอยชื่นชมเจ้าดำว่าเป็นสุนัขยอดกตัญญู
- ง. ชายคนหนึ่งพยายามถ่ายคลิปเจ้าดำเพื่อนำไปลงโซเชียล

21. ข้อใดคือข้อคิดสำคัญที่ได้จากเรื่องสั้นข้างต้น (วิเคราะห์หลักการ)

- ก. เราไม่ควรโกหกหลอกลวง
- ข. เราควรมีความเมตตากรุณาต่อผู้อื่น
- ค. เราควรมีความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณ
- ง. เราอย่าเพิ่งเชื่อในสิ่งที่คนอื่นเล่าต่อกันมา

จงอ่านเรื่องสั้นต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อที่ 22 - 24

ท่านเศรษฐี

บ่ายวันนี้บนลานกว้างบริเวณเมรุเผาศพของวัดเต็มไปด้วยผู้คน เนื่องจากเป็นวัน
ฌาปนกิจศพของผู้มีบุญหนักศักดิ์ใหญ่ เป็นผู้ที่ได้รับการยกย่องจากคนทั่วไปว่าเป็นเศรษฐีใจบุญ
เขาบริจาคทรัพย์สินเงินทองให้กับวัดแห่งนี้มากมายหลายครั้ง เป็นบุคคลที่มีชื่อปรากฏอยู่เกือบทุก
แห่งหน ตามที่ต่างๆ ภายในวัดจนเป็นที่นับหน้าถือตาของคนในละแวกนี้

ชายหนุ่มนั่งหลบมุมอยู่คนเดียวอย่างเงิบๆ เขาไม่ค่อยรู้จักใครมากนัก ไม่คุ้นเคยกับผู้คน และสถานที่แห่งนี้เลย มองเห็นลูกหลานของผู้ขายขนมแล้วก็อดรู้สึกน้อยใจในโชคความสาของ ตัวเองไม่ได้ ทำไมเราไม่ได้รับสิ่งดีๆ อย่างคนพวกนั้นบ้าง ทั้งที่เราก็คือลูกของเขาคนหนึ่ง เหมือนกัน พ่อรู้ว่ามิเขาอยู่บนโลกใบนี้แต่พ่อก็ไม่เคยรู้สึกเลยว่ามี ความสัมพันธ์ทางสายเลือดของ เขากับพ่อเป็นเพียงการรับรู้ของคนไม่กี่คน ตัวเขาเองก็ไม่ค่อยรู้อะไรมากในเรื่องของพ่อกับแม่ เพราะมันเป็นเหตุการณ์ก่อนที่เขาเกิด เขาู้เพียงแต่ว่าแม่เป็นเมียลับๆ ของพ่อ และถูกทอดทิ้งให้อยู่อย่างแร้นแค้นนับตั้งแต่วันที่เขาลืมตาดูโลก แม่ไม่ค่อยเล่าอะไรให้ฟังมากนัก แต่เขาู้สึกได้ว่า เขาไม่ได้เกิดมาบนความต้องการของพ่อ เขาคือตัวปัญหา บางครั้งยังคิดไปถึงว่าเขาไม่ควรจะเกิด มาด้วยซ้ำ เพราะถ้าแม่กำจัดเขาทิ้งไปเสียตั้งแต่แรกตามที่พ่อต้องการ แม่ก็คงจะมีชีวิตที่สุขสบาย ไม่ต้องอยู่อย่างคนทุกข์ระทมใจ บางครั้งเขาู้สึกโกรธ และชิงชังพ่อ ผู้ซึ่งมีฐานะมั่งคั่ง ร่ำรวย บริจาคทั้งเงิน ทั้งที่ดินให้วัดเป็นจำนวนมากๆ แต่ทำไมใจจึงใจดำปล่อยให้เขากับแม่ต้องตกระกำ ลำบาก มีชีวิตอยู่อย่างอัตคัดขัดสน จนแม่ต้องล้มป่วยและตรอมใจตายไปอย่างน่าเวทนา ทิ้งให้เขา ต้องอยู่ผจญโลกแต่เพียงลำพัง

ชายหนุ่มเดินขึ้นไปบนเมรุเผาศพ ซึ่งกำลังเตรียมการที่จะเผา เสียงสับหรือใช้ชะแลงจัดผา โลงตั้งเอี้ยต้อาดเพื่อที่จะเปิดให้เห็นใบหน้ากันเป็นครั้งสุดท้าย เขาแทรกตัวเข้าไปยืนดูใกล้ๆ ก็เห็น ซากของพ่อนอนแหง่อยู่ในโลง มองเห็นเศษเงิน 4-5 เหรียญที่อยู่ในปากแล้วก็ให้นึกสังเวชใจ สุดท้ายก็มีอยู่แค่นี้ นี่เป็นการเห็นหน้าพ่อชัดๆ เป็นครั้งแรก เขามองดูร่างของผู้ให้กำเนิดที่นอนนิ่ง อยู่ในโลงแล้วก็อดคิดถึงแม่ไม่ได้

ชายหนุ่มเดินลงจากเมรุออกไปอย่างเงิบๆ ในขณะที่เดินผ่านกลุ่มคนได้ยินเสียงร้องถามว่า “ไม่อยู่เผาพ่อก่อนหรือ” เขาส่ายหน้าช้าๆ แทนคำตอบ โดยที่ไม่ได้หันไปมองคนถามด้วยซ้ำก่อนที่ จะเดินออกจากวัดไป

เขาไม่ได้มาเผาใคร เขามาเพื่อที่จะดูหน้าเศรษฐกิจดำเป็นครั้งสุดท้าย...

(ที่มา : จากหนังสือรวมเรื่องสั้น 25 บรรทัดหักมุม โดย แสงโสม. 2562)

22. จากเรื่องสั้นข้างต้น ข้อความใดคือความคิดเห็นเกี่ยวกับ “ชายหนุ่ม” ในเรื่อง

(วิเคราะห์ความสำคัญ)

- ก. เขามีพ่อเป็นเศรษฐี
- ข. เขามีชีวิตที่น่าเวทนา
- ค. เขาถูกพ่อทอดทิ้งให้อยู่กับแม่
- ง. เขาน้อยใจในวาสนาของตัวเอง

23. ส่วนของไทยในข้อใดตรงกับพฤติกรรมของเศรษฐีจากเรื่องสั้นข้างต้น (วิเคราะห์ความสัมพันธ์)

- ก. ต่อน้ำมะพลับ ถีบหลังตะโก
- ข. มือถือสาก ปากถือศีล
- ค. หน้าไหว้หลังหลอก
- ง. ลิงหลอกเจ้า

24. “เขาไม่ได้มาหาใคร เขามาเพื่อที่จะดูหน้าเศรษฐีใจดำเป็นครั้งสุดท้าย...” ข้อความนี้แสดงถึง

ความรู้สึกใด (วิเคราะห์หลักการ)

- ก. สงสาร
- ข. น้อยใจ
- ค. หดหู่ใจ
- ง. เกลียดชัง

จงอ่านสารคดีต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อที่ 25 - 27

นกแสกผู้นำสงสารกับความเชื่อแบบไทยๆ

เมื่อวันที่ 4 กันยายน 2561 เว็บไซต์ชื่อดังหลายแห่งรายงานข่าวอุบัติเหตุเสียชีวิตที่จังหวัดชัยนาท หนึ่งในนั้นพาดหัวข่าวว่า

“นกแสกร้องทัก-บินวนหลังคาบ้าน หนุ่มใจไม่ดีห้วงแม่ สูดท้ายน้องชายดับคาคันทนา”
ไม่นานก็มียอดคนกดอ่านเกือบ 1 แสนคน เฉพาะยอดแชร์มากกว่า 2 หมื่นครั้ง

เนื้อหาของข่าวที่มีความยาว 4 ย่อหน้า 20 บรรทัด ระบุว่าผู้ตายเป็นชายวัย 39 ปี มีโรคประจำตัวคือลมชักซึ่งเป็นมานานมากกว่าสิบปี ถึงแม้จะช่วยเหลือตัวเองได้ แต่ไม่สามารถประกอบอาชีพ เพราะมักมีอาการชัก ยิ่งช่วงไหนดื่มเหล้าก็ยิ่งชักบ่อยครั้งขึ้น

เมื่อเจ้าหน้าที่ชันสูตรพลิกศพไม่พบร่องรอยการต่อสู้หรือถูกทำร้าย อีกทั้งญาติเองก็ไม่ได้ติดใจสาเหตุการตาย คิดว่าผู้ตายน่าจะเดินมาตามทางเข้าหมู่บ้านที่อยู่ติดกับร่องน้ำริมคันนา แล้วเกิดอาการชักจนหมดสติ พลัดตกลงไปในร่องน้ำจนเสียชีวิต จึงเตรียมนำศพมาประกอบพิธีกรรมทางศาสนาต่อไป

อย่างไรก็ตาม ในเนื้อข่าวระบุคำให้สัมภาษณ์ของพี่ชายผู้ตายว่า หลายวันที่ผ่านมาได้ยินเสียงนกแสกร้องและบินวนบนหลังคาบ้าน ที่แรกรู้สึกกังวลใจ เป็นห่วงแม่ที่อายุมากและสุขภาพไม่ค่อยดี แต่กลับกลายเป็นน้องชายที่เสียชีวิต อันนำมาซึ่งการเขียนพาดหัวข่าวข้างต้น ตอกย้ำว่ามินกแสกร้องทักก่อนที่จะมีคนตาย

ความเชื่อว่านกแสกเป็น “นกผี” หรือ “สัญลักษณ์แห่งความตาย” ถ้าบินวนและร้องเสียงดังที่บ้านหลังไหน ก็มักจะมีคนตายนั่นมีมานานแล้ว แม้ว่าจะไม่มีเหตุผลยืนยันเลยในทางวิทยาศาสตร์

ความเชื่อเกี่ยวกับนกแสกแตกต่างกันไปในแต่ละภูมิภาค ขณะที่คนไทยเชื่อว่านกแสกเป็นนกอัปมงคล แต่คนอินเดียกลับเชื่อว่านกขนาดกลางชนิดนี้เป็นนกของพระลักษมีผู้เป็นเทวีแห่งโภคทรัพย์และความเจริญอกงามทางการเกษตร และชาวฮินดูในแคว้นเบงกอลก็เชื่อว่าถ้านกแสกมาทำรังที่บ้านใคร จะนำโชคดีมาให้ เจ้าของบ้านจะได้รับทรัพย์สินเงินทอง อันเป็นความเชื่อที่แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิงกับคนไทย

(ที่มา : ฐิติพันธ์ พัฒนมงคล จาก <https://www.sarakadee.com>)

25. จากสารคดีข้างต้น ข้อความใดเป็นข้อเท็จจริง (วิเคราะห์ความสำคัญ)

- ก. ชาวฮินดูเชื่อว่าถ้านกแสกมาทำรังที่บ้านเจ้าของบ้านจะมีโชค
- ข. นกแสกบินวนมาบ้านไหนก็มักจะมีคนตายที่บ้านหลังนั้น
- ค. เจ้าหน้าที่ชันสูตรพลิกศพผู้ตายไม่พบร่องรอยการต่อสู้
- ง. คนไทยเชื่อว่านกแสกเป็นนกอัปมงคล

26. ข้อใดไม่เกี่ยวข้องกับข้อความ “นกแสกร้องทัก-บินวนหลังคาบ้าน หนูม่ใจไม่ดีห้วงแม่สุดท้ายน้องชายดับคาคันทนา” ที่ปรากฏในสารคดีข้างต้น (วิเคราะห์ความสัมพันธ์)
- ก่อนสอบต้องไปขอพรกับหลวงพ่ोजึงจะสอบผ่าน
 - ก้อยขี่จักรยานล้มเพราะเมื่อบานตากระตุกข้างขวา
 - แพทย์แนะนำให้ฉีควัคซีนเพื่อป้องกันการติดเชื้อโควิด-19
 - หญิงมีประจำเดือนห้ามเก็บมะนาวจากต้นเพราะจะทำให้ต้นมะนาวตายได้
27. ข้อใดคือความรู้สึกของผู้เขียนที่มีต่อ “นกแสก” (วิเคราะห์หลักการ)
- เห็นใจ
 - รังเกียจ
 - เกลียดชัง
 - หวาดกลัว

จงอ่านสารคดีต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อที่ 28 - 30

ครุฑ : จากสัตว์หิมพานต์สู่สัตว์มงคล

ครุฑเป็น “สัตว์หิมพานต์” หรือสัตว์ในจินตนาการของคนอินเดียโบราณ ลักษณะครึ่งคนครึ่งนก ในศาสนาพราหมณ์ฮินดูถือเป็นพาหนะของพระนารายณ์ ส่วนในจักรวาลทางพุทธศาสนา ครุฑเป็นสัตว์อย่างหนึ่งที่อาศัยอยู่บนต้นจิวใหญ่ หรือ “วิมานฉิมพลี” เชิงเขาพระสุเมรุ แกนกลางของจักรวาล

บ้านเมืองต่างๆ ที่ได้รับอิทธิพลอารยธรรมอินเดียจึงพลอยได้รู้จัก “ครุฑ” ไปด้วย ไม่ว่าจะเป็นจีน ญี่ปุ่น หรือในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ก็พบรูปครุฑอยู่ในงานศิลปะมาตั้งแต่โบราณ ถือเป็นพญานกมีฤทธิ์เดช แม้แต่สายการบินแห่งชาติของอินโดนีเซียปัจจุบันก็ยังใช้ชื่อว่าสายการบินพญาครุฑ หรือ Garuda ส่วนไทยเรารับคติเรื่องครุฑมาทั้งแบบพุทธและแบบพราหมณ์ผสมๆ กัน เราจึงมีรูป “พระนารายณ์ทรงครุฑ” อยู่ตามหน้าบันอุโบสถวัดต่างๆ

เรื่องครุฑยังมาเกี่ยวข้องกับคติทางไทยที่นับถือพระมหากษัตริย์ในสถานะหนึ่ง คือในอวตารของพระนารายณ์ ธงประจำพระองค์ของพระมหากษัตริย์ที่เรียกว่า “ธงมหाराช” นั้นเป็นธงสี่เหลี่ยมจัตุรัส รูปครุฑสีแดงบนพื้นเหลือง ในความหมายว่า พระมหากษัตริย์เปรียบประดุจพระนารายณ์อวตาร เมื่อพบเห็นครุฑที่เป็นเทพพาหนะอยู่ที่ใด ย่อมหมายความว่า องค์พระนารายณ์อวตารย่อมประทับอยู่ ณ ที่แห่งนั้น

คดีนี้เองยังต่อเนื่องมาถึงการใช้ “ตราแผ่นดิน” หรือเครื่องหมายราชการเป็นรูปครุฑ ได้ยินมาว่าสมัยก่อน ครุฑที่อยู่บนหัวกระดาษจะเป็นลายเส้นสีแดง ซึ่งเป็นสีกายของครุฑและถือว่าเป็นสีศักดิ์สิทธิ์มาแต่โบราณ แต่พอถึงยุคเกลียดกลัวคอมมิวนิสต์สมัยทศวรรษ 2500 รัฐบาลทหารไม่ชอบอะไร “แดงๆ” จึงต้องเปลี่ยนหัวกระดาษตราครุฑมาเป็นลายเส้นสีดำอย่างที่ใช้กันจนทุกวันนี้

เมื่อมีฐานะเป็นตราแผ่นดิน ครุฑจึงเคยมาปรากฏตัวประดับตามมุมตึก เช่น รูปครุฑชุดแตรที่มุมตึกไปรษณีย์กลางบางรัก รวมถึงบนเหรียญสตางค์ที่ผลิตออกมาใช้กันด้วย เช่น เหรียญบาทรุ่นปี 2517 ด้านหัวเป็นพระบรมสาทิสลักษณ์ของในหลวงรัชกาลที่ 9 ส่วนด้านก้อยทำเป็นภาพครุฑกางปีก เหมือนที่หัวหนังสือราชการ

ต่อมาเมื่อมีเหรียญบาทรุ่นใหม่ๆ ออกมาใช้หมุนเวียนอีกหลายต่อหลายรุ่น เหรียญบาทรุ่น 2517 ที่มีรูปครุฑเริ่มไม่คุ้นตา ก็มีผู้ไปให้คำให้ความหมายใหม่ ว่าเหรียญบาทครุฑรุ่นนี้เป็นของหลังมีฐานะเป็นกึ่งๆ วัตถุประสงค์ เพราะมีรูปครุฑซึ่งเป็นของสูง ของศักดิ์สิทธิ์

เหรียญบาทรุ่น 2517 จึงเปลี่ยนความหมายจากเงินตรา กลายเป็นเครื่องราง อัดกรอบไว้ห้อยคอ หรือใช้พกติดตัวป้องกันภูตผี ปัดรังควานเสนียดจัญไร โดยเฉพาะนิยมใส่ลงไปในหลุมตอนยกเสาเอกปลูกบ้าน หรือใช้ฝังไปในพิธีวางศิลาฤกษ์

ผู้ที่เชื่อเช่นนั้น ถ้าบังเอิญมีเหรียญบาทครุฑติดบ้านมาแต่เดิม หรือตกค้างอยู่ตามกระปุกออมสินเก่าๆ ก็ไม่เท่าไร แต่ถ้าต้องไปซื้อหามาในราคาสูงๆ ก็อาจเป็นเรื่องเกินกว่าเหตุ เพราะเหรียญรุ่นนี้มีผลิตออกมาใช้หลายสิบล้านเหรียญ ถึงเวลานี้ก็น่าจะมีตกค้างอยู่ตามบ้านเรือนทั่วประเทศเป็นแสนๆ อัน ไม่น่ามีราคาสูงเป็นพันบาทอย่างที่เป็นอย่าง

(ที่มา : ศรัณย์ ทองปาน จาก <https://www.sarakadee.com>)

28. จากสารคดีข้างต้น ข้อความใดเป็นข้อเท็จจริง (วิเคราะห์ความสำคัญ)

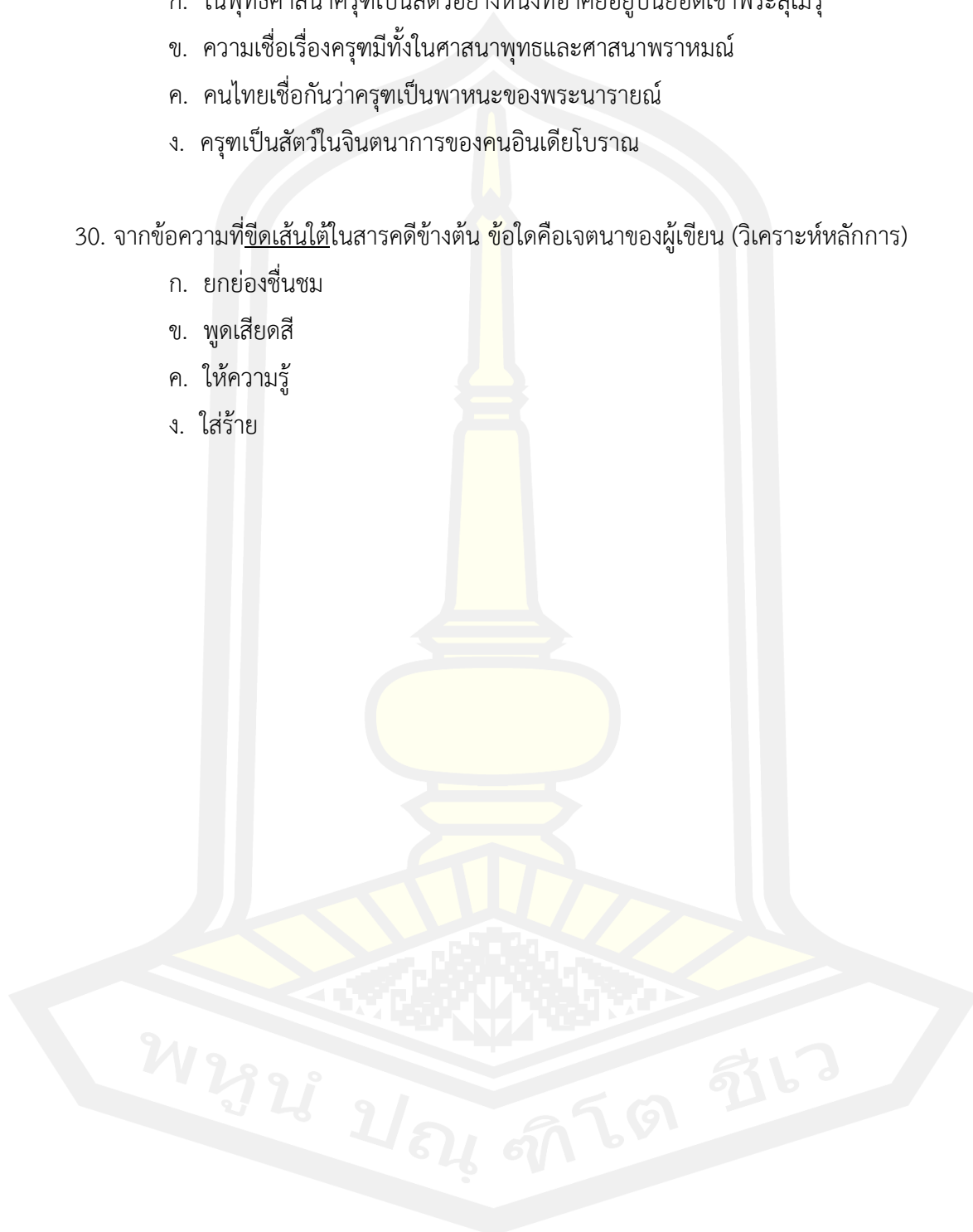
- ก. คนส่วนใหญ่มักจะนำเหรียญบาทรุ่น 2517 ที่มีรูปครุฑมาพกติดตัวเพื่อป้องกันภูตผี
- ข. คนไทยมีความเชื่อว่าพระมหากษัตริย์เปรียบประดุจพระนารายณ์อวตาร
- ค. เหรียญบาทรุ่น 2517 ไม่น่ามีราคาสูงเป็นพันบาทอย่างที่เป็นอย่าง
- ง. ตราแผ่นดินและเครื่องหมายราชการของไทยเป็นรูปครุฑ

29. จากสารคดีข้างต้น “ครุฑ” ไม่มีความเกี่ยวข้องในเรื่องใด (วิเคราะห์ความสัมพันธ์)

- ก. ในพุทธศาสนาครุฑเป็นสัตว์อย่างหนึ่งที่อาศัยอยู่บนยอดเขาพระสุเมรุ
- ข. ความเชื่อเรื่องครุฑมีทั้งในศาสนาพุทธและศาสนาพราหมณ์
- ค. คนไทยเชื่อกันว่าครุฑเป็นพาหนะของพระนารายณ์
- ง. ครุฑเป็นสัตว์ในจินตนาการของคนอินเดียโบราณ

30. จากข้อความที่ขีดเส้นใต้ในสารคดีข้างต้น ข้อใดคือเจตนาของผู้เขียน (วิเคราะห์หลักการ)

- ก. ยกย่องชื่นชม
- ข. พุดเสียดสี
- ค. ให้ความรู้
- ง. ใส่ร้าย

แบบสอบถาม

ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ในรายวิชาภาษาไทย

โรงเรียนชุมชนบ้านเมืองหงส์ จังหวัดร้อยเอ็ด

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus โดยกำหนดประเด็นการประเมินความพึงพอใจทั้งหมด 3 ด้าน คือ ด้านการจัดกิจกรรม ด้านบรรยากาศในห้องเรียน และด้านประโยชน์ที่ได้รับ

2. แบบสอบถามความพึงพอใจฉบับนี้มีทั้งหมด 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

3. ระดับประเมินความพึงพอใจ มี 5 ระดับ คือ

5 หมายถึง พึงพอใจมากที่สุด

4 หมายถึง พึงพอใจมาก

3 หมายถึง พึงพอใจปานกลาง

2 หมายถึง พึงพอใจน้อย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความจริง

เพศ ชาย หญิง

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
1. ด้านการจัดกิจกรรม					
1.1 นักเรียนชอบขั้นตอนการทำกิจกรรมการเรียนรู้					
1.2 นักเรียนสามารถปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นตอนได้					
1.3 กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนสามารถตั้งคำถามและตอบคำถามในสิ่งที่อยากรู้ได้					
1.4 กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย					
1.5 กิจกรรมการเรียนรู้เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้และแสดงความคิดเห็น					
2. ด้านบรรยากาศในห้องเรียน					
2.1 บรรยากาศในการทำกิจกรรมการเรียนรู้มีความสนุกสนาน					
2.2 ครูเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นของตน และรับฟังความคิดเห็นของเพื่อน					
2.3 ครูมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียนตลอดเวลา					
2.4 ครูช่วยเหลือและแนะนำนักเรียนระหว่างการทำกิจกรรมอย่างทั่วถึง					
2.5 เพื่อนให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมเป็นอย่างดี					
3. ด้านประโยชน์ที่ได้รับ					
3.1 นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่เรียนเพิ่มมากขึ้น					
3.2 นักเรียนได้รับประโยชน์และความรู้ใหม่ๆ จากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในชั้นเรียน					
3.3 นักเรียนสามารถนำกระบวนการอ่านและการคิดวิเคราะห์ไปใช้ในชีวิตประจำวัน และในการเรียนวิชาอื่นๆ					

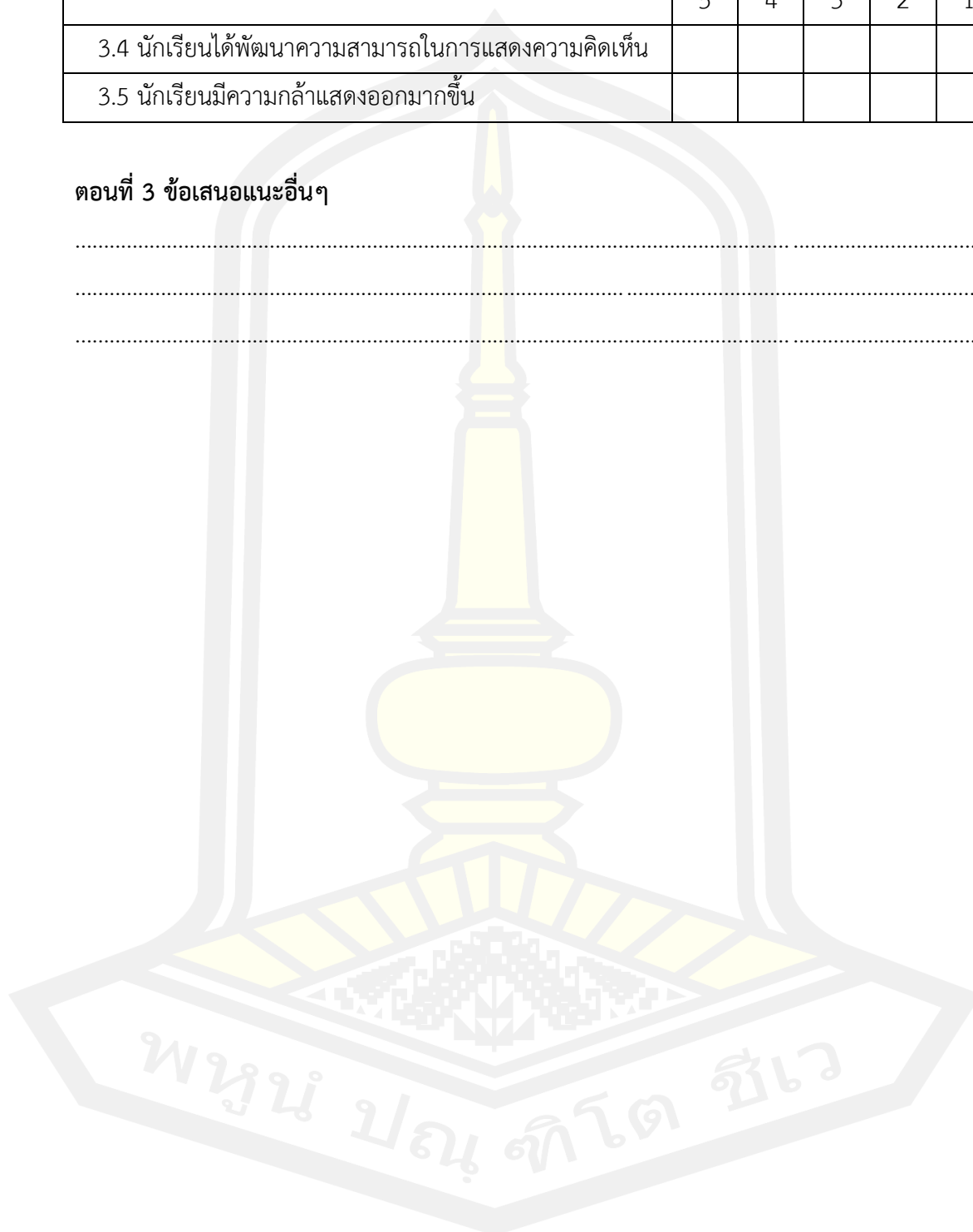
รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
3.4 นักเรียนได้พัฒนาความสามารถในการแสดงความคิดเห็น					
3.5 นักเรียนมีความกล้าแสดงออกมากขึ้น					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

ภาคผนวก ค

ผลการวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

พหุบัน ปณฺ ทิโต สีเว

ผลการวิเคราะห์คุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ที่ 2
เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus

ตาราง 13 ผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus

รายการประเมิน	แผนการจัดการเรียนรู้ที่					รวม	\bar{X}	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด								
1.1 สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลาง.....	4.80	4.80	4.80	4.80	4.80	24.00	4.80	มากที่สุด
1.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้.....	4.80	4.80	4.80	4.60	4.80	23.80	4.76	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.80	4.80	4.80	4.70	4.80	23.90	4.78	มากที่สุด
2. สาระสำคัญ								
2.1 ชัดเจนเข้าใจง่าย.....	4.80	4.80	4.80	4.80	4.80	24.00	4.80	มากที่สุด
2.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้.....	4.60	4.60	4.60	4.60	4.60	23.00	4.60	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.70	4.70	4.70	4.70	4.70	23.50	4.70	มากที่สุด
3. จุดประสงค์การเรียนรู้								
3.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้.....	4.80	4.80	4.60	4.60	4.60	23.40	4.68	มากที่สุด
3.2 ครอบคลุมทั้งพุทธิพิสัยทักษะพิสัย และจิตพิสัย.....	4.60	4.60	4.60	4.60	4.60	23.00	4.60	มากที่สุด

ตาราง 13 (ต่อ)

รายการประเมิน	แผนการจัดการเรียนรู้ที่					รวม	\bar{X}	ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
3.3 สอดคล้องกับกิจกรรม การเรียนรู้.....	4.80	4.80	4.80	4.80	4.80	24.00	4.80	มากที่สุด
3.4 ระบุพฤติกรรมที่วัดและ ประเมินผลได้.....	4.60	4.60	4.80	4.80	4.80	23.60	4.72	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.70	4.70	4.70	4.70	4.70	23.50	4.70	มากที่สุด
4. สารระการการเรียนรู้								
4.1 สอดคล้องกับระดับ ความรู้ของผู้เรียน.....	4.80	4.80	4.80	4.80	4.80	24.00	4.80	มากที่สุด
4.2 สอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้.....	4.80	4.80	4.80	4.80	4.80	24.00	4.80	มากที่สุด
4.3 กำหนดเนื้อหาเหมาะสม กับเวลาเรียน.....	4.60	4.60	4.60	4.60	4.60	23.00	4.60	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.73	4.73	4.73	4.73	4.73	23.67	4.73	มากที่สุด
5. กระบวนการจัดกิจกรรม การเรียนรู้								
5.1 สอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้.....	4.80	4.80	4.80	4.80	4.80	24.00	4.80	มากที่สุด
5.2 สอดคล้องกับสาระ การเรียนรู้.....	4.80	4.80	4.80	4.80	4.80	24.00	4.80	มากที่สุด
5.3 เหมาะสมกับเวลา.....	4.60	4.60	4.60	4.60	4.60	23.00	4.60	มากที่สุด
5.4 เหมาะสมกับการ พัฒนาการอ่านเชิงวิเคราะห์.....	4.80	4.60	4.80	4.80	4.80	24.00	4.80	มากที่สุด

ตาราง 13 (ต่อ)

รายการประเมิน	แผนการจัดการเรียนรู้ที่					รวม	\bar{X}	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5			
5.5 เป็นไปตามขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus.....	4.80	4.80	4.80	4.80	4.80	24.00	4.80	มากที่สุด
5.6 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้.....	4.60	4.60	4.60	4.60	4.60	23.00	4.60	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.73	4.73	4.73	4.73	4.70	23.63	4.73	มากที่สุด
6. สื่อและแหล่งการเรียนรู้								
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้.....	4.80	4.60	4.80	4.40	4.60	23.20	4.64	มากที่สุด
6.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้.....	4.80	4.60	4.60	4.20	4.80	23.00	4.60	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.80	4.60	4.70	4.30	4.70	23.10	4.62	มากที่สุด
7. ชิ้นงานและภาระงาน								
7.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้.....	4.80	4.60	4.80	4.80	4.80	23.80	4.76	มากที่สุด
7.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้.....	4.80	4.80	4.80	4.80	4.80	24.00	4.80	มากที่สุด
7.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้.....	4.80	4.80	4.80	4.80	4.80	24.00	4.80	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.80	4.73	4.80	4.80	4.80	23.93	4.79	มากที่สุด

ตาราง 13 (ต่อ)

รายการประเมิน	แผนการจัดการเรียนรู้ที่					รวม	\bar{X}	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5			
8. การวัดและประเมินผล การเรียนรู้								
8.1 สอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้.....	4.80	4.80	4.80	4.80	4.80	24.00	4.80	มากที่สุด
8.2 เครื่องมือที่ใช้วัดและ ประเมินผลมีความเหมาะสม.....	4.80	4.60	4.80	4.80	4.80	23.80	4.76	มากที่สุด
8.3 มีการวัดและประเมินผล ตามสภาพจริง.....	4.80	4.60	4.60	4.80	4.80	23.60	4.72	มากที่สุด
8.4 ส่งเสริมการวัดและ ประเมินผลครอบคลุมทั้งด้าน พุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย.....	4.60	4.60	4.80	4.60	4.60	23.20	4.64	มากที่สุด
รวมทั้งหมด	123.40	122.40	123.20	122.20	123.00	614.20	122.84	มากที่สุด
เฉลี่ยทั้งหมด	4.75	4.71	4.74	4.70	4.73	23.62	4.72	มากที่สุด

ผลการวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์

ตาราง 14 ผลการประเมินดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของข้อคำถามกับระดับพฤติกรรมด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อสอบ ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	ผลการประเมิน
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
4	+1	0	+1	+1	0	3	0.60	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
7	+1	0	0	+1	0	2	0.40	ใช้ไม่ได้
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
14	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
21	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 14 (ต่อ)

ข้อสอบ ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	ผลการประเมิน
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
23	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
24	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
25	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
26	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
27	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
28	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
29	+1	+1	+1	+1	-1	3	0.60	ใช้ได้
30	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
31	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
32	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
33	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
34	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
35	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
36	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
37	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
38	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
39	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
40	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
41	+1	+1	+1	+1	-1	3	0.60	ใช้ได้
42	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
43	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
44	+1	+1	+1	+1	-1	3	0.60	ใช้ได้
45	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 15 ผลการวิเคราะห์ค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัด
ความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ทั้งฉบับ

ข้อ	ค่าความยาก	ค่าอำนาจจำแนก
1	0.63	0.57
2	0.68	0.46
3	0.74	0.13
4	0.58	0.47
5	0.68	0.46
6	0.68	0.46
7	0.63	0.78
8	0.63	0.78
9	0.63	0.78
10	0.74	0.56
11	0.68	0.24
12	0.68	0.67
13	0.63	0.78
14	0.58	0.89
15	0.68	0.24
16	0.63	0.57
17	0.68	0.46
18	0.58	0.47
19	0.63	0.78
20	0.74	0.34
21	0.74	0.56
22	0.58	0.47
23	0.74	0.13
24	0.68	0.46
25	0.68	0.46

ตาราง 15 (ต่อ)

ข้อ	ค่าความยาก	ค่าอำนาจจำแนก
26	0.58	0.68
27	0.47	0.27
28	0.79	0.23
29	0.63	0.36
30	0.63	0.57
31	0.63	0.57
32	0.74	0.34
33	0.42	0.59
34	0.53	0.37
35	0.58	0.47
36	0.42	0.59
37	0.53	0.37
38	0.53	0.37
39	0.79	0.23
40	0.42	0.59
41	0.74	0.13
42	0.42	0.80
43	0.42	0.59
44	0.58	0.47

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.96

พหุ ประถมศึกษา

**ผลการวิเคราะห์คุณภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน
ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus**

ตาราง 16 ผลการประเมินดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่
มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ในรายวิชาภาษาไทยกับนิยามศัพท์เฉพาะ
โดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการ ประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	ผลการ ประเมิน
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	+1	0	+1	0	+1	3	0.60	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 17 ผลการวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ทั้งฉบับ

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
1	0.66
2	0.87
3	0.69
4	0.59
5	0.69
6	0.75
7	0.61
8	0.77
9	0.79
10	0.70
11	0.85
12	0.63
13	0.71
14	0.64
15	0.74
16	0.66
17	0.87
18	0.69
19	0.63
20	0.64
ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.96	

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นางสาวณัฐนันท์ โม้มพิมพ์
วันเกิด	วันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2535
สถานที่เกิด	อำเภอจตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 40 หมู่ที่ 6 ตำบลดงกลาง อำเภอจตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด รหัสไปรษณีย์ 45180
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ครู
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนชุมชนบ้านเมืองหงส์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 ตำบลเมืองหงส์ อำเภอจตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด รหัสไปรษณีย์ 45180
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2554 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนจตุรพักตรพิมานรัชดาภิเษก จังหวัดร้อยเอ็ด พ.ศ. 2559 ปริญญาศึกษาศาสตรบัณฑิต (ศษ.บ.) สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. 2565 ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

พูน ปณ ติโต ชีเว